

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 27 / Hejmar: 318 / Hezîran 2008

1 HAZİRAN ATILIMI

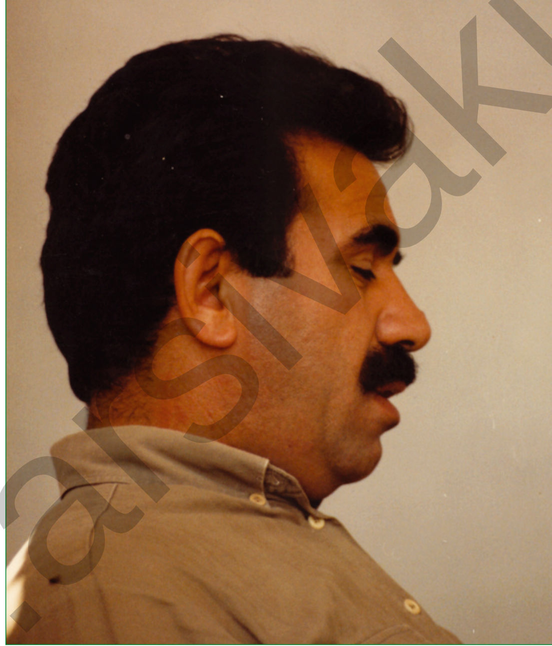
TASFİYECİLİĞE KARŞI ZİLAN FEDAİ ÇİZGİSİNİN ZAFERİDİR

PKK'de çözümlenen hem Kürt tarihi hem Kürt toplumudur

Daha önceleri şöyle bir deyim kullanmıştım: "*Çözümlenen an değil tarihtir, kişi değil toplumdur.*" Bu deyimi PKK'ye uyguladığımızda daha da anlaşılır olur. PKK'de çözümlenen hem Kürt tarihi hem toplumudur. Bütün olumlu ve olumsuz yanlarıyla böyledir. Yeter ki doğru okumasını bilelim ve iyi ders çıkaralım.

PKK'leşmenin çağdaş bir Kürt miladı -doğuşu- olduğundan hiç kuşku duymadım. Ama Kürt denen bireylerin bir yandan bu denli çelişkili, anlamsız ve zayıf, diğer yandan düz ve çizgili, fedakar ve yiğit olabileceğini tam kestirememiştim. Kişilik üzerine birçok çözümlemeler yaptım. Hala Kürt'ü tam yakaladığımı, çözdüğümü söyleyemem. Çünkü kendisi olmaktan epeyce uzaklaştırılmıştı. Şeklen Kürt gözükse de, özde başkalaşmıştı. İhanetinin boyutlarının farkında bile değildi. Ona ne insan yasaları ne de hayvan yasaları işliyordu. Adeta üçüncü bir varlık türünü oynuyordu.

PKK'leşmede asıl oynamaya çalıştığım rolün zihniyet anlamıyla ilgisi açıktı. Fakat gerek birey olarak, gerek yansıdığı kaynak olarak Kürt'ü ve toplumu eldeki toplumsal teorilerle çözmek, tüm denemelerime rağmen eksik ve yanlışlarla dolu olmaktan kurtulamıyordu. Daha '75 çıkışında M. Hayri Durmuş'a adeta Zerdüştvari buyuruşla emperyalizm ve sömürgecilik üzerine taslak düşüncelere başlamıştım. Elde olduğunu tahmin ettiğim bu taslak hala öneminden bir şey kaybetmemiş olarak duruyor. Şimdi de olduğu gibi kullanılabilir. Dönemin devrimciliğine damgasını vurmuş düşüncelerin iyi bir taslağıydı; Kürdistan Devrimcilerinin zihniyet savaşımına ciddi bir katkı yapabilirdi. Bu taslağa dayalı olarak yaptığım Kürdistan gezileri dikkat çekiciydi. '76 Martı'nda Ankara Mimarlar Odası'nda yaptığım konuşmayla start vermiştim. Ağrı, Doğubeyazıt, Kars-Digor, Dersim, Bingöl, Elazığ, Diyarbakır, Urfa, Antep ve tekrar Ankara'yla Mayıs'ta noktalamıştım. 15 Mayıs'ta biten yürüyüşüme yanıt 18 Mayıs'ta Haki Karer'in 'Sterka Sor' adında kuşkulu bir grubun adına Alaattin Kapan komplosunda şehit düşmesi, başımıza bir kaynar kazan suyun dökülmesi anlamına geliyordu. Tarihin seyrini değiştiren bir olaydı bu. Grubun KDP'-yle, bazı Türk grup artıklarıyla ve devlet adına bazı gruplarla da bağı olma ihtimali, zihniyet savaşını acele ve karmaşık bir hedefler topluluğuna karşı geliştirmemizi acilen gündemleştirdi.

Dönem; 1 Mayıs'ta İstanbul işçi mitinginde komplo sonucu 37 yurttaşın öldüğü, Bülent Ecevit'e suikast düzenlendiği zamanlara denk düşüyordu. Türkiye'nin en kirli bir iç savaş görüntüsü verdiği zamanlardı. Grubun hızla partileşmesi kararına bu şartlar altında varıldı. Haki Karer'in anısına bağlılık gereği Antep'te aynı yılın sonbaharında Program Taslağı'nı hazırladım. Tekrar Ankara ve orada ilginç bir evlilikle birlikte '78 yaz başlarında Diyarbakır uçuşu yapıldı. Bu evlilik olayını büyük bir zihniyet, politik savaş ve duygusallık savaşı olarak değerlendirmek daha doğrudur. Kesire kişiliğinin alevi, Kürt ve ailesinin devlet yanlısı olması, içine girdiğim zihniyet savaşı açısından hayli tahrik ediciydi. Gruba girdiğinde kadın olarak açılım yapmalı ve sürükleyici olmalıydı. Durgun ve derin bir su gibi içine girildikçe boğucu etki göstermeye başlamıştı. Yapılacak iki şey vardı: Ya tümüyle uzaklaşmak ya da tehlikeyi boğucu olmaktan çıkarmak gerekiyordu. Uzaklaşmak ucuz bir yoldu ve yenilgi anlamına gelirdi. Bazı alçaklar hem örgüt içinde hem dışında bu ilişki nedeniyle şahsıma yönelik büyük iftiralar, kuşkular, dedikodular yaymaktan çekinmediler.

**** Bu yazı Rêber Apo'nun "Bir Halkı Savunmak" kitabından alınmıştır***

İçindekiler

Êdi Bese hamlesinin ikinci aşaması başarıyla sonuçlanacaktır

"1Haziran Atılımımızın beşinci yılına girdik. Dört yıllık sürecin sonuçlarını çeşitli biçimlerde değerlendirmeye çalışıyoruz. PKK mücadelesinin her anı her yılı olağanüstü özellikler taşıyor, kritik süreci ifade ediyor. Bir ölüm kalım mücadelesi düzeyinde seyrediyor. Geçen dört yılın da böyle bir tarihi gerçeklik içinde özgün ve önemli bir"

ÊDİ BESE HAMLESİNİN İKİNCİ AŞAMASI BAŞARIYLA SONUÇLANACAKTIR

"Türkiye'ye doğru demokratik muhalefeti geliştirmek, Kürdistan'a doğru iç çatışmayı önleyecek bir politik duruş sağlamak bizim için önemli bir politik çalışmayı ifade ediyor. Êdi Bese Hamlemizin ikinci aşamasında 1Haziran Atılımının beşinci yılında en önemli politik çalışmamızın yönü budur. Tabii ki serhıldanı ve gerillayı geliştirmek hala mücadelemizin en önemli boyutu olmaktadır. Dikkat edilirse Kürt sorununda çözüm yakın dönemde ufukta gözükmüyor. Şiddetli bir mücadeleyle geçecek bir dönemin içinde olduğumuz görülmelidir. İnkârcı sömürgeci güçlerin karşı planlarını bozmuşuz. Psikolojik üstünlük bizdedir"

1Haziran Atılımımızın beşinci yılına girdik. Dört yıllık sürecin sonuçlarını çeşitli biçimlerde değerlendirmeye çalışıyoruz. PKK mücadelesinin her anı her yılı olağanüstü özellikler taşıyor, kritik süreci ifade ediyor. Bir ölüm kalım mücadelesi düzeyinde seyrediyor. Geçen dört yılın da böyle bir tarihi gerçeklik içinde özgün ve önemli bir yeri var. Deyim yerindeyse sırat köprüsünden geçer gibi zorlu bir mücadeleyle bu beşinci yıla geldik. Uçurumun ucundan dönerek geldik. Bu durum dikkate alınırsa ulaştığımız düzeyin değeri, önemi daha iyi anlaşılır. Beşinci yıl görevlerinin doğru ve yeterli, başarılı yapılabilmesi için de elbette geçen dört yılın muhasebesinin iyi yapılması ve derslerinin iyi çıkartılması gerekir. Bu dört yılın derslerini ne kadar doğru bilince çıkartırsak, bu sürede yaşananları ne kadar özümsersek beşinci yıl görev ve sorumluluklarının gereğini de o denli etkin, zamanında ve başarıyla yerine getiririz.

1 Haziran Atılımının beşinci yılına Êdi Bese Hamlemizin ikinci aşamasını ilan ederek girmiş bulunuyoruz. Beşinci yıl mücadelesi Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşamasının da geliştirilmesini ifade ediyor. Bu bakımdan hamlenin ikinci aşamasının ideolojik, propaganda ve ajitasyon, örgütsel, politik ve askeri mücadele boyutları neler olacak, görev ve sorumluluklarımızın çerçevesi nedir, başarılı sonuçlara nasıl bir planlamayla ve nasıl bir tarz, üslup ve tempoyla ulaşabiliriz konularının üzerinde özenle durmamız gerekir.

1Haziran Atılımını aynı zamanda yeniden partileşme süreci olarak görülmelidir. Yeni atılım, üçüncü partileşme hamlesi PKK'nin yeniden inşa süreci esas olarak 1 Haziran Atılımıyla, kendisini pratik ifadeye kavuşturmuştur. Dolayısıyla yeniden partileşmenin neresindeyiz, yeniden inşa ne kadar gelişti, ideolojik örgütsel gelişme düzeyimiz nasıldır? Partileşme süreci nasıl gelişiyor? Sorularını tartışıyor ve cevap bulmaya çalışıyoruz. Çünkü 1 Haziran Atılımı geçmişin 15 Ağustos Atılımı gibi ağırlıklı bir gerilla atılımı değildi. Sadece askeri boyutları geliştirmeyi esas alan ve onun etrafında ideolojik, politik ve örgütsel gelişmeleri sağlamayı öngören bir atılım değildi. Siyasi yönü ağırlıklı ideolojik, örgütsel, askeri boyutları bütünlüklü olan bir atılımdı. Provokatif tasfiyeci saldırılar karşısında PKK'nin yeniden inşası etrafında örgütün yeniden toparlanmasını, özgürlük ve demokrasi hareketine öncülük eden bir parti haline getirilmesini öngörüyordu. Dolayısıyla bu hamlenin partileşme boyutu başta olmak üzere, ideolojik ve örgütsel çerçevesi de vardı. Bu çerçevede de geçen dört yılın muhasebesini yapmak önem arz ediyor.

Otuzuncu PKK yılını yaşıyoruz. Biz otuzuncu yılı yeniden partileşme hamlesi yılı olarak tanımlıyoruz. Bu düzeyde de çaba harcıyor, mücadele ediyor, gelişmeler yaratmaya çalışıyoruz. Otuzuncu PKK yılında ideolojik örgütsel mücadeleyi ne kadar doğru, yerinde ve başarılı yürütüyoruz, yeniden partileşme hamlemizi ne kadar güçlü ve etkili geliştiriyoruz, tüm bunların hesabını yapmak durumundayız. Mevcut durumumuzu bu açıdan da sürekli değerlendirerek hata ve eksikliklerimizi görüp gidermeliyiz. Partileşme görevlerini en güçlü kılacak çaba içinde olmalıyız. Otuzuncu PKK yılında partileşerek direniş mücadelesini geliştirme görevlerini azami düzeyde başaracak bir noktaya kendimizi ulaştırmalıyız.

Önder Apo'nun genel bir formülasyonu vardı. "*PKK'lileşelim savaşı kazanalım*" diyordu. Her türlü mücadelenin doğru yürütülmesinin ve başarılmasının partileşmekten geçtiğini, doğru ve yeterli partileşmeye bağlı olduğunu vurguluyordu. Bu ilke günümüz açısından da kuşkusuz geçerliliğini daha çok koruyor. Her alandaki mücadelenin başarısının partileşmeye bağlı olduğu, PKK'lileşmekten geçtiğini bilmeliyiz. Bu açıdan da 1 Haziran Atılımının beşinci yılının aynı zamanda bir partileşme yılı, yeniden partileşmeyi geliştirme yılı olarak ele almalıyız. Bu görevlerimizi ve sorumluluklarımızı güçlü biçimde hatırlatmak istiyoruz.

Bu görevlerle bağlantılı olarak mevcut siyasi-askeri durum hakkında bazı hususları belirteceğiz. Geçmişi doğru anlamanın da, geleceğe doğru yaklaşmanın da yolu, içinde bulunduğumuz sürecin siyasi, askeri, örgütsel boyutlarının iyi çözümlenip doğru anlaşılmasından geçtiği açıktır. Çünkü

neyin doğru neyin yanlış olduğunu, nerede ne yapmamız gerektiğini içinde bulunduğumuz siyasi askeri mücadelenin gereklerine göre düzenliyoruz. Dışımızdaki, karşımızdaki siyasi güçlerin yaklaşımları ve güçleri nedir, bu yaklaşımlarını pratikleştirmede koşulları nedir, bunun karşısında bizim fırsat ve imkanlarımız nedir? Bunların iyi belirlenmesi gerekir. En önemlisi de halkın durumu nedir? Ne kadar mücadele etme gücüne, bilincine, örgütlülüğüne sahiptir? Bütün bunlar çerçevesinde örgüt olarak durumumuz nedir, ideolojik örgütsel gücümüz ne çerçevededir ve neler yapabiliriz, ne kadar yapabiliriz, nasıl yapabiliriz? Konularının da iyi değerlendirilmesi gerekir. Görev ve sorumluluklarımızın belirlenmesinde bu verilerin önemli yeri vardır. Yoksa sadece istekle, niyetle görev ve sorumluluklar belirlenmiyor. İnsanlar çok şey yapmak isteyebilir, çok şeyi elde etmeyi ön görebilir. Ancak istemek ayrı, onun gerçekleşebilirliği ayrı bir konudur. Kuşkusuz hedeflerimiz olmalı, büyük başarılar elde etmeye niyet etmeliyiz, isteğimiz kararlılığımız bu çerçevede oluşmalıdır. Sadece bununla hareket etmek yetersizdir. Bizim isteğimiz, niyetimiz, işin bir yönünü belirlerken, bunların gerçekleşebilirliği de somut koşulların ne kadar imkan ve fırsat verdiği ile bağlantılıdır. Bu bakımdan istek ve niyetlerimizi somut koşulların gerekleriyle uygun kıldığımız ölçüde, bu temelde plan karar oluşturup pratikleştirme gerçekleştirdiğimiz ölçüde etkili olmamız, gelişme yaratmamız söz konusu olur.

Sistem PKK'yle hep çatışma içinde oldu

Siyasi-askeri durum, 1 Haziran Atılımının beşinci yılına girerken dışımızdaki siyasi güçlerin yaklaşımları ve ideolojik, siyasi, askeri mücadelenin durumu nedir dendiğinde elbette uluslararası komplonun onuncu yılında hareketimize dayattığı imha ve tasfiye planının varlığını ve çerçevesini görmemiz gerekir. Geçen yıldan bu yana uluslararası komplonun onuncu yılına girerken komplocu güçlerin yaklaşımlarının neler olduğunu bilince çıkarma, anlama doğrultusunda sürekli bir tartışma içinde bulunuyoruz. Tabi ki çeşitli güçlerin ayrıntıda neyi tartıştıklarını, neyi kararlaştırdıklarını bütünüyle bilmemiz mümkün değildir. Ancak bu güçlerin neyi tartışıp kararlaştırdığını, hangi politikaya yöneldiklerini pratikte yaptıklarına, söylemlerine ve yönelimlerine bakarak tespit edebiliyoruz. Bu çerçevede baktığımızda onuncu yılında uluslararası komplocuların komployu yeniden canlandırma ve dayatma amacıyla bir yönelim içinde olunduğunu gördük. Bu değerlendirme yanlış değildir.

"Uluslararası komplo, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha sisteminin 20. yüzyılın sonunda aldığı yeni bir saldırı biçimiydi. Kürt toplumu üzerindeki inkâr ve imha hedefini başarıya götürmeyi öngörüyordu. Kürtler üzerinde uygulanan strateji buydu. Bu siyaseti deşifre eden açığa çıkartan, buna karşı halkın direnişini geliştiren, bu siyaseti darbeleyen, yenilgi ile yüz yüze getiren PKK direnişiydi. PKK'nin doğuşu, gelişimi ve varlığıydı"

Uluslararası komplo, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha sisteminin 20. yüzyılın sonunda aldığı yeni bir saldırı biçimiydi. Kürt toplumu üzerindeki inkâr ve imha hedefini başarıya götürmeyi öngörüyordu. Kürtler üzerinde uygulanan strateji buydu. Bu siyaseti deşifre eden açığa çıkartan, buna karşı halkın direnişini geliştiren, bu siyaseti darbeleyen, yenilgi ile yüz yüze getiren PKK direnişiydi. PKK'nin doğuşu, gelişimi ve varlığıydı. PKK yok edilmeden Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetinin başarıyla yürütülmesi ve sonuca götürülmesi mümkün değildi. O nedenle Kürdistan'ı bölüp parçalayan, Kürt toplumunu yok sayan uluslararası sistem bu politikasını sürdürebilmek için bu politikayı zorlayan PKK'yi yok etmeye, tasfiye etmeye karar verdi. Daha doğrusu bu karar PKK'nin kuruluşundan beri vardı. Bu nedenle sistem PKK'yle hep çatışma içinde oldu. Ancak 20. yüzyılın sonuna doğru gelirken artık PKK'nin varlığı ortamında kendi ideolojik siyasi duruşunu sağlam kılamayacağını yürütemeyeceğini gördü ve PKK'yi tasfiye etmek üzere bir saldırı konsepti oluşturdu ve uygulamaya koydu. PKK'nin imha ve tasfiye edilebilmesi için de Önder Apo'nun imhası öngörüldü. Dolayısıyla uluslararası komplo planlaması çerçevesinde saldırının bütün okları bu hedef üzerinde yoğunlaştırıldı. Komplonun stratejik formülasyonu Önderliği tasfiye etme hedefiyle çok somut ve net olarak ortaya çıktı. Böylece temel amaçları olan, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetini başarıya götürmeyi umuyorlardı. Bu amaçları önünde engel oluşturan PKK'yi imha ve tasfiye etmek için de Önderliği imha etmek, yok etmek hedefiyle hareket ettiler.

Kürt toplumunun inkâr ve imhası PKK'nin yok edilmesine bağlı

Kürt toplumuna dayatılan inkâr ve imha saldırısı odaklaşarak kendisini Önderliğin imhasında odaklaştırmış bulunuyor. Komplo bu odağı yani bir hedefe saldırı oklarını yöneltmeyi ifade ediyor. Çünkü PKK var oldukça bırakalım Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetini etkin bir biçimde yürütüp başarıya götürmeyi tersine bu siyasetin yenilgisi, bu siyasete dayalı sistemin parçalanması kaçınılmazdı. Dolayısıyla Kürdistan'ın Kürt toplumunun inkâr ve imhası PKK'nin yok edilmesine bağlı hale geldi. Nitekim PKK'nin imha ve tasfiye edilmesi için de uzun bir mücadele süreci yaşandı. PKK'yi tasfiye etme saldırısı çok değişik aşamalardan geçti. Düşman güçler böyle bir mücadele içerisinde önemli bir tecrübe edindiler. PKK daha bir ideolojik propaganda grubuyken planlı imha saldırılarına maruz kaldı. 18 Mayıs 1977 sürecinin bu temelde gelişen bir saldırı olduğunu iyi biliyoruz. Bu saldırı planları boşa çıkartılıp ideolojik grup partileşme düzeyine ulaşınca, PKK ideolojik, örgütsel, siyasi olarak bir parti gücü haline gelince ve

bu temelde Kürt halkını direniş içine çekmeye başlayınca, bu gelişmeleri durdurup, PKK'nin ektiği özgürlük tohumlarını imha etmek için 12 Eylül faşist askeri darbesinin gerçekleştiğini biliyoruz. Bu da PKK'yi partileşme sürecindeyken yoğun ideolojik-askeri saldırı temelinde imha etme dağıtma hedefini güdüyordu. 12 Eylül sadece PKK'yi imha etmeyi hedeflemiyordu. Kürdistan ve Türkiye'deki bütün sol sosyalist devrimci gelişmelerin tasfiyesini de hedefliyordu. Fakat Kürdistan'daki gelişmeler bu saldırının esas hedefi olarak konulmuştu. Bunu, cuntanın başı Kenan Evren defalarca söyledi. Kürdistan'daki gelişmelerin merkezinde de PKK'nin olduğu herkesçe biliniyor. PKK, yeni bir söz, yeni bir çıkış, yeni bir çizgi, yeni bir davranış ve yeni bir duruştu. Diğer Kürt grupları 60'lı 70'li yıllarda da vardı. Hatta tarihin daha önceki kesitlerinde de benzer eğilim vardı. Önceleri olmayan, yetmişli yıllarda ortaya çıkan ve yeni olan ise PKK'ydi.

12 Eylül faşist cuntasının saldırı hedefi esas olarak PKK'dir

Bazıları PKK'yi böyle değerlendirmenin abartılı olduğunu söylüyorlar. Bu bilinçli bir yaklaşımdır. PKK'nin gücünün önemini azaltmak için böyle yaklaşıyorlar. Tarih kanıtlamıştır ki, 12 Eylül faşist cuntasının saldırı hedefi esas olarak PKK'dir. Uygulamalar PKK'nin bu saldırının merkezinde olduğunu tartışmasız ortaya koymaktadır. 12 Eylül cuntasının aktörleri durumun böyle ortaya koymuşlardır. 12 Eylül sürecinde nelerin yapıldığı, nasıl bir askeri, siyasi ve ideolojik saldırının yürütüldüğü, şehirlerde, kasabalarda, mahallelerde, işyerlerinde, köylerde halka nasıl saldırıldığı bugün hala hafızalardadır. Zindanlarda nasıl bir işkence ve imha uygulamalarının yapıldığını tüm dünya bilmektedir. Bunlara karşı PKK, 15 Ağustos 1984 Atılımıyla gerilla direnişini geliştirme ve bir gerilla partisi olarak şekillenme sürecini gündemleştirdi. Bütün bu imha saldırılarını gerillayla karşıladı. 15 Ağustos Atılımıyla birlikte PKK'nin gerilla biçiminde yeniden direnişi geliştirme hedefine karşı başta Türkiye yönetimi olmak üzere, NATO çerçevesinde kapitalist dünya sistem güçlerinin gittikçe genişleyen planlı bir askeri ve siyasi saldırıyı dayattıkları bilinen bir gerçektir. 1987'de Olağanüstü Hal'in ilanıyla özel savaş sistemini geliştirdiler. NATO kapsamında planlı bir saldırıyı bu çerçevede '87-88 yıllarında dayattılar. 1992 yılında Türkiye yönetimine her türlü siyasi, askeri desteği vererek topyekûn savaş konsepti temelinde bir saldırı başlattılar. NATO desteğiyle 1992 yılında Kürt özgürlük hareketine karşı uygulamaya konulan tasfiye konseptinin nasıl başlatıldığı ve nasıl sürdürüldüğü ayrıntılarıyla bilinmektedir. Konsepti planlayıp pratikleştirenler Demirel, Doğan Güreş, Mehmet Ağar gibi çeteci klik olduğu çeşitli biçimlerde ve zamanlarda kamuoyuna açıklanmıştır. Tabi bu döneme ilişkin gizli kalan açıklanmayan şeyler de çoktur. 12 Eylül baskı ve saldırı döneminden çok daha fazla bilinmeyen, karanlıkta kalmış, henüz aydınlatılamamış hususlar söz konusudur. Binlerce köy yakılıp yıkıldı, binlerce insan sokak ortasında katledildi. On binlerce insan işkenceli sorgulamalardan sonra zindanlara dolduruldu. Bütün NATO gücünün desteğiyle Türk ordusu Kürdistan dağlarında gerillaya karşı topyekûn bir savaş yürüttü.

Uluslararası komplo bu saldırılardan istenilen sonuç alınmaması ardından gündeme konuldu. Bütün bu saldırılarla bırakalım PKK'nin imha edilmesi, imha edilemediği gibi gelişmesinin de önlenememesi, Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetini yürüten devletçi kapitalist dünya sistem güçlerini yeni arayışlara yöneltti. İnkâr ve imha siyasetini başarıya götürebilmek için PKK'nin yok edilmesi gerektiğini, PKK'nin yok edilmesi için de Önder Apo'nun imha edilmesi gerektiği kararına vardılar. Baştan beri özetlediğimiz saldırılarından çıkardıkları dersler sonucunda bu sonuca ulaştılar. Bu konuda Türkiye yönetiminden ziyade ABD'nin, İngiltere'nin, diğer Avrupa ülkelerinin ve İsrail'in yaptığı çalışmaları görmek gerekiyor. '90'ların başından itibaren, daha somut olarak '93'ten itibaren bu güçlerin PKK'yi ve Kürt toplumunu daha iyi anlamak, çözümlemek ve bu temelde başarılı bir tasfiye hareketini geliştirmek için yoğun bir araştırma ve inceleme faaliyeti içine girdiler. Yaptıkları bilimsel araştırma ve analizler sonucunda, daha sonra pratikleştirdikleri uluslararası komplo planlamasına ulaştılar. Bu planlamada bazı hainlerin görüşleri de kısmen rol oynamıştır. Komplo sadece bir gücün kararı ile değil, uluslararası sistem güçlerinin yaptığı bilimsel araştırmalar, Türkiye yönetiminin ve istihbaratının uzun mücadele tarihi içinde çıkardığı dersler, milliyetçi Kürt işbirlikçiliği ile hainlerin verdiği bilgiler sonucu komplocuların görüşü ortaklaştı ve bir saldırı stratejisi ortaya çıktı. Daha 1980'li yılların başında ihanetçi Şahin Dönmezin verdiği bilgiler ve değerlendirmeleri var. Bu hain, düşmana "PKK kırk kez yok edilse bile, Apo kırk birincisini inşa eder" biçiminde bilgi vermiştir. Benzer bir bilgiyi Şemdin Sakık yakalandıktan sonra tekrarlamıştır.

Komployu bilince çıkarmak ve buna karşı mücadele etmek gerekir

Komplodan söz ederken bu gerçeği derinliğine anlamak ve iliklerimize kadar hissetmek gerekir. Doğru mücadele anlayışı edinebilmemiz ve doğru duruş gösterip görev ve sorumluluklarımızın ne olup olmadığını sağlıklı bir biçimde ortaya koyabilmek için komployu bilince çıkarmak gerekir. Komplo en rafine mücadele bilinci ve özgürlük duruşu kazandırır. Özcesi pratikte doğru bir duruş ve etkin bir çalışma ortaya çıkarabilmek ve yetkin tarz, üslup, tempo sahibi olabilmek için komployu tüm boyutlarıyla bilince çıkarmak lazım. Bu bilinci taşımayanlar komploya karşı mücadelenin militanı olamazlar. Kürt gerçeğini anlayıp, gerekli mücadele duruşunu ve donanımını elde edemezler. Bunları bilip anlayamayanlar çok zorlu bir mücadelenin yürütüldüğü Ortadoğu ve Kürdistan gerçeğinde yeterli bir duruş sergileyemezler. Hem tehlikeyi, hem de teh-

likeye karşı mücadele imkanlarını doğru göremeyenler, komploya karşı başarılı mücadele etmenin yolunu, yöntemini göremeyen, onun gücünü, iddiasını oluşturamayanlar komplo karşısında durmazlar ve mücadele etme cesaretini gösteremezler. Nitekim komploya karşı durma, mücadele etme cesaretini, yürekliliğini gösteremeyenler zaten ilk elden kaçıp gittiler. Komploya karşı başarılı mücadele etme, zafer kazanma gücünü kendinde yaratamayanlar yarı yolda düştüler.

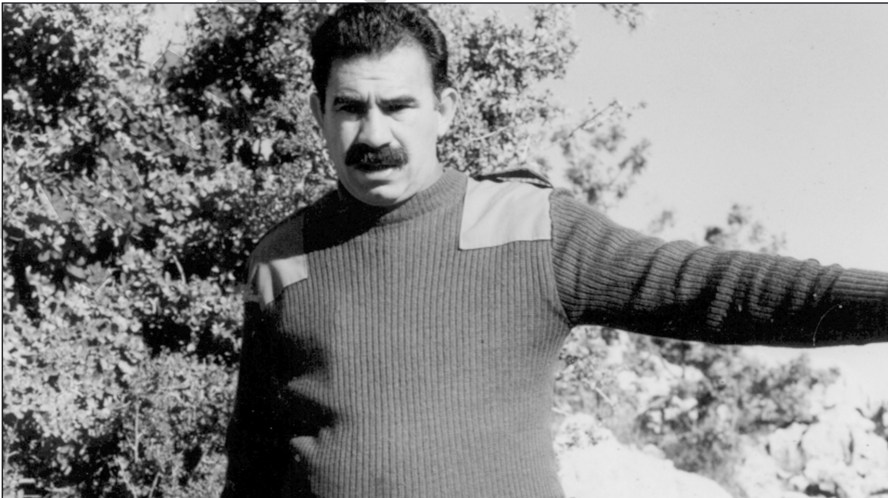
Çok kaba, ihanetçi ve düşkün duruşlar yanında, çok çeşitli hatalı düşünceler, duruşlar zayıflıklar, yetersizlikler gördük yaşadık bu süreçte. Çok boyutlu ve birçok koldan gelen baskılar ve içeride yaşanan zorluklar karşısında insanların ne duruma düşecekleri konusunda büyük tecrübeler edindik. Neredeyse tarihi bir sınavdan geçtik. Şimdi hala bu iddiayı koruyanlar, uluslararası komplo karşısında durma, ona karşı mücadele etme, onu yenilgiye uğratma bilincine, gücüne, cesaretine, irade ve iddiasına sahip olanlar, bu iddiayı ve bilinci hala canlı tutanlar, bundan sonrasını da başarıyla götürebilmek için bu gerçeği ve süreci iyi anlamalıdırlar.

Uluslararası komplo gerçeğini ve ona karşı mücadelenin başarı çizgisinin yol ve yöntemlerini ne kadar doğru anlar ve bilince çıkartırsak, günlük olarak bu temelde yaşarız, davranırız, çalışırız doğrularımızı böyle net ortaya koyarız ve pratikte hep etkili oluruz. Komplo gerçeğini doğru anlamamak, bu konuda kendine göre anlayışlar içinde olmak her zaman pratikte de yetersiz hatalı, ters, davranışlar ortaya çıkardı. Komplo işi bir günde bitirmek istiyordu. Ne var ki içinde zorlukları barındıran on yıllık bir mücadele sürdü. Görüldü ki komploya karşı hala mücadele eden bir örgüt ve halk gerçekliği var ortada. Bu durum şunu gösterdi; komplo imhayı amaçlıyor, inkâr ve imha sisteminin başarıya götürülmesini hedefliyor ancak kadiri mutlak değildir. Amacına bir solukta ulaşacak güçte değildir. Vahşiliği ve saldırganlığı kadar, zayıflıkları ve çelişkileri de çoktur. Güçsüz yanları dikkatli değerlendirilirse iyi bir mücadele verilerek komplo geriletilebilir ve yenilgiye uğratılabilir. Nitekim bir günlük bir imha planı on yıla yayılabilmiştir. PKK için biçilmiş altı aylık ömür, on sene uzatılabilmiştir. Bu komplonun çelişkili zayıf yönü olduğunu, komploya karşı mücadele edilebileceğini, komplo karşısında başarı kazanılabileceğini bize gösteriyor.

Komplo karşısında diz çökenler oldu

Diğer yandan komplonun imha amaçlarının boşa çıkartılması, mücadelenin on yıla yayılması kendiliğinden olmuyor. On yıldır komplonun imha amaçları gerçekleşmemiş diye, uluslararası komplonun Önder Apo'nun imhası, PKK'nin tasfiyesi temelinde Kürdistan üzerindeki inkâr ve imha siyasetini başarıya götürme stratejisini değiştirdiğini söyleyemeyiz. Bazıları, komplonun hemen başarılı olmaması ve bazı yöntem değişiklikleri karşısında yanlış düşüncelere kapıldılar. 'Aslında komplonun Önder Apo'yu imha hedefi yoktur, bunu Önderlik kendisi uyduruyor, parti kendi kendin bu tür evhamlar geliştiriyor' dediler. Hatta içimizden bunu söyleyenler çıktı. 2000 yılının başında bu tür değerlendirmeleri örgüt içinde yaymak isteyenler oldu. Hatta bu değerlendirmelerini ileri götürerek, 'komplo inkâr ve imha siyasetinin bir saldırı planı değil Kürt sorununu çözmenin bir planıdır' dediler. Bunun için 'komploya göre hareket etmek gerekir' dediler. Süreç ilerledikçe komploya karşı daha fazla mücadele edilemeyeceğini, komplonun yenilgiye uğratılamayacağını, artık komployla uzlaşmak gerektiğini, komplo karşısında ancak bu kadar mücadele edilebileceğini düşünenler, söyleyenler de çıktı. Böyleleri hep kırıldılar, komplo karşısında diz çöktüler, büküldüler, komploya teslim oldular kaçtılar. Daha doğrusu komplonun içimizdeki uzantıları olarak komployla birleştiler. Çeşitli biçimlerde ortaya çıkan bu eğilimler ve onların sahipleri şimdi uluslararası komplocu güçlerle birleşmiş olarak Kürt özgürlük ve demokrasi hareketine karşı savaş yürütüyorlar. Komplonun Önderlik ekseninde partiyi tasfiye etme kararlılığında olduğu konusunda hiçbir kuşku olmamalıdır. Dün olduğu gibi bugün de aynı hedefle hareketimize karşı saldırı yürütmektedirler. Önderliğin imhası ekseninde PKK'yi tasfiye etmek, PKK'nin tasfiyesi ekseninde de Kürdistan üzerindeki imha saldırısını sonuca götürmek onların temel hedefidir.

Komploya karşı, komplonun bu stratejik duruşuna karşı mücadele nasıl sürdü ve ne gibi sonuçlar alındı? Öncelikle Önderliğe dayatılan imha önlendi. Bunun nasıl gerçekleştiği biliniyor. Kim vurduya getirerek Önderliği imha etmeyi hedef alanlar esas olarak Önder Apo'nun bilinçli, dikkatli, duyarlı davranışları, halkın ve hareketimizin 'Güneşimizi Karartamazsınız' kampanyası çerçevesinde Önderlik etrafında oluşturduğu ateşten barikatla boşa çıkarıldı. Bu vesileyle 'Güneşimizi Karartamazsınız' direnişiyle şehit düşenleri saygıyla anmak gerekir. Komplonun

“Türkiye yönetimi ve çeşitli çevreler hala imha neden o zaman gerçekleştirilmedi diye sorguluyor. İdamı sürekli gündeme getirerek bu amacı canlı tutmaya çalışıyorlar. İdamın önlenmesi ve giderek boşa çıkartılması durup dururken kendiliğinden olmadı. İdamın olmaması, idamı yürütecek güçlerin iyi niyetlerinden kaynaklanmadı. Daha da ötesi Kürt sorununu çözmek için demokratik yaklaşım göstermelerinden kaynağını almadı”

boşa çıkarılmasında onların bu direnişleri belirleyici olmuş ve daha sonraki direnişleri mayalamıştır. Bilindiği gibi imhayı idam yöntemi ile gerçekleştiremeyince hukuki süreci devreye koydular. Bu süreçte Önder Apo'nun geliştirdiği ideolojik yenilenme, stratejik değişim ve yeniden yapılanma temelinde izlenen politikalar, halkın önderlikle ve hareketle birleşen sağduyulu yaklaşımları ile hareketin tasfiyesine fırsat vermeyen yaklaşımlar sergilendi.

İdamın kaldırılması ardından çürütme politikası devreye sokuldu

Türkiye yönetimi ve çeşitli çevreler hala imha neden o zaman gerçekleştirilmedi diye sorgulama yapıyorlar. İdamı sürekli tartışma gündemine getirerek bu amacı canlı tutmaya çalışıyorlar. Demek ki idam gündem dışı değildi. İdamın önlenmesi ve giderek boşa çıkartılması durup dururken kendiliğinden olmadı. İdamın olmaması, idamı yürütecek güçlerin iyi niyetlerinden kaynaklanmadı. Daha da ötesi Kürt sorununu çözmek için barışçıl demokratik yaklaşım göstermelerinden kaynağını almadı. Amaçları imha etmekti. Ne var ki o süreçte idam ile imhayı Türkiye'nin çıkarlarına ters, kendileri açısından yanlış gördüler, kendilerine daha çok zarar verici buldular. Uzun tartışma ardından idam ile imha etmenin Türkiye'nin mevcut sistemi ve devlet yapısı için zarar verici olacağını değerlendirerek onun yerine ideolojik siyasi imhayı gerçekleştirmeyi kendileri açısından daha yararlı görüp böyle bir karara gittiler. İdam bu temelde gerçekleşmedi. Esas olarak ta Önderliğin yaklaşımları ve örgütün Önderliği izleyen direnişçi tutumu ve tasfiye olmama, birliği koruma duruşuyla önlendi. Halkın Önderlik etrafında kenetlenmesiyle önlendi. Uluslararası komployu yürüten güçlerin bundan duydukları korku, yaşadıkları telaş sonucunda idamdan vazgeçmek zorunda kaldılar. O dönem ABD dışişleri bakanı Merlyn Olbright'ın sözleri hala hafızalarımızda canlılığını koruyor. Tepki bekliyorduk ama bu kadarını da beklemiyorduk, diyerek yaşadığı şoku, taşıdığı korkuyu itiraf etmek zorunda kalmıştı. Eğer idam yapılmadıysa duyulan bu korkudan dolayı yapılmadı.

İdamın kaldırılması ardından çürütme politikası devreye sokuldu. Fiziki imha ile PKK'nin tasfiyesini gerçekleştiremeyenler İmralı izolasyon ve işkence sistemini geliştirerek, çürütme politikası dediğimiz politik yöntemle Önderliğin ideolojik, siyasi imhasını gerçekleştirmek ve buna dayanarak PKK'yi tasfiye etmek istediler. Sosyal demokrat Ecevit liderliğinde sosyal demokratlar, milliyetçiler ve liberaller hükümetteydiler. Sosyal demokratlığa dayanarak Önderliğin demokratik çözüm formülasyonu teorik ve programsal olarak boşa çıkartılacaktı. Sosyal demokrat ve bütün eğilimlerin içinde bulunduğu hükümet zamanında Önderliğin çalışma imkanları ortadan kaldırılarak, yeni düşünce üretmesi engellenecek, bunun sonucu PKK kendisini yenileyip yeniden yapılandıramayacak, dolayısıyla da dağılma ve tasfiye ortaya çıkacaktı. Ecevit hükümeti bu yönlü büyük çaba gösterdi. Avrupa Birliğine giriş çerçevesinde inkâr ve imha siyasetini yeni koşullarda devamını sağlayacak yasalar çıkarıldı. Türkiye Meclisi adeta bir yasa fabrikası gibi çalıştı. Birinci paketten başladı onuncu, yirminci paketlerle güya Türkiye'yi demokratikleştiren, AB'ye giriş için hazırlayan yasal düzenlemeler yaptılar. Bunların amacı aslında Önderliğin, PKK'nin dayattığı Kürt sorununa demokratik çözüm arayışını boşa çıkartmaktı. Sonuçta Ecevit hükümetinin çabaları boşa çıktı. Görüldü ki Ecevit'in demokrasi anlayışı, AB çerçevesinde yasal düzenlemeler yapmaları hiçbir sonuç vermiyor. Zaten çıkan yasaların birçoğu pratikleşmedi ya da pratikte işlemez hale getirildi. Zaten Kürt sorunu çözülmeden her yasal düzenlemenin bir aldatmaca ve oyun olacağını Türkiye sistemini tanıyan herkes bilebilir.

Çürütme politikası yenilgiye uğradı

Bir çoklarının zor, imkansız ve asla gerçekleşmez gördüğü bir biçimde Önderlik, Ecevit demokrasisini ve o temelde Türkiye'nin demokratikleşme zihniyetini teşhir eden, bunlara karşı alternatif olarak Kürt sorunun Ortadoğu çapında demokratik çözüm programını ortaya koyan kapsamlı teorik değerlendirmeleri geliştirdi. Halbuki tüm hesaplar kurulan İmralı sistemiyle Önderliğin bu değerlendirmeleri yapma gücünün ortadan kaldırılmasıydı. Önder Apo yoğunlaşsa ve çözümleyici duruşu ortaya koysa da izolasyonla ve birçok engelleme yöntemiyle bunların örgüte ve halka ulaşması engellenecekti. İmralı sistemi esas olarak da tüm uluslararası komplocular adına Önderliğin Kürt siyaseti, dolayısıyla Ortadoğu ve Türkiye siyaseti üzerindeki etkisini ve halklara ulaşmasını engellemekti. Ancak Önderlik büyük bir yaratıcılıkla ve duruşuyla bunları boşa çıkardı. Hem yoğunlaşma ve değerlendirmelerini güçlü biçimde yaptı, hem de yasal çerçevedeki haklarını ucu ucuna kullanarak bu düşüncelerin örgüte ve halka ulaşmasını sağladı. “Demokratik uygarlık manifestosu” diye tanımladığımız değerlendirmeler ve daha sonraki yoğunlaşmalar böyle gelişti. Bu yepyeni bir teorik düzeydi, düşünsel duruştu. Süreç geliştikçe bu düzey daha da gelişti ve sistemleşti. Örgütün kendisini yenilemesi, yeniden yapılandırması için teorik ideolojik çerçevenin kapsamlı bir biçimde ortaya konması gerçekleşti. Sonuçta çürütme politikası yenilgiye uğramış oldu.

AKP beklenildiği gibi rolünün gereklerini yerine getirmeye çalıştı

İmralı mücadelesini kazanan Önder Apo oldu. Parti ve halk kazandı. Sosyal demokrat, liberal ve milliyetçi eğilim birlikte yenilgiye uğrayınca geriye sağlam kalmış olan dinci eğilim iktidara taşındı. AKP'nin parti bile olmadan tek başına iktidar olması böyle gündeme geldi. Bazıları bunu Türkiye'nin yönelimine, bazıları da Tayyip Erdoğan'ın demagojik gücüne bağlıyorlar. AKP çekirdeğinin genç dinamik olmasına bağlayanlar da var. Bunlar birer etken olabilirler ama tali etkenlerdir. Esas olan sürecin ihtiyaçları ve buna cevap verecek siyasal aktörün ne olması gerektiğidir. AKP'nin iktidar olmasını bu çerçevede almamak, daha baştan büyük siyasi yanılgılar ortaya çıkarır. Ya da AKP'nin demagojisine haklılık ve meşruiyet kazandırılır. Ne Tayyip Erdoğan'ın demagogluğu ne AKP çekirdeğinin gücü, ne de başka bir tali etken bu gelişmede rol oynadı. AKP'nin iktidara taşınmasında temel etken uluslararası komplocu güçlerin iç ve dış politik nedenlerden dolayı bir dinci iktidara ihtiyaç duymalarıydı. ABD'nin ihtiyacı da buydu Türkiye devletinin ihtiyacı da buydu. Ordu da buna ihtiyaç duydu. Sonuçta herkes destek verdi. O süreç hatırlanırsa engelleyici hiçbir çalışmanın olmadığı görülür. Tayyip Erdoğan ve çevresi de bu ihtiyacın gereklerini yerine getirir biçimde davrandılar. Ön görülen rolün iyi aktörleri oldular. Bu temelde yenilenen, sadece çürütme politikasının dinci AKP eliyle planlanıp yürütülmesiydi. Uluslararası komplo bu biçimde yürütülür, başarıya gider diye düşündüler. AKP'nin sahte dinciliğine dayanılarak Önderliğin demokratik çözüm projesi başarısız kılınabilir, Kürt halkı Önderlikten ve PKK'den koparılabilir diye düşündüler. Bu amaçla iktidara getirilen AKP, beklenildiği gibi rolünün gereklerini yerine getirmeye çalıştı.

AKP hükümeti de en az Ecevit hükümeti kadar uluslararası komplo çerçevesinde rolünü oynamak istedi. Dinci propagandayla hem komplonun uygulanış biçimi gizlenmeye, hem de tecrit ve izolasyon sürdürülmeye çalışıldı. AKP'nin politikalarını tamamlayıcı biçimde örgüt içinde de provokatif tasfiyeci eğilimi dayatarak hareketi bölüp parçalama temelinde tasfiyeyi ön gördüler. Özellikle Irak savaşı ve Irak savaşının ortaya çıkardığı koşullara dayanarak şimdiye kadar Avrupa üzerinden dayatılmış olan provokatif tasfiyeci eğilimi bu sefer Irak'ı ele geçirmiş ABD üzerinden pratikleştirmeye yöneldiler. Bunlarla çürütme politikası başarıya götürülmek istendi. 1 Haziran Atılımı AKP'nin ABD ile ittifak halinde geliştirdiği bu yeni saldırıyı boşa çıkartmak için bir direnme hareketi olarak gündeme geldi. 1 Haziran Atılımı nedir, nasıl gündeme geldi, neden ihtiyaç duyuldu, kapsamı ve çerçevesi nedir? Diye sorulduğunda bu gerçeklikleri görmek gerekir. 1 Haziran Atılımı çürütme politikasının AKP eliyle ve çok yönlü bir planlama temelinde yürütülmesine karşı geliştirilen bir direniş hamlesi oldu. Önderliğimizin aynı süreçte PKK'nin inşası temelinde partileşme hamlesi olarak ortaya çıktı. Dolayısıyla aynı zamanda bir ideolojik ve örgütsel atılımdı. Bir Halkı Savunmak kitabında Önderlik, Kürt halkının özgür demokratik yaşamının nasıl olması gerektiğini ortaya koyarak AKP dinciliğinin sahte yaşam önerilerini boşa çıkardı. Onun aşılmasını sağladı. Esas olarak ideolojik planda nasıl ki Ecevit demokratlığı Kürt sorunun Ortadoğu çapında demokratik çözüm programı temelinde boşa çıkartıldıysa demokratik konfederalizm çizgisinde halkın demokratik yaşamının örgütlenmesi temelinde de AKP'nin sahte dinci yaşam projesi boşa çıkartılmış oldu. 1 Haziran Atılımı elbette bir örgütsel atılımdı. Provokatif, tasfiyeci, bozguncu, bölücü, dağıtıcı saldırılara karşı örgütün Önderlik çizgisinde birliğini, toparlanmasını sağladı.

"İmralı mücadelesini kazanan Önder Apo oldu. Parti ve halk kazandı. Sosyal demokrat, liberal ve milliyetçi eğilim yenilgiye uğrayınca geriye sağlam kalmış olan dinci eğilim iktidara taşındı. AKP'nin tek başına iktidar olması böyle gündeme geldi. Bazıları bunu Türkiye'nin yönelimine veya Tayyip Erdoğan'ın demagojik gücüne bağlıyorlar. AKP çekirdeğinin genç dinamik olmasına bağlayanlar da var"

AKP hükümeti sonun başlangıcını yaşar hale gelmiştir

1 Haziran Hamlesi siyasi ve askeri mücadele alanında önemli gelişmeler sağladı. Gerilla pasif savunmadan aktif savunmaya geçti. Uluslararası komploya karşı halk serhıldanının her alanda geliştirilmesini öngördü. Nitekim kısa sürede yarattığı sonuçlarla AKP eliyle yürütülmek istenen çürütme politikasını boşa çıkardı. 2005 yazına gelindiğinde AKP hükümeti sonun başlangıcını yaşar hale gelmişti. Bunun üzerine uluslararası gericilik 1 Haziran Atılımı temelinde gelişen yeni Kürt özgürlük ve demokrasi hareketine karşı yeni bir saldırı konsepti gündeme getirdi. 22 Ağustos 2005 Milli Güvenlik Kurulu toplantısında topyekûn savaş konsepti kararlaştırıldı. Hem Ecevit yönetimi hem de Tayyip Erdoğan yönetimi temelinde yürütülen çürütme politikası başarısız kılınınca Türkiye yönetimi ve uluslararası gericilik yeniden bir imha ve tasfiye konseptini planlayıp uygulamaya soktu. Bu yeni bir durumdu. 2005 Ağustosundan bu yana Türkiye yönetiminin uluslararası gericilikten de aldığı güçle uyguladığı politikalar ve uluslararası komployu başarıya götürmek için yürüttüğü saldırılar bu yeni konseptin sonucudur. Bu konseptin çerçevesi ve içeriğini baştan tam anlayamamış olsak da iki yıllık pratik içinde bunlarda netleşti. Önder Apo'ya fiziki imhanın yeniden dayatılması bu topyekûn savaş konseptinin önemli bir yönüdür. '98-99 yıllarında gerçekleştirilemeyen fiziki, ardından siyasi imhanın boşa çıkartılması sonucunda yeni-

den fiziki imha gündeme getirilmiş bulunuyor. Elbette bu içinde bulunulan siyasi koşullara göre yapılıyor. Bu temelde İmralı Adası fiziki imha sistemine dönüştürülmüş durumda. Fiziki ve psikolojik işkence had safhada olduğu gibi bir de kronik zehirleme temelinde bir imha dayatılmıştır. Bu konuda bazı bulguları ortaya çıkardık, açıklamalar geliştirdik. Daha fazlasını ortaya çıkartma imkanımız ve gücümüz yok. Uluslararası kuruluşlar böyle bir durumun olmadığını söylüyorlar ama Önderliğin fiziki durumuna ilişkin yapılan tahliller bizim ortaya çıkardığımız bulguları doğruluyor, hatta daha fazlasını doğruluyor. Onlar bulgular için, bir zehirleme girişimi değil de, farklı açıklamaları getiriyorlar. Bizim incelettiğimiz uzmanlar ise bu durumun zehirleme olduğunu söylüyorlar. Gayet açık ve iddialı olarak Önderliğin yaşadığı bir çok fiziki rahatsızlığın buradan kaynaklandığını belirtiyorlar. Gerçek durum budur.

Fiziki imhaya yönelik ortaya çıkardığımız gerçekler yanında bir de ideolojik siyasi mücadelenin mevcut durumu var. Bu temelde de çözümlemeler yapıyoruz. Önderliğimize yaklaşımın ne olduğu bu temelde de ortaya çıkıyor. Bu nedenle yalnız siyasi olarak değil, Önderliğimizin sağlığına yönelik yaptığımız değerlendirmeler de gerçekçi ve doğru değerlendirmelerdir. Önder Apo'ya yönelik fiziki imha sürecinin dayatıldığından kuşku duymamak gerekir. Ne kadar acı da olsa gerçek budur. Kimse kendini yanıltmamalı, bu konuda niyetlerimizle hareket etmemeliyiz. Ne kadar kabul etmesek de gerçekleri görmek, anlamak, onun gereklerine göre davranmayı bilmek belki sonuç verebilir. İnşallah böyle değildir, diyerek hareket edemeyiz. Bu kendini kandırmaktan, gerçeklere göz kapatmaktan başka bir anlama gelmez.

Türkiye yeni ittifaklar temelinde tampon bölge oluşturmaya çalışıyor

Diğer yandan gerillaya dayatılan bir saldırı konsepti var. Bu savaş konseptinin çerçevesini de bu savaşı yürüten güçler açıkça ortaya koydular. 'Gerillaya katılımı durdurmak ve kazanma umutlarını kırmak gerekir' diyorlar. Dağa çıkmış olanları vurarak, ya da korkutarak, kaçırtarak azaltmak, marjinal konuma çekmeyi hedefliyorlar. Bunun için aileleri kullanma da dahil her türlü yol ve yöntemi devreye koyarak, her türlü şiddeti saldırıyı uygulayıp korkutucu ürkütücü panik yaratıcı etkide bulunarak gerillayı dağıtmak istiyorlar. Devreye soktukları bir diğer yöntem de gerillaya karşı yürüttükleri savaşı özel eğitilmiş bir orduyla yürütmeyi esas almalarıdır. Bunun için bir sürü çalışma yürüttüler. Böyle bir orduları da var. Ve yine ittifaklarla yarattığı siyasi güçle sonuç almak istiyorlar. İran, Suriye ve Irak'ı da bu ittifaka katmak istiyorlar. ABD'nin, Avrupa'nın desteğini alıyorlar. Tüm bu dış ilişkilere dayanarak tampon bölge yaratmayı ön görüyorlar. Gerillanın temel üstlenme bölgesini ortadan kaldırarak, Türkiye-Irak, Türkiye-İran, Irak İran sınır hatlarının gerilla tarafından temel üstlenme alanı olarak kullanılmasını önleyerek gerillayı dar alanlarda sıkıştırıp kuşatarak sınırlı, etkisiz, marjinal bir güç konumuna düşürmeyi hedefliyorlar. Bu plan temelinde iki yıldır savaş yürütüyorlar. Yaşar Büyükanıt, İlker Başbuğ ikilisinin stratejik yaklaşımı budur. Topyekûn savaş konsepti temelinde gerillaya dönük yaklaşım budur.

Halka dönük saldırılar da mevcut konseptin bir parçasıdır. Demokratik siyasete, basın ve kültürel kurumlarımıza, sosyal ve ekonomik çalışmalarımıza dönük saldırılar var. Kuzey Kürdistan'da, Türkiye'de bu saldırılar geliştiği gibi İran'la Suriye'yle ittifak yaparak, dolaylı ve dolaysız Kürt milliyetçiliği üzerinde baskı uygulayarak Kürdistan'ın diğer parçalarında da bu baskı ve saldırıları geliştirme durumu var. Avrupa'yla, Amerika'yla, Asya'nın çeşitli ülkeleriyle Türkiye'nin bütün imkanlarını pazarlama temelinde kurdukları ilişkilerle PKK'nin terör örgütü ilan edilmesini kendileri için önemli görüyorlar. Böylece Türkiye içinde ve dışında demokratik siyasi çalışmalarımız üzerinde baskı kurulmasını hedefliyorlar. Nitekim Avrupa ülkelerinde süreklileşen baskı ve tutuklamalarla karşılaşmaktayız. Böylece her yerde halkın örgütlülüğünü dağıtıp, direnme gücünü zayıflatarak özgürlük ve demokrasi hareketinin gelişimini durdurmayı öngörüyorlar. Onlar için esas olan devrimci çizginin tasfiye edilmesi, Önderliğin imhası, gerillanın ezilip marjinal kılınarak kontrol altına alınmasıdır. Bu temelde devrimci eğilimin imha ve tasfiye edilmesini, PKK'nin ortaya çıkartmış olduğu gücün tekrar sistemin içine çekilip eritilmesini öngören bir plan dahilinde hareket ediyorlar. Bu amaç doğrultusunda yürüttükleri ideolojik mücadeleleri var. Gece gündüz demeden, 24 saat karşıt propaganda yürütüyorlar. Emperyalizmin, sömürgeciliğin propaganda organları özel savaş kapsamında insanlarımızın beynini yüreğini felç etmek için her türlü yöntemi, yalanı ve demagojiyi mubah görüyorlar. Dip-

HPG'nin düşürdüğü helikopter

lomatik ilişkilerimizi siyasi çalışmalarımızı yok edebilmek için gece-gündüz saldırı içindeler. Örgütlülüğümüzü dağıtabilmek için her türlü baskı, işkence, tutuklama uyguluyorlar. Bunu çeşitli biçimde planlama temelinde yürütüyorlar. Bunu yürütürken içeride ve dışarıda siyasal mutabakat sağlamayı esas alıyorlar.

Genelkurmayın konseptine AKP yönetimi teslim oldu

2005 Ağustosundaki önemli kararlaşma etrafında Türkiye yönetiminin birliğini yaratmak üzere yoğun bir çaba harcadılar. Şemdinli olayı bu konuda bir araç olarak kullanıldı. Yaşar Büyükanıt hala 'ben orada yargılanmak istendim' diyor. Böyle bir yargılanma durumu çıktı. Şemdinli olayı etrafında gelişen mücadele sonucunda ortaya çıkan şu oldu; topyekûn savaş konsepti temelinde Genelkurmay ile AKP yönetiminin uzlaşması sağlandı. Daha doğrusu Genelkurmayın bu konseptine AKP yönetimi teslim oldu. Şemdinli olayı etrafında gelişen böyle bir dönüm noktasını ifade etti. Bu uzlaşmayı sağlamak için Şemdinli olayı bilinçli mi yapıldı, halen belli değildir. Biz Şemdinli olayında devlet başarısız kaldı, kirli savaş açığa çıktı, değerlendirmesi yaptık. Bilemeyiz, belki de bilinçli deşifre olmasını sağlayacak böyle bir olay yarattılar. Hükümet üzerinde baskı kurmak, hükümetin topyekûn savaş konseptine teslim olmasını sağlamak üzere bir baskı aracı olarak kullanmak amacıyla deşifre edilmiş olmasını yadırgamayalım. Nitekim Şemdinli olayı etrafında Genelkurmayla hükümet arasında yaşanan mücadele sonuçta topyekûn savaş konsepti temelinde PKK'ye karşı Genelkurmay-AKP'nin birlikte savaş yürütme uzlaşmasını beraberinde getirdi. 2006 baharında bu temelde bir planlama geliştirdiler. Adı: PKK'yi tasfiye planıydı. Terörle mücadele kurulu bunu planladı hükümet onayladı. Bu planı Genelkurmayla birlikte yaptılar. 2006 yılı boyunca belirttiğimiz yönlerden uygulamaya koydular. Yoğun bir saldırı yürüttüler. Buna karşı baharda halk direnişe geçti. Bu konsepte karşı 2006 Şubat, Mart, Nisan ayında halkın geliştirdiği serhıldanlar tarihi değerdeydi. Amed'den başlayarak Kürdistan'a yayılan ve tarihi değerde olan bu serhıldanlar, imha konseptini deşifre ettiği gibi, tasfiye planını daha baştan sekteye uğrattı. Ulusal ve uluslararası düzeyde Kürt halkının mücadele gücünün ve kararlılığının olduğu bir daha görüldü. AKP'nin savaş hükümeti olan yüzünü açığa çıkardı, maskesini düşürdü. Tayyip Erdoğan'ın ne kadar öfkeyle bu direnişlere saldırdığını iyi biliyoruz. Kadın, çocuk demeden her kese gerekli cezayı veririz, diyerek katliam açıklaması yapmaktan geri durmadı.

"Genelkurmayla hükümet arasında yaşanan mücadele sonuçta topyekûn savaş konsepti temelinde PKK'ye karşı Genelkurmay-AKP'nin birlikte savaş yürütme uzlaşmasını beraberinde getirdi. 2006 baharında bu temelde bir planlama geliştirdiler. Adı: PKK'yi tasfiye planıydı. Terörle mücadele kurulu bunu planladı hükümet onayladı. Bu planı Genelkurmayla birlikte yaptılar. Yoğun bir saldırı yürüttüler"

Ateşkes süreci bizim için bir mücadele süreciydi

2006 yılı boyunca gerillanın direnişi önemli bir düzey kazandı. Gerillanın halk serhıldanındaki direnişçi duruşu süreklileştirip boyutlandırması yapılan planları bozdu. Türkiye yönetimi yeni bir imha ve tasfiye planını gündeme koymuşken gelişen bu direniş bir bütün olarak devleti ciddi bir biçimde zorladı. Böyle olunca direnişi zayıflatmak ve Türkiye yönetiminin zorlanmasını hafifletmek üzere çeşitli çevreler devreye girdiler. ABD'den DTP'ye, Avrupa parlamentosundan Güney Kürdistan yönetimine kadar bir çok çevre dolaylı ve dolaysız ateşkes istemlerini dile getirdiler. Mevcut durumu barışçıl demokratik bir çözümü aramak için uygun koşullar sunan bir durum gibi değerlendirdiler. Böyle bir sürecin gelişebileceği konusunda iyimser mesajlar ilettiler. Aslında bir çoğu Türkiye yönetimini gelişen direniş karşısında kurtarmak istiyordu. Gelişen direniş sadece Türkiye yönetiminin değil, bu güçlerin de ilişkilerinde ve politikalarında sorunlar yaratıyordu. Öte yandan savaşın yarattığı sosyal ve ekonomik sıkıntılardan kurtulmak isteyen çevrelerin de benzer istemleri ve değerlendirmeleri oluyordu. Nitekim ateşkes çağrıları oldu ve bunu Önderliğe kadar götürdüler. Bazı çevreler bu konuda oldu bitti de yaptılar. Örgütü atlayarak doğrudan Önderliğe ulaşıp, Önderliği ateşkese mecbur bırakmaya yöneldiler. Önderlik olumlu yaklaşmasaydı savaşın sorumlusu haline getirerek üzerinde baskı uygulanacaktı. Böyle komplocu yaklaşımlar da oldu. Sonuçta 1 Ekim 2006'da beşinci kez tek yanlı ateşkes gündeme geldi. Biz de bu oyunları bozmak ve çağrı yapan güçlerin gerçek yüzlerini açığa çıkarmak üzere ateşkesi pratikleştirdik. Topyekûn savaş konsepti temelinde geliştirilen saldırıları ateşkesle karşılayıp boşluğa düşürerek, başarısız kılmak amacıyla bu süreli tek yanlı beşinci ateşkes sürecini gerekli gördük. Ateşkes süreci bizim için bir mücadele süreciydi. Ateşkesi pratikleştirirken böyle bir süreç olduğunu görüp, buna göre davranılması gerektiğini kararlaştırdık.

Bir çözüm olabilir umudunu da koruduk ve bu yönlü bir yaklaşım da gösterdik. Stratejik değer verdiğimiz Kürt sorunun barışçıl demokratik çözümü gelişebilir miydi? Son bir kez bunun arayışı gündeme getirildi. Önderliğimiz bu doğrultuda gerçekten de samimi yoğun bir çaba içerisinde oldu. Ne var ki çağrı yapanların hiç birisi pratikleşen bu ateşkese sahip çıkmadı. Daha ilk günden saldırı içine giren Türk devletine karşı bir tutum koymadı. Aslında

bu süreçte şunu gördük ve iyi anladık. Direniş bir çok dış ve iç gücün, çeşitli çevrelerin çıkarlarını zorluyor. Bu güçlerde rahatsızlık yaratıyor. Bu nedenle herkes kendisini rahatlatmak için direnişin durmasını istiyor. Ancak bu güçler bu rahatsızlığı ve istikrarsızlığı yaratan neden nedir, bu direniş nerden kaynaklanıyor, bunu görmek istemiyorlar. Bu geçeği gündemlerine almıyorlar. Kürt sorunu diye bir duyarlılık ve Kürt sorununu çözmek gibi bir yaklaşım ve plan hali hazırda hiç kimsenin gündeminde yok. ABD ve Avrupa'nın yaklaşımlarında bunu görmekteyiz. Türkiye'nin çeşitli kurumların ve çevrelerin tutumlarında da bunu gördük. Güney Kürdistan yönetimi açısından da benzer durum söylenebilir. Güneyliler kendilerini de rahatlaması için bazı gelişmeleri isteyebilirler, ama bu tür bir gelişmeyi sağlamada her hangi bir güçleri de, kararlılıkları da bulunmuyor. Özcesi, bazılarının gündeminde Kürt sorunun çözümü yok, bazılarının da öyle güçleri yok. Sonuçta beşinci ateşkes süreci de her hangi bir çözüm üretmeden başarısızlıkla sonuçlandı. Bir taktik süreç olarak kaldı.

Ateşkesin sonuçsuz kalması ve ortaya çıkan siyasal gelişmeler temelinde 2007 Mayıs'ında yeni bir durum değerlendirmesi yaptık. Zaten Türkiye yönetimi de yeni bir durum değerlendirmesi içerisindeydi. Çünkü önceden planladığı tasfiye konseptini başarıyla hayata geçirememişti. Biz de ateşkesi bir stratejik başarıya dönüştürememiştik. Ancak Gerillanın direnişi ateşkes süresi boyunca yürütülen imha saldırılarını boşa çıkartmıştı. Ateşkes konumumuzu da bu tür saldırıları boşa çıkarmada belirli düzeyde kullandık. Önder Apo'ya dönük zehirleme fark edilip teşhir edilmişti, ona karşı bir direniş süreci başlatılmıştı. Bu direniş Türkiye'yi 2007 Nisan'ında bir krize sokmuştu. Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecindeki krizin altında kesinlikle bu gerçek vardır. Abdullah Gül'ün adaylığı ve başka etkenler bu krizi yaratmış değildir. Bazıları böyle yüzeysel yorumlar yaptılar. Zaten Türkiye'de Kürt sorununun ortaya çıkardığı siyasi sorunlar itiraf edilmediği için birçok siyasal sorun yüzeysel değerlendirmelere tabi tutulmaktadır. Eğer bazılarının yaptığı değerlendirmeler doğru olsaydı daha sonra Abdullah Gül cumhurbaşkanı olmazdı. Ne adaylığına, ne de cumhurbaşkanlığına kimse engel olmadı. Bir yıldır da cumhurbaşkanlığı yapıyor. Besbelli ki öyle çok ciddi bir itiraz ve engel yok.

Peki, o zaman 2007 Nisan'ındaki o kızıl kıyamet niye koptu! 2006 baharında PKK'yi imha ve tasfiye planı başarısız olunca AKP, uzlaşmayı bozucu bir tutum içine yöneldi, bu Genelkurmayda ciddi bir korku ve endişe yarattı. AKP'nin gevşek yaklaşımlarıyla PKK'ye karşı mücadelede başarılı olamayacaklarını düşündüler. Bunun üzerine Genelkurmay 27 Nisan muhtırasını geliştirdi. e- muhtıra Kürt toplumunu katliamla tehdit ediyor, AKP'ye ciddi bir uyarı anlamını ifade ediyordu. Dediğimizi yapmazsan PKK gibi karşımıza alırız, tehdidini içeriyordu. AKP yönetimi bu mesajı aldı, yeniden bir uzlaşma arayışına girdi. Tayyip Erdoğan ve Yaşar Büyükanıt'ın Dolmabahçe görüşmesiyle yeni bir uzlaşma sağlandı.

DTP'yi imha konseptine katamayınca ürkütmeye çalıştılar

Bu uzlaşmaya dayalı yeni bir saldırı planının oluşturulması ve bu planı yürütecek yönetimin ortaya çıkarılması için 22 Temmuz erken seçimleri gündeme girdi. Sonuçta hükümet ve meclis kendini yeniledi. Dolmabahçe uzlaşması temelinde Gül'ün cumhurbaşkanı olmasına yönelik itirazlar kaldırıldı. Bu tek yönlü, PKK'yi imha amaçlı savaş yürütme üzerine bir uzlaşmaydı. Hükümetin programı böyle bir saldırı konseptini içerdi. Bu uzlaşmaya muhalefet önemli oranda katıldı. Seçimlerden sonra CHP ve MHP'ye giderek, PKK'yi yok edeceğiz, bu konuda ABD ve Avrupa'dan destek alıyoruz, dediler. CHP ve MHP biz size destek veriyoruz. Tüm yaklaşımlarımız da sizin elinizi güçlendirme temelinde olacaktır, dediler. DTP'yi buna katmak için yoğun baskı uyguladılar. DTP'yi imha konseptine katmasalar da en azından etkisiz kılınması için çalıştılar. Bir sürü il başkanını ve yöneticisini tutukladılar, kapatma davasını gündeme getirdiler, meclis grubunun üzerine gittiler. DTP'yi istedikleri düzeyde olmasa da ürküttüler. Onları PKK'ye karşı topyekûn savaş planının içine katamayınca böylece etkisizleştirmeyi ön gördüler.

Türkiye içinde PKK'yi ezme temelinde bir siyasal mutabakat oluşturdular. Öyle ki, liberal çevreleri, hatta sol denen bir kısım kesimleri de bu mutabakatın destekçisi ve sözcüsü haline getirdiler. Ardından bu mutabakatı bölge ve uluslararası düzeyde genişletmeye yöneldiler. İran'la görüştüler, Suriye ile görüştüler Irakla görüşmeye çalıştılar. Zaten önceden bu yönlü ittifakları vardı. Ancak kapsamlı ve yoğunlaştırılmış böyle bir savaş planlaması temelinde İran'la Suriye'yle üçlü ittifaklar geliştirdiler. Bunu bölgesel konsept haline getirdiler. 5 Kasım Bush Erdoğan görüşmesine böyle bir zeminde

gidildi. Türkiye içinde sağlanan milli uzlaşma ardından geliştirilen bölgesel ittifak 5 Kasım'da uluslararası ittifaka dönüştürüldü. Bu temelde aktifleşmiş ve boyutlandırılmış bir saldırı Kürt özgürlük hareketine dayatıldı. 5 Kasım sürecinden sonra gelişen siyasi süreci ve 16 Aralık'tan itibaren başlayan hava harekatlarının, bir bütün olarak günümüze kadar yürütülen askeri siyasi saldırıları böyle ele almamız ve değerlendirmemiz gerekiyor. Bu sürecin uluslararası komplodan farkı, Kürt işbirlikçiliğinin desteğinin istenilen düzeyde olmamasıydı. Güneydeki siyasal güçlere bu saldırıda önemli yer vermek yerine, Yaşar Büyükanıt ile İlker Başbuğ'un yaklaşımları temelinde Kürtlerin hepsini hedeflemeyi öngördüler. Yapacakları etkili saldırılarla Güneyli güçleri ürkütmeyi planlarının bir parçası olarak gördüler. Öte yandan güneyli güçlerle ilişkileri ve 1990'lardaki bu yönlü devlet politikasının yanlışlığı konusunda özeleştiri vermişlerdi. İlker Başbuğ'la Yaşar Büyükanıt, KDP ve YNK ile ittifak yaparak PKK'ye ve Refah Partisine saldırı yürütmeyi yanlış buldular. Tersine dincilikle siyasi İslamla uzlaşarak Kürt'ün milliyetçisine de özgürlükçüsüne de Kürtlük adına ne varsa hepsine birlikte saldırmanın daha doğru politika olacağını savundular. Onların düşüncesi görüşleri buydu, bunu açıkça da ifade ettiler. Buna göre siyaset de geliştirdiler. AKP ile bu kadar uzlaşmaları böyle bir düşünceye dayanıyordu. Bu durum Genelkurmayın 90'lı yıllardaki politik yaklaşımlarının değiştirilmesini ifade ediyordu. Bütün Kürt varlığını birlikte hedefleyen bir imha saldırısını böyle bir plan, konsept ve ittifak temelinde gerçekleştirmek istediler. Özellikle 2007 baharından sonra daha da geliştirilen ve pratikleştirilen saldırıları bu çerçevede anlamalıyız.

Biz de buna karşı ikinci 18 Mayıs kararlaşması dediğimiz bir yeni kararlaşmayı 2007 baharında sağladık. Zaten daha önce Önderlik kış boyu sürecin değerlendirmelerini yaptı, biz de bu temelde tartıştık. Ocak sonu Şubat başında HPG 4. Konferansı bu süreci değerlendirdi. Ateşkesin başarılı gelişmediğini, her hangi bir olumlu sonuç ortaya çıkarmadığını, bu biçimde devam etmesi durumunda Mayıs'tan itibaren yeni bir direniş sürecinin, güçlü bir aktif savunma savaşının daha yoğunluklu daha düzeyli bir biçimde geliştirilmesini kararlaştırdı. Mayıs'ta da Kongre Gel 5. Genel Kurulu süreci değerlendirerek bu temelde aktif savunma direnişinin daha etkili geliştirilmesi kararını aldı. Demokratik konfederalizmin inşası temelinde Kürt sorununun çözümünü, serhıldanı ve gerillayı geliştirerek siyasi gündeme dayatmayı öngören bir karardı bu. Buna ikinci 18 Mayıs kararlaşması dedik. Düşmanın saldırıları karşısında kendi özgürlük sistemimizi kurmayı ve topyekûn savaş konseptine karşı demokratik direnişi hedefleyen bir kararlaşma oldu.

Zap operasyonu İsrail'in Beyrut kuşatmasına benzeyen bir saldırıydı

Seçimler ardından ortaya çıkan yeni hükümetin çabalarını da görüp değerlendirerek 9 Ekim 2007'de pratiğe geçirilen Êdi Bese Hamlesini planladık. Uluslararası gericiliğin topyekûn savaş konsepti temelinde geliştirdiği ve komplonun onuncu yılına dayatmak istediği yeni imha ve tasfiye saldırısına karşı biz de hareket olarak Êdi Bese Hamlesi temelinde bir direniş planlaması yaptık. Ekimden itibaren bu planlama temelinde mücadeleyi yükselttik. Bir taraftan düşman saldırırken, diğer taraftan da direnişimiz gelişiyordu. 2007 güzünde özellikle Kasım sonuna doğru halk serhıldanları önemli bir gelişme gösterdi. Ekim-Kasım sürecinde Gabar ve Oramar'da gerilla direnişi orta yoğunluklu savunma savaşından aktif savunma savaşı dediğimiz çizgide eylemler geliştirerek belli bir ilerleme sağladı ve etkili sonuçları ortaya çıktı. 5 Kasım görüşmesinden sonra gelişen siyasi saldırıları ve operasyonları sonuç alıcı olmayınca Aralık ortasından itibaren hava saldırıları başlattılar. Bunun planlı bir uygulama olduğu daha sonra ortaya çıktı. İki ayı aşkın bir süre medya savunma bölgeleri aralıklarla ama oldukça kapsamlı ve planlı bir biçimde havadan uçak ve helikopter saldırılarıyla, karadan da topçu atışlarıyla dövüldü. Öyle anlaşılıyor ki bununla mevcut örgütlülüğü dağıtmak, direnişçi duruşu yumuşatmak hedeflenmişti. 5 Kasım'dan sonra siyasi olarak geliştirdikleri saldırının bu temelde sonuç alacağını düşünmüşlerdi. Ardından da 21 Şubat 2008'de Ana Karargahı hedefleyen bir kuşatma ve ezme operasyonunu başlattılar. Zap operasyonu aslında Aralıktan itibaren hava saldırılarıyla başlayan operasyonun karadan devam ettirilmesi oluyor. Önce havadan yumuşatmayı sonra karadan da girip ezmeyi ifade ediyordu.

Zaten Ekimden itibaren Kuzey Kürdistan'da -başta Gabar'da olmak üzere- bir imha saldırısı başlatılmıştır. Bu imha saldırısı baharda Botan'ın doğusuna da yayılıyor. Kış sonu bahar başında medya savunma bölgeleri ve Botan'ın geri kalan kısmı da ezilirse, bu başarıdan alınan güçle yaz başında Zagros ezilecek, böylece Botan Zagros ve Behdinan alanını kapsayan medya savunma bölgelerinden oluşan gerilla üstlenmesi yok edilecektir. Düşmanın askeri planının hedefi budur. Bu temelde hava saldırıları ve Zap operasyonu geliştirildi. Zap operasyonu tümüyle 2 Haziran 1982'de İsrail'in Beyrut kuşatmasına benzeyen bir saldırıydı. Bilindiği gibi Beyrut kuşatması sonrası gelişen süreçte yüz elli bin gerillası olan ve başta Lübnan olmak üzere bir çok Arap ülkesini yöneten FKÖ şimdi Gazze ve Batı Şeriada Hamas'la El Fetih'in birbirini vurduğu bir hareket durumuna düşürüldü. Lübnan harekatı öyle basit bir operasyon değildi. FKÖ bir Ortadoğu gücüydü, Ortadoğu'yu yöneten bir güçtü. Yetmiş iki milleten insan Filistin'de askeri eğitim görüyordu. Herkes Filistin gerillası olmak için can atıyordu. Şimdi ne duruma düştüklerini görüyoruz. Bir iki kasabada birbirini vuran bir hareket durumuna düşürüldü.

PKK'ye yönelik gerçekleştirilen hava saldırıları ve 21 Şubat'taki Zap operasyonu biçiminde geliştirilen saldırıların hedefi de böyleydi. Hem uluslararası, hem de Türkiye içindeki güçlerin uzlaşması bu hedef temelinde olmuştu. Nasıl ki Beyrut saldırısıyla FKÖ'nün karargahı yok edilip gerillası çeşitli ülkelere dağıtılarak siyasi gücü en aza indirildiyse, bize de aynı şey yapılmak istendi. Bu kuşatmanın en zayıf yanı, İlker Başbuğ'la Yaşar Büyükanıt'ın düşünceleri doğrultusunda KDP ve YNK ile baştan güçlü bir uzlaşma sağlanamamış olmasıdır. Onlarla ittifak yaparak birlikte hareket etmek yerine oldu bittiye getirip fiili bir durum yaratarak onlara da askeri operasyonu kabul ettirmek istemişlerdir. Böylece Türk devleti bu operasyonla hem PKK'yi etkisizleştirmiş, hem de Güneyli güçlerin iradesini kırmış olacaktı. Buna dayanarak ta Güney Kürdistan ve Irak üzerinde etkinliğini ve inisiyatifini arttıracaktı. Amaç bu olduğu için bu operasyon Güneyli güçlere bilgi vermeden gerçekleştirilmiştir.

Türk ordusu KDP'den kendisine engel olmamasını istedi

Türk ordusu bir yandan hava saldırısı yaparak, diğer yandan Hezil üzerinden tankları geçirerek, Kani Masi ve Bamerni'de bulunan tankları hareket ettirerek, bir emrivakiyle KDP'ye Zap'ın kuşatılmasında kendilerine engel olmamasını dayattılar. KDP, bu durumdan ürktü. Bu da Türkiye ile aralarında sorun yaşanmasına yol açtı. Özellikle hava saldırılarının inşa ettikleri köprüleri vurmasından çok korktular. Daha önceki Genelkurmay açıklamalarından da zaten korkmuşlardı. 97'de, Güney Kürdistan'da kalmasını kabul ettikleri Türk askerlerini şimdi çıkartamıyorlar. Daha fazla girerlerse hiç çıkmayacakları endişesiyle bu durumdan korktular ve uzlaşmadılar. Bu aralarındaki krizin derinleşmesine yol açtı. YNK'nin uzlaştırma çabaları da sonuç vermedi. Bir yandan operasyonun sonuçlarından duydukları korku, muhtemelen diğer yandan da ABD'de den aldıkları destekle Türkiye'nin taleplerini reddeden tutum gösterdiler.

ABD'nin ne yapmak istediği ise fazla belli değildi. Belki de kısa sürede başarılı olamayacağı bir operasyona izin vererek 1 Mart 2003 tezkeresinin intikamını aldı. ABD bir yandan her türlü imkanı verdi Türkiye'yi operasyona sürdü, diğer yandan da KDP'ye direnebilirsiniz dedi. Gelişmeler bunu göstermektedir. Yoksa ABD dayatsaydı KDP'ye bir çok şeyi kabul ettirebilirdi. En azından böyle bir dayatmada bulunmayarak KDP'ye tutum takınması konusunda cesaret vermiş oldu. KDP'de bunu iyi okudu. Sonuçta operasyonun başında bu iki güç arasında gerilim ve çekişme yaşandı. 21-22 Şubat günleri, peşmergeyi her tarafa mevzilendirdiler. Yetmiş tanklık bir Amerikan konvoyu Duhok'a geldi. Çok hareketli, çok yoğun askeri hareketlilik oldu. Sonunda uzlaştılar. Türkiye tanklarını geri çekti, KDP'de tarafsız kalacağını ilan etti.

Türkiye bu operasyondan vazgeçseydi bütün itibarı sarsılacaktı

KDP Türkiye'nin isteklerini kabul etmeyince Ana karargahı çembere alacak şekilde kuşatma planı yürümemiş oldu. Geriye o zaman Türkiye için ya bu saldırıdan vazgeçmek ya da kendi gücüyle kuzey'den saldırıyı yürütmek kalıyordu. Türkiye vazgeçemedi. Vazgeçseydi ordunun bütün itibarı sarsılacaktı. Öyle anlaşılıyor ki saldırıyı şöyle planlamışlardı: Dört taraftan tanklarla vuracak, havadan saldıracak her şeyi teknikle yok edecek, kara gücüyle de temizlik harekatı başlatacaktı. Ne var ki dört taraftan vuramadılar, hava saldırılarına karşı da tedbir alındığı için boşa çıkarıldı. Ellerinde tek güçleri ve kullandıkları mevzi kalmıştı. Buda tek cepheden kuzeyden kara saldırısı olunca gerilla buna güçlü bir direnişle izin vermedi. Direniş kara hareketinin Ana karargah alanlarının ele geçirilmesini önlediği gibi, saldırıları püskürttü. Dolayısıyla operasyon askeri açıdan kırıldı ve başarısız kaldı. Siyasetin askeri güçle yürütüldüğü bir coğrafyada Zap saldırısının başarısız kalmasın önemlidir.

Zap saldırısıyla nasıl bir siyasi planlamanın bize karşı geliştirilmiş olduğunu operasyonunun geri püskürtülmesinden sonra ortaya çıkan tartışmalar-

> **"Botan ezilirse bu başarıdan alınan güçle yaz başında Zagros ezilecek, böylece Botan Zagros ve Behdinan alanını kapsayan medya savunma bölgelerinden oluşan gerilla üstlenmesi yok edilecekti. Düşmanın askeri planının hedefi budur. Bu temelde hava saldırıları ve Zap operasyonu geliştirildi. Zap operasyonu tümüyle 2 Haziran 1982'de İsrail'in Beyrut kuşatmasına benzeyen bir saldırıydı"**

> **"Zap operasyonunun başarısına bağlanan siyasi umutlar hesaplar neydi? Bunun görülmesi ve bilinmesi siyaset yapmamız ve mücadeleyi doğru yürütmemiz açısından önemlidir. Bir kere bu operasyonu onaylayan ve yaptırtan güç Amerika'dır. Bu operasyon Türk-Amerikan, Türk-İsrail, Türk-İngiliz görüşmeleri temelinde hazırlandı. Siyasi, askeri ve diplomasi birlikte yürütüldü"**

dan da daha iyi anladık. Meğer herkes umudunu Zap operasyonuna bağlamış, bir sürü siyasi hesap yapılmış bunun üzerine. Operasyonu yapan kesinlikle sadece Türkiye değilmiş. Arkasında bir sürü, başka hesaplar varmış. ABD'nin AB'nin hesapları var, KDP'nin YNK'nin hesapları var. Bir sürü siyasi umut, hesap bu operasyona bağlanmış. Hesaplar daha çok operasyonun başarılı olacağına göre yapılmış. Hiç kimse ya başarısız olunursa sonuç ne olur diye düşünmemiş. Bu nedenle Başarısız olunca kıyamet koptu. Birçok iç ve dış siyasi güç şok yaşadı. Bu nedenle başarısızlık sonrası Türkiye yönetimi birbirine girdi. Halende sert bir çatışma içindeler. Dolmabahçe uzlaşması yürümez hale geldi. Bu operasyonun başarısız olduğunun anlaşılmasıyla birlikte AKP'nin sonunun başlangıcı ilan edildi. Ordu bütün itibarını kaybetti. CHP-MHP kendilerinin aldatıldığını ve mutabakata katılmalarının itibarlarını zedelediğini görerek orduyla karşı karşıya gelecek tutum takındılar. Türkiye'nin iç siyaseti yıkıldı. Dengeleri dağıldı.

Bu operasyonu onaylayan ve yaptırtan güç Amerika'dır

Bu saldırı üzerinde uluslararası güçlerin de katıldığı bir uzlaşma olmuştu. Zap operasyonunun başarısına bağlanan siyasi umutlar hesaplar neydi. Bunun görülmesi ve bilinmesi siyaset yapmamız ve mücadeleyi doğru yürütmemiz açısından önemlidir. Bir kere bu operasyonu onaylayan ve yaptırtan güç Amerika'dır. Amerika bu operasyona destek vererek neyi amaçlıyordu? Hangi çıkarları ve siyasi kozları elde etmeyi umuyordu? Bu operasyon Türk-Amerikan, Türk-İsrail, Türk-İngiliz görüşmeleri temelinde hazırlandı. Siyasi askeri görüşmeler ve diplomasi birlikte yürütüldü. ABD savaş sırasında iki tarafla da ilişkimiz var dedi. Hem Irak'la hem Türkiye ile ilişki sürdürüyoruz dediler. Türkiye ile Irak'ın ittifak yapmasını istediler. Türkiye'ye operasyon yap, PKK'yi vur ama fazla kalmadan geri çekil dayatmasında bulundular. Bu durum ABD'nin hedeflerini ortaya koyuyor. Amerikan politikasının Türkiye-Irak ittifakını yaratmak olduğunu gösteriyor. ABD, Türkiye, Irak (Güneyli güçler dahil) üçlü ittifakını küresel sermayeye teslim olmuş Ortadoğu'nun çekirdek ittifakı olarak ele alıyor. Özellikle 2006 sonundaki temsilciler meclisi seçimlerden sonra mevcut hükümet böyle bir politika izler hale geldi. Cumhuriyetçilerin oy kaybı, demokratların yeni yönetimi oluşturma ihtimalleri iki partinin ortaklaşa böyle bir politikayı izlemelerine yol açtı. Beker Hamilton planı esas olarak iki partinin de kabul edebileceği ortak bir politikanın esaslarını ortaya koymuştu. Bunun bir ayağı da Türkiye-Irak ittifakını sağlama politikasıydı. Bunun önündeki engeller neyse aşılması gerekiyordu. Bunun önündeki birinci engel Saddam yönetimiydi. Bu nedenle Saddam'ı ve yönetimini idam ettiler.

İkinci engel ise; Türkiye'nin politikaları ile PKK'nin direnişiydi. Bu nedenle bu iki engelin aşılması gerekiyordu. *Birincisi*; Türkiye'nin katı, Kürtlerle uzlaşmayan inkâr ve imhada ısrarlı olan zihniyetinin törpülenip Kürt milliyetçiliği ile uzlaşır hale getirilmesi, *ikincisi* ise; PKK'nin mevcut gücünün özellikle gerilla gücünün bu ittifakı tehdit eder halden çıkartılması gerekiyordu. O zaman hem Türkiye'de bu politikayı reddeden yaklaşımların ve zihniyetin aşılması hem de PKK'nin bu politika önündeki engel olan gücünün ezilmesi gerekiyordu. Türkiye bu çizgiye çekilmek için Zap'a yönlendirildi. Sanki AKP istemiş, Türkiye yönetimi istemişte ABD kabul etmiş gibi gösteriliyor. Türkiye'de öyle sanılıyor. olaylar görüntüde biraz böyle gelişti. Fakat işin aslı böyle değildir. Türkiye böyle bir operasyona izin verilmesini istemiş olsa da esas olarak ABD'nin işine geldiğini ve bu nedenle teşvik ettiğini söylemek gerekir. Görüldüğü gibi hem savaşçı kliği Zap'a sürdü, hem de teşhir ettirdi. Hem Türk ordusunun PKK'ye darbe vurmasını istedi, hem de zorda kalmasını sağlayarak kendi dediğin kabul ettirmeyi amaçladı. Bunu beli oranda başardı da.

AKP Genelkurmay uzlaşmasının izlediği politika Zap'taki başarısızlıktan sonra değişikliğe uğramıştır. Güney Kürdistan'ı reddeden o güne kadar ki politikanın değiştiğini gördük. Güney federasyonunu Türkiye'nin güvenliği için baş tehlike, KDP ve YNK'yi aşiret örgütü, Talabani'yi Barzani'yi aşiret lideri sayan politik yaklaşım değişti. Milli Güvenlik Kurulu toplantısında KDP ve YNK ile görüşmeler yapılmasını, onlarla ittifak içinde hareket edilmesini kararlaştırdı. Yaşar Büyükanıt'la İlker Başbuğun görüşleri tersine çevrildi. 90'lı yıllar için özeleştiri veriyoruz dedikleri politikaya yeniden dönüş yaptılar. 90'lı yıllarda Türk genel kurmayının izlediği politikaları yeniden izlemeyi kabul ettiler. Çünkü kendilerinin düşünceleri doğrultusunda izledikleri politikalar sonuç vermedi. Dolayısıyla geri adım atmak, düşüncelerini değiştirmek zorunda kaldılar. Onun için Zap'taki başarısızlıktan sonra bu konuda fazla konuşmuyorlar. Güneye ilişkin politikalarda AKP'yi öne sürmüş bulunmaktalar. Demek ki ABD, Türkiye cephesinde aslında ulaşmak istediği sonuca belli ölçüde ulaştı. Onun için Türkiye ABD ittifakı biraz daha sağlam bir noktaya geldi. KDP ve YNK'ye baskı yaptılar ve ondan sonra Türkiye ile ilişkilerde yumuşamalar yaratma temelinde ABD-Türkiye ilişkilerinde bir ilerleme sağladılar. Türkiye-KDP-YNK ilişkilerini daha da geliştirerek istedikleri düzeyde bir Türkiye-Irak ittifakını oluşturmaya çalışıyorlar.

Oslo süreci gibi bir uzlaşma sürecini bize dayatmak istiyorlar

ABD'nin Zap operasyonundaki diğer hedefi de, 1982 Beyrut kuşatmasıyla FKÖ'ye uygulanan planın bir benzerini de PKK üzerinde gerçekleştirmekti. Gerilla ve devrimci duruş ezilecek, geriye kalan kesim FKÖ'ye uygulanan uzlaşma ve kendi çizgisine çekme politikasının çok gerisinde olacak bir dayatmayla teslim alınacaktı. 82'de Beyrut kuşatıldı ve FKÖ'nün askeri güçleri dağıtıldı. Ardından savaşı yürüten, gerillayı örgütleyen komutanlar bir bir imha edildiler. Ardından '93 Oslo süreci başlatıldı. Barış planı adı altında bir plan dayatıldı. Görüşme süreci oyalaması altında FKÖ'nün gücü eritildi. Sözde Filistin devletinin kuruluşu güya kabul edilir hale geldi ama şimdi ortada devlet kuracak bir Filistin gücü kalmadı. Ne halk gücü kaldı ne örgüt gücü. Bir-iki kasabaya sıkıştırılmış, askeri gücü bitirilmiş bir Filistin ortaya çıkartıldı. PKK'ye dayatılmak istenenin de buna benzer bir şey olduğunu bilmemiz lazım. ABD'nin PKK planının böyle olduğunu bilmek gerekir.

ABD'nin 2003 yılında provokatif-tasfiyeci eğilimi teşvik eder, örgütler ve PKK'ye saldırtırken de amacı buydu. Onların eliyle yapabildiği kadar PKK'yi güçten düşürmek ve kontrol altına almak istedi. Şimdi açıkça 'yüzde elli başarılı olduk, yarısını tasfiye ettik yarısı kaldı direniyor. Geriye kalan direnenleri de darbeleyip yok ederek sistem içerisine çekmemiz gerekir' diyorlar. Kuşkusuz buna göre de bir planlamaları da vardır. Şimdiye kadarki gelişmelerden anladık ki hem hava saldırıları hem de kış ortasında Zap'ta başlatılan Anakarargaha dönük saldırıyla Oslo süreci gibi bir uzlaşma sürecini bize dayatmak istiyorlardı. Hazırlıklar da vardı. Hatta şunları tartışmak istiyoruz diye gündemlerini de göndermişlerdi. Operasyon başarısız kalınca, gerillayı darbeleme, ezme gerçekleşmeyip, tersine Türk ordusu darbe yiyerek kaçmak zorunda kalınca bu plan bozuldu. Şimdi görüşmekten uzak durmuşlar ve ortaya

koydukları aracılar kenara çekilmiş durumda. Bekliyoruz nasıl gelişecek ne yapacaklar. Önceden bilmiyorduk böyle bir sürecin görüşme aktörleri olduklarını. ilginç bir biçimde, Mart'ta ve Nisan'da görüşüp, tartışalım, diyorlardı. Hem de 12 Mart'tan sonra tartışma takvimi vermişlerdi. Halbuki Ocak'ta da, Şubat'ta da böyle bir tartışma yapabilirdik. Meğer Şubat'ta vuracaklarmış, Mart'ta kalanlarla tartışacaklarmış. Ne var ki yanlış hesap Zap'tan dönmüştür. Onun için ABD'-nin PKK planı şimdiye kadar başarısız kaldı. Tabi ki hedeflerine ulaşmak için yeni arayışlar içerisine gireceklerini bilmemiz gerekir. Nitekim yeni saldırı arayışları içerisindeler.

Ordu zevahiri kurtaramayınca muhalefetle tartışma içerisine girdi

Türkiye, ABD bize baskı yapsa da önemli olan PKK'nin gücünün tasfiye edilmesidir, diyerek ABD planına yatmış gözüktü. Böylece PKK'nin tasfiyesi konusunda destek alırız ve hepsini imha ederiz, anlayışıyla hareket etti. Halende bu anlayışla hareket ediyor. PKK'yi tasfiye ettikten sonra artık ABD olmayan PKK'yi karşıma çıkaramaz, hatta PKK'nin olmadığı koşullarda ABD karşısında pozisyonum güçlenir hesabıyla ABD ile uzlaşmaya girmiştir. Türkiye'nin hesabı böyleydi. ABD'den böyle destek al, AB'den şöyle destek al, zaten İran-Suriye'nin desteğini alıyorum, böyle bir ortamda diğer Kürtlerin desteğine ihtiyaç kalmadan PKK'yi vururum, ezerim umudu içine girmişti. Ne var ki bu hesabı tutmamıştır. Türkiye'nin bu planı başarısız kalınca Zap operasyonu yenilgiyle sonuçlanınca oraya bağlanmış bütün siyasi umutlar yıkıldı. Dolayısıyla Türkiye'nin iç siyasetinde bir çatışma durumu gündeme geldi. Bu planın başarısızlığı konusunda ilk ayılan MHP ile CHP olmuştur. Onlara, PKK'yi kesin ezeceğiz, biçiminde umut verilmişti. Nitekim seçimlerden Zap operasyonunun geri çekilmesine kadar hiçbir eleştiri yapmıyorlardı. Hatta Baykal'ın itiraf ettiği gibi bütün tutumlarının da hükümeti güçlendirmek için yapıldığı görülüyordu. Baktılar ki Zap'tan hiçbir sonuç almadan geri çekiliniyor O zaman oyuna getirildik, aldatıldık hissine kapılarak eleştiri yaptılar. Onların eleştirisini görünce AKP kurnaz davrandı sorumluluğu Genelkurmayın üzerine attı. Hepsini askerler planlamıştır ordunun uygulamalarıdır, açıklamasında bulunarak Genelkurmay sorumluluk altına sokuldu. Genelkurmay'da işin içinden sıyrılmak için basını suçladı, ama bu tutmadı. Geri çekilmeyi kış koşullarına bağlamak istedi, koşulların zorluğuyla izah etmek istedi bu da olmadı. Ordu zevahiri kurtaramayınca bu sefer muhalefetle sert bir tartışma içerisine girdi. Ordu - muhalefet çatışması gündeme gelince AKP bunu fırsat bilerek DTP ile yeni bir uzlaşma yaratıp bu yenilgiden parti olarak sıyrılmak istedi. Ve

hemen DTP'liler ile görüştüler. Cumhurbaşkanı bütün DTP'lileri çağırdı, Cemil Çiçek gitti DTP'lilerle görüştü. Celal Talabani'yi davet ettiler, ağırladılar. PKK'yle de görüşmeye hazır olduklarını söylediler. Ciddi zorlanma yaşadıkları bu süreçte bu sefer Kürt desteğini alarak CHP-MHP'yi ve ordu eğilimini geriletmek istediler. AKP böyle bir hamle yapma çabası içerisindeyken kapatma davasıyla karşılaştı. AKP'nin devletin başarısızlığını kendi başarısı haline dönüştürme çabasına karşı milliyetçi ve ittihatçı klikte AKP'nin kapatma davasını gündeme getirdi. Bu kapatma davasıyla AKP'nin devlet içindeki ilerleyişine dur dediler. Biz sana PKK'yi ezmen için hoş görülü davrandık. Sen PKK'yi ezemediğin gibi, yapılan uzlaşmayı ve gösterilen hoşgörüyü kötüye kullanarak devleti ele geçirmek istedin. Hem devleti ele geçirmene izin veremeyiz, hem de PKK'ye karşı başarısızlığın bedelini ödeyeceksin dediler.

Ordu suç ortağı AKP'ye karşı açıktan tavır almıyor

Birkaç aydır iki klik arasındaki iktidar savaşı hızlanmıştır. Ordu ses çıkarmadan beklemekte ve AKP'nin geriletilmesi için perde arkasında çalışmaktadır. 2007 Nisan'ın da AKP'ye dur diyen ordu olmuştu aslında. Hukuk çevrelerini ordu açıkça yönlendirmişti. Bu sefer ordu açıktan bir çıkış yapamadı. Çünkü AKP ile uzlaşmıştı, mevcut politikaları birlikte izlemişlerdi. Suç ortağı olma nedeniyle AKP'ye açıktan tavır alamıyordu. Bu nedenle AKP'nin karşısına hukuk bürokrasisi çıkarıldı. Hem muhalefet hem de ordu el altında bu hukuk muhalefetini destekledi, ona destek verdiler. Şu anda yargıyla AKP arasında çatışma varmış gibi görünüyor. Ancak gerçek böyle değildir. Milliyetçi klikle dinci klik arasındaki devleti ele geçirme çatışmasıdır. Bu çatışma Osmanlı'dan beri vardır. Cumhuriyet tarihi boyunca bu çelişki ve çatışma sürmüştür. Bu, günümüzde de sürüyor. Klasik iktidar blokları AKP'nin kurnazlığını gördüler ve dur dediler. AKP'nin devlet nezdinde güvenilirliği bitmiştir. AKP'nin MHP ile birlikte çıkardığı türban yasasını iptal ettiler. Büyük ihtimalle AKP'yi kapatacaklar. Tayyip Erdoğan'ın politik hayatına son vererek Erbakan'ın durumuna düşürebilirler. AKP bu gidişatı önlemek ve kendisini devlete yarandırmak için demokrasi güçlerine yönelik saldırgan bir politika izledi. Newroz'da saldırdı, 1 Mayıs'ta saldırdı. Dış güçlerle görüşmeler yapıyor, ABD'yle, Arap devletleriyle ne kadar iyi ilişkiler içinde olduğunu göstermeye çalışıyor. Genelkurmaya, emrinizde her şeyi yapmaya hazırım hala gücüm var, mesajını veriyor. Kürt özgülük hareketine karşı Yürütülen savaşın en iyi aktörü ben olurum, dolayısıyla kapatma davasından vazgeçilmeli demek istiyor. Ben kapatılırsam Güneydoğu elden gider tehdidinde bulunuyor.

AKP tümden bitmiş sayılmamalı, ama geçen süreçte kendisine biçilen rol artık sona ermiş gibidir. Sistem mevcut durumuyla AKP'ye yaptıracağını yaptırmış bulunuyor. AKP ile daha fazla bir şeyler yapılamayacağını görmüştür. Öte yandan Tayyip Erdoğan yönetiminin her fırsatta devleti ele geçirmek üzere girişimler yaptığını ve türbanı serbest bırakmaya çalıştığını gördüler. Operasyon ardından mücadele etmesi için görevlendirildiği DTP'ye el atması da bu çevreleri rahatsız etmiştir. Bu nedene güvenilirliğini kaybeden Tayyip'i etkisizleştirmek istiyorlar. Belirli düzeyde kullandılar, ama artık ne güvenilirdir ne de kullanılacak yanı kalmıştır. Muhtemelen daha fazla sistem içine çekilmiş AKP içerisinden yenilerini çıkartabilirler. Türkiye siyaseti içindeki iç çatışmalar AKP böyle bir noktaya getirilinceye kadar devam edecektir. 22 Temmuz uzlaşması dağıldığından Türkiye yeni bir siyasi arayış içerisine girecektir.

Operasyonun başarısızlığı Türkiye tehdidi altındaki KDP'yi rahatlattı

22 Temmuz'da geçekleşen AKP ordu uzlaşması bir savaş ittifakı üzerine kurulmuştu. Bu ittifak savaşta sonuç alamayınca dağıldı. Aslında PKK'nin yenilgisiyle sonuçlanacak bir sürece göre hesaplar yapılmıştı. Şubat operasyonu öncesinde Celal Talabani'nin halkı AKP'ye oy vermeye çağırması da bu eksende yapılmıştı. YNK ezileceğini düşündüğü Özgürlük hareketiyle ilişkileri dondurduklarını ilan etmişti. Bu tutumlarını Şubat operasyonu öncesi resmi olarak bildirmişti. PKK, FKÖ gibi ölümcül bir darbe yiyecek diye düşündüğünden karşı cephede yerimizi alalım, düşüncesiyle hareket ediyordu. KDP biraz farklı yaklaştı. Bir taraftan Türkiye'den korkuyordu, bir yandan da toplum önünde ulusal liderliğe oynadığı ve daha önce yaptığı açıklamalar nedeniyle açıktan bir olumsuz duruş göstermemeye dikkat ediyordu. Bu nedenle operasyon sırasında Türkiye ile uzlaşıcı davranmadılar, Türkiye'nin oldu bittisine karşı durdular. Bu operasyonun kırılıp başarısız kalması Türkiye tehdidi altındaki KDP'yi biraz rahatlattı. Bundan memnun oldular. Diğer yandan, PKK güçlendi gerilla bir ulusal kuvvet haline geldi, Kürdistan'ın bütün parçalarında halk, gençlik gerillayı temel savunma kuvveti olarak görmesinden rahatsız oldular. Bu rahatsızlık hala devam

ediyor. KDP'nin beklentisi de Zap operasyonunun böyle sonuçlanması yönünde değildi. Onlar da PKK'nin darbe yiyeceğini hesaplıyorlardı. Zaten ABD dış işleri bakanı operasyon öncesi gelip Bağdat'ta onları PKK konusunda dikkatli davranmaları için uyarmıştı. KDP de şöyle bir hesapla hareket ediyordu. PKK darbe yiyecek, ancak biz bu darbenin fazla olmasına katkı sunmayalım, ama ortaya çıkacak sonuca göre de biz kendi siyasetimizi şekillendirelim, biçiminde hareket etmişlerdir. Buna göre de hazırlık yapıyorlardı. Eğer PKK hesap edildiği gibi bir askeri darbe yese ondan sonra ABD PKK'ye bir uzlaşma dayatarak geri kalan gücü sistem içine çekmek için arayışlar içine girseydi KDP bir ulusal kongre toplayacak ve ulusal liderliğini ilan edecekti. Nitekim Nisan ayında ulusal kongre toplama kararı almıştı. KDP'liler bize böyle bir düşünceleri olduğunu bildirdiler. Ne var ki, Haziran ayına geldik ve Nisan ayında planladıkları konferans ve kongreyi halen yapamamışlardır. Çünkü bu ulusal kongreyi Zap operasyonunun sonucuna bağlamışlardı. Ulusal kongreyi PKK'nin yiyeceği darbe sonrası kendileri açısından siyasi bir gelişme haline getirmeyi hesaplıyorlardı. O hesapta bozuldu. Artık yine kongreyi dillendirmez olmuşlardır.

Bu operasyonlar bedel ödenerek boşa çıkartıldı

1 Haziran Atılımının beşinci yılına girerken, siyasi durum ve hesaplar böyle gelişti. Dikkat edilirse ciddi bir imha tehlikesi kırılmıştır, boşa çıkartılmıştır, bunu görelim. Hiç küçümsemeye ve yanlış değerlendirmeye gerek yok. 2007-2008 kışına dayatılan saldırı planları çok tehlikeliydi. Öyle her zaman var olan tehlikelerden biri değildi. Sanki biraz tedbir alırsak darbe yenilmezmiş, saldırılar o kadar da ciddi değilmiş gibi basit yaklaşımlarda görülmektedir. Böyle ciddiyetsiz yaklaşım olmaz. Hava saldırılarında da, kara operasyonda da kayıplar verdik. Saldırılar ve saldırılarla hedeflenen kayıplar çok ciddiydi. Bir çok şey kıl payı önlenmiştir. Bu operasyonun böyle kırılması, boşa çıkartılması öyle kolay, rahatlıkla olmadı. Zorluklar içinde bedel ödenerek bu operasyonlar boşa çıkartıldı. Bu biçimde de kırılmış olmasının önemli bir siyasi ideolojik, psikolojik gelişmeye yol açtığı ortadadır. Halkta büyük bir coşku yarattı. Şubat ayı Botan yürüyüşü ve 15 Şubat'ın protestosuyla başladı. 8 Mart, Newroz Nisan ayı serhıldan baharı oldu. Halk 2008 baharında da tıpkı 2006 baharı gibi yeniden güçlü biçimde ayağa kalktı ve bu tehlikeye karşı direndi. Özellikle gerillanın da direnişinin de verdiği o atmosfer, hareketimizin çabaları, Önderliğimizin her türlü baskı ve işkence karşısındaki direnişi, avukat görüşmelerinde yaptığı değerlendirmeleri halkı büyük bir kalkışa götürdü. 2008 Newrozu da büyük bir referandum Newrozu ve özgürlük devrimi oldu. Önderlik Newrozu oldu.

"Hava saldırılarında da, kara operasyonda da kayıplar verdik. Saldırılar ve saldırılarla hedeflenen kayıplar çok ciddiydi. Bir çok şey kıl payı önlenmiştir. Bu operasyonun kırılması, boşa çıkartılması öyle kolay, rahatlıkla olmadı. Zorluklar içinde, bedel ödenerek bu operasyonlar boşa çıkartıldı. Bu biçimde de kırılmış olmasının önemli bir siyasi ideolojik, psikolojik gelişmeye yol açtığı ortadadır"

1 Haziran Hamlesinin beşinci yılında ABD'nin Türkiye Irak ittifakını yaratma ve bu temelde PKK'nin engelleyici konumunu ortadan kaldırmak üzere yürüttüğü tasfiye politikaları halen devam ediyor. Bir çok şeyin arkasında Amerika var. Avrupa Birliği ile de bu çerçevede uzlaşma halindedirler. Avrupa'nın Amerika'yı aşan bir iradesi yoktur. Seçim yılında olan Amerika bazı politikalarını pratikleştirmede pasif konumda kalıyor. Bundan sonra daha fazla kalacak. Biz bir yıla yakın sürecek bu süreci değerlendirebiliriz. ABD'nin yeni politikaları 2009'un baharından önce devreye girmeyecektir. ABD'nin geçen dönemde hesabı şuydu. 2009'a kadar Türkiye'nin Kürtlerle uzlaşmayan katı yanını törpüleyerek ve PKK'yi engel olmaktan çıkartarak, Irak'ın içini düzenleyerek Türkiye-Irak ittifakını sağlayan ve Güneyli Kürtleri de bunun içine katan bir düzeyi yakalamak istiyordu. Ortadoğu'da da böyle bir ittifaka ulaşarak 2009'un başından itibaren yeni ve daha etkin politik girişimleri Ortadoğu'da yapmak istiyordu. Bu politakının yönünün İran'a müdahale olacağı da açıktır. İran'ın üzerine demokrat yönetimin gitmesine de fırsat vermek istiyorlardı. Çünkü mevcut İran İslam rejimi demokrat hükümete darbe vurarak devrim yapmıştı. Şimdi mevcut İslami rejimi yenilgiye uğratma savaşını demokrat yönetime vermek istiyorlar.

ABD İran çelişkisi çatışmaya dönüşürse konumumuzu korumalıyız

ABD Irak'ta belirli bir düzey yarattı. Türkiye'nin Kürtleri tümden reddeden Genelkurmay politikasında değişiklikler ortaya çıkarttı. İlişkiler düzelse de Türkiye ile tam ittifak yapabilmiş değil. PKK engelini aşabilmiş değil. Kendine göre engel saydığı hususlar halen sorun olmaya devam ediyor. Dolayısıyla bundan sonra bu engelleri kaldırıp, istediği sonuçlara ulaşmak için çaba harcamaya devam edecektir. 2009 yılı için planladıklarını hayata geçirecek mi, geçirmezse ne yapacak bilemiyoruz. Elbette ABD'nin kendi çıkarları için öngördüğü bu tehlikeli saldırı süreci boşa çıkartılırsa ABD'nin bu yeni bölgesel hamleleri önlenebilir. ABD böyle bir hamleye kalkarak ABD-İran çelişkisi çatışmaya dönüşürse biz mevcut durumumuzu koruduğumuz durumda elbette ki bu çatışmalı ortamdan en iyi biçimde yararlanabiliriz. Zaten bizim de hedefimiz bu olmalı, bunu sağlamaya çalışmamız gerekiyor. Diğer yandan gelişmeler göstermektedir ki Türkiye'de yeniden bir yönetim oluşacaktır. Ancak çatışmalı ortamda bu san-

cılı geçecektir. Türkiye siyasetinde görülmedik düzeyde iç çelişkiler ve çatışmalar yaşanmaktadır. Bu bizim için de, Türkiyeli sol demokratlar için de değerlendirilebilecek iyi bir durumu ifade etmektedir. Daha da derinleşirse demokratik güçler çözüm politikaları doğrultusunda daha da güçlenirler. AKP ile klasik iktidar blokları arasındaki çatışma demokratik güçlere biraz nefes aldırdı. Genelkurmay AKP uzlaşması gerçekten de tehlikeli bir uzlaşmaydı.

Uluslararası komplo çerçevesinde geçen on yıl içerisinde Türkiye en etkili iktidarlarca yönetildi. Önce DSP-MHP-ANAP üçlü koalisyonu hükümet oldu. Böylece oluşan hükümet geniş bir tabana dayandı. Ardından tek başına iktidar olan ve siyasal islama dayanan AKP iktidar yapıldı. Biz bu güçlü hükümetlere karşı direndik. O kadar farklı eğilimin birlik olmaları ve uluslararası komployu başarıya götürmek için saldırmaları tabi çok tehlikeliydi. Onlar güçlüydüler, biz zorlanıyorduk onlara karşı direndik. Şimdi biraz çelişkiye düşmüş durumdalar. İç çatışmalar gelişiyor, uzlaşmalar dağılıyor. Bu durum bize fırsat ve imkan sunuyor, mücadele koşullarını daha elverişli hale getiriyor. Düşman cephesindeki çelişkili ve çatışmalı durumun artması bizim için daha fazla mücadele fırsatı ve imkanı anlamına geliyor. Tabi ki bu çatışmalı durumu gidermek için çaba harcayacaklar.

Rejim krizinin zorlayıcılığı aşılmaya çalışılıyor

MHP, AKP içerisinden yeni bir hükümet ve parti oluşturulmasını öneriyor. Rejim krizinin daha zorlayıcı olmaması ve krizi bir AKP'nin eliyle aşabilmek için böyle bir yöntem öneriyor. Nasıl gerçekleşir bilemeyiz. Fakat mevcut rahatsızlık, çelişkili durum devam ediyor. Türk burjuvazisi de siyasi krizin kendi üzerine çökme tehlikesini görerek yeni bir anayasayla bu krizden çıkmayı öngörüyor. Bir taraftan halkın, bir taraftan klasik iktidar blokunun, bir taraftan da kendi çıkarlarını dengeleyecek bir anayasayla çelişkileri tümden bitirmese de krizin ateşini düşürüp, kendisi açısından tehlikeli olmayacak noktaya çekmek istiyor. Aslında halkın ve demokrasi güçlerinin 1982'den beri bu 12 Eylül Anayasasına karşı yürüttüğü muhalefeti ve demokratik anayasa özlemini kendisi için uygun gördüğü yeni bir siyasal sistem için değerlendirmek istiyor. Böylece yeni sistemdeki gücünü ve etkisini daha da arttırmayı düşünüyor. Türkiye'nin durumu AKP Genelkurmay uzlaşmasının dağılmasından sonra yeni seçeneklerin ortaya çıktığı bir zemini ifade etmektedir. Eski uzlaşmaların gerçekleşmesinin zor olduğu ortamda yeni arayışlar gündeme gelecektir. Türkiye'nin arayışlarının nereye evrileceğini demokratik

güçlerin göstereceği performansa göre belirlenecektir. Bu durum özü itibariyle Kürt özgürlük hareketine de çok önemli fırsatlar sunmaktadır.

Türkiye Irak ittifakının geliştirilmek istendiğin görüyoruz. Zaten Türkiye-İran, Türkiye Suriye ittifakları var. Bu ittifakları ve uygulamalarını daha ileriye götürme potansiyelleri fazla yoktur. Şimdiye Kadar bu ittifakları pratikleştirdiler. Biz de buna göre bir duruş kazandık. Türkiye-Irak ittifakı yeni bir ittifak olacak tabi. Özellikle KDP'yi yeniden PKK'ye karşı savaşın içine çekmek isteyeceklerdir. Türkiye yönetimi de KDP ile YNK işin içinde olmazsa PKK'ye karşı başarılı savaş yürütülemeyeceğini kabul etmiştir. Türkiye'nin KDP ve YNK ile ilişkilerini geliştirmesi için ABD'nin yönlendirmesi, teşviki ve baskısı oluyor. Böyle bir ilişki geliştirilmek isteniyor. Bu tabi ki tüm Kürtler açısından da, hareketimiz açısından da tehlikeli bir durumdur. Bizim bunu görmemiz lazım. KDP YNK aslında geçmişte taahhütte bulundular, Kürt toplumunda gelişen ulusal düzeyden dolayı iç çatışmayı yürütemeyeceklerini biliyorlar. Türkiye'nin PKK'den sonra kendilerini de vuracağını görüyorlar. Genelkurmayın birinci tehdit olarak kendilerini, ikinci olarak Kerkük sorunu ve üçüncü olarak ta PKK'yi gösterdiklerini unutmadılar. Bundan da endişe duyuyorlar. Fakat diğer yandan baskılar var, Amerikan baskısı var. Amerika'nın baskıları onları etkiliyor. O bakımdan pazarlıklar çok çetin sürüyor. Kritik bir durum var. Bizim dikkatli davranmamız, KDP YNK'nin Türkiye ile birlikte bir savaş ittifakı yapmasını boşa çıkartacak bir politika izlememiz gerekiyor. İnkarcı sömürgeci güçler her zaman Kürtleri karşı karşıya getirerek sonuç almak istemişleridir. Bunun için geçici tavizlerde bile bulunmuşlardır. Dolayısıyla KDP ve YNK'nin üzerimize sürülmesi konusu çok önemli bir politik durumdur. Bu konuda tabi zorluklar var. ABD'nin baskıları, Türkiye'nin tavizleri, KDP ve YNK'de tereddütler yaratıyor. Dolayısıyla her an tüm Kürtler için tehlikeli politik yöne-

limlere girebilirler. Türkiye heyetinin Güney Kürdistan'ın bayrağını tanımayı kabul ettiğini bir süre sonra bağımsızlıklarını bile tanıyabileceklerini, yeter ki bu PKK'yi vuralım her şeyi kendilerine vereceklerini vaat ettiklerini, Ahmet Davutoğlu heyetinin bunları söylediği yönünde bir sürü bilgi var. Nitekim Türkiye tehdit yoluyla da bunları ortaya koyuyor. Dışişleri bakanı Babacan, KDP ve YNK'ye yaklaşımlarını PKK'ye gösterecekleri tutuma bağlı olduğunu vurgulamaktadır. Abdullah Gül Mısır'a giderken de, gittiği her yerde de PKK ortadan kalksın biz Irak'la her türlü işbirliğini yapmaya ve her türlü desteği vermeye hazırız diyerek çekici vaatlerde bulunmaktadır. Bu bakımdan tabi tehlike var. Ancak bunun karşısında ulusal birlik bilinci gelişmiş bir Kürt kamuoyu var, örgütlülük var, bilinç var. Bu nedenle hem Türkiye'nin imhacı amaçlarını, hem de Kürtlerin birbirine düşürme politikalarını iyice teşhir etmemiz lazım. Bizim de güçlü yanlarımız var, bunları kullanarak, böyle bir durumu boşa çıkartmaya çalışmamız önemli bir politika oluyor.

Diğer yandan 1 Haziran Atılımının beşinci yılında sadece demokratik güçlerin dolduracağı bir siyasi boşluk yaşanmaktadır. Bu boşluk sadece AKP'nin etkisiz hale gelmesinden değil, halkların özgürlük ve demokrasi taleplerinin karşılanmamasından da kaynaklanıyor. Bugün de Türkiye siyaseti sol demokratik bir seçeneği arıyor. Ecevit hükümeti çöktüğünde siyasi boşluk oluşmuş, toplum sol demokratik bir seçenek beklentisi içerisine girmiştir. Sol demokratik güçler o boşluğu dolduramadılar, AKP biraz da o aradan sıyrıldı. Tabi ki AKP'yi Genelkurmay ve Amerika da destekleyince tek başına iktidar oldu. Bugünde sol demokratik seçeneğe daha fazla imkan tanıyan bir siyasi boşluk bulunmaktadır. Bunu demokrasi hareketini örgütleme, demokrasi hareketiyle doldurma temelinde bir çalışma yürütmek lazım. Bu çok önemlidir. Önderlik bunun da üzerinde yoğunca durdu, duruyor. Çünkü tarihi bir fırsat gibi demokratik sol seçeneğin önü açılmıştır. Aslında mevcut durumu çok köklü demokratik değişime uğratacak, Türkiye yönetiminin yeniden PKK karşıtı bir savaş yönetimi olmasını boşa çıkartacak bir sol demokratik gelişme sağlamak gerekir. Bunun için Türkiye'nin demokratik muhalefetini bazı ilkeler temelinde örgütleyip çatı partisi ya da benzer fonksiyonu olacak bir platformda birleştirmek, bu yönlü örgütsel çalışmaları geliştirmek tarihi demokratik devrimci bir sorumluluk olarak önümüzde duruyor. Böyle çok önemli bir politik süreç içerisindeyiz. Türkiye'ye doğru demokratik muhalefeti geliştirmek, Kürdistan'a doğru iç çatışmayı önleyecek bir politik duruş sağlamak bizim için şimdi önemli bir politik çalışmayı ifade ediyor. Êdi Bese Hamlemizin ikinci aşamasında 1 Haziran Atılımının beşinci yılında en önemli politik çalışmalarımızın yönü bunlardır. ABD'yle karşı karşıya gelmemek için dikkatli bir duruş içinde olmak ta gereklidir.

Bu politik çabaların dışında gerisi örgütlenme ve eylemdir bizim için. Demokratik konfederalizmin inşasını sağlatacak bir örgütsel hamle geliştirmek gerekiyor. Zaten kararımız bu yönlü, bunun için fırsat ve imkanlar fazlasıyla var. Dört parçada, yurtdışında halkın demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlülüğünü geliştirmek için azami bir çaba harcamalıyız. Meclislere dayalı bir halk örgütlenmesi ve yönetim sistemini ortaya çıkartmak önem arz ediyor. Bu görevleri temel görevler olarak önümüze koyup, bir seferberlik biçiminde toplumu çalışmaya sevk etmek gerekiyor.

"Demokratik konfederalizmin inşasını sağlatacak bir örgütsel hamle geliştirmek gerekiyor. Bunun için fırsat ve imkanlar fazlasıyla var. Dört parçada, yurtdışında halkın demokratik konfederalizm çizgisinde örgütlülüğünü geliştirmek için azami bir çaba harcamalıyız. Meclislere dayalı bir halk örgütlenmesi ve yönetim sistemini ortaya çıkartmak önem arz ediyor. Bunu temel bir görev olarak önümüze koymalıyız"

Psikolojik üstünlük bizdedir

Tabi ki serhıldanı ve gerillayı geliştirmek hala mücadelemizin en önemli boyutu olmaktadır. Dikkat edilirse Kürt sorununda çözüm yakın dönemde ufukta gözükmüyor. Şiddetli bir mücadeleyle geçecek bir dönem içinde olduğumuz görülmelidir. İnkarcı-sömürgeci güçlerin karşı planlarını bozmuşuz. Psikolojik üstünlük bizdedir. Düşmanın saldırıları karşısında mevzilenmemizi ona göre geliştirmemiz ve çatışmalı bir sürece adepte olmamız gerçekleşti. Yaz geldi, gerilla için elverişli bir ortamda oluştu. Dolayısıyla bu ikinci hamlede gerillanın gelişmesi yanında etkin bir biçimde daha çok da Türkiye'ye dönük bir demokrasi hareketini geliştirmeyi hedefleyecek bir siyasi hamle ortaya çıkacaktır. Gerilla direnişini bu geçen sürede serhıldanlara yönelik saldırıların misillemesi ve intikamını alma hamlesi olarak geliştirme de gündeme girecektir. Medya savunma alanlarına dönük saldırıların intikamı olarak, Botan saldırılarının intikamı olarak güçlü bir gerilla hamlesinin geliştirilmesi için koşullar uygundur.

İdeolojik ve örgütsel çalışmaları geliştirmeyi de Êdi Bese Hamle sürecinin ikici aşamasının temel görevlerinden olarak görmeliyiz. Bir yandan serhıldan ve gerilla temelinde direniş hamlesi yapmak diğer yandan halk örgütlenmesini her tarafta geliştirerek demokratik konfederalizmin inşasını sağlamak gerekir. Tüm bunlarla birlikte sağlam bir ideolojik örgütsel duruş kazanmak mücadele acısından belirleyici öneme sahiptir. Madem ki düşmanın mücadele stratejisi esas olarak bizi ideolojik örgütsel bakımdan darbelemeyi hedefliyor, askeri-siyasi saldırılarının altında da aslında devrimci direnişçi duruşu kırarak geri kalanını sistem içine çekmeyi planlıyor, o halde biz de esas olarak bu

alanda üstünlük kurarak, sağlam bir ideolojik ve örgütsel duruş ortaya koyarak planları boşa çıkarmalıyız. ABD'nin PKK'yi ideolojik ve örgütsel alanda darbeleyip istediği noktaya getirmek istediği bilinmektedir. PKK'ye karşı savaşta Türkiye kadar ABD'de etkilidir ve işin içindedir. Halk örgütlenmesi gereklidir, eylem gereklidir ama daha çok da ideolojik, örgütsel ve partileşmede sağlamlık gereklidir. İdeolojik ve örgütsel açıdan ne kadar sağlam olursak, çizgi duruşunu esas alırsak, örgütsel birliği ideolojik temelde güçlendirirsek o ölçüde düşmanın imha ve tasfiye planını boşa çıkarırız.

Bilindiği gibi örgüt üzerinde oynanan oyunlar devam etmektedir. Örgütsel duruşumuza, örgütsel bütünlüğümüze, ideolojik duruşumuza bir saldırı var. Askeri siyasi saldırılarla da aslında bu noktada sonuç alınmak isteniyor. Biz elbette siyasi askeri direnişi geliştirmeliyiz, halk örgütlenmesi çalışmalarını geliştirmeliyiz ama en az onlar kadar ideolojik örgütsel çizgi sağlamlığını da geliştirmeliyiz. Partileşmeyi de geliştirmeliyiz. Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşamasında önemli bir hamlesel yön olarak ideolojik örgütsel sağlamlığı elde etmeyi hedeflemeliyiz. İdeolojik-örgütsel çalışmalar temelinde sağlam duruş gösteren bir örgüt askeri siyasi saldırılarla yok edilemez. Bazı darbeler yese bile yine kendi çizgisinde mücadeleyi geliştirecek konumunu sürdürebilir.

Êdi Bese Hamlesinin birinci aşamasında ortaya çıkan özgürlük devrimine katılan toplumsal kesimler ideolojik örgütlenmeye çekilirse Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşaması, Önderliğin ve Kürt halkının özgürlüğü doğrultusunda önemli bir aşama haline getirilebilir. İdeolojik olarak doyurulan ve bu temelde dinamik haline getirilen toplum güçlü biçimde örgütlendirilir ve bu temelde siyasi ve askeri eylemlilikler güçlendirilirse Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşamasında istediğimiz sonuçlara ulaşırız.

Bizim bu ikinci aşamadaki hedefimiz kesinlikle sonuç almaktır. Hamlenin somut hedefi Önder Apo'nun tedavisi ve özgürlüğü temelinde Kürdistan'a özgürlük sağlamaktır. Tabi ki İmralı koşullarının düzeltilmesi de gerçekleştirilmesini istediğimiz acil taleplerdir. Bu somut hedefleri gerçekleştirme temelinde bu hamleyi yürütüyoruz. Bu hedeflere ulaşmada mücadele yükseltmenin Kürt sorunun çözümünün önünün açılmasını sağlayacağı açıktır. Tabi ki bu kolay olmayacaktır. Düşman gerçekliğini dikkate alırsak, öyle kısa sürede çözüme yaklaşılacağını düşünmemek ve hayalci olmamak lazım.

Kaybetmeyi de kazanmayı da belirleyecek olan öncünün durumudur

Önemli bir güç kazandığımız ortada. Düşmanın ciddi darbe yediği açık, komplo on yıldır başarısız kılınmıştır. Komployu yürüten güçler tarafından PKK'ye altı aylık ömür biçilmişti, 99'un Ağustosun'da 'PKK'nin yerinde yeller esecek' deniyordu. Yirmi tane altı ay geçti. Daha fazlaları da geçecek. Demek ki komplocular ne kadar güçlü olursa olsun boşa çıkartılabiliyor. Komplocular, onuncu yılda aslında başarısızlıklarını önlemek için hamle geliştirmek istedi. Biz de bu gerçeği görerek devrimci hamlemizi geliştirip kalıcı siyasi sonuçlar, örgütsel sonuçlar alacak bir düzey ortaya çıkardık. Bugün komplo karşısında daha hazırlıklıyız. Hedeflerimiz daha somut, fırsat ve imkanlar daha çok. Eğer koşullarımızı iyi değerlendirirsek mevcut gücümüzle daha aktif bir pratikleşme ortaya çıkarırız. Belirli düzeyde ortaya koyduğumuz gibi karşı tarafın çelişki ve çatışmalı durumu çok fazladır. ABD Türkiye çelişkileri, ABD İran çelişkileri, Türkiye'nin kendi iç çelişkileri, bölgesel çelişkiler bizlere daha etkili mücadele etmek için fırsat ve imkan sunuyor. Bunları da iyi değerlendirirsek 1 Haziran Atılımının beşinci yılında gerçekten de güçlü kalıcı kazanımlar elde edebiliriz. Mücadele planlamamızın hedefleri böyledir, inancımız bunu sağlamak yönündedir. Bütün alanlardaki çalışmalarımızı bu hedefe kilitlemeye, buna göre planlayıp bunu başaracak şekilde pratikleştirmeye yöneltiyoruz. Ne kadar başarılı olunup olunmayacağını, tabi ki örgütümüzün ve kadrolarımızın durumu belirleyecek. PKK'nin Kürt halkının özgürlüğünü sağlama ve KCK sistemini kurmadaki öncülük rolü belirleyecek. Öncünün çizgi duruşu, mücadele istemliliği, örgütsel disiplini, çalışma tarzındaki sonuç alıcılık, bu sürecin başarısında belirleyici olacaktır. Kaybetmeyi de kazanmayı da belirleyecek olan partinin durumudur, öncünün durumudur.

İnkarcı-sömürgeci ve uluslararası komplocu güçler darbelenmiştir. Türkiye yönetimi yeniden ciddi bir iç çatışma içerisindedir. KDP ve YNK ile çelişkileri bitmemiştir. KDP, YNK ve Güneyli Kürt halkı da gördü ki, Kürtler direnebilir ve sonuç alabilir. Bir bütün olarak siyasi ortam mücadele etmek için çok güçlü bir imkan sunuyor. Hareket olarak itibarımız ve etkinliğimiz artmıştır. Halkın mücadeleye katılımı çok güçlüdür. Genci ve kadınıyla Kürt halkı ayaktadır. Mücadele ve kazanma inancında bırakalım gerilemeyi, gelişme yaşanmıştır. O zaman geriye kalan, bu fırsatları değerlendirecek, bu imkanları kullanacak örgütün becerisidir. Kadroların, parti örgütlülüğünün rolünü oynamasıdır. İmkanları birleştirerek, çelişkilerden yararlanarak mücadeleyi pratikte etkin ve aktif hale getirmesidir. Demek ki belirleyici olan her zamankinden daha fazla kadronun durumudur. Parti örgütlülüğümüzün durumudur, öncü örgütlülüğün durumudur. Dikkat edilirse kadro duruşu ve kadro örgütlülüğünün rolü normal zamanlardaki gibi değildir. Rolü, kader belirleyici durumdadır. Başarı da kaybetmede kadronun sağlam duruşuna ve etkili pratikleşmesine bağlıdır. Yaptığımız siyasi değerlendirme dış etkilerin belirleyici olma konumunun olmadığını ortaya koymuştur. Önderliğimizin, halkımızın ve ülkemizin özgürlüğü tamamen kendi ellerimizdedir. Bu temelde gençlik ve kadın başta olmak üzere tüm kadrolarımıza süreci başarıyla sürdürme ve Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşamasını da başarıya götürme sorumluluğu düşmektedir. Partileşme ruhu temelinde mücadele yükseltilirse 2009 baharına özgürlüğü yakalamış olarak gireceğimiz kesindir.

1 Haziran Atılımının gerektirdiği taktik etkinliği başarıyla gösterelim

"1 Haziran Atılımının beşinci yılına girerken düşmanın güçlü ve zayıf yönlerini yeterince çözümleyip, tahlil edebilecek konumdayız. Yine Êdî Bese hamlemizin, hareketimiz ve halkımız tarafından geliştirilme düzeyi ortadadır. Gerillanın da Botan şehitleri intikam hamlesiyle sürece katılımı gittikçe güçlenmektedir. Yine ideolojik, örgütsel cepheden bizleri zayıf bırakan her türlü tasfiyeci, orta yolcu, bireyci yaklaşıma karşı etkin bir ideolojik örgütsel mücadele içerisinde olduğumuz ve iç düşmanı yenme temelinde intikam hamlemizi geliştirmeye yöneldiğimiz ortadadır"

Halk Savunma Merkezi

Tarihi 1 Haziran Atılımımızın beşinci yılına girerken, başta Önder Apo ve yiğit halkımız olmak üzere, tüm yoldaşlara beşinci yıl mücadelesinde üstün başarılar diliyoruz. Büyük direniş atılımımızın beşinci yılına giriş vesilesiyle, başta şehit Adil yoldaş olmak üzere tüm 1 Haziran Atılım şehitlerini ve onların şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz.

İkinci 15 Ağustos Atılımı konumunda olan 1 Haziran Atılımının beşinci yılına girerken, üçüncü Önderliksel doğuş temelinde hareket ve halk olarak çok daha aydınlanmış, netleşmiş, kararlı ve iddialı olduğumuz ve bu temelde görev ve sorumluluklarımızın üzerine çok daha büyük azimle, çabayla yöneldiğimiz kesindir. Bunun temelinde geçen dört yıl boyunca yüzlerce şehit vererek yürüttüğümüz kahramanca mücadelenin ortaya çıkardığı kazanımların yarattığı etki ise tartışmasızdır. Bu belirttiklerimiz bir mübalağa değil, yaşamın ta kendisi olmaktadır. Dört yıl öncesini hatırlayalım: AKP hükümeti eliyle inkâr ve imha sisteminin dayattığı çürütme politikasına karşı zor koşullarda bir mücadele yürüttüğümüz, Önder Apo'nun büyük öngörüsü ve dehası temelinde içten ve dıştan dayatılan saldırılara karşı zorlukla direnç gösterdiğimiz bir sürecin yaşandığı bilinmektedir. AKP hükümeti arkasına ABD'yi ve AB'yi de alarak yine bölge gericiliğiyle tam bir ittifak yaparak dıştan yönelttiği çürütme politikasının yanında, bir de içten dayatılan provokatif ve tasfiyeci eğilimin azgın saldırılarının sürdüğü bir durum yaşanmıştır. Bir yandan dış saldırılar, diğer yandan provokatif-tasfiyeci eğilimin içten yönelttiği her türlü yıkıcı, bozguncu, dağıtıcı, saptırıcı, çarpıtıcı, ruhsuz, iradesiz ve kararsız bırakıcı saldırılar ortamında adeta hareketimiz bitirilme noktasına getirilmeye çalışılmıştır.

İşte 1 Haziran Atılımı böyle bir zayıf ortamda, ama Önder Apo'nun ışıklı yolunda büyük iddia ve kararlılık temelinde gelişen bir atılım olmuştur. 1 Haziran atılımı dıştan çürütme politikası temelinde yürütülen saldırılara karşı bir direniş atılımı olduğu gibi, içten de her türlü yıkıcı, bozguncu, provokatif-tasfiyeci saldırıya karşı hareketimizin Apocu çizgide birliğini ve zafer iddiasını korumayı hedefleyen bir atılım olmuştur. 1 Haziran Atılımı bir serhildan ve gerilla atılımı olduğu kadar, aynı zamanda bir ideolojik, örgütsel hamleyi de ifade etmektedir. Her türlü karamsarlığa, yılgınlığa, iddiasızlığa, zayıf duruşa, inkârcılığa, dağılma eğilimine, basitleşmeye, düşkünlüğe karşı bir kahramanlık atılımı olarak ortaya çıkmış ve gelişme göstermiştir. Tıpkı 15 Ağustos Atılımı gibi 1 Haziran Atılımımız da her türlü zayıflığa, örgütsüzlüğe ve iddiasızlığa karşı büyük bir bilinçlenme, örgütlenme ve güçlenme atılımı olarak gelişmiş ve gerçekleşmiştir. Şimdi dördüncü yılın sonunda ulaştığımız düzeye baktığımızda, bu düzeyin dört yıl önce atılımın başladığı süreçle hiçbir bakımdan kıyaslanacak yönü yoktur. Dört yıllık kahramanca süren mücadele Önder Apo'nun süreci aydınlatan düşünceleri ve İmralı işkence ve imha

sistemine karşı gösterdiği insan üstü direnişten alınan güçle, halkımızın serhildanı ve gerillanın kahramanlıkları dört yıllık bir mücadele içerisinde hareket olarak yeniden yapılanma, örgütlenme, sistem kazanma ve uluslararası komploya karşı onu yenilgiye uğratacak bir direniş mücadelesini ortaya çıkartma gücüne ulaşmıştır. Başarı kazanan 15 Ağustos diriliş atılımımızı özgürlüğün ve demokrasinin zaferine ulaştırmayı hedefleyen 1 Haziran Atılımımız daha şimdiden yarattığı kazanımlar temelinde tarihe mal olmayı sağlamıştır.

Özgürlük hareketi olarak dışımızdan ve içimizden birçokları hareket ve halk olarak direnişi geliştireceğimize hiçbir biçimde inanmamışlardı. O koşullarda PKK hareketinin yeniden direnebileceği, toparlanıp gericilik ve sömürgeciliğe karşı özgürlük mücadelesini geliştirebileceği birçok çevre tarafından akla bile getirilemiyordu. Bırakalım yıllarca bir özgürlük direnişini sürdürmeyi, hareketimizin birkaç günlük ömrünün bile olamayacağını düşünenler çoktu. PKK'nin kendini yeniden yapılandırarak uluslararası komploya karşı özgürlük ve demokrasi direnişini yükseltebileceğine adeta ihtimal verilmiyordu. İç ve dış karamsarlığın, umutsuzluğun, kötümserliğin bu kadar yaygın olduğu, inkârcılığın, tasfiyeciliğin, ihanetin, teslimiyetin ruhları boğduğu bir ortamda, Apocu militan kararlılıkla yeni bir direniş hamlesine yöneldi ve dört yılda tarihe mal olan kahramanca bir mücadeleyi ve onun kazanımlarını ortaya çıkardı. Zayıf ve gericiliğe teslim olmuş insanın beyin ve yüreğinin almadığı bir ortamda tıpkı 15 Ağustos Atılımı gibi, 1 Haziran Atılımımız da mucizevî olarak tanımlanabilecek yeni bir kahramanlık atılımı olarak ortaya çıkıp, gelişti. Bu büyük atılım Türkiye yönetimini yeni bir politika belirlemek zorunda bıraktı.

AKP eliyle yenilenerek, yeniden dayatılmaya çalışılan çürütme politikasını yenilgiye uğrattı. 2005 Newroz'unda Önder Apo'nun demokratik konfederalizmi ilanıyla gelişen süreç 2005 yazında çürütme politikasını yenilgiye uğratarak, PKK karşısında Türkiye yönetimini yeni bir politika belirlemek zorunda bıraktı.

> **"1 Haziran Atılımının beşinci yılına hareket ve halk olarak 8 Mart ve Newroz kutlamaları temelinde, büyük bir halk direnişi ve yine Zap direnişi temelinde, büyük bir gerilla hamlesiyle girerken iddiamızın daha büyük, örgütsel gücümüzün daha fazla, kararlılığımızın daha güçlü, dolayısıyla kazanma azmimizin ve irademizin daha diri olduğu açıktır"**

1 Haziran Atılımı AKP hükümetinin maskesini tümüyle düşürdü

23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısının bu temelde yeniden topyekün savaş konseptini gündemleştirdiği bilinmektedir. Büyük atılımımız ikinci yılında AKP hükümetinin maskesini tümüyle düşürdü. Dinciliği ve reformculuğu kendine maske yapan bu Türk-İslam sentezci iktidar bloğu, 1 Haziran Atılımı temelinde gelişen Özgürlük mücadelemizin gücü ve aydınlatıcılığı ortamında gerçek yüzünü çırılçıplak ortaya koymak zorunda kaldı. Nitekim Başbakan Tayip Erdoğan "çocuk kadın demeden herkesi cezalandıracağız" diyerek Kürt halkına karşı nasıl katliamcı, şoven, milliyetçi, faşist bir düşünce ve politikaya sahip olduğunu ortaya koydu.

1 Haziran Atılımımız üçüncü yılında 1 Ekim 2006 tarihinden itibaren geliştirilen beşinci tek yanlı ateşkes temelinde, Kürt özgürlük hareketinin nasıl barışçıl ve demokratik çözümden yana bir hareket olduğunu, 1 Haziran Atılımının temel hedefinin nasıl barışçıl ve demokratik çözümü geliştirmek olduğunu herkese gösterdi. 1 Haziran direniş atılımının bir barış atılımı olduğunu, demokratik çözüm atılımı olduğunu, özgürlük atılımı olduğunu, gerçek bir halk atılımı olduğunu ortaya koydu. Kürt halkının ve Özgürlük hareketimizin Önder Apo'nun çizgisinde gerçek bir barış ve demokrasi hareketi olduğunu herkese gösterirken, aynı zamanda inkârcı, katliamcı ve savaşçı gücün Türkiye yönetimi olduğunun da herkes tarafından görülmesini sağladı.

Beşinci yıla büyük bir gerilla hamlesiyle giriyoruz

1 Haziran Atılımımız dördüncü yılında da Türkiye yönetimini erken seçim yapmak, sınır ötesi operasyon teskeresi çıkartmak, ABD ve AB'ye yalvararak teslim olmak, bölge gericiliğiyle her düzeyde ittifak yapmak zorunda bıraktı. Nitekim 22 Temmuz 2007'de gerçekleşen erken seçimle yeni bir Genelkurmay-AKP uzlaşmasını ortaya çıkartıldığı, buna MHP, CHP gibi muhalefet partilerinin katılarak bir mutabakata vardırıldığı görüldü. PKK'ye karşı savaş mutabakatının bir yandan bölge gericiliğiyle ittifak yapılırken, diğer yandan AB ve ABD ile de ortak bir planlamaya kavuşturularak bir uluslararası saldırı konseptine dönüştürülmeye çalışıldığı, bu temelde uluslararası komplonun onuncu yılına yeniden komplonun diriltilmesi, canlandırılması temelinde girilmeye çalışıldığı bilinmektedir. Nitekim 5 Kasım Bush-Erdoğan görüşmesi böyle bir sürecin gelişmesinde dönüm noktası olmuş ve Türkiye yönetimi Kuzey Kürdistan'da yürüttüğü savaşı Güney Kürdistan'a da taşırmıştır. Böylece Kuzey, Güney, Doğu yani Kürdistan'ın her tarafı savaş alanı haline getirilmiştir.

Şimdi 1 Haziran Atılımının beşinci yılına hareket ve halk olarak 8 Mart ve Newroz kutlamaları temelinde, büyük bir halk direnişi ve yine Zap direnişi temelinde, büyük bir gerilla hamlesiyle girerken iddiamızın daha büyük, örgütsel gücümüzün daha fazla, kararlı-

lığımızın daha güçlü dolayısıyla kazanma azmimizin ve irademizin daha diri olduğu açıktır. İlk defa 2008 yılında Şubat ayından itibaren hem halk serhildanının, hem de gerillanın birleşik halde güçlü bir direniş geliştirmesi durumu yaşanmıştır. Bu 2008 yılını adeta daha başından kazanmayı ifade eden bir konumu içermektedir. 1 Haziran Atılımının beşinci yılını güçlü bir hamlesel çıkışla karşılamayı, dolayısıyla hedefimizin ve iddiamızın daha büyük olmasını ifade etmektedir.

Önder Apo'ya dönük kronik zehirleme devam etmektedir

Dört yıl boyunca ağır darbeler yemiş olmasına rağmen, inkâr ve imha sistemi hedefinden vazgeçmemekte ve demokratik çözüme yanaşmamaktadır. 1 Haziran Atılımımızın beşinci yılına da topyekün savaş konsepti temelinde yeni bir imha ve tasfiye planını dayatmaya çalışmaktadır. Türk genelkurmayının Kürt karşıtlığı ve özgür bir tek Kürt kalmayıncaya kadar bu kirli savaşı yürütme kararlılığında olduğu açıktır. Bunu her fırsatta kamuoyuna ilan etmekte ve bizi tehdit etmeye çalışmaktadır. Tıpkı on yıl öncesinde olduğu gibi uluslararası komplo çerçevesinde hareketimizi imha ve tasfiye konseptini başarıya götürmek istemektedir. Bu çerçevede Önder Apo'ya dönük kronik zehirleme devam etmektedir. Yine fiziki ve psikolojik bakımdan İmralı işkence sistemi en katı bir biçimde sürdürülmektedir. Önder Apo'nun tedavisi ve koşullarının düzeltilmesi yönünde ciddi her hangi bir girişim söz konusu olmamıştır.

Diğer yandan hareketimizin yönetimine dönük imhayı öngören her türlü oyun ve komploya dayalı saldırı geliştirilmektedir. Bir yandan hava saldırıları, diğer yandan zehirleme çabalarına kadar varan birçok kural dışı yöntem bu karanlık amaç doğrultusunda geliştirilmeye çalışılmaktadır. Hareketimizin yönetiminin imhası, gerillanın darbelenmesi temelinde marjinal konuma düşürülmesi için topyekün savaş kapsamında her türlü kirli savaş yöntemine başvurulmaktadır. ABD ve İsrail'den alınan keşif desteği temelinde topçu atışları, hava saldırıları, ajan faaliyetleri vb birçok yöntemle bu hedefe ulaşılmak istenmekte, operasyonlar Kürdistan'ın bütün bölgelerinde kesintisiz bir biçimde sürdürülmektedir. Diğer yandan yurtsever halk ve demokratik kesimler üzerinde baskı ve şiddet, işkence ve tutuklama en ileri düzeye vardırılmıştır. Türk genelkurmayının zihniyet ve amacında kayda değer hiçbir değişim söz konusu değildir. Barış, demokratikleşme ve demokratik çözüm yönünde herhangi bir adımın atılmasına kesinlikle izin vermemektedir! Tam tersine Özgürlük hareketimizin imhası ve tasfiyesini kendisi için varlık meselesi konumunda tutmaktadır. 2008 yılına tıpkı '98 yılında olduğu gibi yeniden uluslararası komplo canlandırılarak, yeni bir imha ve tasfiye konsepti dayatılmaya çalışılmaktadır. Genelkurmay'ın bu yaklaşımlarıyla tam bir uyum ve suç ortağı biçiminde AKP hükümetinin de hareket ettiği bilinmektedir. Özellikle Zap bozgunu ardından Türk siyasetinin içine girdiği kriz süreci ve bunun AKP üzerindeki etkileri hareketimize ve halkımıza dönük daha sert katliam içeren saldırılar şeklinde yansımaktadır.

AKP varlığını Kürt karşıtı politikayla sürdürmeğe çalışıyor

Zap direnişinin ortaya çıkardığı siyasi krizde yaşanan sert iktidar mücadelesi hareketimize ve halkımıza dönük yeni katliam girişimlerini gündeme getirmektedir. Nitekim bir yandan neo-ittihatçı muhalefet olarak CHP-MHP savaşın daha fazla tırmandırılmasını dayatırken, diğer yandan hakkında kapatma davası açılan ve bunu önlemeye çalışan AKP bunun yolunu da CHP ve MHP'den daha fazla saldırgan, savaşı tahrik eden, tırmandıran bir yönelimde bulmaya çalışmaktadır. AKP hükümeti Genelkurmay'la tam bir uzlaşma ve uyum içerisinde topyekün imha ve tasfiye konseptini hayata geçirmek için her türlü yönteme başvurarak, Türkiye'nin tüm imkanlarını kirli savaşa seferber etmiş durumdadır. Bir yandan Önder Apo üzerindeki işkenceyi ve gerillaya dönük imha saldırılarını pervasızca sürdürürken, diğer yandan halk üzerindeki baskı, tutuklama, şiddet ve katliam uygulamalarının tırmandırılması için elinden gelen tüm çabayı harcamaktadır. Adeta iktidarda kalmasını PKK'ye ve Kürtlere karşı daha fazla saldırı ve katliam yapma temelinde sağlamak istemektedir. Bunun için Newroz kutlamalarına polisin nasıl vahşice saldırtıldığı, yine 1 Mayıs kutlamalarında AKP yönetimindeki polisin işçi ve emekçilere karşı nasıl vahşi saldırı yürüttüğü herkes tarafından görülmüştür. Bir yandan polis baskısını, tutuklamayı, işkenceyi, terörü tırmandırırken, diğer yandan da halkı aldatmak için her türlü oyuna başvurmaya çalışmaktadır.

AKP'nin kalkındırma planı soykırımı tamamlama projesidir

Nitekim Güneydoğu'nun kalkındırılması adı altında açıklanan ekonomik kalkınma planı esas itibariyle bir asimilasyon projesidir. Şimdiye kadar fiziki katliamla birlikte esas sürdürülen asimilasyona dayalı katliamı, soykırımı sonuca götürme projesi olmaktadır. Nitekim her şeyi tekleştiren bir tutumla aslında Kürt halkının varlığı, ulusal kültürel değerleri bir parça ekmek karşılığında satın alınmak ve yok edilmek istenmektedir. Ortada bir kalkındırma planı veya insani yardım söz konusu değildir! Bu bir özel savaş uygulamasıdır. Ve tamamen aç bırakılan halkı aldatmaya, özgürlük ve demokrasi mücadelesinden vazgeçirmeye dönük geliştirilen bir ekonomik saldırı anlamını taşımaktadır. AKP hükümeti bunlarla da sınırlı kalmayarak dünyanın dört bir tarafını dolaşıp Türkiye'nin bütün imkânlarını pazara sürme temelinde, PKK'ye karşı bir tecrit politikası yürütmekte, diplomatik faaliyetlerini tamamen böyle bir politika doğrultusunda geliştirmeye çalışmaktadır. Bu çerçevede ABD'yle, AB'yle, Asya'nın çeşitli güçleriyle ittifaklar yaptığı gibi, Afrika'ya, Latin Amerika'ya kadar da elini uzatma çabasındadır. Diğer yandan İran, Suriye gibi bölgenin statükocu güçleriyle ve Kürdistan'ı egemenlik altında tutan güçlerle en ileri düzeyde bir özel savaş ittifakının içine girmiş durumdadır. Böyle bir ittifaka dayanarak savaşı sadece Kuzey Kürdistan'la da sınırlı tutmayıp, Doğu ve Güney Kürdistan'a yaymak için de yoğun bir çaba içinde olduğu açıktır. Bu doğrultuda İran'la geliştirilen kirli savaş ittifaklarının her gün Kürt halkına ve gerillaya karşı imha saldırısı biçiminde sürdürüldüğü ortadadır. Bununla da yetinilmemekte, AKP hükümeti son MGK toplantısının sonuçlarına da dayanarak Güney Kürdistan yönetimini, yani KDP ve YNK yönetimlerini de hareketimize yürüttüğü kirli savaşın içine çekebilmek için her türlü gizli-açık çaba içine girmiş durumdadır. Gizliden gizliye bu amaç doğrultusunda pazarlıklar yapılmaktadır. Özellikle ABD ve AB'nin telkinleriyle, KDP ve YNK bu kirli savaşın içine çekilmek, hareketimize saldırtılmak, yeniden bir iç çatışma sürecini gündemleştirmek ve bu temelde hareketimiz kuşatmaya alınarak imha ve tasfiye edilmek istenmektedir.

Türkiye yönetiminin bu çabalarının İran ve Suriye tarafından kısmen desteklendiği tartışma götürmez bir gerçektir. Geriye Irak ve Güney Kürdistan yönetimi kalmıştır ki, orası üzerinde de yoğun bir pazarlığa dayalı çalışma sürdürülmektedir. Çeşitli güçler Türkiye yönetiminin geliştirdiği bu baskı ve taviz siyaseti ortamında kendi çıkarlarını nasıl koruyacaklarının arayışı içine girmiş durumdadır. Bu doğrultuda özellikle ABD ve AB küresel sermaye sisteminin Ortadoğu politikaları doğrultusunda daha etkin kullanabilmek için Türkiye-Irak ittifakını geliştirme doğrultusunda yoğun bir çaba sürdürmektedir. Türkiye yönetimi bir yandan KDP ve YNK'ye tavizler verip, İran ve Suriye'nin milliyetçi yaklaşımlarından yararlanarak hareketimize karşı bu cepheden saldırı geliştirmeye çalışırken, diğer yandan da özellikle ABD ve AB'nin Ortadoğu'ya dönük politik yaklaşımlarını değerlendirip, hareketimize karşı saldırıda yararlanmaya, dolayısıyla fırsat ve imkanları değerlendirme temelinde onlardan da destek sağlayarak, Özgürlük hareketimize karşı imha ve tasfiye konseptini hayata geçirmeye çalışmaktadır.

Türkiye yönetiminin ve genelde de inkâr ve imha sisteminin Özgürlük hareketimizi imha ve tasfiye kararında olduğundan asla şüphe duymamak gerekir. Bu konuda hiçbir biçimde yanılgıya düşmemeliyiz. Yüz yıllık inkâr ve imha sistemi onu parçalayıp yenilgiye uğratmak isteyen PKK özgürlük hareketine karşı da başarı kazanabilmek için elinden gelen her türlü saldırıyı yürütmektedir. Bu bakımdan çeşitli barış ve demokrasi söylemlerine, ekonomik, sosyal, siyasi alanda geliştirilen oyunlara kaşı uyanık olmamız, düşmanın bu tür oyunları karşısında asla aldanmamız, yanılgıya düşmemiz gerekiyor. Düşmanın bizi imha kararında olduğu ve bütün bu uygulamaları da bu temelde geliştirdiği gerçeğini bir an bile göz ardı etmeden, unutmadan oldukça duyarlı ve tedbirli bir biçimde özgürlük ve demokrasi duruşumuzu ve mücadelemizi geliştirmemiz gerektiği açıktır. Bu kararlılığına rağmen düşman cephesinin kendi içinde bir zayıflığı da yaşadığı gerçektir. Ekonomik olarak Diyarbakır'da açıklanan sözde kalkındırma projesi gibi yalanları ortaya atılsa da, yurtsever halkımızın bunu elinin tersiyle iteceği, bu tür oyunlara asla gelmeyeceği de bir gerçektir. Evet, Kürt halkının daha iyi bir ekonomik ve sosyal yaşama ihtiyacı vardır. Ama ondan önce bir de özgürlüğe ihtiyacı vardır. Kendi diliyle, kültürüyle, ulusal değerleriyle, ismiyle yaşamaya ihtiyacı vardır. Bir halk olarak özgürce var olmaya hakkı vardır, ihtiyacı vardır. Her şeyin başına da bu halk bu ihtiyacı koymuştur. Aç kalmak, susuz kalmaktan öteye fedai çizgisinde son neferine kadar özgürlük için direnmeye hazır olduğunu ama asla kölece bir yaşamı kabul etmeyeceğini ortaya koymuştur.

"Kürt halkının daha iyi bir ekonomik ve sosyal yaşama ihtiyacı vardır. Ama ondan önce kendi diliyle, kültürüyle, ulusal değerleriyle, ismiyle yaşamaya ihtiyacı vardır. Bir halk olarak özgürce var olmaya hakkı ve ihtiyacı vardır. Her şeyin başına da bu halk bu ihtiyacı koymuştur. Asla kölece bir yaşamı kabul etmeyeceğini dile getirmiştir"

Şoven-milliyetçi çevrelerin politikaları teşhir olmuştur

Bu bakımdan halkımızın çeşitli oyunlarla aldatılamayacağı yine hiçbir baskı, şiddet, tutuklama, işkence ve katliam tehditlerinin Kürt halkını özgürlük ve demokrasi mücadelesinden vazgeçiremeyeceği ortadadır. Bu kararlı tutum giderek başta Türkiye toplumu olmak üzere, Ortadoğu'nun ve dünyanın demokratik güçlerini daha çok etkilemekte, daha çok onay ve destek bulmaktadır. Bu da Kürt halkıyla, Türkiye yönetimi arasındaki çelişkiyi ve kopuşu daha çok artırdığı gibi, bölge ve dünya demokratik güçleriyle Türkiye yönetimi arasındaki çelişkiyi de derinleştirmektedir. Nitekim ülke ülke dolaşarak Türkiye'nin tüm imkânlarını peşkeş çekerek, 'terör örgütü' dedirtip PKK'yi tecrit etmeye çalışanlar da tersine dünya demokrasi güçleri nezdinde kendileri tecrit olur konuma düşmektedirler. Oldukça haksız, soykırımcı, imhacı bir konumda olduklarından dolayı dünyanın özgürlükçü demokrasi güçleri Türkiye yönetiminin yalanına kanmamakta, daha çok onları tecrit eden bir tutumun sahibi olmaktadırlar. Nitekim şoven-milliyetçi çevre bunu 'herkesin kendilerine karşıt olduklarını', 'bütün dünyanın Türklere düşman olduğu' biçiminde ifade etmektedir ki, bu aslında Kürt soykırımı karşısında açığa çıkan yüzlerinin ne denli teşhir olduğunu gösteren ifadeler olmaktadır.

AKP yalanı artık iyice teşhir edilmiştir. Gerçekten de "yalancının mumu yatsıya kadar yanar!" misali AKP mumu en ileri düzeye kadar yaktırmış artık bunun sonuna gelinmiştir. Özellikle Kürt toplumu nezdinde tümüyle yalancılığı açığa çıkıp teşhir edilen bir konumdadır. Halk sokaklarda, her yerde "katil AKP, katil Erdoğan" sloganları atmakta ve hükümeti istifaya çağırmaktadır. Bu durum giderek bütün Türkiye toplumuna yayılmaktadır. Sadece Kürtlerle de sınırlı kalmamaktadır. AKP'nin dincilik maskesi düşürülmüş, özel savaşçı, inkâr ve imhacı yüzü açığa çıkartılmıştır. Diğer yandan Kürdistan'da gelişen direnişin etkisi ve bunun bastırılamaması sonucunda, AKP siyaseti ağır bir kriz durumunu yaşamaktadır. Mart başında Zap direnişi ardından ortaya çıkan siyasi kriz aşılamamıştır. Nitekim AKP'nin kapatılması gündemdedir, ki, büyük olasılıkla bu gerçekleşecektir. AKP hükümeti ve Erdoğan hangi kılığa girerse girsin, ne kadar faşist katliamcı, aldatıcı tutum takınırsa takınsın öyle anlaşılıyor ki, artık onlar yolun sonuna gelmiş durumdadır.

Türk ordusu ciddi itibar kaybına uğramıştır

Kürt halkına ve demokrasiye karşı altı yıldır kullanılmalarının sonuna gelinmiştir. Ancak buraya kadar kullanılabildikleri bir durumun var olduğunu görmektedirler. Nitekim artık daha fazla bu oyunu sürdürme ve başarılı olma imkânları kalmamıştır. O nedenle de öyle anlaşılıyor ki, Türkiye'deki siyasi kriz dolayısıyla milliyetçi ve dinci iktidar blokları arasındaki iktidar savaşımı, önümüzdeki süreçte derinleşerek devam edecektir. Muhalefet ile iktidar arasındaki mücadele, yargı ile AKP arasındaki mücadele sürecektir. Ordu ise ilk defa bu kadar dinci bir siyasal partinin suç ortağı konumuna girerek, aslında toplum üzerinde cumhuriyeti koruyan güç olma izlenimini kaybetmiştir. Ya da ciddi itibar kaybına uğramıştır. Kısaca mevcut siyasi kriz ve iktidar savaşımı ortasında MHP-CHP-AKP ve Genelkurmay arasındaki siyasi savaşım sürecek, çelişkiler giderek daha çok derinleşecektir. Bunun yanında her ne kadar İran ve Suriye ile kısmen ittifak yapsalar da, bunun bir sınırının olduğu, çok ileri bir konum sağlayamadığı ve sağlamayacağı açıktır. Yine Irak'ı böyle bir ittifaka çekmeye, KDP ve YNK'yi PKK karşı savaştırır konuma getirmeye dönük çabalar, bu doğrultudaki baskı, zorlama ve tavizler istenen sonucu tam vermemektedir. Nitekim yeni bir iç çatışma anlamına gelecek olan bu duruma KDP ve YNK'nin girmesi zordur. Her şeyden önce uzun vade itibariyle bu tutumun kendilerinin de çıkarına olmayacağını bu güçler görmektedirler. Çünkü PKK'ye dönük saldırı eğer sonuca giderse, ardından sıra kendilerine gelecektir.

Diğer yandan gelişen ulusal bilinç ve örgütlülük temelinde, yeni bir iç çatışma sürecinin Kürtler arasında gelişmesi zordur. Hiçbir Kürt örgütünün kolay kolay böyle bir durumu yaratan taraf olamayacağı ortaya çıkmıştır. Kısaca ne kadar baskı uygulanır, taviz verilse de eskisi gibi KDP ve YNK'nin PKK'ye karşı saldırtılması oldukça zor ve zayıf bir ihtimal olarak görülmektedir. Tersine Güney Kürdistan ile Türkiye arasındaki çelişkiler daha fazladır. Yine mevcut Irak sistemiyle, Türkiye'nin ideolojik çelişkileri daha derin ve büyüktür. Ne kadar mevcut konumlarıyla bu güçler birleştirilmeye çalıştırılırsa çalıştırılsın, mevcut çelişkilerin gi-

derilmesi öyle kolay olmayacaktır. Dış destek bakımından da AB ile Türkiye arasındaki çelişkiler kapsamlıdır. Birçok devlet şimdiden Türkiye'nin AB'ye tam üye olmasına karşıdır. Artık AB'ye giriyoruz aldatmacasının AKP hükümetinin sonuyla birlikte neredeyse sonuna gelinmiş olmaktadır. ABD ise tümüyle kendi çıkarlarını gözeten bir konumdadır. Her ne kadar PKK'ye karşı operasyonlarda Türkiye'yle bir ittifaka girilmiş olsa da, bundan beklenen sonuç her iki devlet açısından da farklıdır. ABD buna dayanarak Türkiye'yi Büyük Ortadoğu Projesi doğrultusunda İran, Afganistan ve Irak sorunlarında kullanmaya çalışmakta, onu arzulamakta Türkiye ise ABD'nin bu eğiliminden yararlanıp, desteğini alarak, PKK'yi tasfiye amacını gütmektedir. Her ne kadar kısmen PKK'ye karşı savaş çerçevesinde bir ittifak yapabilmiş olsalar da, uzun vadede bu ittifakın bu biçimde sürmesi zor gözükmektedir.

Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasını başlatmış durumdayız

Her ne kadar inkâr ve imha sistemi hareketimizi imha ve tasfiye kararından vazgeçmemiş olsa da, 1 Haziran Atılımımızın beşinci yılına girerken sistemin iç çelişki ve zayıflıklarının çok güçlü olduğu, dört yıl öncesine göre düşman cephesinin daha güçsüz ve zayıf konumda bulunduğu tartışmasız bir gerçektir. Buna karşı hareket ve halk olarak biz, 1 Haziran Hamlesinin beşinci yılına Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasını geliştirme temelinde giriyoruz. 18 Mayıs 2008 tarihinden itibaren Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasını başlatmış durumdayız. Önder Apo'nun tedavi edilmesi ve yerinin değiştirilmesi amacı doğrultusunda geliştirilen bu özgürlük hamlemizin, 1 Haziran Atılımımızın hamlesi temelinde ve atılımı başarıya götürmek üzere geliştirildiği açıktır. Geçen yedi aylık süre içerisinde güçlü bir halk direnişi, halk serhildanı ve gerilla direnişiyle hamlenin birinci aşaması sürdürülmüş ve önemli sonuçlar ortaya çıkarılmıştır. Her şeyden önce Önder Apo'ya dönük imha saldırıları, yine gerillaya ve Kürt halkına dönük imha ve tasfiye planı doğrultusunda geliştirilen saldırılar iyice teşhir edilmiştir. Bu konuda uluslararası kamuoyu nezdinde ciddi bir duyarlılık yaratılarak, işkenceyi önleme komitesi tarafından İmralı'ya heyet gönderilmesi ve Önder Apo'nun durumuna kısmi bir uluslararası müdahalenin gerçekleştirilmesi sağlanmıştır. Hem Kürt halkında ve Türkiye demokrasi çevrelerinde, hem de uluslararası çevrelerde Önder Apo'ya dönük saldırılar, Önder Apo'nun yaşam koşulları ve Kürt sorununun demokratik çözümü konusunda ciddi bir duyarlılık ortaya çıkartılmıştır.

İlk hedef Önderliğin koşullarının iyileştirilmesi ve tedavisidir

Şimdi Êdî Bese hamlemizin ikinci aşaması her şeyden önce Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilip, koşullarının düzeltilmesi somut hedefi üzerinde ve bu hedef başarılana kadar kesintisiz bir biçimde sürdürülecektir. Böyle bir hedefin gerçekleştirilmesinin ise Kürt sorununun barışçıl-demokratik çözümü ve Önder Apo'nun özgürlüğü yönünde sağlam adımların atılması anlamına geleceği açıktır. Bu temel anlamları içeren Êdî Bese hamlemizin ikinci aşaması bir siyasi, askeri eylemlilik içerdiği kadar ideolojik, örgütsel mücadele hamlesi olmayı da içermektedir. Yani ideolojik, politik, askeri bütün alanlarda topyekûn bir mücadele geliştirmeyi içermektedir. Êdî Bese hamlemizin ikinci aşaması, düşmanın hareketimize dayatmaya çalıştığı yeni imha ve tasfiye planını boşa çıkarmayı hedeflemektedir. Bu bakımdan da etkili bir siyasi ve askeri mücadele kadar, sağlam bir ideolojik ve örgütsel duruş da önem kazanmaktadır. Hareketimizin darbelenip, imha edilmeye ve çeşitli oyunlarla çizgisinden saptırılmaya çalışıldığı bir ortamda, sağlam bir ideolojik ve örgütsel duruş düşman oyunlarını bozmanın ve düşman planını boşa çıkartmanın en etkili yöntemi olmaktadır. Bu doğrultuda sağlam bir ideolojik duruş ve yeterli bir ideolojik mücadele her alan açısından önemlidir. Sınıf ve cins mücadelesi temelinde geliştirilecek eleştiri ve özeleştiri, her alanda ortaya çıkan örgütsel sorunlarımızı çözmenin temel yöntemi olacaktır. Bu yöntemi her yerde işleterek partileşmeyi derinleştirmek ve ideolojik örgütsel duruş sağlamlığı kazanmak düşmanın bütün tehditlerini boşa çıkartmanın en etkili yöntemidir.

Diğer yandan halkın demokratik komünalizm çizgisinde örgütlülüğünü geliştirmekte, Êdî Bese hamlemizin ikinci aşamasının temel hedefi konumundadır. Her yerde parçalardan bölgelere ve şehirlere kadar halk meclislerinin inşası, yine küçük yerleşim birimlerinde komün düzeninin geliştirilmesi, meclislere ve komünlere dayalı bir halk örgütlülüğünün yediden yetmişe herkesi kucaklayacak şekilde her yerde geliştirilmesi temel öneme sahiptir. Demokratik örgütlülüğünü geliştirmiş halk demek, demokratik direnişi geliştiren düşman oyunlarına karşı bilinçli ve örgütlü olan, duyarlı olan halk demektir. Demokratik örgütlülüğünü geliştiren halk demek, ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi yaşamını kendi demokratik örgütlülüğü temelinde özgürce sürdüren halk demektir. Başta kadın ve gençlik kesiminin demokratik örgütlülüğü olmak üzere, tüm emekçi halkın özgün demokratik örgütlenmelerini ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasi yaşam temelinde savunmalarını, öz savunmalarını

"Demokratik örgütlülüğünü geliştirmiş halk demek, demokratik direnişi geliştiren düşman oyunlarına karşı bilinçli ve örgütlü olan, duyarlı olan halk demektir. Demokratik örgütlülüğünü geliştiren halk, ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi yaşamını kendi demokratik örgütlülüğü temelinde özgürce sürdüren halk demektir"

sağlayacak temelde geliştirmeleri, düşmanın imha ve tasfiye planının boşa çıkartılmasının ve Êdî Bese hamlesinin başarı kazanmasının temel ölçütlerinden birisi olacaktır.

Demokratik örgütlenme demek eylem demektir

Elbette öncü partileşme düzeyinde sağlam bir ideolojik ve örgütsel duruş ile demokratik konfederalizm çizgisinde halkın demokratik örgütlülüğünün geliştirilmesi, aynı zamanda demokratik halk serhildanının da bütün Kürdistan parçalarında ve yurt dışında etkin geliştirilmesini ifade etmektedir. Nitekim demokratik örgütlenme demek, eylem demektir! Örgüt ile eylem iç içedir Kürdistan'da! Dolayısıyla da halk örgütlenmesi yönünde atılacak her adım demokratik serhildanın daha güçlü, etkili, düşman oyunlarını bozacak, düşmana darbeler vuracak düzeyde gelişmesini sağlayacaktır. Geçtiğimiz Şubat, Mart ve Nisan aylarında gelişen o büyük demokratik eylemlilik önümüzdeki süreçte de devam edecektir. 1 Haziran'da İstanbul'da gerçekleştirilen Barış Mitingi, bu sürecin önemli halkalarından birisi olmuştur. Demek ki, Êdî Bese hamlemizin ikinci aşaması 1 Haziran Atılımının beşinci yılında ideolojik, örgütsel, siyasi, eylemsel bütün alanlarda geliştirilerek düşmanın zayıflıkları daha da büyütülecek ve bize dayatılan imha ve tasfiye planı böyle büyük bir direniş temelinde boşa çıkartılacaktır.

Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasını gerilla cephesinde biz Botan Şehitleri İntikam hamlesi olarak tanımladık. Ve bu temelde geliştirmeye çalışıyoruz. Gerilla Êdî Bese hamlesinin ikinci aşamasına Adillerin, Gülbaharların, Kurtay'ların intikam savaşıyla, Gabar ve Hezil şehitlerinin intikam hamlesiyle karşılık veriyor. Bu temelde de kahramanca bir direniş sürecini bütün alanlarda adım adım geliştirdiği açıkça görülüyor. Êdî Bese hamlesinin genelinde olduğu gibi Botan şehitleri intikam hamlesinin de hem ideolojik, örgütsel boyutu, hem de eylemsel boyutu mevcuttur. Yani Botan şehitleri intikam hamlemiz hem Genelkurmay-AKP uzlaşmasına dayalı yönetimin geliştirdiği yeni imha ve tasfiye planını boşa çıkarmayı hedefleyen bir direniş eylemliliği olurken, aynı zamanda içimizdeki her türlü geriliği, zayıflığı, parti dışılığı ortadan kaldırmaya dönük, her türlü tasfiyeci etkiyi boşa çıkarmayı amaçlayan bir ideolojik ve örgütsel mücadele olmayı da içermektedir. Nitekim daha şimdiden gerilla direnişimizin kalbi ve kalesi Botan alanımıza dayatılmak istenen Dr. Ali ve Dicle tasfiyeciliği yargılanıp, mahkûm edilerek yani 1 Haziran Atılımımıza dayatılmak istenen tasfiyecilik tasfiye edilerek ideolojik ve örgütsel cepheden önemli bir kazanım sağlanmıştır.

Tasfiyeci eğilim düşman saldırılarına zemin sunmuştur

HPG 4. Konferansından günümüze kadar çok yönlü çalışmalar sonucunda, Botan sahası yeniden gerilla direnişimizin kalbi ve kalesi haline getirilmiştir. Nitekim tasfiyeciliği tasfiye etmeyi içeren büyük kahramanlıklar ve kahramanca direnişler bu sahamızda başta Adil yoldaş olmak üzere onlarca yoldaş şahsında geliştirilmiştir. Nedir Botan'a dayatılmak istenen tasfiyeciliğin sorgulanmasının ortaya çıkardığı gerçekler? Her şeyden önce biz açıkça şunu gördük ki; provokatif tasfiyeci eğilim bazı kişiler tarafından, HPG' ye taşınarak gizliden gizliye sürdürülmek ve örgütlendirilmek istenmiştir. O büyük gerilla direniş imkânlarımız bazı kişilerin basit, düşkünce bireysel yaşamlarına peşkeş çekilmek istenmiştir. Tepeden tırnağa fedai ruhu ve bilinciyle donanmış olan o büyük savaşçı güç, hem de Botan gibi bir direniş sahasında basit yaşam arayışlarına yöneltilerek, temel savaş ve direniş görevlerinden uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. Geçmişin o nedenli "haydi aslanım savaşa, dön istediğin gibi yaşa" anlayışı yeniden hortlatılmak istenmiştir. Gerillayı direniş çizgisinden uzaklaştırmayı hedefleyen bir gruplaşma HPG içerisinde yaratılmaya çalışılmıştır.

Bütün bunların sonucunda Botan gibi bir direniş kalesinde onlarca yiğit savaşçının hiç de hak etmediğimiz biçimde şahadetine yol açılmıştır. Büyük direniş imkânları çarçur edilerek, inkâr ve imha sistemi nefeslendirilmeye çalışılmıştır. Kısaca Türk genelkurmayının, her türlü kirli yöntemi kullanarak ve Türkiye'nin imkânlarını seferber ederek yine İran, Avrupa ve ABD gibi güçlere yalvarıp onların desteğini alarak yürüttüğü saldırıyla elde edemediği sonuç bu yıkıcı, bozguncu, tasfiyeci güçler tarafından ortaya çıkartılmıştır. Dışarıdan düşman karargâhının her türlü saldırıyla yapamadığını, tasfiyeciler içimizden yapmışlardır. Düşmanın elde edemediği sonuçları bunlar ortaya çıkarmışlardır. Düşmanın veremediği zararı içimizde tasfiyecilik vermiştir. Başta Adil yoldaş olmak üzere Gabar ve Bestler gibi sahalarda onlarca komuta ve savaşçı gücümüzün bu biçimde bir saldırıya maruz kalmasına, bu tasfiyeci eğilimin yarattığı sonuçlar yol açmıştır. Demek ki içimizdeki gericiliğin verdiği zarar, tasfiyeci eğilimlerin ortaya çıkardığı olumsuz sonuçlar cepheden düşmanın yönelttiği saldırıların verdiği zararlardan çok daha büyüktür. Peki, neden bu zararlar önlenememektedir? Niye tasfiyecilik bu kadar zarar verirken, gerekli duyarlılık gösterilememiş, tedbir geliştirilememiştir?

İşte şimdi hepimizin sorgulaması gereken temel husus bu olmaktadır. Her şey gözümüzün önünde olurken, fedai ölçüler, parti yaşam ilkeleri, ideolojik örgütsel çizgi, Apocu değerler ayaklar altına alınırken, çiğnenirken, fedai savaş gücü savaştan düşürülürken, düşkünce yaşatılırken peki biz neredeydik? Neden haberimiz olmadı? Neden gözlerimiz görmedi? Neden kulaklarımız bunları duymadı? Gördük ve duyduysak, neden tedbir geliştiremedik? Oysa Önder Apo hep "PKK'lileşelim savaşı kazanalım" dedi! Savaşta kazanmanın temel ölçütünü partileşeme olarak ortaya koydu. Ne kadar partileşme yani doğru yaşam, doğru örgütsel ve ideolojiksel duruş, o kadar savaş ve askeri zafer tanımını getirdi. Çizgi gerçeği bu kadar açıkken ve pratikte ortaya çıkan sonuçlar bunu her gün onlarca kez doğrularken, peki tasfiyeciliğin yaşamımızı bozma ve bizi yaşamda kaybetme-

ye yöneltmeye girişimi karşısında neden yeterli tedbiri, duyarlılığı ve mücadeleyi geliştiremedik? Doğru ideolojik örgütsel duruş ve mücadeleyi neden zamanında ve yerinde gösteremedik?

İç tasfiyecilik düşman saldırılarının içimizdeki uzantılarıdır

Şimdi en çok üzerinde durmamız gereken, kendimizi sorgulayıp gerekli düzeltmeyi sağlamamız gereken husus elbette bu oluyor. Dikkat edilirse birkaç yaşam düşkünü, düzenin objektif veya sübjektif ajanı, basit inançsız, amaçsız yaşam peşinde olan çeteleşme eğilimi güden kişiler her zaman içimizde var olabilir. Düzen sürekli bunları bize gönderebilir. Bu temelde gerilla yaşam ve mücadele ölçülerimizi bozmak için düşman çabaları her zaman sürebilir. Bunun anlaşılmayacak bir yönü yoktur. "Bu niye böyle oluyor" demek değil de, neden biz bu kadar yalın ideolojik örgütsel çizgi gerçeği varken ve yine gerillanın fedai militan ölçüleri bu kadar netken, görev ve sorumlulukları bu kadar açıkken, bu bozguncu, yıkıcı, çeteci, tasfiyeci eğilimler, yaklaşımlar neden görülüp önlenememektedir? Sorusunu kendimize sorup elbette cevap oluşturmamız gerekiyor. Düşmanın sadece siyasi, askeri cepheden saldırmadığını, ondan daha çok ideolojik cepheden saldırdığını bilerek, Apocu ideolojik örgütsel duruşu ve mücadeleyi esas alıp, bunu her türlü çizgi dışı eğilim ve tutuma karşı başarıyla mücadeleye dönüştürmeyi bilmemiz gerekiyor. İster içimizde olsun, ister dışımızda olsun yaşam ölçülerimizi bozan, yozlaştıran, örgütsel disiplinimizi dağıtan her türlü düşkünce, basit, disiplinsiz, laçka, ahbapçavuşça tutum ve davranışlara karşı mücadele etmemiz, onları etkisiz hale getirmemiz gerekir.

Demek ki eğer birkaç kurnaz içimizden çıkıp hem de Botan gibi direniş kalemizde bizim mücadele imkânlarımızı kendi basit, düşkünce yaşamına peşkeş çekebilmiş ise, buna fırsat ve imkân bulabilmişse, o zaman bizim ciddi anlamda çizgi ölçüsü bakımından zayıflıklarımız var demektir. İdeolojik örgütsel çizgide yetersizliklerimizin var olduğu açığa çıkmaktadır. Hâlbuki savaş ortamı net ortamdır, açık ortamdır. Doğruyla yanlışın, iyiyle kötünün çok net görülebileceği bir ortamdır. Öyle neyin doğru, çizgiyi temsil eder, neyin olmadığını anlamanın zor olmadığı bir ortamdır. Böyle bir ortamda bile eğer böyle düşkünlükler ortaya çıkabiliyor ise çizgi bozucu, gerilla direnişini zaafa uğratıcı tutumlar görülebiliyor ise burada bir zayıflığın var olduğunu itiraf etmek durumundayız. Onu görmemek, gizlemeye çalışmak kendini yanıltmaktan başka bir anlam ifade etmez. Kendini yanıltmak da herhangi bir sonuç vermez. Şimdi partimiz provokatif tasfiyeci eğilimi açığa çıkarıp yargıladığına, yıkıcı bozguncu tutumları yargılayıp mahkum ettiğine göre bundan gereken sonuç çıkarılmalıdır. Esas olarak da bunun içimizde çıkmasına fırsat veren, zemin sunan, mücadele görevlerini başarıyla yerine getirmeyen komuta ve savaşçı duruşunun, ölçülerinin gözden geçirilip, sorgulanması çizgi temelinde derin bir eleştiri-özeleştiri yaklaşımıyla, yanlış ve hatalı tutumların aşılarak yetkin bir düzeltmenin Önderlik çizgisi temelinde sağlanması gereği vardır. Botan'a dayatılmak istenen tasfiyeciliğin tasfiyesinin bu temelde, bütün alanlara yayılması ve herkesin kendi şahsında tasfiyeciliğe karşı yürütülen mücadeleden gerekli sonucu çıkartarak tasfiyeciliğe zemin olan, görmeyen, göz yuman anlayış ve tutumları mahkûm edip, yetkin bir partileşme ve gerillalaşma tutumunun geliştirilmesi gereklidir. Tüm komuta ve savaşçı yapımızın önünde böyle somut bir görev vardır.

Dış düşmanı yenebilmek için başta iç düşmanı yenmek şarttır

Botan şehitlerinin intikamının her şeyden önce her türlü orta yolcu, ikircikli, tepkici, bireyci, tutucu eğilimi mahkûm ederek, tasfiyeciliğe zemin sunan anlayış ve ruh hallerini ortadan kaldırarak içimizdeki gericiliğe, düşmana karşı ideolojik örgütsel çizgi mücadelesiyle alınması gereklidir. Dış düşmana karşı daha etkin savaşabilmek, daha etkin sonuç alabilmek için düşmanı içten yenilgiye uğratmak esastır. İç düşmana karşı mücadele ile dış düşmana karşı mücadele birbirinden ayrılmaz. Düşmanın içimizdeki uzantısını, etkisini ne kadar ideolojik mücadeleyle, sınıf ve cins mücadelesiyle yenilgiye uğratırsak, dışımızdaki düşmana karşı da o kadar etkin ve güçlü savaş yürüteceğimiz, başarılı sonuçlar alacağımız kesin bir gerçek olmaktadır. Demek ki dış düşmana karşı mücadele iç düşmana karşı mücadeleden ayrılmaz. Sömürgeciliğe karşı mücadele tasfiyeciliğe karşı mücadeleden ayrı değildir. Siyasi ve askeri mücadele, ideolojik-örgütsel mücadeleden koparılamaz. O halde güçlü savaş yürütmek düşmana etkili darbeler vurmak

ve askeri zaferler kazanmak isteyen her komutan ve savaşçı önce iç düşmanı yenmek yani Apocu çizgi ölçülerini kendi şahsında sağlamak, sağlam bir fedai militan duruş kazanmak zorundadır.

Kayıpların çoğu kendi eksikliklerimizden kaynaklanıyor

1 Haziran Atılımımızın beşinci yılına girerken, Botan şehitleri intikam hamlemiz güçlü direniş eylemleri temelinde gelişmektedir. Bütün alanlar ve bütün birliklerimiz hemen hemen bu intikam hamlesine geliştirdikleri eylemlerle katılım göstermişlerdir. İntikam hamlemizin Kuzey Kürdistan'ın bütün alanlarında yayılıp, geliştiği Güney ve Doğu Kürdistan'da sürdüğü bir gerçektir. 1 Haziran Atılımının beşinci yılının boydan boya Botan şehitleri intikam hamlesi temelinde etkin bir savunma savaşı yılı olacağı, gerillanın üzerine düşen görev ve sorumluluğun gereğini her yerde kahramanlık çizgisinde başarıyla yerine getireceği tartışma götürmez bir gerçektir. Gerillanın bu duruşu kuşkusuz önemli bir duruştur, tarihi bir duruştur. Geçen dört yıl içerisinde beşinci yılda bu duruşun daha büyük zaferler kazanacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Ancak buna rağmen güncel planda mevcut eylemliliğin yeterli olmadığı özellikle çapının alt düzeyde kaldığı gözle görülen bir husus oluyor. Aslında büyük bir çabanın olduğu, kahramanca direnildiği etkili bir eylemliliğin giderek gelişmekte olduğu bir gerçek ancak düzeyi düşük seviyede olmaktadır. Dolayısıyla da sürecin taktik gereklerine tam denk düşmemekte siyaset gündemini yeterince etkileyememektedir.

Diğer yandan kayıplarımız birçok alanda hala çok fazla olmaktadır. Çok şehit veriyoruz. Her arkadaş dönüp bir çevresine baktığında gerçeğin böyle olduğunu rahatlıkla görebilecektir. Verdiğimiz birçok şehit aslında hak etmediğimiz hata ve eksikliklerden kaynaklanmaktadır. Duyarlılık, tedbir konusunda düşmanın teknik ve taktik yaklaşımlarını boşa çıkartmada zayıflıklarımız oluyor. Özellikle havadan keşif sistemlerini başlangıçta yeterince ciddiye almamak birçok alanda deşifrasyona uğramaya ve dolayısıyla düşman saldırılarının gelişmesine yol açtı. O da kayıplar vermemizi gündeme getirdi. Oysaki sınırlı tedbirler alındığında ne kadar teknik donanıma sahip olursa olsun ve ne kadar güç kullanırsa kullanılsın düşmanın başarılı olamadığı saldırılarının sonuç vermediği açıkça görülebilen bir husustur. Gerilla araziyi genişliğine ve derinliğine kullanma, gizlilik kurallarına derinliğine riayet etme, hareketliliği etkili bir şekilde sürdürme, deşifre edilen bilinen tanınan yerlerden uzak durma harekette yaşamda ve eylemde yaratıcı olma gibi temel gerilla kuralları her alanda somut koşullara uygun bir tarzda etkili olarak geliştirip uygulansa düşmanın her türlü saldırısı boşa çıkartılacağı gibi düşmana etkin darbe vuracak bir savaş durumu da kesinlikle ortaya çıkartılabilecektir. Bu konuda düşmanı çözme ve onun taktik ve teknik duruşunu boşa çıkartmayı sağlamada bir zayıflık ya da geç kalmanın var olduğu söylenebilir. Bu, düşmanı zayıf görme yeterince ciddiye almama kendini çok abartma biçiminde de ifade edilebilir. Bu kesinlikle doğru değildir.

Diğer yandan gerilla kendi gücünü, gerillanın örgütsel ve taktik gücünü yeterince görme anlama sahiplenmede bir zayıflığın olduğu da söylenebilir. Oysaki geçen dönemde birçok pratik bize gösterdi ki, gerilla her türlü düşman gücü ne kadar teknik donanıma sahip olursa olsun saldırma ve darbe vurma gücüne sahiptir. Mevcut durumda gerilla kendi gücünü ancak yüzde yirmi-otuz oranında kullanmakta, harekete geçirmektedir. Daha fazla harekete geçirebileceği yoğun bir potansiyelinin olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Yine taktik ve tarz hususları üzerinde yoğunlaşma da zayıflığın olduğu gözlenmektedir. Özellikle komutanın her düzeydeki komuta kademesinin taktik ve tarz üzerindeki yoğunlaşma zayıflığı yine hâkimiyetteki yetersizlikleri başarı imkânlarımızı azalttığı gibi düşman saldırılarına açık kapı bırakmaktadır. Bu konuda bazı ciddi hatalı anlayış ve tutumların varlığından söz etmemiz gerekiyor.

Gerilla kendi öz çabası ve imkânlarıyla gelişme yaratandır

Özellikle komuta gücünün içinde bulunduğumuz sürecin taktik görevleri üzerinde çok yoğun olması yetkin bir tarz haline kendini getirmesi önem taşımaktadır. Oysa bununla çelişen kendi gücünü görmeyen yeterli olmayan tutumlar vardır. Birçok kez eleştirmemize rağmen örneğin başkasından bekleme, her şeyi üstten bekleme ana karargâhtan bekleme örgütten bekleme anlayışı devam etmektedir. Şöyle bir çevresine baksa her arkadaşımız, her birlik yine biraz hareket etse çevresinde çok sayıda fırsat ve imkânın var olduğunu az bir çabayla bunlara harekete geçirebileceğini dolayısıyla da hiç kimseye de muhtaç olmadan büyük gerilla savaşımını kendi alanında kendi öz gücünde yaratabileceğini görecektir. Fakat neredeyse adeta bu yapılmamaktadır. Gözler kör edilmekte, kulaklar sağır edilmekte duyu organları durdurulmaktadır. Çevreye bakmama, görmeme var olan imkânları işletmek için çaba içine girmeme yaşanmaktadır. Bu oldukça yanlış bir durumdur. Kesinlikle bunun düzeltilmesi gerekiyor. Biz daha önce her alanın kendine yeterli hale gelmesi gerektiğini ifade ettik. Her bakımdan kendine yeterli hale gelecek hatta örgüte, başka alanlara güç veren, destek veren konumda olacaktır. Bunun için de komutasını eğitmekten

"Mevcut durumda gerilla kendi gücünü ancak yüzde yirmi-otuz oranında kullanmakta, harekete geçirmektedir. Daha fazla harekete geçirebileceği yoğun bir potansiyelinin olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Yine taktik ve tarz hususları üzerinde yoğunlaşmada zayıflığın olduğu gözlenmektedir"

savaşçı alıp örgütünü büyütmeye silah-cephane, erzak temininden coğrafyanın etkin kullanımına kadar her şeyi kendi alanında kendi öz çabasıyla ve imkânlarıyla herkes yaratacaktır. Gerillanın tanımı buydu zaten, şimdiye kadar da gelişme böyle sağlandı ve Kürdistan'ın böyle bir gerilla mücadelesi için uygun olduğu açığa çıkmıştır.

Kendi gücüne güvensizlik aşılmalıdır

İkinci bir yanlış komuta duruşu ve anlayışı olarak, kendi gücüne güvenmemeyi inanmamayı ifade etmemiz ve eleştirmemiz gerekiyor. Bazı alanlarda bu durum çok daha fazla öne çıkıyor. Bir ürküntü, geriye çekme eğilimi, başarılı olacağına dair inanç zayıflığının varlığından söz edilebilir. Birçok alanda düşman hedeflerine yeterince yönelinememesi bazı yerlerde yönelinen hedefin düşürülememesi yetkince vurulamaması kesinlikle buradan kaynaklanmaktadır. Ne gerillanın azlığı ne donanımının zayıflığı ne düşmanın güçlülüğü ne koşulların elverişsizliği bu sonuçlar için kesinlikle bir gerekçe olmaktadır. Bu sonuçları yaratan, bu işi düzenleyen komutanın kendi gücüne duyduğu güven inanç umut zayıflığıdır. Hedefe onu imha etmek üzere vurma temelinde yönelinmemektedir. Kaygı, ürküntü, tereddüt aşırı derecede var. Bu da adeta ya bir hedefe yönelmeyi engelliyor, sınırlı yönelim ortaya çıkarıyor ya da bir hedefe yönelirken onu vurma, düşürme konusunda zayıf bırakıyor. Bu durumun kesinlikle aşılması lazım, oysa gerilla büyük bir güçtür. Bazı alanlardaki gerilla saldırıları bize açıkça gösterdi ki, iki gerilla sırt sırta verirse tam anlayış birliği yaparsa vuramayacağı düşman hedefi yoktur. En ağır karakolları bile en donanımlı düşman hedeflerini bile vurabilir. Şehirde yapabilir, kırda yapabilir bunu. Geçen 2007 yılından bu yana birçok olay gerillanın bu güce sahip olduğunu bize göstermiştir.

Oysa bununla çelişen birçok pratik tutumda var ortada. Yüzlerce savaşçının seferber edilip yeterince sonuç alınamayan birçok eylem girişimi de var. Bunların doğru kabul edilmesi, ancak bu kadar olabilir denerek karşılanması mümkün değildir. Burada ciddi bir eksiklik var. Kendi gücüne güvensizlik inançsızlık var. Bu kesinlikle kırılmak, aşılmak gerillanın büyük vurucu gücüne güvenmek ruh olarak, düşünce olarak, davranış olarak bununla dolmak gerekiyor.

Hiç bir gerekçe başarının önünde engel olarak görülemez

Üçüncü bir yanlış anlayış olarak, önündeki görev ve sorumluluklara sahip çıkıp onun üzerinde gerektiği kadar yoğunlaşarak sonuç almak yerine, başka görevleri düşünme eğilimleri mevcut durumda komuta kademesinde epeyce gözükmektedir. Birçok arkadaş en ağır ve kapsamlı görev ve sorumluluklarla yüz yüzeyken ve görevi günü gününe anı anına onları başarmakken, onun üzerinde yoğunlaşıp bu sonuçları almak yerine başka işlerle uğraşmaktadır, başka işler düşünmektedir. Başka yerlere gitmeyi, başka görevlere gitmeyi düşünüp önermektedirler. Böylece adeta kararsız bir duruş ortaya çıkmaktadır. Muğlâk, oturmamış görev ve sorumlulukları başarı temelinde sahiplenmemiş bir örgüt ve komuta duruşu ortaya çıkmaktadır. Bu da kesinlikle yanlıştır arkadaşlarımızın performansını düşürüyor, gücünü azaltıyor, iddialarını zayıflatıyor, yoğunlaşmalarını daraltıyor. Bundan da kesinlikle uzak durmak gerekiyor. Bir komutan tayini çıkana kadar olduğu yerdeki görevi sanki sonuna kadar yürütecekmiş gibi sahiplenip üzerinde yoğunlaşmak ve başarı temelinde yürütmek zorundadır. Başka alanlara gideceği gün böyle bir durum ortaya çıkarsa gider. Başka görev olduğu zaman gider. Tersi durum geçici bir duruş olmakta o da iddiayı yoğunlaşmayı zayıflatmaktadır. Bu tür tutumların duruşların kesinlikle ortadan kaldırılması gerekir. Zarar veriyor, bireysel olarak zarar veriyor, örgütsel olarak zarar veriyor. Emri altındaki savaşçıların etkin savaşmasını önlüyor. Bu da başarısızlık ortaya çıkarıyor. Oysa şunu her arkadaşımız bilmeli ki, yıl sonunda başarı oranına göre değerlendirilecek, hesap alış-verişi yapılacaktır. Hiç bir gerekçe başarının önünde engel olarak görülmeyecektir. Bunu herkesin iyi bilmesi gerekiyor ve görevini yeterli bir düzeyde, yeterli bir kapsamda ele alıp başarıyla yaptığı oranda sürecin gereklerine cevap vermiş olduğu tespit edilecektir. Bunun dışında her hangi bir ölçü esas alınmayacağı gibi hiçbir neden de gerekçe olarak kabul görmeyecektir. O bakımdan tüm komuta ve savaşçı gücünü herkesin olduğu yerde, önündeki görev ve sorumluluklara sahip çıkması, onu başarıyla ve yaratıcı bir tarzda en ileri başarı oranında yerine getirmesi

üzerinde yoğunlaşarak, sonuç almak üzere mücadeleye yönelmesi tek doğru tutum olmaktadır.

İntikam hamlemizi geliştirmeye yönelmiş bulunuyoruz

Bunlar gibi daha birçok tutum ve anlayıştan söz edilebilir. Bununla şunu ifade etmek istiyoruz; özellikle komuta kademesinde yer alan arkadaşlarımız bazı yanlış ve hatalı anlayışlarından dolayı kendi güçlerini savaşa tam seferber etmemektedirler. Bu bireysel olarak böyle olduğu gibi savaşçı gücün seferber edilmesi konusunda da böyledir. Dolayısıyla kendilerini tecrübelerinin ifade ettiği yeterlilikle yaratıcı bir biçimde güçlerini savaşa tam yöneltmemektedirler. Parti gücü, gerilla gücümüz Botan şehitleri intikam hamlesine yeterince sevk edilmemektedir. Düşman saldırıları karşısında onları boşa çıkartacak tarz ve taktik yetkince geliştirilmemektedir. Taktik üzerinde yoğunlaşma, yaratıcılık ve etkinlik bakımından gelişme yaratmada sınırlı kalınmaktadır. Bu da gücümüzün yeterince kullanılmamasını sağladığı gibi diğer yandan düşman saldırıları karşısında tedbir bakımından da zayıf kalmamıza yol açmakta, yersiz şahadetlerin yaşanmasına zemin sunmaktadır. Bunların aşılması bu konuda gerillanın her düzeyinin, tüm komuta ve savaşçı gücünün içinde bulunduğumuz sürecin taktik ve tarz bakımdan doğru anlaşılmasını sağlayarak, kendi gücünü yetkince sevk etmesi elbette hata ve eksikliklerimizi azaltacağı gibi, düşmana şimdikinin kat kat fazlasında darbe vurma imkânını ortaya çıkartacaktır.

1 Haziran Atılımının beşinci yılına girerken düşmanın güçlü ve zayıf yönlerini yeterince çözümleyip, tahlil edebilecek konumda olduğumuz açıktır. Yine Êdî Bese hamlemizin, genel hareketimiz ve halkımız tarafından geliştirilme düzeyi ortadadır. Bu çerçevede gerillanın Botan şehitleri intikam hamlesiyle bu sürece katılımı gittikçe güçlenmektedir. Gücümüzün daha etkin ve sonuç alıcı savaştırılması konusunda yaşadığımız hata ve eksikliklerin tespit edilmesi ve bu durumun aşılması noktasında önemli bir yoğunlaşma düzeyimizin var olduğu açıktır. Yine ideolojik, örgütsel cepheden bizleri zayıf bırakan her türlü tasfiyeci, orta yolcu, geriye çeken, bireyci yaklaşıma karşı etkin bir ideolojik örgütsel mücadele içerisinde olduğumuz ve iç düşmanı yenme temelinde intikam hamlemizi geliştirmeye yöneldiğimiz ortadadır.

Temel güç kaynağımız Önderlik ve şehitler gerçeğimizdir

Bütün bunlar büyük Atılımımızın beşinci yılına hareket ve halk olarak daha güçlü girdiğimiz anlamına gelmektedir. Yine HPG olarak 1 Haziran hamlesinin beşinci yılına her zamankinden güçlü girdiğimizi ifade etmektedir. Geçmiş dört yılın büyük deneyim ve tecrübesi var. Daha öncesinden kalan tecrübeyle birleştirildiğinde bu, gerilla sanatında gerçekten güçlenmiş, uzmanlaşmış bir örgütsel duruşumuz ve komuta yapımız açığa çıkmaktadır. Yine mücadele imkânları her zamankinden daha fazladır. Önümüz Önderlik düşünceleriyle olması gerekenden çok daha fazla aydınlatılmış durumdadır. Olayları değerlendirebilecek, gelişmenin yönünü görebilecek durumdayız.

Halkın direnişi, fedakârlığı, cesareti en ileri düzeydedir. Gerçekten de kahramanca direniyor, savaşıyor, meşru savunma çizgisinde halk direnişinin kahramanca örneklerini veriyor. Kürt halkı bölge halklarına ve demokratik insanlığa ilham kaynağı, heyecan gücü olmaya devam ediyor. Büyük bir cesaret ve fedakârlığın sahibi olduğunu herkese gösteriyor. Kısaca imkânlarımız ve fırsatlarımız her zamankinden çok ve biz geçmiş dört yıla göre daha fazla iddialı, örgütlü, bütünleşmiş ve başarıya kilitlenmiş durumdayız. Dolayısıyla beşinci yıl mücadelesinin halk cephesinde olduğu kadar, gerilla cephesinde de çok daha güçlü geçeceği, serhildan ve gerilla direnişinin birleşerek Êdî Bese hamlesini zafere götüreceği kesindir. İddiamız, kararlılığımız, hedefimiz bu temeldedir. Bunu gerçekleştirmede temel güç kaynağımız kuşkusuz Önderlik gerçeğimiz, Önderlik çizgimiz ve şehitler gerçeğimizdir.

1 Haziran Atılım şehitlerinin anıları, beşinci yılı her zamankinden daha büyük bir başarı yılı haline getirmeyi bize emretmektedir. Botan şehitlerinin, Adillerin, Gülbaharların, Kurtayların anıları, Gabar ve Hezil şehitlerinin anıları bizi zafere kilitlemektedir. Başka hiçbir düzeyi kesinlikle yeterli kabul etmemektedir. Geçen dört yıllık direniş içerisinde verdiğimiz yüzlerce şehit üzerinde her türlü özgürlük ve demokrasinin yaratılabileceği büyük bir değerler toplamını ortaya çıkartmıştır. Doğru yolu, doğru yaşam ölçüsünü, gerçek HPG ve YJA-STAR militanlığının ne olması gerektiğini hepimize öğretmiştir. Her zaman her yerde her türlü zorluğu yenmemizi sağlatacak bir güç kaynağı oluşturma konumunu ifade etmektedir. Dolayısıyla beşinci yıl mücadelemizin bu şehitlerimizin büyük değerlerini temsil etme, onların amaçlarını gerçekleştirme ve intikamlarını almak mücadelesi olacağı açıktır. Mahirlerin, Munzur'ların, Tekoşinlerin, Medenilerin, Serxwebunların, Yıldızların, Sorxwinlerin, Viyanların intikamını, Gabar ve Hezil şehitlerinin intikamını alma mücadelesi 1 Haziran Atılımının beşinci yıl mücadelesi olacaktır. Çizgi bize bunu emretmektedir. Şehitlerimiz bize böyle bir direnişi geliştirme komutu vermektedir. Halk gerillayı daha fazla direnişe çağırmaktadır. İddiamız, kararlılığımız, hazırlık düzeyimiz bu görevleri başarma temelindedir. Bu temelde biz tüm komutan ve savaşçı yoldaşların Önderlik çizgisinde ve kahraman şehitlerimizin izinde, Botan şehitleri intikam hamlesini başarıyla geliştireceğine dair inancımızı belirtiyor, bu temelde herkese üstün başarılar diliyoruz.

– 1 Haziran Atılım Şehitlerimiz Ölümsüzdür!
– Yaşasın 1 Haziran Atılımımız!
– Yaşasın Meşru Savunma Direnişimiz!
– Biji Rêber Apo!

Önderlik çizgisinde partileşmek ve dönemi kazanmak

"Ortak görüş, davranış ve tutum almayı zayıflatan yaklaşım parti örgütlülüğünü ve etkinliğini önemli oranda zayıflatmaktadır. Yetkince verilmeyen ideolojik mücadele militan ve özgürlük ölçülerinin geri çekilmesi anlamına gelmektedir ki, bu bir parti ve örgüt için en büyük tehlikedir. Önderlik tarzında kadronun ölçülerini yükseltme temelinde yoğun bir ideolojik mücadele vardır. Mücadele yürütüldükçe gelişme olur, liberal, dengeleyen, gevşeten yaklaşımlar ise tasfiyeciliğin zeminini güçlendirmektedir. Bu yeterince yapılmadığı için ortamı muğlaklaştırmak isteyenler, kendine göre yaklaşımlar bazı yerlerde etkili olabilmektedir"

PKK Meclisi

PKK, 29 Mayıs-4 Haziran tarihleri arasında olağan meclis toplantısını başarıyla gerçekleştirmiştir. Parti meclis toplantımız, Türk özel savaş rejiminin ve İran devletinin yoğun askeri, siyasi, diplomatik saldırıları ortamında "İmralı İşkencesine Son, Acil Tedavi ve Önder Apo'ya Özgürlük, Kürdistan'a Barış" sloganlarıyla Êdi Bese hamlesinin ikinci aşamasının başlatıldığı süreçte geliştirerek, bu aşamayı yetkince pratikleştirme ve geçmiş sürecin açığa çıkan temel sorunlarını da değerlendirmeye tabi tutarak önümüzdeki süreci güçlü bir planlamaya kavuşturma temelinde görevini yerine getirmiştir.

Parti toplantımız Kürdistan özgürlük mücadelesinin yetiştirdiği büyük komutanlardan biri olan Adil Amed yoldaş başta olmak üzere, Kurtay, Gülbahar, Ekin, Halil, Levent, Armanc, Savaş, Bawer, Jiyan ve Vedat yoldaşlar şahsında tüm devrim şehitlerimizi saygıyla anma ve anılarına dönemin dayatan görevlerini başarıyla yerine getirme sözü ve kararlığı temelinde başlamıştır.

PKK bir şehitler partisidir. En doğru temsil şehitlerde ifadesini bulmaktadır. Çünkü onlar, sömürgeci ve kapitalist sistemin bütün imkanları ve propaganda araçlarıyla yaşamı ve mücadelemizi anlamsızlaştırma saldırıları karşısında, Önder Apo'nun öncülük ettiği özgürlük mücadelesinin her an uğruna ölünecek kadar değerli ve anlam zenginliği içerdiğini ortaya koymuşlardır. Dolayısıyla gerçek çizginin temsilcileri şehitlerimiz olmaktadır. Onları doğru anlamak, her an kendimizi onların karşısında ve denetleyiciliğinde gözden geçirmek mücadelemizin temelini oluşturmaktadır.

Kürdistan özgürlük mücadelesi son derece kritik bir sürece girmiş bulunmaktadır. Bugün Kürt sorunu her zamankinden daha fazla uluslararasılaşmıştır. Farklı güç ve kesimler kendilerine göre bir çözümü tartışmaktadırlar. Türk özel savaş rejimi mücadelemiz karşısında tarihinin en ciddi ve içinden çıkılması zor siyasi ve ekonomik krizinin ciddi bir askeri çıkmazını yaşamaktadır. Bu konumdan kurtulmak için ise Önder Apo üzerinde idari, siyasi ve hukuki baskı politikaları geliştirerek, gerilla üzerinde imha saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürme, halkımızın açığa çıkan siyasi iradesini dağıtarak direniş ve serhıldan konumundan çıkartma politikasında ısrar etmektedir. Bunun için yoğun bir askeri ve psikolojik savaş yürütmektedir. Bu saldırılar karşısında, Önderlik, PKK, halk ve gerillanın birbirleriyle kopmaz bağ ve ilişkiler içinde geliştirdiği direniş ve mücadele yükseltilmektedir. Böylesi tarihi bir süreçte Partimiz PKK, Kürdistan özgürlük mücadelesi'ne ve Ortadoğu demokratik konfederalizmine yetkin öncülük etme göreviyle karşı karşıya bulunmaktadır. Kapitalist modernitenin aşılarak demokratik moderniteyi ülkemizde ve bölgede geliştirme anlamına gelen bu sürecin görevlerini başarmak bugün partimizin yükümlü olduğu bir görev haline gelmiştir.

Êdi Bese Hamlesi tüm bu konularda önümüze başarma görevi ve sorumluluğunu koymaktadır. Hiç kuşkusuz ki, bu görevlerin başarılması ancak Önderliğin doğru anlaşılması ve uygulanmasıyla olanaklı hale gelecektir.

Mücadelemiz küresel kapitalist güçlerin planlarını bozmaktadır

Özgürlük mücadelemiz, gelinen aşamada bölgedeki devletler ve Ortadoğu'da hesapları olan başta ABD olmak üzere küresel kapitalist güçlerin planlarını bozmakta ve bu güçleri zorlamaktadır. Türkiye, Güneyli Kürtler ve Irak, ortak, uyumlu bir politik eksene çekilerek ABD'nin bölgedeki planlarının hayata geçmesinin zemini yaratılmak istenirken, Özgürlük hareketimizin etkinliği ve varlığı bu yeni ittifak ve dengelerin kurulmasının önünde engel olarak görülmektedir. Çünkü mücadelemiz sürdüğü müddetçe bu güçlerin Kürt sorununda dayattıkları çözümsüzlük ve inkar politikası deşifre olmakla birlikte ABD-Türkiye, Türkiye-Güneyli güçler, Türkiye-Irak ilişkilerinde sıkıntılar yaşanmaya devam edecektir.

Esas gücünü para ve silahından alan Kapitalist sistem bugün içinde bulunduğu krizin süresini uzatmak ve

egemenliğini sürdürmek için en değme ideolojisi olan liberalizmi devrede tutmaktadır. Kapitalist sistem geliştirdiği bu 'neo-liberal' politikalarla toplumu çözerek, bireyciliği kışkırtarak, kadını düşürerek, en çok da insanlığın birikiminin bir sonucu olarak ortaya çıkan teknolojik gelişmeyi yedekleyerek, bilimi hizmetine alıp, kendine göre duygu, düşünce ve zihniyet oluşturarak; bunun üzerinden kendisini sürdüreceğini planlamaktadır. Bilgisayar ne kadar üretim sahalarına girerse, ürkütücü silah geliştirilirse, şehirler ne kadar kamera sistemiyle, kırsal alanlar da ne kadar uydu ve keşif uçaklarıyla denetime alınırsa toplumu, insanlığı iradesizleştirip uydulaştıracağını ve böylelikle de daha rahat yöneteceğini, kimsenin de bunun karşısında duramayacağını hesaplamaktadır. Devletin örgütlülüğünün derinleştirilmesi ve demokrasinin geriletilmesi anlamına da gelen bu uygulamaların yol açtığı telafisi zor sorunlar günlük olarak insan yaşamına yansımaktadır.

İnsanlık ciddi bir açlık tehlikesi ile karşı karşıya

Öyle ki, onlar için demokrasi ve insan hakları gibi söylemler tümüyle bir aldatmadan ibaret olup, kendi amaçlarına ulaşmak için ne gerekiyorsa, hangi insanlık dışı, kirli yol-yöntem varsa gözlerini kırpmadan yerine getirmektedirler. Bu yollarla kazandıkları kâr ise üretimden değil, paranın parayı kazandığı bir sistem sonucudur. İzlenen bu ekonomik politikanın sonucunda işsizlik ve yoksulluk artmaktadır. Buna karşın tekeller daha büyük sömürü imkanlarına kavuşmaktadırlar.

Sistemin petrole bağımlı çarkları, daha fazla petrole ihtiyaç duydukça, hem bölgedeki çelişkiler ve çatışmalar kızışmakta hem de bu diğer ülkelerin ekonomisine ağır bir yük olarak fatura edilmektedir. En ağır toplumsal sonuçlarını ise dünyanın kırsal kesimi de diyebileceğimiz, 3. Dünya ülkeleri yaşamaktadır. Diğer taraftan büyüme değil, önemli oranda bir durağanlaşma söz konusudur. Sağlık, eğitim vb alandaki sosyal yatırım ve harcamalar daha fazla gerilemektedir. Gıda fiyatlarındaki artış, yaşanan ekonomik krizle birlikte insanlığı ciddi bir açlık tehlikesiyle karşı karşıya getirmiş bulunmaktadır. Alındığı söylenen bazı kriz önleyici tedbirlerin de sorunları daha ağırlaştırdığı somut bir biçimde ortaya çıkmış bulunmaktadır. Yaşanan kuraklık, çölleşmeye bağlı olarak doğa dengesinin bozulması ciddi bir sorun olarak gündemdeki yerini korumaktadır. Yaşanan bir doğal afet değil, sistemin izlediği ekonomik politika ve zihniyetin yarattığı somut sonuçtur.

ABD ile belli bir çelişkiyi yaşayan ve küreselleşen dünyada belirleyen güç olmak isteyen Rusya, Çin gibi güçler de daha fazla aktifleşme ve etkin olma arayışı içerisindedirler. Rusya'nın kendi egemenlik alanı olarak belirlediği sahalarda yeniden güç olma ve ABD'nin dünyayı tek başına yönetmesine izin vermemesi biçiminde gelişen politikası son yıllarda daha fazla aktifleşmiş bulunmaktadır. Çin ise daha çok ekonomik alanda etkin olmaya çalışmaktadır. Her iki gücün de kapitalist sistemin birer merkezi olmaktan öteye gidemediği gerçeği bilinmektedir.

Bölgede son derece ilkesiz pragmatist bir politika uygulanmaktadır

Ağırlaşarak devam eden bu vahim sorunlar Önderliğimizin demokratik-ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasının ne kadar çözümleyici ve 21. yüzyıla yanıt veren, küresel sorunları köklü olarak çözen bir strateji olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

Bugün Ortadoğu'da yaşanan kaos ve çatışmanın temelinde yine sistemin petrole dayalı ekonomisinin çarklarını döndürmek ve ona egemen olmak için izlediği politika bulunmaktadır. Bu politikanın özü işgal ve çatışma demektir. Buna son çeyrek yüzyılda doğal gaz ve enerjiyi taşıma hatları eklenmiştir. Ekolojik dengenin bozulmasına bağlı olarak su kaynaklarının da bir çatışma kaynağı haline geldiğini belirtmek gerekir.

ABD'nin bölge siyaseti BOP çerçevesinde gelişmektedir. Bunun için bölgede son derece ilkesiz ve pragmatist bir politika uygulamaktadır. Ancak başta Afganistan olmak üzere Irak'tan da istediği sonucu almaktan henüz uzaktır. Bu zorlamalarını aşmak için yeni pragmatist politikalar geliştirdiği bilinmektedir. Bölge devletlerinin kendisine ters düşen politikalarını törpüleme, yapabilirse darbeleme ve hareketimizi iradesizleştirme politikası bunların başında gelmektedir. Türk devletini bölge politikasına çekerek hem İran karşısında hem de Irak'taki direnişi kırmada kullanmak amacıyla hareketimizi düşman ilan etmiştir. Ardından her türlü istihbari bilgiyi ve gelişkin savaş tekniklerini Türk devletine sunmaktadır. Burada amaçlanan, hareketimize karşı bir zamanlar FKÖ'ye yapılan kuşatma, iradesini kırma ve ardından teslim alma politikasını devreye sokarak amacına ulaşmaktır. ABD'nin hareketimizi "ortak düşman" ilan etmesinin diğer bir yanı ise üzerimizde psikolojik baskı kurarak bizi direnişten uzaklaştırma, böylelikle savaşmadan teslim almaya yöneliktir. Bu politikanın başka bir amacı da İran'ı yalnızlaştırmak, Güneyli güçleri Türkiye'ye daha fazla yakınlaştırmaktır. Böylelikle karşı bir cephe oluşturularak hareketimizin zayıflatılması hedeflenirken, Türkiye'de İran'dan uzaklaştırılmış olacaktır.

Türk devleti bir taraftan 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesinde, özünde sadece ABD'nin uzun va-

"Sistemin petrole bağımlı çarkları, daha fazla petrole ihtiyaç duydukça, hem bölgedeki çelişkiler ve çatışmalar kızışmakta hem de bu diğer ülkelerin ekonomisine ağır bir yük olarak fatura edilmektedir. Diğer taraftan büyüme değil, önemli oranda bir durağanlaşma söz konusudur. Gıda fiyatlarındaki artış, yaşanan ekonomik krizle birlikte insanlığı ciddi bir açlık tehlikesiyle karşı karşıya getirmiş bulunmaktadır"

deli politikalarına hizmet eden planlara yatarken, diğer taraftan İran ile yoğun ilişkiler sürdürmektedir. Bu durum Türkiye ile ABD ilişkilerini hem ilişkili hem de çelişkili kılmaktadır. Türkiye'nin İran ile geliştirdiği ilişkilerin özünde Zagros, Botan ve Güney sahalarını hareketimizin üstlenme alanları olmaktan çıkararak bir nevi buralarda "tampon bölge" oluşturarak Kuzey güçlerimizi marjinalleştirme ve hareketimizi tasfiye etme planı bulunmaktadır.

İran-ABD çelişkisi ideolojik politik ve stratejik bir konuma sahiptir

Birbiriyle çatışan, mücadele eden güçler arasındaki ilişkilerde ilginçlikler yaşanabilmektedir. Türkiye, ABD'nin NATO müttefiki iken, İran, Türk devletini yanına almak, ya da olası bir ABD saldırısında en azından tarafsızlaştırmak için hareketimize karşı yoğun saldırılar içinde bulunmaktadır. Başta Agit arkadaşın idam edilmesi olmak üzere, Medya savunma alanlarına yönelik saldırılarını giderek yoğunlaştırması tümüyle bu amacıyla ilgilidir. Ancak bölge liderliği konusunda Türkiye'nin çok fazla ileri gitmesini de isteyen bir pozisyonda değildir. Ortaklaştıran nokta anti-Kürt ve anti-PKK konumlarıdır. Buna Suriye devletini de dahil etmek istemektedirler.

İran-ABD çelişkisi, ideolojik, politik ve stratejik bir konuma sahiptir. Bu nedenle de, bu çelişki ve çatışmalar farklı biçimler alabilir. ABD bir taraftan askeri hamle yaparken, uluslararası alanda da, siyasal olarak tecrit, ekonomik olarak yaptırımlarla İran'ı güçten düşürmeye çalışmaktadır.

Tüm bu planları gören ve bunun ötesinde kendi bağımsız duruşu ile politika geliştiren hareketimiz bu oyunları boşa çıkardığı gibi mevcut konumu ile Ortadoğu'da halkların özgürlük eğiliminin temsilini yapmaktadır. Önderliğimizin duruşu, hareketimizin ve halkımızın 2007-2008'de başlattığı Êdi Bese Hamlesiyle katettiği mesafe, bölgede herkesin dikkate aldığı bir güç konumuna gelmiştir.

Türk özel savaş rejimi, hareketimiz karşısında ciddi bir başarısızlığı yaşamaktadır. Bu başarısızlık 1 Haziran Atılımı ile başlayan bir sürecin sonucudur. 2005 Newroz'unda Demokratik Konfederalizmin ilanı, ardından PKK'nin Yeniden İnşası, KJB'nin örgütlenmesi gibi gelişmelerin sonucunda hem örgütsel-sistemsel olarak, hem gerilla, hem de serhıldan alanında önemli gelişmeleri yarattığı bilinmektedir. Hareketimiz, tarihi Kongre Gel'in 5. Genel Kurul'u ile Türk devleti ile AKP hükümetine karşı politikalarını belirlemiştir. AKP'nin bir özel savaş partisi olduğu ve bu oluşumun gerçek yüzü açığa çıkarılmadan Kürt sorunun çözümünün önünün açılmayacağı görülmüştür. Devletin ve AKP'nin durumunun değerlendirilmesi temelinde ikinci 18 Mayıs kararlaşmasına gidilmiştir. Kürdistan ve Kürt halkı karşısında inkâr ve imhaya dayalı yeni bir savaş döneminin başladığı gerçekliğinden hareketle, mücadele güçleri kendini örgütlemiş, kongre, konferans ve toplantılarla tüm örgüt ve militan kadro yapımızın hazırlanması hedeflenmiştir.

Êdi Bese Hamlesiyle Gabar, Oramar ve Zap direnişi ile birlikte başlayan yeni atılım süreci, 4 Şubat'ta halkımızın başlattığı Botan yürüyüşü, 15 Şubat Uluslararası komplonun protestosu, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Newroz ve Kahramanlık Haftası boyunca Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışında halkımızın geliştirdiği serhıldanlar, AKP-ordu ittifakını çatlatmıştır. CPT'nin Önderlik hakkında raporunu açıklaması, Avrupa Adalet Divanı'nın partimiz hakkında almış olduğu karar, mücadelemizin uluslararası alanda kazandığı önemli bir başarı durumundadır.

Türk devleti kendisini dinin siyasallaştırılması temelinde AKP eliyle Kürdistan'ı adeta yeniden fethe koyulmuştur. Yine öteden beri Kürt bireyini ve toplumunu aç bırakarak mikro krediler yoluyla kendine bağlama, "GAP eylem planı" olarak adlandırdıkları politika ve para gücü ile halkımızı etkileme çabası, asimilasyonu ve kültürel yozlaşmayı geliştirme gibi politikalar yürürlüktedir. Bununla birlikte belli başlı işbirlikçi aileler eliyle, sistemin ihtiyaçları da gözetilerek, Kürdistan'da holdingleşme geliştirilmektedir. Bu holdingleşme, bu işbirlikçi kesimi giderek uluslararası sermayenin de ajanı haline getirmektedir.

AKP Kürdistan'da önemli oranda teşhir edilmiştir

Ancak Önderliğimizin ve hareketimizin AKP'yi çözümlemesiyle AKP Kürdistan'da önemli oranda teşhir edilmiştir. Gizli-açık ordu-AKP ittifakının sonuna gelinmiştir. Türk ordusunun ve hükümetinin bize karşı geliştirdiği politikalar başarısız olunca kendi içlerindeki iç çatışmaları derinleşti. Milliyetçiler-ırkçılar AKP'nin kendileri üzerinden politikalar geliştirdiğini daha fazla anlamaları zaten var olan güvensizliği pekiştirdi ve böylelikle kapatma davası gündeme sokuldu. Bugün AKP için açılan kapatma davasının anlamı budur. Zira hareketimiz tarafından işlevsizleştirildi, boşa çıkarıldı. AKP ise halkımız ve hareketimizin tasfiyesi karşılığında devleti tümüyle ele geçirme politikasında önemli sayılabilecek mesafeler almıştı. Ekonomik alanda belli bir güç elde etmenin yanı sıra Cumhurbaşkanlığını ve Meclis Başkanlığını ele geçirmeleri, bürokrasi içinde küçümsenmeyecek düzeyde örgütlenmeleri bunun göstergeleridir. Ordu ve diğer statükocu güçler, bir yere kadar hareketimizin tasfiyesi karşılığında buna seyirci kaldılar. Çünkü AKP uluslararası finans güçlerinin de işine geliyordu. Ama hareketimiz karşısında yaşadığı başarısızlıkla birlikte, var olan çelişki iyice su yüzüne vurmuştur. Bugün Türkiye siyasetinde yaşanan, ordu siyasetinin egemenliğidir. Alternatif olabilecek bir siyaset de henüz ortaya çıkmış değildir. Var olan bu kliklerin iktidar çekişmesinin cumhuriyetin kuruluş sürecine kadar giden bir tarihi vardır. Bu nedenle görünür gelecekte, Türkiye'yi ciddi bir kaos ve belirsizlik beklemektedir. CHP, MHP gibi güçlerin alternatif olma konumları bulunmamaktadır. Klasik Türk solunun dar grupçu, basit çıkarcı, dogmatik yaklaşımları nedeniyle

halk hazır olmasına rağmen, muhalefeti geliştirebilecek güvenilir bir konumda değildirler. Ancak demokratik bir halk muhalefetinin gelişme olanakları hiç olmadığı kadar ortaya çıkmıştır. Sorun bunu değerlendirecek güçlerin kendilerini ortaya koymalarıdır.

Önümüzdeki dönemde Türk genelkurmay başkanlığını devralacak olan İlker Başbuğ ekibinin savaşı tırmandıracağı görülmektedir. Bu konuda Türkiye'nin iç siyasi düzenlemesi için mücadele yürütülürken, Ortadoğu'da izleyecekleri siyaset de netleşmektedir. Son MGK toplantısında Güneyli güçlerle görüşme kararı ve hemen ardından Bağdat'ta yapılan görüşmeler, Kürt'ü-Kürt'e kırdırma amaçlı siyasetten başka bir şey değildir. Bu konuda özellikle KDP ve YNK'yi üzerimize saldırtma, bu da olmuyorsa ambargo vb bir konuma çekme konusunda ısrarlı olacakları görülmektedir. Bununla aynı zamanda hem Güneyli güçlerin statülerini daraltma, daha çok merkezi hükümete bağlanmalarını sağlama, hem de Kerkük'ün Kürdistan sınırları içine alınmasını da engelleme hedeflemektedirler. Türk devletinin mevcut çabaları bu politika çerçevesinde gelişmektedir. Bu gerçeklikler artık Güney Kürdistan'daki halkımız tarafından önemli oranda görülmektedir.

Parti toplantımız siyasal durumu ve doğrultuyu bu temelde tespit ederek, önümüzdeki görevleri de belirlerken, bu görevleri başarıyla yerine getirecek olanın örgüt ve kadro olduğundan hareketle, ideolojik, örgütsel, yönetim ve kadro sorunlarını bütün gündemlerden daha fazla ve yoğun tartışıp çözümleyerek önemli sonuçlara ulaşmıştır.

İdeolojik örgütsel yönetim kadro sorunlarımız ve doğru yaklaşım

Partimiz uluslararası komplodan sonra, ilk kez ideolojik, politik, örgütsel meşru savunma çizgisinde gerilla ve halk serhıldanlarında önemli bir gelişme ve başarı düzeyi yakalamıştır. Kürdistan'ın tüm parçaları ve yurtdışı sahaları tek tek ele alınarak değerlendirilmiştir. Doğu Kürdistan sahasında bazı örgütsel ve siyasal yetersizlikler tespit edilip aşılmasının önemli olduğu vurgulanmasıyla birlikte tüm alanlarda bir toparlanma ve gelişmenin olduğu bu anlamda Êdi Bese Hamlesinin birinci aşamasının başarılı olduğu görülmüştür. Bu gelişmenin temelinde Önderliğin uluslararası komplo ve onun içimizdeki ihanetçi-çete tasfiyeciliğine karşı geliştirmiş olduğu bir halkın nasıl savunulacağını ve özgürleştirileceğini ifade eden 'Bir Halkı Savunmak' adlı eseri, PKK'nin yeni paradigma temelinde yeniden inşa kararı, gerillanın, halkın, ve kadronun duruşu vardır. 1 Haziran Hamle kararı tüm bu duruşların ortak ifadesi olarak pratikleşmiştir. Başta Türk özel savaş rejimi olmak üzere, tasfiyeciler ve bazı kararsızlar "Böyle bir karar alınamaz, alınsa da uygulanamaz, uygulansa da başarıya ulaşamaz" değerlendirmesinde bulunmuşlardı. Eğer 1 Haziran Hamlesi başarıyla uygulanmışsa bunda Adil, Kurtay, Medeni, Gülbahar, Mahir, Şevger ve Nucanlar'ın başını çektiği sekiz yüzü aşkın şehidin kararlı direnişi ve serhıldanlarda şehit düşen yurtseverlerin fedakârlıkları vardır. Binlerce tutuklanma, işkence, sakat kalma gibi ağır bedeller ödenerek bu başarı sağlanmıştır. İkinci 15 Ağustos olarak da nitelendirdiğimiz 1 Haziran Hamle kararı ve kararı tam bir fedai ruhla pratikleştirmek için canlarını tereddütsüz bir biçimde ortaya koyan bu ölümsüz kahramanlar olmasaydı, belki de bu gelişmelerin hiçbirisi yaşanmazdı. Bu açıdan yakalanan gelişmeleri 1 Haziran Hamlesi ve Êdi Bese Hamle şehitlerine borçlu olduğumuzu belirtmek gerekiyor.

Bu gelişmenin esas belirleyen dinamikleri vardır. Bunların başında Önder Apo'nun en amansız koşullarda olmasına rağmen, göstermiş olduğu duruş, belirlediği strateji, şehitlerin ve halkın göstermiş olduğu duruş gelmektedir. Elbette bununla 'hiç kimse çalışmadı' denilmemektedir. Herkes bulunduğu alanda çalışmıştır. Ancak yaşanan yetersizliklerin ciddi olduğunu da belirtmek gerekir. Eğer bu yetersizliklere rağmen bu kadar gelişme oluyorsa, biraz daha derli-toplu olmak gelişmeyi iki veya üç katına daha çıkarabilirdi.

Durumu böyle değerlendiren parti toplantımız sorunlarımızı ve kaynağını somut olarak ortaya koyup önümüzdeki dönemin görevlerine parti örgütlerini ve kadrolarımızı hazırlamayı hedefine koymuştur. Çünkü önümüzdeki sürecin politik-askeri gidişatını, başarı veya başarısızlığını belirleyecek olan örgütlerimizin ve kadronun netmilitanca duruşudur. Çünkü bütün siyasal ve toplumsal gelişmeler başarmak için uygun bir zeminin olduğunu ortaya koymaktadır. Şu anda bizim politik-toplumsal ve meşru savunma çizgimizi geriye çekecek hiçbir dış etken yoktur. Düşmanın yönelimleri elbette vardır ve daha fazla da olacaktır. Engelleyen, geriye çeken bu değildir. Tam tersine düşmanın saldırıları daha fazla mücadele gerekçesi yaratmaktadır. Bir de unutulmamalı ki, bu gelişmeler de düşmana rağmen yaratılan

gelişmelerdir. Bütün bu somut verilerden hareketle denilebilir ki gelişmemizi engelleyecek, sınırlayacak olan kendi yetersizliklerimizdir. Bu nedenle önümüzdeki dönemde altın değerinde bir fırsat olduğunu bilerek, gelişmeyi ve ilerlemeyi kendi yetersizliklerimize kurban etmemeli ve büyük bir kararlılıkla çözümleyerek, gerekli olan tedbirleri alarak mutlaka aşmalıyız. Başka bir ifadeyle belirtecek olursak, kendimizden başka engelimiz yoktur. Kendimizle yarış ve kendimizi aşma gibi bir tarihsel görev ve sorumlulukla karşı karşıya bulunmaktayız.

"Bilindiği gibi Önder Apo Türk devleti tarafından zehirleme saldırısına maruz kalmıştır. İmralı sistemi, siyasi, hukuki, idari ve psikolojik boyutlarıyla derinleştirilerek sürdürülmüştür. Ağır hücre cezalarıyla tecrit içinde tecrit saldırısına maruz kalmıştır. Êdi Bese Hamlesi ile geliştirilen halk serhıldanları ve gerilla eylemlilikleri sonucu, CPT Önderlik hakkında hazırlamış olduğu raporu açıklamak zorunda kalmıştır"

PKK Meclis toplantısında önemli kararlaşmalara gidildi

Êdi Bese, Önder Apo'yu Yaşa ve Yaşat Hamlesi'nin ilk aşaması ve bunun yarattığı sonuçlarda bu gerçekliği bir kez daha doğrulamaktadır. Bilindiği gibi, Eylül 2007'de yapılan PKK Meclis toplantısında önemli kararlaşmalara ve değerlendirmelere ulaşılmıştı. Bu kararlaşmaların başında, 'Êdi Bese, Önder Apo'yu Yaşa ve Yaşat Hamlesi'nin başlatılması kararıydı. Bu karar düşmanın Önderliğimiz üzerinde gerçekleştirdiği zehirleme saldırısı, izolasyon, halkımız üzerindeki dayanılması güç baskılar, gerilla üzerindeki imha saldırılarını durdurmak temelinde alınmıştı. Parti meclisinin aldığı bu karar, hem KCK Yürütme Konseyi'nde tartışılarak, kararlaştırılmış ve karar tasarısı olarak Kongre Gel ara dönem toplantısına sunularak tüm Apocu harekete mal edilmeye çalışılmıştır. Yürütülen tartışmalar temelinde Kongre Gel ara dönem toplantı bileşiminin de hamleyi karara dönüştürmesiyle hamle 9 Ekim 2007'de başlatılmıştır. Döneme damgasını vuran hamlesel çıkışın hazırlanmasında ve yürütülmesinde Partimiz PKK ve kadrolarının önemli bir rolü olmuş, kimi yetersizlikler yaşansa da buna öncülük edilmeye çalışılmış, bu çerçevede halkımızın ülkenin tüm sahalarında ve yurtdışında katıldığı binlerce irili-ufaklı eylem geliştirilmiş, serhıldanlar yükseltilmiştir.

Bilindiği gibi Önder Apo Türk devleti tarafından geçen süreçte birinci derecede hedeflenmiş ve zehirleme saldırısına maruz kalmıştır. İmralı sistemi, siyasi, hukuki, idari ve psikolojik boyutlarıyla derinleştirilerek sürdürülmüştür. Ağır hücre cezaları uygulanmıştır. Tecrit içinde tecrit saldırısına maruz kalmış, uzun süreler ailesi ve avukatlarıyla görüştürülmeyerek, Önderliğe geri adım attırılmak istenmiştir. Bu saldırıya Önderliğin verdiği karşılık tarihte eşine ender rastlanan bu uygulamaya karşı güçlü bir direniş olmuştur. Nitekim Êdi Bese Hamlesi ile geliştirilen halk serhıldanları ve gerilla eylemlilikleri sonucu, CPT Önderlik hakkında hazırlamış olduğu raporu açıklamak zorunda kalmıştır.

Öte yandan özel savaş rejimi, Türkiye'yi uluslararası güçlere pazarlama karşılığında, askeri teknik ve destek sağlamayı hedeflemiştir. Bu teknik daha çok keşif, istihbarat, vurucu gücü ve kapasitesi yüksek bombalardır. Bu tekniğin bugüne kadar yoğunca kullanılmasına rağmen, sonuç aldığı söylenemez. Çünkü hareketimiz de buna karşılık modern gerillayı geliştirmektedir. Türk özel savaş rejimi bu tekniğe dayalı özel birlikleriyle 2007-2008 tarihleri arasında gerillanın iradesini kırmak, marjinalleştirmek için aralıksız bir biçimde savaşı yürütmüştür. Buna karşılık, Adil yoldaşın bizzat öncülük ettiği Gabbar ve Oramar eylemlilikleri ve ZAP direnişi ve sonrasında gelişen eylemlilikler gerillanın yenilmezliğini çok açık bir biçimde kanıtlamıştır.

Düşmanın yoğunca yöneldiği diğer bir hedef ise halkımız olmuştur. Bu süreçte de görülmüştür ki halkımız Önderliğe, partiye, şehitlere ve gerillaya bağlıdır. Mücadeleye cesaretle katılmaktadır. Serhıldana kalkan halkımızın iradesini kırmak ve sindirmek amacıyla gerçekleştirdiği vahşi saldırılara, yoğun tutuklanmalara rağmen, halkımızın bunun karşısında gösterdiği katılım düzeyi ve direnişçi tutum bir kez daha halk iradesinin kırılamayacağını ortaya koymuştur. Halkımızın bu iradeli duruşu sömürgeci güçlerin tüm iç ve dış dayanaklarının her türlü engelleme çabalarına rağmen mücadele ortamı ve koşullarının fazlasıyla bulunduğunu göstermektedir. Halkımızın tüm bu yönelimleri boşa çıkaracak güç ve kararlılıkta olduğu ortaya çıkmaktadır.

Kendimizi hızla gözden geçirme göreviyle karşı karşıyayız

Sağlanan tüm bu gelişmeler bizi kendi yönetim, örgüt ve kadro gerçekliğimize eleştirel-özeleştirel bakmaktan alıkoymamalıdır. Unutulmamalıdır ki, her büyük hamlenin ve gelişmenin temelinde her gücün kendisini sadece olanlar ve geçmiş karşısında değil, gelecek karşısında da gözden geçirmesi ve sorgulaması vardır. Bu kural bin kat daha fazla bizim için geçerlidir. Önümüzdeki sürecin her bakımdan şiddetli çatışmalarla geçeceği kesinleşen yönelimleri göz önüne getirildiğinde geleceğin görevleri karşısında da kendimizi hızla gözden geçirme ve hazırlanma göreviyle karşı karşıya bulunmaktayız. Hem düşman saldırılarının boşa çıkarılması, hem de var olan yetersizliklerin giderilmesi için bu bir gereklilik haline gelmiştir.

Süreci böyle bir perspektifle değerlendiren parti toplantımız kadro öncülüğü, örgütlülük, ideolojik, örgütsel ve taktiksel sorunların olduğunu tespit etmiş, giderilmesi için tartışmalar yürütmüş ve önemli sonuçlara ulaşmıştır.

Sorunların kaynağı yönetim ve öncülük anlayışımızda aranmalı

Hemen şunu belirtelim ki, var olan mücadele ve gelişme olanakları yaşanan yetersizliklerden dolayı yeterince değerlendirilememiştir. Eğer yeterince değerlendirilebilinseydi, çok daha ileri düzeyde gelişmelerin yaşanacağı açıktı. Dolayısıyla ortaya çıkan sonuç var olan olanaklar ölçüsünde değildir. Bu, sorunlara ve yetersizliklere işaret etmektedir. Kaynağında ise yönetim ve öncülük sorunu bulunmaktadır. Yönetim ve öncülük demek, devrim ve başarı için ortaya çıkan olanakları en iyi şekilde planlamak, örgütlemek ve pratiğe geçirmektir. Yönetimimizin en temel sorunu, yapılan planlama ve örgütlenmeleri pratikleşme süreci içinde yetkince izleme, sorunları anında giderme, ortaya çıkan olanakları inisiyatifli bir biçimde değerlendirme, yine yaşanan yetersizliklere anında müdahale etme, sorunu gidererek gelişmeye ivme kazandırma sorunudur. Özcesi yapma ve yaptırma sorunudur.

Bu nedenle toplantımız esas sorunumuzu çizgiyi benimseyip, uygulama ve uygulamama, yapma ve yaptırma sorunu olarak tanımlamıştır. Sorunu farklı tanımlamak ve gerekçelendirmek, ayrıntılara boğmak esas olarak hiçbir çözüm üretmeyen, sürece yanıt olmayan, gelişme yaratmayan şikayetçiliğe ve tekrara götürür. Sorunu yapma-yaptırma sorunu olarak tanımlamak, yönetim ve öncülükte yetersiz kalmak anlamına gelmektedir. Yetersiz öncülük ve yönetim, yetersiz kadro, yetersiz eğitim, örgütlenme ve pratik demektir. Daha da önemlisi, düşmanı caydırmayan, aksine düşmanı "acaba sonuç alamaz mıyım" beklentisinde tutan hatta saldırganlığını cesaretlendiren pratik yetersiz yönetim demektir. Bu nedenle de bu yetersizliği aşmak, her türlü gelişmenin temelini oluşturacaktır.

Yönetim tarzı konusunda yoğunca eleştiri konusu yapılan diğer bir durum da yönetimlerin kadroya yaklaşımıdır. Kadroyu eğitme, sorunlarını çözme, daha ileri görevlere hazırlama, harekete yeni kadrolar kazandırmak gibi temel bir görevi bulunmaktadır. Ancak birçok alanda sanki böyle bir görevi yokmuş gibi, kadronun hangi sorunu yaşadığından habersiz, ilgisiz ve sorumsuzca davranan, kadroyu ideolojik ve örgütsel olarak donatmayan, göreve hazırlamayan yetersiz yönetim pratikleri yaşanmaktadır. Buna rağmen sürekli kadro isteyen, gönderilen kadroları da beğenmeyen, kendisine göre kadro isteyen, adeta kadro tüketen yöneticilerimiz de az değildir. Kadro kendisine göre olmadı mı, beğenmez, uyumlu çalışmaz. Elbette böyle bir duruş sahibi yöneticiden harekete yeni kadro adayları kazandırmak beklenemez. Ancak bir hareketin ve halkın geleceği de sürekli kadrosal bakımdan da yenilenmeyle sağlanabildiği unutulmamalıdır.

Dikkat edilmesi ve mutlaka giderilmesi gereken diğer bir sorun da bireyin değil, komünal demokratik iradenin ortak ruh ve refleksinin geliştiği yönetim tarzı yerine bazı alanlarımızda hala fazla ortaklaşmayan, ortak irade ve tutum geliştirmeyen yönetim tarzının varlığıdır. Bu durum birçok olumsuzluğun gelişmesine de zemin yaratmakta ve istenilen düzeyde sonuç almayı engellemektedir. Açıktır ki belirtilen yönetim tarzındaki yetersizliklerin aşılması için de ciddi ve sonuç alıcı bir mücadelenin yürütülmesi gerekmektedir.

İdeolojik mücadele ile kadronun ölçüleri yükseltilmeli

Parti toplantımız ideolojik sorunların üzerinde de önemle durmuştur. İdeolojik mücadelenin belli ölçülerde dışa karşı yürütüldüğü, ancak aynı oran ve etkinlikte içe dönük geliştirmede ve sonuç almada yetersiz kalındığı tespiti yapılmıştır. Hala partinin görüşlerini kendine göre ele alıp yorumlayan yaklaşımlar bulunmaktadır. Özellikle öncülük, örgüt, yaşam ve tarz konusunda partimizi bir sivil toplum örgütü derekesine düşürmek isteyen yaklaşımlar bulunmaktadır. Kürdistan gibi varlık-yokluk savaşının adeta ateş çemberi içinde verildiği bir ülkede bunun nasıl bir örgütsüzleştirmeye ve iradesizleştirmeye davetiye çıkarmak olduğu açıktır. Ancak bu anlayışa karşı daha yeni yeni mücadele yürütülmektedir. Daha önceleri bu yaklaşım adeta bir tarz haline gelmişti bazı alanlarda.

Parti eğitim devreleri de içinde olmak üzere birçok alanımızdaki eğitimlerde tarzı ve kişiliği çözümleyen, bireyleri yetersizliklerinden arındırarak dönüştüren, netleştiren bir düzeyin yeterince yakalanmadığı ortaya konulmuştur. Bu da bireylerde kendine göreliğin gelişmesine, tarz farklılıklarına yol açmaktadır. Ortak görüş, davranış ve tutum almayı zayıflatan bu yaklaşım parti örgütlülüğünü ve etkinliğini önemli oranda zayıflatmaktadır. Yetkince verilmeyen ideolojik mücadele militan ve özgürlük ölçülerinin geri çekilmesi anlamına gelmektedir ki, bu bir parti ve örgüt için en büyük tehlikedir. Önderlik tarzında kadronun ölçülerini yükseltme temelinde yoğun bir ideolojik mücadele vardır. Mücadele yürütüldükçe gelişme olur, liberal, dengeleyen, gevşeten yaklaşımlar ise tasfiyeciliğin zeminini güçlendirmektedir. Bu yeterince yapılmadığı için ortamı muğlaklaştırmak isteyenler, kendine göre yaklaşımlar bazı yerlerde etkili olabilmektedirler. Bu da, her türden geri dayatmaların ve tasfiyeciliğin gelişmesine zemin oluşturmaktadır.

İdeolojikleşmeye yanlış yaklaşımlar üzerinde de durmak gerekmektedir. Özellikle son yıllarda ideolojikleşmeyi söz düzeyinde ve formüle etme olarak anlama yanlışlığı ve yüzeyselliği yaşanmaktadır. Öncelikle belirtelim ki, ideolojikleşme, Önderlik, şehitler ve halk karşısında kendi durumunu doğru çözümleme, anlamlandırma ve bu temelde pratikleşmedir. İdeolojikleşme çizgi temelinde her yerde mücadele, eğitim, örgütleme, denetim ve yönetmedir. Aynı zamanda cins mücadelesini yürütmektir.

İdeolojik mücadelenin diğer temel bir konusu, kapitalist modernitenin, yaşamı bin bir yol ve yöntemle anlamsızlaştırma saldırısına karşı yaşamı tekrardan özlü anlamına kavuşturmak için yoğun bir ideolojik mücadeleye ihtiyaç vardır. Anlamsızlık, insanı sürüleştirmenin, denetim altına ala-

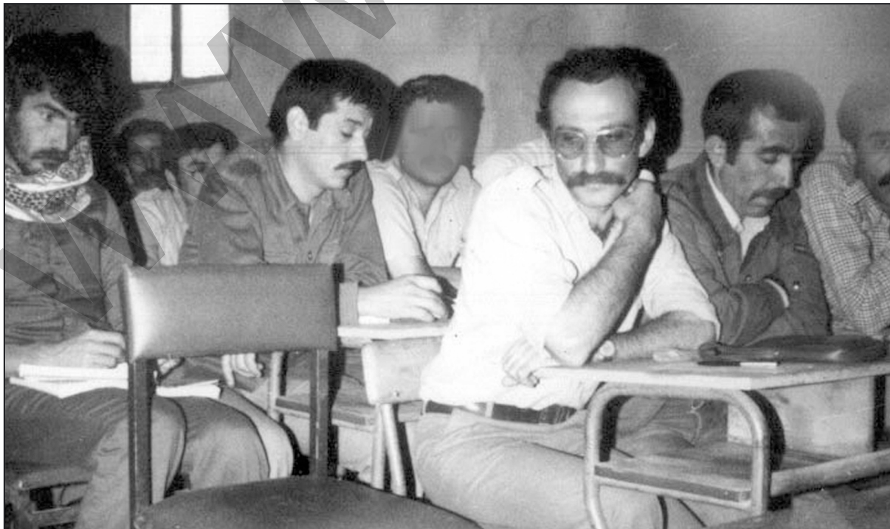
rak kontrol etmenin bir yöntemidir. Yaşama, yaratılan değerlere, özgürlük ilişkisine hak ettiği anlamı vermeyen birisi her türlü yönlendirmeye açık, iradesiz bir kişidir. Kapitalist sistem, bireyden başlayarak giderek toplulukların birliğini ve yaşamını bile anlamsız kılmak için yoğun bir saldırı içinde bulunmaktadır. Yaşanan ahlaki çürüme ve yozlaşmanın temelinde bu gerçeklik bulunmaktadır. Türk sömürgeciliğinin de Kürdistan'da geliştirmek istediği budur. Bu gerçekliğin görülerek, buna karşı anlamlı bir yaşamın geliştirmesi için yoğun bir aydınlatma çalışması ve pratikte onun layıkıyla temsili gereklidir.

Türk özel savaş rejimi Kürdistan'da artık Güneş-Dil teorisiyle herkesi Türk gören inkarcı zihniyetiyle kimseyi kandıramamakta dolayısıyla varlığını sürdürememektedir. Bunun için de AKP eliyle din istismarı ve sahte tarikatlar aracılığıyla halkımız etkilenerek hareketimizden kopartılmak istenmektedir. Bunun için devletin tüm olanakları sonuna kadar kullanılmaktadır. Bunun karşısında halkımızın ve kadrolarımızın Önder Apo'nun dine devrimci yaklaşım perspektifiyle aydınlatılması önümüzdeki ideolojik mücadelenin önemli bir konusu haline gelmiştir. Özellikle kadrolarımızın halkımızın dini duygu ve kültürlerine saygı temelinde ilişki geliştirmesi, istismarcıların, sahtekarların, din tacirlerinin gerçeğinin teşhir edilmesi oldukça dikkat edilmesi gereken bir konu olduğu bilinmelidir.

İdeolojik mücadele kapsamında ele alınan diğer bir konu da pasif savunma dönemindeki üslup, tarz, duruş ve mevzilenmenin aşılması sorunu olmuştur. Öyle ki bugün yoğun bir çatışma süreci yaşanmaktadır. Ancak gerek kadrolarda gerekse de basında hala "ne savaş ne barış" döneminin dili-üslubu kullanılmaktadır. Bunun kitleler üzerindeki etkileri de olmaktadır. Özel savaşın ve süreci geriye çekmek isteyen bazı kesimlerin işine yarayan bu üslubun terk edilmesi önemlidir. Hala pasif savunma döneminin üslup ve tarzını sürdürmek, tutuculuk olup düşmanın politikalarını boşa çıkarmaya yetmemekte, düşman kavramını muğlaklaştırmaktadır. Bu konumdan çıkarak örgütlenmek, yapmak-yaptırmak, aktif savunma döneminin üslubunu propagandadan halk ilişkisine, mevzilenmeden vuruş tarzına kadar her alana yansıtılması gerektirmektedir.

Bireyciliğe karşı ideolojik mücadele yürütmek gerekmektedir

Tüm yetersizliklerin ve yanlış tutumların temelinde bireyciliğin, iktidar merkezli zihniyetin olduğu açıktır. Bu nedenle de bireyciliğe karşı bir ideolojik mücadele yürütmek gerekmektedir. Bununla birlikte ideolojik doğrultumuzla çelişen, cinsiyetçiliğe, dinciliğe, bilimciliğe ve milliyetçiliğe karşı mücadele edilerek kadroların, halkımızın, gençliğin, kadının ve emekçilerin bu konuda aydınlatılması gerekir. Özcesi partileştirmeyen, ilerletmeyen, çözümlemeyen, eğitmeyen, netleştirmeyen, tüm ilişki, dengeci, grupçu eğilimler ideolojik mücadele temelinde aşılmalıdır. Bu anlayışlara karşı Êdi Bese denilmeden, sömürgeci güçlere Êdi Bese demek ve sonuç almak mümkün değildir. Bu nedenle de öncelikle kendi yetersizliklerimize Êdi Bese demeliyiz.

Üzerinde durulan temel konulardan birisi de partinin kendisini örgütleme sorunu olmuştur. Belli bir örgütlülük oluşturulmasına ve yoğun bir şekilde Parti meclisine bireysel raporlar yazılmasına ve partileşme konusunda ilgi gelişmesine rağmen henüz istenilen düzeyde bir sistemlilik ve işlevsellik yaratılabilinmiş değildir. Eğitim devrelerinin yürütülmesi, kadroların sorunlarıyla ilgilenmesi, takip edilmesi, gelen raporların incelenmesi, gerekli yanıtların verilmesi gibi görevleri yerine getirmede yetersiz kalınmıştır. Yine yaratılan komiteleşmeler kendilerini KCK sistemi ile parti ilişkisi konusunda yeterince netleştiremedikleri için çok fazla işlevsel olamamışlardır. Komiteler ve eğitim devrelerinden geçen arkadaşlar genel çalışmalar içinde bulunmuşlardır. Belki bu temelde bir çalışma da önemli sonuçlar yaratmıştır ancak, parti öncülüğü, örgütlülüğü ve onun kadrosunun eğitimi, ilgilenilmesi ölçüler temelinde gelişmese geleceği kazanmak çok zordur. Bu açıdan komiteleşmelerin gözden geçirilerek gerekli düzeltmelerin yapılması kararına ulaşılmıştır. Yaşanan bu sorunun özünde ise esas olarak komitelerin öncülük konusunda kendilerini yeterince ikna etmemeleri, bu konuda tasfiyecilik sürecinde ortaya çıkan "öncülüğe, partiye ne gerek var" yaklaşımının zihniyette yeterince aşılamadığını ortaya koymaktadır. Ancak yaşanan süreç, doğru bir öncülük olmaksızın Kürdistan ve Ortadoğu da mücadeleyi bir milim bile ilerletmenin mümkün olmadığını ortaya koymuştur. Bu nedenle parti içinde gerçekleştirilen işbölümü temelindeki komitelerin daha işlevsel ve öncülükte etkin kılınması hayati önemdedir. Belki bugüne kadar, böyle gelinebilindi, ancak bundan sonra böyle ilerlemek mümkün değildir.

Düşman seri operasyonlarla gerillayı imha etmek istiyor

Parti Meclis toplantımızda üzerinde önemle durulan ve değerlendirilen temel konulardan birisi de düşmanın strateji ve taktiği ile bunun karşısında izlenecek meşru savunma çizgisi olmuştur.

Son iki yıldır düşman kendisini askeri bakımdan yeniden örgütlemek istemektedir. Gerillayı psikolojik savaş, askeri kuşatma, halktan uzaklaştırma, bazı alanlarla sınırlama, ardından da seri operasyonlarla istihbarat ve yüksek tekniğe dayanarak imha ederek direniş konumundan çıkarmak istemektedir. Esas ordu düzenlemesini ve eğitimini bu temelde yapmaktadır. Sayıca küçük, ancak nitelik olarak savaşma kapasitesi biraz daha yüksek savaş güçleriyle operasyonlara yönelmektedirler. Nokta baskınları biçiminde savaşı sürdürmektedir. Güney-Kuzey ilişkisini kesmek için sınır hatlarında tampon bölge oluşturma planları olduğu görülmektedir. Bu konuda mevzilendirmelerini de buna göre yapmaktadırlar. Bununla, Botan'ı Kuzey sahalarından koparmak isteme amacını taşımaktadır. Düşmanın diğer bir yöntemi de gerilla ve halk üzerinde yoğun bir psikolojik savaş geliştirmektir.

Son iki yıldır operasyonlar aralıksız sürdürülmektedir. Bu operasyonlarla hedeflenen, kış boyunca Kuzey Kürdistan'daki gerillayı darbeleyip, 2008 baharıyla birlikte de Güney'e, Medya savunma alanlarına saldırmaktı. Ancak gerek Zap'ta gerillanın direnişi karşısında uğradıkları ağır yenilgi ve Kuzey sahalarında geliştirilen direniş nedeniyle bu plan başarılı olamamıştır.

Bu alanımızda, partileşmedeki yetersizliğin yanı sıra askeri alanda, düşmanı izleme, tahlil, tarzını zamanında çözme, gerekli tedbirleri anında alma konusunda kimi sorunlar yaşanmaktadır. Düşman çok yoğun bir psikolojik savaş eşliğinde ileri teknik kullanmasına rağmen istediği askeri sonucu alamamaktadır. Yaşanan kayıplarımızın başta gelen nedeni düşmanın gücü ve yeteneğinden çok üstlenme konusundaki kolaycı tarz, gizlilik, disiplin, askeri mantık ve yaşam tarzında yaşanan yetersizliklerdir. Diğer bir yetersizlik ise, askeri taktikte zamanında değişikliğe gitmemedir. Zamanında gerekliliği olan değişikliklere gitmemek, birbiriyle kıyasıya mücadele eden güçler için büyük bir tehlikedir.

Üzerinde durulan ve mutlaka giderilmesi gereken bir yetersizlik de tüm saha ve bölgelerin esas olarak her bakımdan kendine yeterli olması yönündeki yeni planlamanın hayata geçirilme konusu olmuştur. Güney'e dayalı, gücünü büyütmeyen, bunun için kendini yormayan, eğitmeyen, hazırı bekleyen, kolaycı bir yaklaşımdan kaynağını alan yaklaşımın giderilmesi gerektiği önemle belirtilmiştir.

Düşmanı sarsıcı eylemlilik ve direnişlerin sergilendiği bu sahamızda ciddi gelişmeler de sağlanmıştır. Gerillada fedai ruhu gelişmiştir, ama çabası oranında gerekli sonuçların alınmamasında yukarda izahını satır başlarıyla yaptığımız bazı temel yetersizlikler rol oynamaktadır. Bu her alana yansımaktadır. Buna bir son vermek için komuta kademesinin partileşme temelinde askeri bilim-tekniği ve düşmanın tarzını izlemesi, ona göre gerekli değişikliklere gitmesi, modern gerillayı daha fazla geliştirmesi, sorun ve çözüm konusunda daha fazla yoğunlaşması, vuruş tarzının koparıcı ve keskin olması gerekmektedir.

Toplantımız ikinci aşamasına geçilen Êdi Bese Hamlesi'nin önümüzdeki dönemde nasıl pratikleşerek sonuç alacağı konusunu da ayrı bir gündem olarak ele alarak tartışmıştır. Bu gündemde hem hamlenin geçmişi hem de gelecekte yapılacaklar üzerinde durulmuştur.

Êdi Bese Hamlesinin birinci aşaması, başarıyla sonuçlandırılmıştır. "İmralı İşkencesine Son, Acil Tedavi ve Önder Apo'ya Özgürlük Kürdistan'a Barış" şiarı temelinde başlatılan hamlenin ikinci aşamasının başarıyla sonuçlandırılması için, öncelikle belirtilen yetersizliklerin aşılarak, partileşmenin geliştirilmesinin önemine vurgu yapılmıştır. Önderliğin sağlığına, özgürlüğüne ve Kürt sorununun demokratik çözümüne kilitlenen hamle partileşme ve doğru öncülük olmaksızın başarılamaz.

Kürtler arası çatışmanın zeminini ortadan kaldırmak gerekir

Hamlenin ideolojik, örgütsel, siyasal, sosyal, kültürel, diplomatik ve askeri yönleri bulunmaktadır. Öncelikle her bakımdan örgütlenmeyi, militanı netleştirmeyi ve her türlü bürokratik anlayıştan uzaklaşarak halklaşmayı ifade etmektedir. Hamlemiz esas olarak İmralı işkencesine son vererek Önderliğin özgürlüğünü ve Kürt sorununun çözümünü esas almaktadır. Bunun için Önderliğin ulusal ve uluslararası alanda meşrulaştırılması, bunun Türk devletine kabul ettirilmesi, serhıldanları sürekliliştirme ve halkımızın öz savunmasının geliştirilmesi hayati önemdedir.

Bu sürecin en temel hedeflerinden birisi de, sömürgeci Türk devletinin özellikle Güneyli güçleri hareketimize karşı kullanma siyasetini yeniden gündeme getirmesi karşılığında öteden beri izlediğimiz ve önemli sonuçlar açığa çıkaran ulusal birlik siyasetini ve bunun somut ifadesi olarak pratik adımların atılmasını hedeflemektir. Bunun için de bazı girişimlerde bulunmak gerekmektedir. Artık her koşul altında Kürtler arası herhangi bir çatışmanın bütün zeminini ortadan kaldırmak ve bu noktada düşmanın esas planını bozmak en önemli bir ulusal-demokratik görev durumundadır.

Türk özel savaşı bir taraftan hareketimizin Güney Kürdistan'daki varlığını sınırlandırmaya çalışırken öte yandan da Türk halkından, aydınlarından ve demokratlarından da uzaklaştırmak istemektedir. Bunun karşısında Türk ve Kürt halklarının demokratik eşit-özgür birlikteliğini kurup geliştirmenin çok yönlü adımlarını atmak gerekir. Bir taraftan barış meclisi örgütlenirken, öte yandan sendikalarda emekçilerin yakınlaşması hedeflenmeli, bir başka cepheden de siyasal alanda çatı partisinin örgütlenmesine yönelmekle demokratik muhalefet boşluğunu doldurmak imkan dahiline

girmiştir. Bu konuda dar milliyetçi anlayışlarla mücadele kadar, Türk solunun öteden beri sürdüre geldiği, dar grupçu, önyargılı, dogmatik ve kaygılı yaklaşımların aşılması için de bir mücadeleye gerek vardır.

Demokratik toplum projemizi hayata geçirmeliyiz

Êdi Bese Hamlesi çerçevesinde serhıldanların geliştirilmesine ilişkin de tartışmalar yürütülmüştür. Yeni dönemde serhıldanları bazı somut sorunları gündemleştirmek kadar, somut talepleri yerine getirinceye kadar sürdürmeyi, bazı önemli günlerle sınırlı kalan ve yine bazı merkezlerde toplanan değil de yaygın olarak her şehir ve kasabada eylemlilik geliştirmenin hedeflenmesi gerekmektedir.

Türk özel savaşının Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın her fırsatta dile getirdiği diyaloga dayalı demokratik çözüm çağrılarımız karşısında inkar imha siyasetindeki ısrarı karşısında, kendi demokratik toplum projemizi hayata geçirmeliyiz. Şöyle ki; tüm halkımızın demokratik toplum projesi çerçevesinde her alanda temsile kavuşturulması ve demokratik konfederalizm sisteminin geliştirilmesi demektir. Halkın gerçek temsilcileri olan meclisleri toplumsal gelişmenin dinamiği haline getirmektir. Yine halkımızın kendisini her konuda aydınlatacak, bilinçlendirecek, demokratik zihniyet ve kültür geliştirecek akademilerin örgütlendirilmesi zamana yayılmadan gerçekleştirilmelidir. Yaşamın ekonomik boyutunun demokratik komünal espri temelinde gelişmesi için kooperatifleşmeye yönelinmesiyle esas olarak kendi demokratik toplum projemizi hayata geçirmede tamamlayıcı bir adım atılmış olacaktır. Bunu için demokratik konfederal sisteme dahil olmayan hiçbir insanı bırakmama perspektifiyle hareket edilmelidir.

Demokratik yaşamın örgütlenmesi karşısında özel savaşın bilinçli olarak geliştirdiği uyuşturucu, fuhuş başta olmak üzere toplumumuzu düşüren her türlü yozlaştırma saldırılarına karşı mücadelenin sadece aydınlatılma ile sınırlı kalmaması, aynı zamanda mücadelenin pratik sahaya da taşırılarak, bu kesimlerin engellenmesi için gerekli yapılanmaya gidilmesi artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Aksi takdirde toplum, uyuşturucu ve kadın tüccarlarının insafına bırakılmış olacaktır ki, bunu kabul etmek mümkün değildir.

Bununla birlikte Türk sömürgeciliğinin halkımızı kültürel yozlaştırma, asimilasyon politikasına karşı kendisini dil ve kültür alanında da savunması, oto-asimilasyona karşı çıkması ve bu konuda gerekli duyarlı yaklaşımın gösterilmesi inkar-imha siyasetine verilmiş en iyi yanıt olacaktır. Bu duyarlılık ve direnişin kurumsal düzeyde örgütlenmesinin geliştirilmesine de ihtiyaç vardır. Her yerleşim alanında mutlaka dershanelerin kurulmasına gidilmelidir.

Bu görevler, Kürdistan toplumunu yeniden demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü temelde kurmak anlamına gelmektedir. Bu temel görevler göz önüne getirildiğinde, parti yönetiminin ve kadroların nasıl bir öncülük göreviyle karşı karşıya olduğunu ortaya koymaktadır. Ortaya konulan bu görevler, eski tarz öncülük, belirtilen yetersizlikler ve yönetim tarzıyla yerine getirilemeyeceği bir gerçektir. Bu nedenle de yönetimin ortaya çıkan gelişme olanaklarını en yetkin ve sonuç alıcı tarzda değerlendirerek sonuç alabilmesi için, kendisini içine girilen yeni dönemin gereklerine göre gözden geçirmesi, gerekli hazırlıkları yapması ve eleştiri konusu yapılan yetersizliklerden kendisini kurtarması gerektiği sonucuna ulaşmıştır. Bunun için de toplantıya katılan tüm meclis üyesi arkadaşlar hem genel pratiği değerlendirirken, eleştirel-özeleştirel yaklaşmış, hem de kendi duruşu konusunda özeleştiri vermiş, hakkında eleştiriler geliştirilmiştir. Her arkadaş sonuçta yeni süreç karşısında tutumunu ve kararlılığını belirtmiştir. Eleştiri-özeleştirinin bununla sınırlı kalmayıp tüm örgütsel alanlarımızda ilerlemenin, başarmanın, doğru katılım ve yoldaşlığın temel bir ölçüsü olarak geliştirilmesi gerektiği açıktır.

Partileşme tarihimiz aynı zamanda tasfiyeciliğe karşı mücadele tarihidir

Üzerin de durulan diğer bir konu da, toplantımızın temel bir gündem yaptığı tasfiyecilik konusudur. Birçok alanımızda, yönetim, kadro ve komuta sorunu bulunmaktadır. Bunlar mücadele eden bir örgüt için her zaman mücadele edilmesi gereken yetersizliklerdir. Ancak bir de tasfiyeci anlayış ve pratikler vardır. Bazı bireyler şahsında ortaya çıkan tasfiyecilikleri bu yetersizliklerden elbette ayırmak gerekir. Bugün ortaya çıkan ve kendisini farklı alanlarda çizgiye dayatan, gelişmeyi durdurarak sınırlandırmaya

çalışan tasfiyecilikler bulunmaktadır. Her ne kadar önemli oranda çözümlenerek, açığa çıkarılmış ve belli sonuçlara ulaşılmışsa da, beslendikleri zemini ortaya koyup, kadro ve örgütsel yapımızı tasfiyecilik konusunda aydınlatıp, duyarlı kılmak için yaşanan tasfiyeci pratikler konusunda kısa bir özet yapmak gerekmektedir.

Partileşme tarihimiz aynı zamanda tasfiyecilikle ve her türlü sapma ve saptırma yaklaşımlarına karşı mücadele tarihidir. Önderlik gerçekliği ve mücadelesi de özünde tasfiyeciliğe karşı örgüt çizgisini savunmadır. Bugün de bazı bireyler ve etkiledikleri sınırlı bir ahbap-çavuş çevresi etrafında bazı tasfiyeci tutumlar görülmüştür.

Özellikle Önderliğimiz şahsında tüm hareketimize karşı geliştirilen uluslararası komplo sadece dıştan saldırılarla değil, aynı zamanda içten de ayaklarını oluşturarak sonuç almak istemiştir. Bu çerçevede uluslararası komplonun iç ayakları olan Ferhat- Botan ihanetçi çeteciliği bilinmektedir. Bunların amaçları örgütü ve partiyi ele geçirip, sisteme bağlama ve sistemin kirli, anlamsız, köleci yaşamını geliştirmekti. Bunu başaramayınca ortamdan kaçmak zorunda kaldıkları bilinmektedir.

Bu ihanetçi-tasfiyeci grubun açığa çıkmasıyla her ne kadar hareketimiz ciddi bir netleştirme sürecini geliştirdiyse de kendisini netleştirmeyen, bir tür arada kalmayı tercih eden bireylerde olmuştur. Özellikle PKK'nin yeniden kuruluşu ve gelişen direniş süreci hareketimizde güçlü bir kararlaşma ve netleştirme sürecinin geliştirilmesi temelinde büyük fedai duruş ve kahramanlıklar gerçekleşmiştir. Bu süreçte yapımızın ezici çoğunluğunda Zilanlaşma'nın gelişmesiyle hareketimizin genelinde bir fedaileşme süreci yaşanmıştır. Fakat bütün bunlara rağmen, bu netleşme ve fedaileşme sürecine katılmayıp bir tür orta yol çizgisi gibi kendi geri tutum ve duruşunda ısrar eden ve giderek çizgiden kopuşu yaşayan pratikleriyle tasfiyeciliği dayatan birey ve zaaflarına hitap edilen bazılarının da ortaya çıkmıştır. Hareketimizde gelişen netleşme süreci

"Önderliğimiz şahsında tüm hareketimize karşı geliştirilen uluslararası komplo sadece dıştan saldırılarla değil, aynı zamanda içten de ayaklarını oluşturarak sonuç almak istemiştir. Uluslararası komplonun iç ayakları olan Ferhat- Botan ihanetçi çeteciliği bilinmektedir. Bunların amaçları örgütü ve partiyi ele geçirip, sisteme bağlama ve sistemin kirli, anlamsız, köleci yaşamını geliştirmekti"

tüm yapımızda fedaileşmeyi geliştirirken, aynı zamanda bu sürece katılmayan ve buna gelmeyen bazı bireyler şahsında tasfiyeci duruşu da netleştirmiştir. Bu çerçevede en temel savaş alanımız olan Botan alanında, Dr. Ali - Dicle şahsında ortaya çıkan sağ savunmacı, tasfiyecilik ile Avrupa alanında 2004'den beri kendisini netleştirmeyen, hareketin toparlanma sürecine katılmayan hizipçi, tepkici tasfiyeci duruşların artık aşılma zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

2007 yılının başından bu yana mücadelemizin yeni bir sürece girdiğini tespit eden hareketimiz, gelişen ideolojik netleşme çerçevesinde netleşmeyen kişilikleri netleştirmeyi gündemine almış ve bu temelde Botan'da görevli bulunan Dr. Ali ile Dicle'nin pratiği değerlendirilerek görevlerine son verilmesi ve soruşturmaya çekilmesi kararı alınmıştır. Çünkü bu kişiliklerin savaş ortamında geliştirdikleri ilişki ve yaşam tarzları, bırakalım savaşı ve devrimci yaşamı geliştirmeyi, yozlaşmayı, çürümeyi ve ruhsal düzeyde bitirmeyi geliştirmekte, bu da düşmanın operasyonlarla yapamadığını, savaşçı yapısında ruhsuzluğu geliştirerek yapma anlamına gelmekteydi. Bu nedenle bu kişiler görevden alınarak soruşturmaya alınmışlardır. Uzun süren soruşturma ve en son gerçekleşen platform ile birlikte pratikleri yargılamaya tabi tutulmuş ve geliştirdikleri gizli sosyal reformculuk, sağ savunmacı anlayış temelinde taktikte, savaş tarzında, yaşam, örgüt ve özgürlük ölçülerinde yaratılan tahribatlardan dolayı her ikisinin de parti ve HPG üyeliklerine son verilmiş, iki yıllık emek sürecine alınmaları kararlaştırılmıştır. Bu iki yıl ardından partiye yazacakları rapor temelinde durumlarının yeniden değerlendirilmesi uygun görülmüştür. Bu tasfiyeciliğin yarattığı tahribatlar nedeniyle Botan alanında önemli kayıplarımız yaşanmış ve mücadelede ciddi boşluklar oluşmuştur. Bunu gidermek ve tasfiyeci sürecin tüm etkilerini ortadan kaldırma, direniş çizgisini geliştirme ve şehitlerin anısına bağlılığın bir gereği olarak gerekli olan tüm ek tedbirler de alınmıştır.

Avrupa alanında toparlanma sürecine katılmayan duruşlar sergilenmiştir

Avrupa alanında 2004 yılından beri devam eden ve bugüne kadar çizgiye tam olarak katılımı gerçekleştirmeyip kendinde ısrar eden anlayışın netleştirilmesi bir süreden beri gündemimizde bulunmaktaydı. Bu anlayışın başını çeken Rıza arkadaşın merkez alanımıza gelmesiyle birlikte netleşme süreci geliştirilerek belli bir sonuca gitmesi için uygun koşullar oluşturulmuştur. Hareketimizin toparlanma sürecine katılmayan, tepkici bir duruş sergilenerek örgütümüzün Avrupa'da toparlanmasını zorlaştıran, böylelikle birçok kadronun kopuşuna, zararların gelişmesine yol açan bu hizipçi-tepkici-tasfiyeci anlayışın etkilerinin tümüyle aşılarak hem Avrupa'da, hem de genelde netleşmenin gelişmesi için gerekli tartışma ve yoğunlaşma süreci derinleştirilmiştir. Bu kapsamda geliştirilecek son platformlarla bu sorunun sonuçlandırılması kararlaştırılmıştır. Bugün pratik açıdan Avrupa zemininde bir toparlanma ve gelişmenin yaşanması bu tür engelleyici-tasfiyeci yaklaşımlarla mücadelenin bir sonucudur.

Elbette ki buradaki hedef tasfiyeciliğe bulaşan tüm arkadaşların özeleştirilerini vererek, sürece doğru katılım ve Önderlik çizgisiyle bütünleşmelerini sağlamaktır. Partimiz bu tarihsel sü-

reçte kişinin durumu ne olursa olsun, katmayı, sürece dahil etmeyi ve Önderlik çizgisiyle bütünleşmeyi sağlamak için gereken özveri ve kazanımcı yaklaşımı esas almaktadır. Ancak ilkesel duruşu başarı için vazgeçilemez olarak görmektedir. Kuşkusuz her kişinin durumu açısından kendilerinin doğru özeleştiri vermesi ve yeniden katılım tutumunu geliştirmesi yaklaşımı kendileri için belirleyici olacaktır.

Partimiz, mücadelemizin bu önemli döneminde geliştirdiği Êdi Bese Hamlesi'nin birinci aşamasında, önüne koyduğu ideolojik netleşme sürecini ikinci aşamada da ideolojik netleşme ve örgütlenme hamlesi biçiminde devam ettirmeyi karar altına almıştır. Çünkü ideolojik netlik ve bu temelde güçlü bir örgütsel öncülük başarı için şarttır. Bu anlamda yaşanan sağlamlaşma ve çelikleşme ile beraber kırıntı düzeyinde de olsa her türlü tasfiyeci anlayışların tümden aşılması temel bir hedef durumundadır. Daha çok bireyler düzeyinde yaşanan bu tür duruş biçimlerinin hareketimiz tarafından kabul edilmeyeceği ve aşılacağı tutumu geliştirilmiştir. Bu anlamda ister gerilla da ister siyasal alanda ister cezaevinde olsun kişiler nerede bulunursa bulunsun, ne düşmana giden, ne de partiye doğru temelde katılan anlayışın tümden giderilmesi gerekmektedir. Çünkü geçen pratik süreç gösterdi ki, bu tür anlayışların varlığını sürdürmesi devrimci yaşamı ağırlaştırdığı gibi son tahlilde tümden devrimden kopma ve düşmana gitme tehlikesini de bağrında taşımaktadır. Bu nedenle mücadelemizde artık bu tür arada duran, fırsat bulduğunda tasfiyeciliğe soyunan duruş biçimlerinin aşılması bir gereklilik olarak görülmüştür. Toplantımız bütün bu durumları değerlendirerek, hareketimizin olmazsa olmaz kabilinden başarı sürecine kilitlenmesi gerektiğini, bunun için de her açıdan netleşen bir ideolojik duruş ve yetkin bir örgütsel öncülüğü şart görmektedir. Bu açıdan partimizin geliştirdiği netleşme sürecine tüm kadroların güçlü katılması, her türlü tasfiyeciliğe karşı daha yetkin bir mücadele ile dönemin kazanılmasını garanti altına almak temel bir görevdir.

PKK özünde bir kadın hareketidir

Demokratik Komünal sistemin iki temel öncü gücü konumundaki kadın ve gençlik üzerinde de tartışma ve değerlendirmelere gidilmiştir. PKK özünde bir kadın hareketidir. Tüm çalışma alanlarında kadın özgürlük çizgisini geliştirmek temel bir görevdir. Bu da kadının bulunduğu her alanda erkek işbirlikçiliği, taklitçiliği ve dar cinsiyetçi yaklaşımlara karşı bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Cins mücadelesinin ideolojik, ulusal, toplumsal ve örgütsellikle birleştirilmesi gerekir. Aksi takdirde dar kalır, dar kalınca çözümsüzlük gelişir. Bu da sonuçta işbirlikçiliğe kadar götürür insanı. İşbirlikçi, geleneksel kadın özünde özgür kadın kimliğini kendisine yedirmemiş ve kadın kurtuluş ideolojisini benimsememiş kadındır.

Erkek egemenlikli zihniyet ve duruşlara karşı mücadelenin yanı sıra her iki anlayışla mücadele yürütülmeden, kadının özgür kişiliği ve iradeleşmesi gerçekleştirilemez. Kadın cins mücadelesini yetkince ve kararlıca yürüterek erkek gölgesinden ve geleneksel kadın özelliklerden kendisini kurtarmalıdır. Kendi özgün örgütlülük ve toplantılarında buna özel bir önem vermesi gerekmektedir. 5 bin yıllık tarihi bulunan erkek egemenlikli yaklaşımın kolayca aşılamayacağı ve erkek egemenlikli zihniyetin aşılmasının kolay gerçekleşmeyeceği bilinen bir husustur. Bu nedenle Önderliğimizin geliştirdiği özgürlük çizgisi temelinde her türlü egemenlikçi ve köleci zihniyete karşı mücadele ile özgür, iradeleşmiş kadını ve özgür demokratik erkeği yaratmak yeni toplumun inşasında temel taşlar olacaktır. Bu eksende geliştirilecek mücadelenin ciddi bir yetkinlik, özgür yaşamda ısrar ve kararlılığı gerektirdiği kesin bir gerçekliktir. Özellikle kadının geleneksel erkeğin hakimiyetçiliği ve düşürücü özelliğini göz ardı etmemesi, bunun içinde yetkin bir cins mücadelesini geliştirmesi, PKK'lileşmede en önemli halka olmaktadır. Bunun bilincinde olmayan kadın, her zaman tasfiyeciliğin tamamlayıcı öğesi ve zemini olacağını bilmelidir. Nitekim Dr. Ali ihanetçi-tasfiyeci pratiğinde de bir kez daha açığa çıkan bu gerçekliktir. Bu nedenle de tasfiyeciliğe karşı mücadele de özgür kişiliği geliştirmek temel ölçüdür. Bunun için de kadın köleliğine ve erkek egemenliğine karşı mücadele esastır.

Ortamımızda hiçbir erkek, kadın üzerinde politika yapma, kendine göre kadın oluşturma, ahbap-çavuş ilişkisi geliştirme, özgürlük ölçülerini geriye çekme konumunda olamaz. Buna hiçbir erkek ve kadın izin vermemelidir. Çünkü bu tasfiyeciliktir. Böyle bir tutumu parti saflarımızda geliştirmenin, ne ile kılıflamak isterse istesin en sömürgeci burjuva veya köleciden daha kötü bir konumu ifade ettiği açıktır. Elbette özgürlük ölçülerini geliştirmek için cins mücadelesini yürütmek sade-

ce kadın militanın sorunu değildir, bu aynı zamanda erkek militanın da görevidir. Kendindeki erkek egemenlikli zihniyeti kırmak temel bir görev olup, PKK'lileşmenin vazgeçilmez ölçüsü olarak ele alınıp yaşamda somut temsile kavuşturulmalıdır.

Önderlik kadın özgürlük duruşunu kendi çizgisinin teminatı olarak tanımlamaktadır. Kadın bunun bilincinde olarak çizgiyi korumakla yükümlüdür. Bu anlamda hiçbir biçimde gizli veya açık tasfiyeciliğe de izin vermemelidir. Bu konuda kadın hareketinin öncelikle en başta bu tür yaklaşımlara karşı tutum ve tavır takınması gerekmektedir. Bunun için de öncelikle kendi iç birliğini ve örgütlülüğünü yetkinleştirmesi şarttır.

Devrimimizin temel öncü güçlerden birisi de gençliktir. Gençliğin bu rolünün farkında olarak öncelikle örgütsel çizgide bir netliği yakalaması, düşmanın yönelimlerini boşa çıkacak bir tarzın geliştirilmesi üzerinde durulmuştur. Bu temelde gençlik kendisini hiçbir sınırlamaya tabi tutmadan daha fazla aktifleşmeli hem halkın öz savunma gücü olmalı, hem de, gerillaya katılmalıdır. Kürt toplumu genç bir nüfustur. Gençliğin çok sınırlı bir kesimi örgütlenerek etkilenebilmiştir. Yine Newroz vb günlere gençliğin katılım düzeyi ile örgütlülüğü arasındaki ilişki değerlendirildiğinde, önemli bir gençlik kesiminin örgütsüz bırakıldığı ve bu konuda ciddi bir yetersizliğin yaşandığı ortaya çıkmaktadır. Bu konu üzerinde durularak sorunun giderilmesi, geleceği kazanmada oldukça önemlidir.

Êdi Bese Hamlesinin hedeflerine ulaşması da gençliğin belirtilen yetersizliklerden kendisini kurtarmasıyla olacaktır. Kürdistan gençliği Apoculaşmaksızın, yani Apocu bilinç, kültür, cesaret, kararlılık ve örgütlülüğü geliştirmeksizin, kendi özgür geleceğini de garanti altına alamaz.

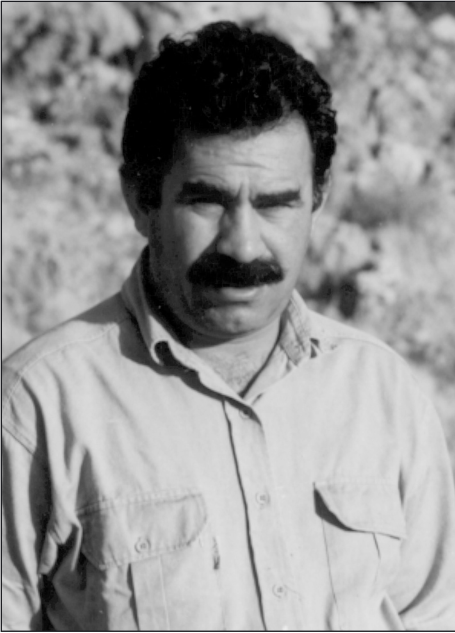
Bundan önceki PKK meclis toplantısında, yapılan tartışma ve değerlendirmelere bağlı olarak tasfiyeciliğin etkilerine, liberalizm, bürokratizm ve dogmatizme karşı mücadele yürütülme kararı alınmıştı. Bu konuda çeşitli talimat, perspektif ve toplantılar ile Parti çizgisinin yaşamda, örgütte ve eylemde netleştirilmesi için tasfiyecilikle mücadelede belli çalışmalar yürütülmüştür. İstenilen düzeyde olmazsa da, bu konuda genel olarak kadroda ve hareketin bütününde belli bir örgütsel duyarlılık ve toparlanma gelişmiştir. Ancak bazı bireyler şahsında ortaya çıkan tasfiyeci pratikler yaşanan kayıplar, istenilen düzeyde halklaşmama, Komünal sistemi örgütlemedeki yetersizlikler, kendine görelikler, ideolojik mücadeleyi yürütmedeki yüzeysellikler, ortaya çıkan devrimsel gelişmeyi gerektiği gibi değerlendirmeme türü yetersizlikler hala önemli ölçüde varlığını sürdürmektedir. Sorunun özünün ise, ideolojik ve zihniyet olduğu, Önderlik görüşlerinin benimsenmesi ve içselleşmesinde bir yüzeyselliğin yaşandığını, esas olarak da partiye doğru katılım sorunu olarak tanımlamak gerektiği açıktır. Bu sorunlarla sonuç alıcı bir tarzda mücadele edildiği oranda ilerleme sağlanacağı göz önüne getirildiğinde, bu konuda hiçbir ertelemeciliğe ve gevşekliğe izin verilmemesi dönem öncülüğünün en temel özelliği olarak ortaya çıkmaktadır.

Tasfiyeci pratikler kayıpların yaşanmasına neden olmuştur

Partimizin tüm yetersizlik ve geriliklere rağmen yakalamış olduğu, örgütsel toparlanma ve gelişme bu konuda ilerlemek ve sonuç almak için önemli imkanlar sunmaktadır. Hiç kimsenin parti saflarını muğlaklaştırıp, kendisini yaşatmasına ve tasfiyeciliği geliştirmesine izin vermemek dönemin öncü militan tarzıdır. Bu tarzın bir yaşam tarzı haline getirilmesi gerekmektedir.

Belirtilen sorunların kaynağında parti yönetiminin yetersizlikleri bulunmaktadır. Açık ki, bu yetersizliklerle açığa çıkan olanakları değerlendirmek, Êdi Bese Hamlesine öncülük etmek zordur. Partinin kendisini önümüzdeki sürecin gereklerine yanıt veren tarzda bir örgütlülüğe kavuşturması, kadroların her bakımdan netleştirilmesi, yeni kadro adayları ve katılımla güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle bu sorunların köklü bir çözümlemeye kavuşturulması ve gerekli tedbirlerin alınması temel görevdir. Bunun için her zamankinden daha fazla, kapitalist sistemin her türlü ideolojik akımlarına, milliyetçiliğe, dinciliğe, cinsiyetçiliğe, bilimciliğe ve anlamsızlaştırma saldırılarına karşı kadronun duyarlı kılınması, politik ve örgütsel reflekslerin geliştirilmesi gerekmektedir. Özellikle Ortadoğu gerçekliğinde geliştirilmeye çalışılan İslamın siyasallaştırılması, dinin siyasi amaçlar için istismar edilmesi eğilimine karşı, ilkeli, duyarlı ve etkin bir ideolojik mücadele yürütülmesi bu dönemde ihmal edilmemesi gereken bir görev haline gelmiştir. Dönem ancak böylesine netleştirilmiş kadro ve öncülükle karşılanabilir ve başarılabilinir.

Êdi Bese Hamlesinin ikinci aşamasını başlattığımız bugünlerde gerçekleştirdiğimiz bu toplantı, esas olarak, hamlenin ikinci aşamasında ortaya konulan İmralı İşkencesine Son, Acil Tedavi, Öcalan'a Özgürlük, Kürdistan'a Barış hedeflerine ulaşmanın öncü planlamasını yapmıştır. Bu da özünde ideolojik, politik, örgütsel, diplomatik, meşru savunma, öz savunma, halkın demokratik Komünal örgütlülüğünün geliştirilerek, demokratik konfederalizmin inşasını gerçekleştirmek anlamına gelmektedir. Önder Apo'nun özgürlüğü anlamına da gelen bu planlama belirtilen görevlerin başarılması halinde uzak bir ihtimal olmadığı açıktır. Ancak bu hedefe ulaşabilmek için kadroların netleştirilmesi, yeni kadrolaşmaların geliştirilmesi, sürece daha güçlü öncülük edilmesiyle sağlanacaktır. Belki de hiç olmadığı kadar bu dönem "ne kadar öncülük, ne kadar eğitim-ideolojikleşme, ne kadar örgütlülük, ne kadar siyaset-diplomasi ne kadar katılım, savaş ve serhıldan o kadar çözüm" formülasyonu geçerli olacaktır. Tüm yoldaşların sürecin yüklediği görev ve sorumlulukların bilincinde olarak, tam bir Apocu sorumluluk ve duyarlılıkla harekete geçecekleri ve önümüzdeki dönemi halkımıza kazandıracaklarına olan inancımızı belirtiyor, çalışmalarında üstün başarılar diliyoruz.

Abdullah Öcalan

Topyekûn imha sürecinde PKK de topyekûn mücadeleye başlar

"Demokratik Siyaset Akademileri bir dakika bile gecikmeksizin kurulmalıdır. Genelde siyaset, özelde ise demokratik siyasetin yapılabilmesi için siyaset akademilerinin kurulması şarttır. Bu akademilerde halk, demokratik siyaset konusunda eğitilebilir. Oyunların önüne ancak bu şekilde geçilebilir. Kürtleri kandıramazlar. Bazı yazarlar, 'Apo siyaseti biliyor, ama parası yok' diyor. Doğrudur, benim param yok, ama onurum var"

Ayın 20 veya 22'sine kadar hücre cezasına itiraz hakkım var 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne. İnfaz Hakimliği'nden karar geldi, buna karşı itiraz hakkımı kullanacağım. Avukatlarım müdahil olabilir, ben itiraz savunmamı yazacağım.

Savunmalarımın dün AİHM'e ulaşmış olması lazım.

Yunanistan dosyasıyla ilgili gönderilen vekalet bana ulaştı. Hem Türkçe tercümesini hem Yunancasını imzaladım. Herhalde dava açılır.

Artık işlemler başlatılabilir. Başka avukatlara da özel vekalet verilebilir. Biliyorsunuz, Yunanistan'dan yasadışı bir şekilde çıkarıldım. Yunanistan mahkemesi, benim Yunanistan'a yasal girdiğime ilişkin bir karar vermişti, ama çıkarılışım yasadışı şekilde oldu. Nasıl çıkarıldığım konusu önemlidir. Beni Yunanistan Büyükelçiliği'nden zorla çıkardılar. İltica başvurum da vardı, buna ilişkin başvurumu yapmıştım. Uçak İsviçre'den getirilmişti, CİA uçağıydı. CİA uçakları birçok yerde kullanılmıştı, bununla ilgili raporlar var. Türkiye'de de Sabiha Gökçen'in CİA uçakları için birçok kez kullanıldığı biliniyor. Benim Yunanistan'dan nasıl çıkarıldığım üzerine durursunuz. Hatta havaalanına giderken şoför belki on kez durdu, dolandı, ben o zaman anlamamıştım. Daha sonra cipi bilerek uçağa çarptırdı, uçak bozuldu, bir süre bekletildik. Ben yine anlayamadım. Şoförler anlamıştı, biliyordu. Yunanlıların bir kısmı işbirlikçi, bir kısmı da onurluydular. Yunan görevlilerin bir kısmı komploda görev almışlardı, bir kısmı da vicdanına kulak vermişlerdi, böyle davrandılar, benim teslim edilmemden rahatsızdılar. Bizim şahitlerimiz de var. Kostulas, Kalenderides, Ayfer de vardı. Ayfer'in iltica durumu da var zaten. Hem uluslararası hukukun hem de Yunan hukukunun aklanması açısından bu dava önemlidir.

Dünya Sistemi kitabını bitirdim. İyi bir kitaptı. Schmitt'in Siyasi İlahiyat kitabını aldım. Son Sömürge: Kadınlar kitabını da aldım. Tarih Nedir Kitabını getirebildiniz mi? Popper'in kitabıydı değil mi? Eğer baskısı piyasada kalmamışsa beklemeye gerek yok, bir dosttan da temin edilebilir. Yalnız Mahir Kaynak'ın son zamanlarda çıkan bir kitabını vermediler. Ergenekon'la ilgili. Bana verilmesi sakıncalı görülmüş, 'bu kitabın verilmesi sakıncalıdır' diye tutanak tuttular. Kitabı Ömer Lütfi Mete ile birlikte yazmıştı herhalde. Benim bilmemi istemedikleri bilgiler olması nedeniyle vermediler. Aydınlanmamı istemiyorlar, ama ben zaten kendimi aydınlatmışım. Buraya özel bir uygulama. Halbuki Mahir Kaynak (MİT) Müsteşardı, o da sakıncalıysa, bilemiyorum. Kitapta benimle ilgili bazı bilgiler var, devlete ilişkin, İngilizlere ilişkin bazı şeyleri anlatıyor, Londra merkezli planların, politikaların nasıl oluşturulduğunu biliyor, yazıyor. Ergenekon ile ilgili açıklamaları var. Mahir Kaynak, benim için kısmi bir bilgi kaynağıydı, bunu kesiyorlar.

Londra merkezli bir siyaset var

Yalçın Küçük'ün kitaplarını getirdiniz mi? Yalçın Küçük'ün yeni kitabı çıkmış mı? Eğer çıkarsa gönderirsiniz, önemlidir. Yalçın Küçük, ilişkileri biliyor, bazı değerlendirmeleri var, önemli. Benim Yahudilere ilişkin söylediklerime benzer şeyleri söylüyor. 1550-1600 yıllarında Yahudiler Osmanlı'da güçlüdür. Osmanlı'yı padişahlarla birlikte Yahudi bankerleriyle kadınlar yönetmiştir, Hürrem Sultan, Nurbanu Sultan onlar, yönetimde etkili olmuşlardır. Yalçın Küçük'ün "içimizdeki İsrail, gerçek İsrail'den on kat daha büyüktür" sözü çok iddialı bir sözdür. Bunu boşuna söylemez. Çok büyük bir iddia olduğuna göre, kaynakları da var. Hatta bunları yayınlamamasını istemişler. Kendisi tehdit diyor. "Ama ben bunları yine de söylüyorum" diyor. Artık arkasında kim var, gücünü nereden alıyor, nereye kadar gider bilemiyorum.

İngiliz Kraliçesi de Türkiye'ye geldi, Kraliçe öyle boşuna gelmez. Londra merkezli bir siyaset var. Yalçın Küçük AKP için de "üçlü örtünme var" diyor. Eşlerinin 1980 sonrası kapandıklarını belirtiyor. Bu üçlünün 1980 öncesin-

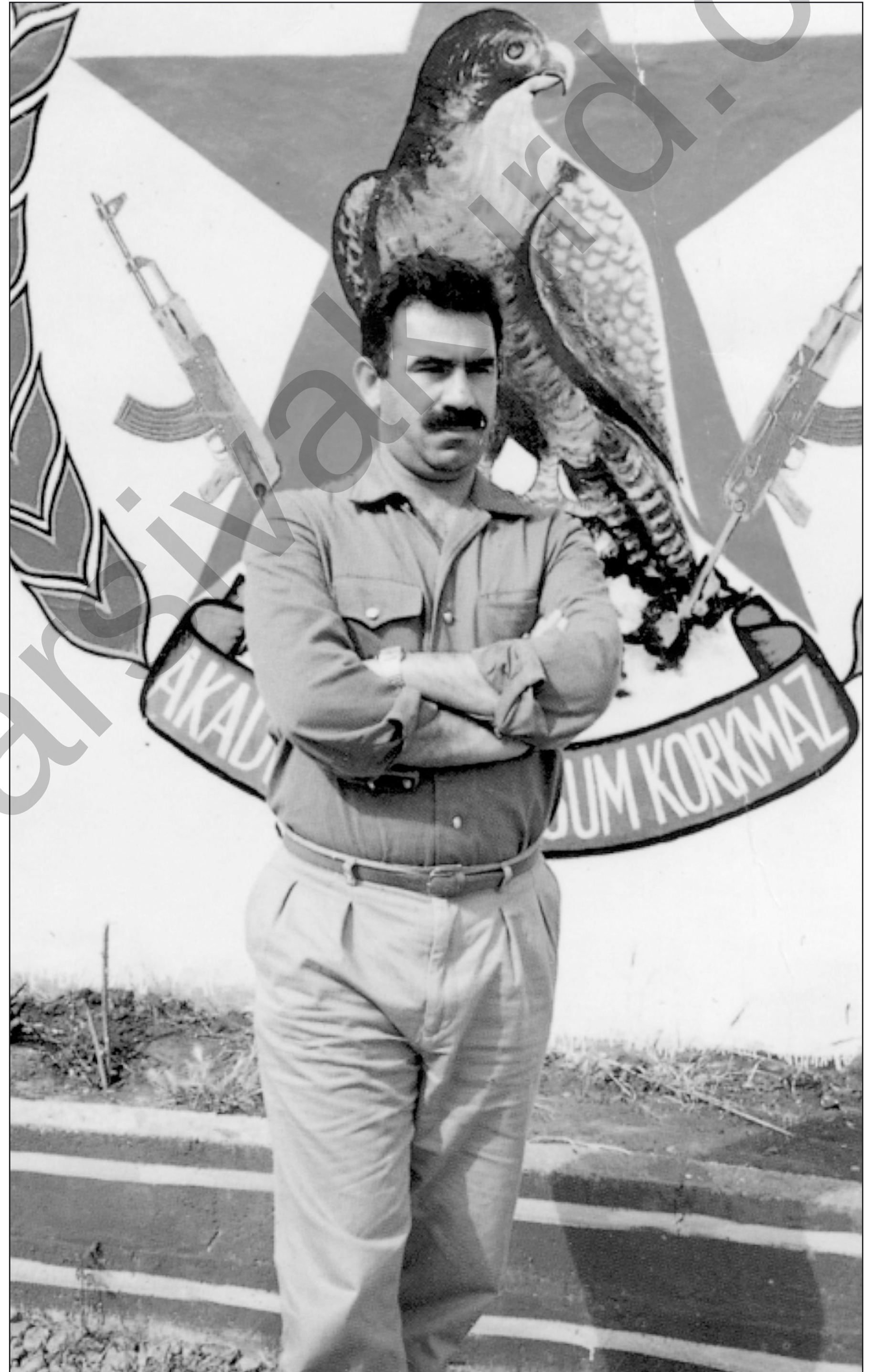
den hazırlandığını ve Refah Partisi'ne sızdırıldığını belirtiyor. Bunlarla Refah Partisi'nin nasıl pasifleştirildiği de anlatılıyor. Bu üçlü kurucu biliniyor. Kraliçe belli amaçlarla geliyor, bunların derin ilişkileri var. Abdullah Gül'ü getiren de onlar. Bu ilişkiler yeni değil, eskiye dayalıdır. Kraliçe'nin Anıtkabir'e çıkması politika icabıdır. Onlar Mustafa Kemal'i iyi tanıyorlar. Benim Mustafa Kemal'e ilişkin değerlendirmelerim basında son zamanlarda tartışılıyor, ilginç değil mi? Mustafa Kemal-İnönü ilişkileri. İnönü geldikten sonra Mustafa Kemal'in fotoğraflarının kaldırıldığı tartışması.

Mustafa Kemal, 1919'da Anadolu'ya geçerken İngilizlerden izin almıştı, ama sonra onları atlattı. Vahdettin'den de izin almıştı, onları atlattı. Sonra bağımsızlığa yöneldi. Hakkında tutuklama ve idam kararı çıkardılar. Mustafa Kemal yurtseverlik düşüncesiyle hareket etti. 1919 hareketini kendi liderlik vasfıyla yönetti. İngilizler Mustafa Kemal'in kendilerini atlattığını fark ettiklerinde, ona büyük öfke duydular. 1922'den itibaren İngiliz yanlısı Cavit, Dr. Nazım onlar etkili oldular. O zamanlar Teşkilat-ı Mahsusa vardı, bu teşkilatta İslamcı Mehmet Akif Ersoy –Teşkilat-ı Mahsusa'da görevliydi–, Said-i Nursi, İngiliz yanlısı Dr. Nazım, Cavit Bey onlar var. (Kurtuluş savaşını kastederek) O dönem bunların Anadolu'ya geçmelerine Teşkilat-ı Mahsusa yardımcı oldu. Mustafa Kemal ne İngiliz yanlısı, ne ittihatçı ne de Teşkilat-ı Mahsusadandı. Kendi liderlik gücüyle hareket ediyordu.

Mustafa Kemal daha önce bunlar için çok kızarak "hepsini idam edeceğim" demişti. Mustafa Kemal'e suikast düzenlendi. Bununla ilgili Kazım Karabekir yargılandığında, diğer bütün paşalar sivil kıyafetlerle mahkemeye gittiler, bu bir tavırdı. Rauf Orbay onlar da vardı, ittihatçı kadrolar falan vardı. Kazım Karabekir'in idamını engellediler. Mustafa Kemal, onların gücünü tam anladı, onlarla 1926'da bir uzlaşmaya gitti. O zamana kadar bazıları idam edilmişti ya da tasfiye edilmişti. Mustafa Kemal Çankaya'dayken İnönü'nün ölüm haberi üzerine çocuklarına miras bırakmıştı. Celal Bayar da o kadrodandı, Alliance okulunda okumuştu. İş Bankasının kurucusudur, arkasında sermaye var. Onu öylesine değil, aralarında bir denge unsuru olduğu için idam edemediler. İngilizler Şattül Arap, Mezopotamya topraklarına yöneldi.

CHP ve MHP Ergenekoncudur

Türkiye NATO'ya üye oldu. 1951'de Ergenekon kuruldu. Amerika her yerde bu tarz teşkilatlar kurdu. Bunlara yerel isimler verdiler. İtalya'da Gladio, Türkiye'de Ergenekon. Gladio, İtalya'da gladyatörden geliyor. Savaşçıdır, eski savaşçılar, yani "kahraman." Ergenekon da Türkiye için "kahramanlık" ifade ediyor, bir simgedir. 1950'den 1990'lara kadar kırk yıl boyunca Ergenekon'un maaşının Amerika tarafından verildiği belirtiliyor. İtalya'da biliyorsunuz Gladio'yu savcı falan var, kaldırdılar. Türkiye'de ise Ergenekon kaldırıl-

madı. Türkiye "çekincelerim var" diyerek kaldırmadı. Şimdi büyük kesimi temizlenmeye çalışılıyor, daha doğrusu, kanuni düzene çekilmeye çalışılıyor. CHP ve MHP de Ergenekoncudur. Ergenekon kısmen tasfiye edilip kanun içerisine alınmaya çalışıldığı için MHP ve CHP de şapa oturdu. Bu nedenle MHP ve CHP hemen demokratikleşmeden söz etmeye başladı. CHP bundan sonra sosyal demokratlığa soyunacak, bunlar sahtekardır, Kürtler bunlara kanmasın. Bahçeli de kendi çevresini kontrol altına almaya çalışıyor. Bahçeli'nin danışmanı da Alparslan Türkeş'in vasiyetinden bahsederek, "milliyetçiliği demokratikleştirmek Türkeş'ten bize kalan vasiyettir" diyor. MHP değişir mi değişmez mi bilemiyorum, Bahçeli, bir değişimin gerekliliğinden bahsediyor, bu gerekliliği de görüyorlar, ama benim MHP konusundaki görüşüm olumsuzdur, değişir mi değişmez mi bilemiyorum.

Erdoğan'ın Kürtlere ilişkin önceki konuşmaları var, demokrasiden bahsediyor. Daha sonra bu konuşmalarının hepsini geri aldı. Ergenekon'la ilgili Atabeyler çetesinin başı bir yüzbaşıydı. Basında okudum, kendisi "bunun gibi tam kırk iki hücre var" diyor. Hepsinin başında bir yüzbaşı olduğu düşünülürse, büyük yapılanmadır. Atabeyler çetesi baskınında Erdoğan'ın evinin krokisi de çıkmıştı. Daha sonra darbe tartışmaları da gündeme geldi. Erdoğan, bunların gücünü anladı, korktu ve teslim oldu, kendi partisinin onayı olmadan 4 Mayıs'ta Genelkurmay başkanıyla Dolmabahçe'de anlaştı. Dolmabahçe kriterleri oluştu. ABD ve AB de Erdoğan'a tam destek verdi.

Dolmabahçe anlaşmasıyla yeni bir döneme girildi

Genelkurmay da Ergenekon tarafındandı. O da Başbakanla uzlaştı. Bu iki kesim uzlaşınca, MHP ve CHP sapa geldiler. Bunun için Genelkurmay bunlar için 'bunlar, PKK'den de daha tehlikelidirler' dedi. Genelkurmay bu sözü boşuna sarf etmedi. Bu, 'sizi gözden çıkardık, sizinle işimiz bitti' demektir. Bununla CHP'nin dışarıda kaldığını ve tasfiye edildiğini anlıyoruz, desteklerini çektiler. Genelkurmayın sözünü böyle anlamak gerekir. Erdoğan ve Genelkurmay başkanının bu anlaşmasının Kürtler için anlamı şudur: Erdoğan daha fazla bu Ergenekon üzerine, bu çetelerin üzerine gitmeyecek, buna karşılık o çeteler de kanun çerçevesine alınacak, kanun dışı eylem yapmayacak. Genelkurmay da Kürtlerin, PKK'nin üzerine her türlü silahla gidecek. Bu anlaşmadan sonra Erdoğan, Kürtlere ilişkin söylediği bütün sözlerini geri almış oldu. Kamuoyu bunları bilmiyor, DTP de tam anlayamıyor. Bütün bunları kamuoyunun bilmesi gerekir. Bütün bunlarla yeni bir döneme girildiğini anlamak lazım. Önümüzde yeni bir dönem var. ABD'de de buna (anlaşmaya) izin verdi. O tarihten sonra da Kürtlere ve PKK'ye karşı her tür yönelim, hava ve kara operasyonları yapıldı. Kürtler bunu böyle anlamalı. Ergenekon'a da yeni bir şekil veriyorlar.

"Dolmabahçe anlaşmasından sonra Erdoğan, Kürtlere ilişkin söylediği bütün sözleri geri aldı. Bunları kamuoyunun bilmesi gerekir. Yeni bir döneme girildiği anlaşılmalıdır. Önümüzde yeni bir dönem var. ABD'de de buna (anlaşmaya) izin verdi. O tarihten sonra da Kürtlere ve PKK'ye karşı her tür yönelim, hava ve kara operasyonları yapıldı. Kürtler bunu böyle anlamalı. Ergenekon'a da yeni bir şekil veriyorlar"

Basında bazı yazarlar aracılığıyla beni de Ergenekon'la ilişkilendirmeye çalışıyorlar. Daha çok Bülent Orakoğlu bunu yapıyor. O bilmiyor, tesadüflere dayanıyor. Ergenekon'la ilişkilendirilmemdeki amaç, benim manevi gücümü kırmaya, itibarımı düşürmeye dönüktür. Önce benim için Kemalist dediler tutmadı, şimdi de Ergenekon ile ilişkilendirmeye çalışıyorlar. Türkiye'de Ergenekon'u asıl ortaya çıkaran, deşifre eden biziz. Kürtler önemli bir özgürlük zeminini yakalamış, bu şekilde Kürtlerin önünü kesmeye çalışıyorlar. Kayınpedere dayanarak ileri sürüyorlar, hatta bir üsteğmenden on lira aldığımı ileri sürüyorlar. Bunlar asılsız iddialardır.

Şimdi de PKK'yi Güney'de sıkıştırmaya çalışıyorlar. Acaba bitirebilir miyiz diye sürekli saldırıyorlar, bombalıyorlar. Bu bombalamalarla, saldırılarla sonuç almaya çalışıyorlar. Sonuç alamadılar. Radyodan dinledim, birkaç cümleyle verdi, tam alamadım, ama Ertuğrul Özkök, "biz vuruyoruz, kırıyoruz askeri açıdan tamam, ama asıl savaş bundan sonra başlıyor" diyor. Yani toplumsal savaşı kim kazanacak, toplumu kim kazanacak? diyor. Asıl nokta burası. Bu yaklaşımla halkı kazanamazlar. Daha önceleri de Ermenilerle ilgili bir provokasyon yapılmıştı. Ermenilerin başına getirilenleri biliyoruz. Bedirxan beyle Süryanilerin üzerine gittiler, sonra Ermenilerin, sonra da Rumların üzerine gittiler. Şimdi de aynı şeyi Kürtler üzerinde yapmaya çalışıyorlar, Kürtlerin sonu onlar gibi olur mu bilemiyorum, ama bunun olmaması için çok uğraştım.

Pişmanlık yasaları sonuç vermez sadece tahrik eder

Açıkça belirtiyorum; bu bir oyundur. Türkiye Kürtlerin üzerine gitmekle stratejik olarak kaybediyor. İkide bir pişmanlık yasalarını çıkarıyorlar. Pişmanlık yasaları daha çok tahriktir. Bir insana pişman ol denilebilir mi? Bu, insanın doğasına aykırıdır. Ben bunu söylesem, beni de hain ilan edecekler. Pişmanlık yasaları hiçbir sonuç vermez, sadece tahrik eder.

Şimdi belki biraz PKK'nin merkezi, merkezi kadroları dağılabilir, iletişimleri kesilebilir. İletişim imkanları var, ama kullanmazlar. Bu da sonuç vermez. Geçen yılki savunmamda belirttim, yeni savunmamda da kısmen belirttim; PKK için her zaman bir yol

vardır, onlar da bağımsız komutanlıklara yönelebilir. Değişik yerlerde değişik bağımsız komutanlıklar çıkabilir, PKK bu bağımsız komutanlıklara yönelebilir. Kırk komutanlık çıkabilir. Bir karakol basılmış, yüzlerce karakol da basılabilir. Herkesin bir PKK'si olur; Rusya'da, Ermenistan'da, İran'da, Avrupa'da, Yunanistan'da, ABD, İsrail... Biliyorsunuz Osmanlar, Botanlar ayrıldılar, ABD bunların dışında başkalarını yanına alarak yeni bir PKK oluşturabilir. Bunları nasıl kontrol edeceksiniz. Şu anda benim bunları kontrol etme gücüm var. Savunmamda bunları belirtmiştim.

PKK'yi bitiremezsiniz

PKK'nin çok güçlü olduğu ortaya çıkmıştır, eskisinden daha güçlüdür. PKK dört parçada etkilidir. Talabani Barzani gelip geçicidir. PKK'nin ideolojisi dört parçada da halk tarafından önemli oranda benimsenmiştir, Suriye'de güçlüdür, İran'da güçlüdür, Türkiye'de güçlüdür, Güney Kürdistan'da da güçleniyor. Zaten PKK, ideolojik, dar bir kadrodur, böyle de kalabilir, benim de önerim böyleydi. Esas olan özgürlük zeminidir. Bu zemin diridir, kendisini sürekli üretir. Siz bu şekilde PKK'yi bitiremez, bu sorunu çözemezsiniz. Her zaman bir yolu var. Basında okudum, İran'la anlaşabilirler deniliyor, görüşebilirler, anlaşabilirler. El altından ABD ile de görüşebilirler. Çok zorlanırlarsa, bundan sonra İran'la daha da ilişkilenebilirler.

Son dönemlerde İran'la yoğun çatışmalar var. Çok sorun değil. Onlar bir taraftan savaşırken bir taraftan da açık diyalog kapısı bırakıyor. Hem çatışma hem uzlaşma olabilir. İran'la diyaloglar hep böyledir. Bazı arkadaşların İran'la eskiden beri, yirmi yıldır ilişkileri var, birçok tanıdıkları kimseler var, onlarla ilişkilenilebilir. Zaten orada güçlüler. Yüzlerce bağımsız komutanlıklar çıkabilir. Rusya'da çıkabilir, Ermenistan'da çıkabilir, İran'da çıkabilir, Irak'ta, Suriye'de, Kıbrıs'ta çıkabilir. Yunanistan'da çıkabilir, ABD ve Avrupa'da çıkabilir, Türkiye'de beş on ayrı yerde çıkabilir. Ermenistan'da güçlü örgütlenmeleri var, İran'da ve Rusya'da da daha güçlü örgütlenebilirler. Gerekirse Ermenistan ve Rusya'ya da çekilebilir ve orada daha güçlü örgütlenebilirler. Barzani onlar da –kendileri de söylüyor– PKK ile çatışmazlar, Kürt halkının durumu buna izin vermez.

GAP kapsamındaki topraklarda Yahudi sermayesi etkilidir

GAP kurulduğunda, GAP'ın bize karşı oluşturulduğunu açık açık ifade ettiler; "biz GAP'ı Apo'ya karşı kurduk" dediler. Bunların İsrail ile derin ilişkileri var. Yahudi sermayesi etkilidir. GAP kapsamındaki, Urfa'daki bazı toprakları kırk dokuz yıllığına bazı şirketlere, Yahudi sermayesindeki şirketlere kiraya vermişler. Rahşan Ecevit, buna ilişkin bazı endişelerini dile getirmişti, ama işin özünü bilmiyor. Buradaki en güzel, en verimli topraklar bazı şirketlere verilmiş. Bütün bunlar da halk işsiz bırakılarak yapılıyor. Urfa'nın yüzde sekseni işsizdir. Her şey bazı şirketlerin tekeline veriliyor. Doğuş, Zorlu Grubu, Zapsu'nun da holdingleri var, Kiler ve diğerleri. Vestel var, önemli bir marka, dünyanın her tarafında televizyonların çoğunu onlar üretiyorlar.

Eskiden beri Yahudi tüccarlarının Manisa, İzmir'de sermayeleri vardır. Bunlardan biri Vestel Manisa Spor'dur. Desteğini çektikleri gün, hemen düştüler. AKP de küresel sermayeyle, bunlarla ortak hareket ediyor. Aynı şeyleri Güney'de federal devlette de yapmaya çalışıyorlar. Güney'de AKP'ye yakın Çallık Grubu ve diğer birkaç büyük şirket var. Bu küresel sermayeyle Güney'de emaretler –Arap emirlikleri– gibi oluşumlar yapmaya çalışıyorlar. Aynı şekilde Diyarbakır-Erbil hattı, hatta Urfa-Mardin-Diyarbakır- Erbil, oradan Süleymaniye, hatta Kars dahil buralarda aynı şeyleri yapmaya çalışıyorlar. Bunların ekonomideki payı Duyun-u Umumiye dönemindeki paydan on kat, kırk kat daha fazladır. Kraliçenin gelmesinin nedeni, buradaki paylarını garantilemek içindir. Nasıl ki Dersim'de tek bir fabrika bile yapılmadıysa, halk aç ve işsiz bırakıldıysa, bütün bu projeler de Urfa'daki halk aç ve işsiz bırakılarak, mikro kredilere muhtaç hale getirilerek yapılıyor. Böylece halkı denetimlerine alıyorlar.

GAP'ta Atatürk barajını yaptıklarında, anlamaya çalıştım. Bu suyla Suriye ve Arapları denetim altına almayı amaçlıyorlardı. Bununla Araplar denetime alındıktan sonra, İsrail yararına bir denge oluşturuldu. Bu küresel sermayenin denetimi için Mehmet Şimşek, orada yetiştirilmiş ve görevli olarak buraya getirilmiştir. Mehmet'in siyasi bir yönü yok, yanındaki bayanla birlikte görevi tamamen buradaki ekonomiyi kontrol etmektir. Bütün bunların yanında Genelkurmaya da PKK'ye karşı her türlü silahlı yardımı yaparak onu da bu şekilde tutuyorlar.

Ben iki siyaseti önermiştim. Biri Ankara'da demokratik güçlerin, her kesimin içinde yer alabileceği bir siyaset tarzı. İkincisi de Diyarbakır'daki siyaset örgütlenmesi. Demokratik kesimler, küresel sermaye istilasına karşı güçlerini birleştirebilirler. Bütün bu belirttiklerim çerçevesinde Kürtler de Ermenilerin, Süryanilerin, Rumların durumuna düşmemek, Filistin-İsrail gibi olmamak için demokratik siyaseti geliştirmeliler. Türkiye'nin şart-

"PKK'nin çok güçlü olduğu ortaya çıkmıştır, eskisinden daha güçlüdür. PKK dört parçada etkilidir. Talabani Barzani gelip geçicidir. PKK'nin ideolojisi dört parçada da halk tarafından önemli oranda benimsenmiştir, Suriye'de, İran'da, Türkiye'de güçlüdür, Güney Kürdistan'da da güçleniyor. Zaten PKK, ideolojik, dar bir kadrodur, böyle de kalabilir, Esas olan özgürlük zeminidir. Bu zemin diridir, kendisini sürekli üretir"

larını da göz önünde tutarak demokratik siyaseti geliştirmeleri gerekiyor. Daha önce bahsettiğim kadınlara ve demokratik siyasete ilişkin akademilerin kurulması gerekiyor. Demokratik Toplum Kongresi de geliştirilmelidir.

Demokratik çözüme ilişkin üzerime düşeni yaparım

Binlerce DTP'li gözaltına alındı, tutuklandı, DTP'yi de kapatacaklar, geri kalanları da tasfiye edip çok zayıf bırakacaklar. Bazı milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldırabilirler, milletvekilliklerini düşürebilirler. DTP de buna karşı demokratik güçlerle, her kesimle ortak bir şekilde örgütlenmelerini yapabilir.

Tokalaşma konusunda da şunu söyleyeyim: Bahçeli, Hasip'e gel, demiş. İkide bir Hasip Kaplan'a, Ahmet Türk'e gel diyorlar. Eğer gerçekten her iki taraf da samimilerse, çözüm istiyorlarsa kendi aralarında toplumsal bir mukavele imzalarlar. Karşılıklı masaya otururlar, toplumsal mukavele yaparlar. Önemli olan budur, çatışmaların önünü bu alır. Aksi halde sadece tokalaşma, ifsattır, bozucudur, bir işe yaramaz.

Disiplin cezaları da bana bir tehdittir. Bana, "konuşma" ya da "ayağını denk al" diyorlar. Savcıya da söyledim, "siz siyaseti bilmiyorsunuz, olayın gerçeği başkadır" diye. Benim buradan talimat verdiğim söyleniyor. Evet ben talimat veriyorum; bu talimatlar demokratizme ilişkin talimatlardır, barışa ilişkin talimatlardır. Filistin-İsrail gibi olmamaları için talimat verdim, bunları böyle anlamak lazım.

Anaların daha fazla ağlaması istenmiyorsa, bir çözüm aranıyorsa, devlet bir adım atabilir. Demokratik çözüme katkı sunabilir. Başbakana da, hatta diğerleri çözüm istiyorlarsa onlara da, Baykal ve Bahçeli'ye de sesleniyorum; bir çözüm geliştirilebilir, bir çözüm geliştirilirse ben de burada demokratik çözüme ilişkin üzerime düşeni yaparım, hatta ciddi bir adım atılırsa, gerillaların tamamen sınır dışına çekilmesi ve silah bırakması için öneride, çağrıda bulunabilirim.

Bu kadar savaş, Kürtlerin üzerine bu kadar gidilmesi kimin yararınadır! Türkiye burada bir oyuna getiriliyor. Güney Afrika'da da yıllarca birbirleriyle çatıştılar, ama sonunda uzlaşı oldu. Şimdi Güney Afrika demokrasisi dünyanın sayılı demokrasilerindendir. Hatta Türkiye'nin sermayesini bile çekmektedir. Eğer bir çözümün geliştirilmesi isteniyorsa, daha önce de hatta hükümetten, muhalefetten rica etmiştim. Güney Afrika'da olduğu gibi bir Hakikat ve Uzlaşı Komisyonu kurulabilir, Parlamentonun onayıyla olması şart değil, Parlamentonun bilgisinin olmasıyla da olabilir, bunu öneriyorum. Bu komisyonda yirmi otuz kişi yer alabilir, yazarlar, aydınlar bu komisyonda yer alabilir. Bu komisyon Türkiye'nin ortalama vicdanı olabilir. Bu Hakikat ve Uzlaşı Komisyonu gerekli incelemeleri, araştırmaları yapar ve toplumun, çözümün yararına gördüğü hususları, konuları parlamentoya sunar, Parlamentoya öneride bulunur. Parlamento da bunları dikkate alır, değerlendirmeler yapar.

Türkiye büyük bir krize giriyor

Türkiye'ye getirildiğimde, o zaman sorguda dört istihbarat temsilcisi vardı. Genelkurmay adına Kıvrıkoğlu onların temsilcisi vardı, Hükümet temsilcisi de vardı. Onlara da ifade ettim, hatta ilk gelen komutana da ifade ettim: Siz benimle böyle konuşuyorsunuz, ama sizin gücünüz var mı, benimle bu şekilde konuşmaya gücünüz var mı? Onlar da var dediler. Ama daha sonra onlar taktiksel yaklaştılar, bana idam cezası vererek, beni Şeyh Saitleştirme yolunu seçtiler. Bu yolla, oyalayarak PKK'yi de bitirmeye çalıştılar. Aynı soruyu Özal dönemindeki temsilciye de söyledim gücünüz var mı diye. Onlar da var demişlerdi. Kıvrıkoğlu ve ekibi, 2002'de demek ki tasfiye oldular, öyle tahmin ediyorum. Öyle imhayla, Kürtlerin üzerine gitmekle, gençlerin aileleriyle görüşmekle bu sorun çözülmez. Gençlerin aileleriyle görüşmekle o gençleri geri getiremezsiniz. İnsanlara pişman ol demekle insanlar pişman olmazlar. Doğaya aykırı bir şey istiyorsunuz. İnsanlar bunu kabul etmez. Pişman ol demekle daha çok tahrik ediyorsunuz. Her şeyi bu çerçevede almak sadece sorunu derinleştirir. Bu şekilde Kürtlerin üzerine gitmekle, Kürtleri imha etmeye çalışmakla kazanacaklarını düşünüyorlar. Belki Türkiye yenilmez, ama büyük kaybeder. Özal tasfiye oldu, Erbakan tasfiye oldu, ordudan bir kısım tasfiye oldu. Özal'ın tasfiyesi iyi mi oldu, Erbakan'ın tasfiyesi iyi mi oldu, ordudan bir kesimin tasfiyesi iyi mi oldu? Böyle daha mı iyi? Hayır.

Türkiye'ye bir kriz geliyor. Bu büyük bir krizdir, sadece ekonomik değil, sosyal ve siyasal alanlarda da beraberinde krizleri getirir. Güney Afrika'da da yıllarca birbirleriyle çatıştılar, ama sonunda uzlaşı oldu. Şimdi soruyorum Türkiye'nin mevcut şu anki durumu mu iyi, Güney Afrika'nın mevcut durumu mu iyi?

Kürtler de bu saatten sonra birbirleriyle çatışmazlar, Barzani onlar PKK ile çatışmaz, çatışacaklarını sanmıyorum. Bu saatten sonra çatışma ihtimalleri yoktur. Kürtler birbirleriyle çatışmaz, halk buna izin vermez. Herkese de bu şekilde çağrımı yapıyorum.

Kadınlar özgürlüğe kilitlenmelidir

Yeni yazdığım savunmalarım, diğerlerini aşan bir savunma oldu. Dünya Sistemi kitabını okudum. Bu kitapta belirli bir düzeye ulaşılmış, ama pratik anlamda uygulanabilirliği açısından eksiklikleri var, okunabilir. Yine Son Sömürge Ulus Kadınlar kitabında da kadın sorununa ilişkin gerçeğe yakın açıklamalar var. Ama benim savunmalarımın onları aşan bir düzeyi var. Bu kitapların yazarlarının entelektüel bir anlatımı var. Bunlardan farkım ise Ortadoğu'da kaldım, pratiği biliyorum, savunmalarımı yazarken de hem pratik hem de teorik düzeye dayanarak, bu ikisini birleştirerek yazmaya çalıştım. Bu nedenle kendime güveniyorum. Bu konuda iddialıyım.

Savunmalarımda kadın sorununu ele almaya çalıştım. Son Sömürge Ulus Kadınlar kitabında söylediklerime yakın şeyler ifade ediliyor. Ama ben daha derinlikli ele aldım. Toplumların da kadınlar gibi nasıl ezildiğini ve sömürüldüğünü anlatmaya çalıştım. Yani bu savunmalarımda toplumların kadınlaştırılmasını çözümlemeye çalıştım. Önümüzdeki günlerde savunmamın özgürlük adlı üçüncü kısmına başlayacağım. Bu kısımda özgürlüğü anlatmaya çalışacağım. Özellikle günümüzde yaşamın giderek anlamsızlaştığı bir dönemdeyiz. Yaşamın anlamsızlığını aşabilmek için özgürlüğü hedeflemenin, özgürlüğe kilitlenmenin önemini anlatmaya çalışacağım. Özellikle kadınların içinde bulunduğu anlamsız yaşamı aşabilmeleri için, bulundukları durumu aşan iddialı bir yaşamı hedeflemeleri ve özgürlüğe kilitlenmeleri gerekir.

Kadınların akademi çalışması önemlidir. Bu akademide spordan siyasete, hukuktan felsefeye, atölye çalışmalarına, kültür sanat çalışmaları dahil her türlü çalışmalarını yapabilirler. Yine bu akademi çalışması tüm kesimleri kapsamalı. Örneğin bir üniversite öğrencisi de, bir ev hanımı da bu çalışmalarda yerini alabilmeli. Bir dönem köy enstitüleri vardı. Benzer çalışmalar yapmaya çalışıyorlardı. Akademi, enstitüleri de aşıyor. İsim önemli değil, akademi, enstitü de denebilir. Aile, kadın etrafında oluşur. Kadınlar üreticidirler. Ürettikleriyle kendi ekonomik sorunlarını çözebilirler. Mesela bir tarla kiralayarak organik tarım yapabilirler. Böylece işsizlik sorununun çözümüne katkıları olur. Kadın çalışması bana heyecan veriyor. Kadınlar kendilerine güvenebilirler. Özgürlüğe yoğunlaşmaları halinde başaramayacakları şey yoktur. Başarılar diliyorum.

Gençlerin demokratik siyaset alanında deneyim ve perspektif eksikliği var. Bu nedenle gençler, mücadele ederken sabırsız davranıyorlar. Herkes kapitalizmin esiri olmuş durumda, özellikle gençlerde bu durum daha da yoğun. Bu nedenle gençlerin başarı için para, puldan ve kapitalizmin etkilerinden uzak durmaları gerekiyor. Yaşam ancak bu şekilde onlar için anlamlı hale gelir.

Türkiye ve ABD asla dost olamaz

Bunlar PKK'yi Türkiye'ye karşı kullanmak istiyorlar, ama PKK'yi kullanamazlar. PKK bu oyunlara gelmez. İran'la görüşüyorlar, ABD ile görüşüyorlar; PKK ortak düşmanımızdır diyorlar. Türkiye'yi de buna inandırıyorlar. İran geliyor, "PKK ortak düşmanımızdır, teröristtir" diyor. ABD Ortadoğu'yu denetim altına almaya çalışıyor. Türkiye ile asla dost olamaz. Türkiye ve ABD gerçek dost olsa bile karşı tarafta İran-Rusya ilişkileri ve daha onlarca ilişki gelişir.

Operasyonlarla PKK'yi bitireceklerini söylüyorlardı, ama PKK her zamankinden daha güçlüdür. En güçlü dönemini yaşıyor. Bu operasyonlarla PKK bitirilemez. Olan gençlere olur. Ben hem asker kayıplarına hem de gerilla kayıplarına üzülüyorum. Gençlerin ölümüne kim üzülmez ki? Bu nedenle hükümete tekrardan sesleniyorum; Ölümlerin durması ve barışın gelişmesi için adımlar atsınlar. Hükümetin atacağı en ufak bir adımda bile ben üzerime düşeni yaparım. Önemli olan barışın gelişmesi ve ölümlerin durmasıdır. Bugüne kadar da bunun için çalıştım. Devlet içerisinde de bunu yapmak isteyenler oldu, ama tasfiye edildiler. İşte Özal, girişimlerde bulundu, ama sonunu getirmesine izin vermediler. Yine Erbakan, bana mektuplar gönderdi, adım atmak istiyordu. Özal gibi sorunu barışçıl yollarla çözmek istiyordu, ama izin verilmedi, tasfiye edildi. 1999'daki sorgulamam sırasında devletten temsilciler geldiler, görüştük. Barışçıl çözümün gelişmesi halinde PKK güçlerini sınır dışına çekebileceğimi söyledim, ama bunun karşılığında 'siz ne yapabilirsiniz, ne yapacaksınız?' diye

sordum. Onlar 'siz bilirsiniz sorumluluk size aittir, geri çekerseniz bazı adımlar atılabilir' dediler. Ben de barış ortamı gelişsin diye PKK güçlerini sınır dışına çektim. Ecevit de sorunu barışçıl yollarla çözmek istiyordu. 2000'de çıkan Rahşan Affı esasında bu amacı taşıyordu, ama MHP tarafından amacından saptırıldı, engellendi. Affedilmemesi gerekenler affedildi, affedilmesi gerekenler de affedilmedi.

2000'de Devlet Bahçeli, Mesut Yılmaz, Bülent Ecevit, idam edilip edilmememi tartışıyorlardı. Ben de kendilerine, 'benim idamımı bırakın, siz kendinize bakın, kendinizi kurtarmaya bakın, sizin ayağınızı kaydıracaklar. Siz bundan Türkiye'yi demokratikleştirecek ve Kürt sorununu çözecek adımlar atarak ancak kurtulabilirsiniz' dedim. Bunlar bu sorunu çözecek adımlar atmadılar, tasfiye oldular. AKP'nin durumu da aynı. Şemdinli olaylarıyla başlayan bir süreçtir aslında. 2006'da terörü bitireceğiz' dediler, bitiremediler, şimdi de 2008'de bitireceğiz' diyorlar, kimin biteceğini göreceğiz. 1996'larda Tansu Çiller ile Güreş de 'bitireceğiz, Türkiye kritik bir süreçten geçiyor' diyorlardı. Şimdi de Büyükanıt ve Erdoğan 'bitireceğiz ve Türkiye kritik bir süreçten geçiyor' diyor.

Türk devlet geleneğinin ilginç bir yapılanması var, bunu iyi görmek gerekiyor. Büyükanıt ve Erdoğan, Dolmabahçe'de bu devlet geleneğinin dışına çıktılar. Bu nedenle devlet içi çatışmalar var. Büyükanıt ve Erdoğan kendi yapılarını devre dışı bırakarak ikili görüşme yaptılar. Türk devlet-siyaset geleneğinde böyle bir şey olmamıştır şimdiye kadar.

Fikri Sağlar, Büyükanıt'ın önüne dosya bırakıldığını söylüyor, asıl mesele bu değil. Devlet içerisindeki çatışmalardır aslında gün yüzüne çıkan. Ben de Dolmabahçe görüşmelerine dikkat çekmiştim. Ama anlatıldığı gibi dosyaların olduğuna inanmıyorum, burada ikili-gizli anlaşmalar var. Bu ikili-gizli anlaşmalar devlet içerisinde bazı kesimler tarafından kabul görmüyor. Fikri Sağlar'ın açıklaması da bunu gösteriyor. Çok gizli ve üstü kapalı bir görüşmeydi yaptıkları, bulanıktır. Oysa ki Güreş ve Çiller bile daha açık ve aleni görüşüp anlaşmışlardı.

Kürtleri küresel sermayeye bağlamaya çalışıyorlar

Bu işi tek başına operasyonlarla bitiremeyeceklerini biliyorlar. Bununla birlikte küresel sermayeyi de devreye sokuyorlar. Kürtleri küresel sermayeye bağlamaya çalışıyorlar. Devlet, bölgede sayısı beş yüzü bulan bazı işbirlikçi Kürt ailelerini kullanarak, Kürt kimliğini inkar etmeleri karşılığında eskiden onlara ağalık, beylik, şeyhlik, tarikat şefliği verirken, bugün de AKP üzerinden kimliklerini reddetmeleri karşılığında kendilerine para verilmekte, holdingler, şirketler kurulmakta, ihaleler sunulmaktadır. Kürtlüğünüzden vazgeçin size maaş bağlayalım, Kürtlüğünüzden vazgeçin size holdingler kuralım, Kürtlüğünüzden vazgeçin size para verelim diyorlar. Bazı çevreler de bunları destekliyor. Halkımızı bunlara karşı buradan uyarıyorum; bunlar devletin değil, küresel sermayenin ajanıdırlar. Bunlar uluslararası ajanlardır. Bunlara bir merhaba dahi verilmemeli. Bunların dini imanı dolardır. Bunlara çok ciddi paralar verilmiş. Ceplerini ve yüreklerini dolar ısıtıyor. Bunların para için, bir belediye başkanlığı, makam için satamayacakları değer yoktur. Bunların dinle İslam'la alakası yok. İslam dini barış dinidir.

Bunların hepsi Londra merkezli oyunlardır. İşte kraliçe geldi hepsini kutsadı. Kraliçeyle birlikte bir de bakanları gelmişti, kimdi o bakan? O bakan Duyun-i Umumiye'nin temsilcisidir. Bunları iyi görmek gerekiyor.

Camiler toplumsal merkez haline getirilmelidir. Hz. Muhammed döneminde camiler, toplumsal sorunların tartışıldığı bir merkezdi. Camiler, Hz. Muhammed döneminde olduğu gibi bugün de toplumsal sorunların çözüldüğü merkez haline getirilmelidir. İslam dininin özü de budur. İslam dini barışa hizmet eder. İmamlar da bu eksenli çalışmalarına devam edebilirler.

Devletleşmeyle sorunlar çözülmez

Bir taraf imha ve inkarda diretirken, bir taraf da benim de küçük bir devletçiğim olsun anlayışındadır. Oysa benim derdim ne devlet kurmak ne devlet yıkmaktır. Devlet, sorun demektir. Devletleşmeyle sorunlar çözülmez, büyür. Sol da 'biz iktidar olup sorunları çözeceğiz' diyordu. Oysa Rusya ve Çin örneği ortadadır. En son Çin'deki deprem felaketi de bu durumu ortaya koymuştur. Bu nedenle çözüm devletleşmekte değil, gerçek demokratik cumhuriyeti hayata geçirmektedir.

DTP kapatılabilir. Ama kendi demokratik mücadelesi devam eder. DTP kapatılırsa yeniden demokratik toplumlarını oluşturmak için çalışmalarını sürdürmelidir.

Daha fazla kan dökülmemesi için üzerime düşeni yaparım. Çözüm önerilerimi savunmalarımda da derinlikli açtım. En ufak bir çözüm adımı barışın önünü açacaktır. Ama bunların buna cesareti yok. Gül de korkak, Erdoğan da korkak. Çözecek iradeleri yok. Çözmezlerse, Türkiye'yi demokratikleştirme yönünde adım atmazlarsa, onlar da öncekiler gibi yok olup gidecekler.

İran için tehlikeler var, İran Japonyalaşabilir, nükleer tehlikeyle karşı karşıya kalabilir.

**"Daha fazla kan dökülmemesi için üzerime düşeni yaparım. Çözüm önerilerimi savunmalarımda da derinlikli açtım. En ufak bir çözüm adımı barışın önünü açacaktır. Ama bunların buna cesareti yok.
Gül de korkak, Erdoğan da korkak. Çözecek iradeleri yok. Çözmezlerse, Türkiye'yi demokratikleştirme yönünde adım atmazlarsa, onlar da öncekiler gibi yok olup gidecekler"**

Ayrıca tüm Irak halkını selamlıyorum. Savunmalarımda onların Uruk'tan günümüze beş bin yıllık tarihini ve trajedisini işledim, savunmalarım onları da kapsıyor, nasıl köleleştirildiklerini ve bundan tüm Ortadoğu için de geçerli olan demokratik konfederalizm'le çıkışı ve nasıl özgürleşeceklerini anlattım.

Tüm İbrani kavminin trajedisini anlıyorum, yaşadıklarını biliyorum. Ortadoğu için geliştirdiğimiz demokratik konfederalizm projesinde onlara da yer var. Savunmalarımın üçüncü kısmı olan özgürlük bölümünde tarihi hata ve başarılarını daha derinlikli açtım. Bu konuda objektif olmaya çalıştım. Anti-semitist değilim.

Gençlik paraya, pula, kapitalizme heves etmesin. Kendilerini bu ilişkilerden kurtarsınlar. Bu konuyu savunmalarımda derinliğine açtım, okuyabilirler. Gençler, İsrail'deki Kibutzlar benzeri tarım kooperatifleri geliştirebilirler. İsrailliler uyanık. Tarım işini iyi biliyorlar. İdealist gençler buna benzer şeyleri geliştirebilirler. Başarılar diliyorum.

Türkiyeli sol aydın ve siyasetçilere diyorum ki, çatı partisiyle barışın gelişmesi için çalışsın. Bu kez biz sizi takip edelim, barış için geliştirdiğiniz projeye biz destek verelim. Önemli olan barışın ve çözümün gelişmesidir. Bir Hakikatleri Araştırma ve Uzlaşma Komisyonu kurarak barışı geliştirebilirler, bunu bile yapamadılar. Meclis içinde böyle bir komisyon çıkarabilirlerdi. Güney Afrika'da bu denendi. Yine dünyada birçok ülkede denendi. Türkiye'de de başarılı olabilir.

Hücre cezası sanırım bir iki güne uygulanmaya başlar. Çok da önemli değil. Cezaevindeki arkadaşlara, kadınlara, gençlere, halkımıza, tüm dostlara selamlar.

GAP taarruzu ve Kürdistan seferi

Sağlık sorunlarım aynı, bir değişme yok. Ancak sesimde sorun var. Boğazımdaki yapışkan sıvı rahatsız ediyor. İtiraz süresi dolmak üzere, hücre cezalarını uygulamaya başlayabilirler. Aynı nedenle üst üste verilen hücre cezalarının hukuki dayanağı nedir? Çatışmaların on kat daha artacağını, kırk milyon Kürt'ün ayaklanacağını, yine Kürdistan'ın dört parçasındaki Kürtlerin PKK etrafında toplanacağını belirtmişim. Aynı dayanakla bana birden fazla hücre cezası verebilirler mi? Hukuki dayanağı nedir? Benim görüşmelerim savunmalarım temelindedir. Bu durum savunma hakkının ihlalidir. AİHM'e sunduğum savunmalarımda da bunları ifade ettim. Bu hücre cezalarını vererek savunma hakkımı anlamsızlaştırıyorlar. İşte Kürt demeyeceksin diyorlar, Önder ve liderim demeyeceksin diyorlar. Kürdistan demeyeceksin diyorlar. Daha önce Adalet Divanı kararı ile ilgili savunma alınacaksa, PKK'yi temsilen benim savunmamın alınması gerektiğini, PKK'yi benim temsil ettiğimi söylemiştim. Bu düşüncelerimi paylaşmam nasıl oluyor da suç teşkil ediyor? PKK lideri olduğum için yargılandım. Bunun için ceza aldım. PKK lideriyim deyince mi suçlu oluyorum? İngiliz avukata Adalet Divanı kararına ilişkin bu düşüncelerimi paylaşmam ve daha sonraki görüşmelerde aynı konuyu tartışmam hücre cezası ile ilgili soruşturma nedeni oluyor. Öyle ise bütün söylediklerim soruşturma konusu olacak. Bu da 70-90 gün hücre cezası demektir.

Burada büyük bir sabır ve olgunlukla mücadele ediyorum

Görüşmelerim hücre cezasıyla sonuçlanacaksa, o zaman görüşme yapmamam lazım. Yani savunmalarımda ifade ettiğim bu konuları konuşamayacaksam dedikodu mu yapayım? Ben görüşlerimi, düşüncelerimi, savunmalarımı tartışamayacaksam, görüşmelerin bir anlamı yok. Bu durum savunma hakkının ihlalidir, AİHM'e başvuru yapacağım. Bu görüşlerimi daha önceki hücre cezalarına ilişkin yazdığım tek sayfalık savunmamda ifade ettim.

Çatışmaların gidişatı ortada, nasıl devam edecek? Hükümet demokratik çözüm ve demokratik siyasetin gelişmesi için adımlar atmazsa çatışmalar artacaktır. İşte bunları söylüyorum diye hücre cezaları veriyorlar. Çatışmalar on kat daha artar, kırk milyon Kürt ayağa kalkar, bu durumu kabul etmezler diyorum, bana bizi tehdit ediyorsun diyorlar. Ama bunlar gerçeklerdir, bu gerçekleri anlamak istemiyorlar. Bu söylediklerimle örgüte talimat verdiğimi iddia ediyorlar. Ben örgüte talimat vermiyorum. Kaldı ki hükümet demokratik adımlar atmazsa, PKK beni dinlemez, silah bırakın desem bile PKK silah bırakmaz. Niye konuşmuyorsun, düşüncelerini açıklamıyorsun diye yetkililer gelip görüşmüşlerdi. Şimdi de konuşunca, düşüncelerimi açıklayınca, örgüte talimat verdin diye hücre cezaları veriyorlar. Oysa benim buradaki büyük bir sabır ve olgunluk içindeki mücadelem biliniyor. Burada hükümetin demokratik çözüm geliştirmesi, Kürt-

lerin de demokratik çözümü detaylı bir şekilde kendi içlerinde tartışmalarını sağlamak için sabır ve büyük bir olgunluk gösteriyorum. Demokratik çözüm geliştirilirken objektif, somut ve kabul edilebilir adımları içermesi lazım. Çözüm arayışlarının açık önerilerle desteklenmesi gerekmektedir. Mustafa Kemal bile Osmanlıyı eleştirirken kendi radikal çözüm önerilerini tartışmaya açıyordu. Bizim önerimiz demokratik çözümdür.

Özgürlük mücadelesi veren herkese sonsuz saygı duyarım

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Diyarbakır'a gitmiş. Bunu GAP Taarruzu ve Kürdistan Seferi olarak nitelemek gerekir. Başbakan 'GAP ile terörü bitireceğim' diyor. Aslında hakkımda istenilen hücre cezaları da bunun sonucudur. Bir taraftan parayla, makam mevkiiyle, teşviklerle, makromikro kredilerle Kürtleri kendilerine bağlamaya çalışacaklar. Bu politika çok eskilere Gılgameş-Enkidu'ya kadar uzanmaktadır. İktidarlar kendilerini kadınla, parayla, makamla güçlü kılmaya çalışıyorlar. İskender, seferlerinden sonra on bin kadın alarak on bin düğün yaptı. Napolyon var, para para para diyor, parayla iktidarını güçlendiriyordu. Benim içinse önemli olan özgürlüktür. Özgürlük mücadelesi veren herkese sonsuz saygı duyarım, bu küçük bir çocuk olsa bile.

Diğer taraftan da beni etkisiz hale getirmek için idari, siyasi, adli baskı geliştiriyorlar, hatta imha etmek bile isteyebilirler. Diyarbakır'a devlet gitmiş diyorlar, doğrudur. Devlet nedir? Devlet, idari bir mekanizmadır. Devlet, idarecilik yapar, siyaset yapmaz. Devletle içli dışlı olan insanlar vardır. Siyaseti bunlar yaparlar. Daha iyi anlaşılması için örnek vereyim: İmralı cezaevinde üzerimde mikro devlet sistemi uygulanıyor. Cezaevinin bir idaresi var, idari işleri takip ediyorlar. Ellerinden bunun dışında bir şey gelmez. Bana uygulananlar, siyasetin bir sonucudur. Siyaset nedir? Siyaseti iki cümleyle güzel bir şekilde ifade edersek: Siyaset, yerelden evrensele, bireyden topluma, kendi kimlik problemlerini tartışması, kendi kimliğini özgürce edebi bir şekilde ifade etmesidir, dile getirmesidir. Demokratik siyaset işte böyle güzel bir şeydir.

Edebiyat nedir? Kültürlerin, toplumların yaşadıkları sorunları güzel bir şekilde, edebi bir dille ifade etmesidir. Mehmet Uzun, Kürt kültürü ve yaşamından uzak olan çevreler tarafından niye ilgi görmedi? Çünkü Kürtlerin yaşadıklarını anlatıyordu. Diğerleri, Kürtleri tanımıyorlar, Kürtlerin neler yaşadığını, ne sıkıntılar çektiğini bilmiyorlar, bunu anlamıyorlar.

Demokratik Siyaset Akademileri bir an önce kurulmalıdır

Daha önce de tartışıldı, "teröre" 12 milyar dolar ayırmışlar. Bununla ancak sayıları beş yüzü geçmeyen işbirlikçi aileleri kendilerine bağlayabilirler. Bunların para için yapamayacağı, satamayacağı değer yoktur. Bunlar küresel sermayeye dayanarak deveyi hamuduyla yutuyorlar. Ancak onurlu Kürtler bunu kabul etmez. Bazılarıysa 'devlet İslam'ı, iktidar İslam'ının ortaya çıkardığı kişiliklerdir. Bunlar sübjektif olarak ajan değiller belki, ama objektif olarak ajandırlar. Halkımız bunlara karşı dikkatli olmalı. Bu tavırlara karşı demokratik siyasetin geliştirilmesi gerektiğini belirtiyorum.

Demokratik Siyaset Akademileri bir dakika bile gecikmeksizin kurulmalıdır. Genelde siyaset, özelde ise demokratik siyasetin yapılabilmesi için siyaset akademilerinin kurulması şarttır. Bu akademilerde halk, demokratik siyaset konusunda eğitilebilir. Bu oyunların önüne ancak bu şekilde geçilebilir. Kürtleri kandıramazlar. Bazı yazarlar, 'Apo siyaseti biliyor, ama parası yok' diyor. Doğrudur, benim param yok, ama benim onurum var, benim arkamda Kürt halkının onuru var, milyonlarca Kürt halkı var. Kimin kazanacağını, paranın mı, onurun mu kazanacağını göreceğiz.

Bu oyunların çoğu taa 1926'larda geliştirilmeye çalışıldı. Bunlar aslında İngiliz oyunları. Kraliçe boşuna mı geldi? Mustafa Kemal, bunları görüp engellemeye çalıştı, ama ona izin vermediler, onu etkisiz hale getirdiler. Hatta kız kardeşi bir parti kurup siyaset yapmak istiyordu, ona da izin vermediler. Şeyh Sait isyanıyla Kürtleri de etkisiz hale getirdikten sonra, 1926 ile birlikte birinci hegemonik iktidarlarını kurdular. Bu iktidar, mevcut laisizme dayanıyordu. İzmir milletvekili Yahudi asıllı Avram Galanti, Mustafa Kemal için "Musa değerindedir" diyordu ve adeta Mustafa Kemal'i tanrılaştırmak istiyorlardı, tanrılaştırdılar.

"Beni etkisiz hale getirmek için idari, siyasi, adli baskı geliştiriyorlar, hatta imha etmek bile isteyebilirler. Diyarbakır'a devlet gitmiş diyorlar, doğrudur. Devlet nedir? Devlet, idari bir mekanizmadır. Devlet, idarecilik yapar, siyaset yapmaz. Devletle içli dışlı olan insanlar vardır. Siyaseti bunlar yaparlar. Daha iyi anlaşılması için örnek vereyim: İmralı cezaevinde üzerimde mikro devlet sistemi uygulanıyor"

Bugünkü iktidarın temeli de 1946'larda atılmıştır. Aslında daha eskiye, taa Osmanlılara, 1818'lere kadar götürülebilir. Buna da ikinci hegemonik iktidar diyorum. Bu iktidar, mevcut laisizm karşıtı olarak, ılımlı İslam şeklinde geliştirilmiştir. "Musa'nın Çocukları" kitabını biliyorsunuz. Bu kitap, peygamberin oğullarını anlatıyor. Bu iktidar da aslında Yahudi kökenlidir, eşlerinin hepsinin başı açıktı bunların. Arınç, Gül ve Erdoğan'ın birbirleriyle olan ilişkilerini, ilişkilenme koşullarını bilmiyorum, ama araştırmaya ve incelemeye değer bir konudur. Arınç, Gül ve Erdoğan için, bunlarla işbirliği içindedir demiyorum, ama bu bir İngiliz siyasetidir, bunun araştırılması gerekir.

Ilımlı İslam ile hedeflenen Arap milliyetçiliğinin kırılmasıdır

Günümüzde yaşanan da birinci hegemonik iktidar ile ikinci hegemonik iktidar arasındaki çatışmadır. Kürtler bu iktidarları zaten kabul etmezler. Birinci hegemonik iktidarın temel anlayışı bugünkü laisizmdir. Bugün halen üç kuruma dayanıyor: Ordu, yargı ve üniversiteler. Bunlar bu iktidar anlayışı içerisinde yetiştirilmiş, buna göre yaşam tarzları şekillenmiş. Mevcut laisizmi korumak için tavır geliştirmeleri, direnmeleri ve bunu korumaları gayet doğaldır. Bunlar bu iktidarın seksen yıllık orta sınıfıdır. Bugün bunun siyasi sözcülüğünü Baykal yapmaktadır. İkinci hegemonik iktidar ise ılımlı İslam siyasetiyle bütün bu yapıları aşmak ve denetim altına almak istiyor. Başta laisizm olmak üzere bütün yapılarını aşmak istiyor. AKP hükümeti ülkeyi ittihat terakki döneminden daha geri, daha beter bir duruma getirecektir.

Biliyorsunuz, Dolmabahçe görüşmeleri var. Başarılı olmak ve iktidar için ekonomik kriz gizlenmek isteniyor, borsalar, para piyasaları denetim altında tutulmak isteniyor. Üretime dayanmadan kupon üzerinden, kağıt üzerinden bunlar yapılıyor. Bahçeli de iki hegemonik iktidar arasında bir yerdedir. Aslında AKP ve CHP'nin tamamı değil, bu partiler içerisinde bir grup bu hegemonik iktidarları temsil ediyor. AKP'nin iktidarda kalabilmesi için yapması gereken üç şey var. Birincisi, ekonomik krizi olabildiğince gizlemek. İkincisi, Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümü. Üçüncüsü de para piyasalarını ve borsaları denetim altında tutmak. Bunları başarabilir mi bilmiyorum, başarabileceğini zannetmiyorum. Başaramazsa, AKP hükümeti çözülecektir.

Ilımlı İslam ile hedeflenen aslında Ortadoğu'da Arap milliyetçiliğinin kırılmasıdır. Türkiye öncülüğünde Suriye-İsrail görüşmelerinin yapılması, Arap milliyetçiliğinin kırılması çalışmasıdır. Benim Suriye'den çıkarılmam da bununla ilintilidir. Türkiye İsrail-Suriye arasındaki sorunu çözmeye çalışıyor, ama bir yandan Amerika, bir yandan İsrail tarafından kuşatılmış durumda. İsrail-Suriye görüşmeleri üzerinden AKP'ye, 'Arap milliyetçiliğini kır, biz seni bir süre daha destekleyelim' diyorlar. Bu temelde AKP iktidarını bir süre daha destekleyecekler. El Kaide'yi biliyorsunuz, bir taraftan Afganistan, Pakistan, Suudi Arabistan, Mısır tarafından denetim altına alınmak isteniyor. Diğer taraftan ise Amerika, İngiltere ve İsrail'in ılımlı İslam müdahalesiyle denetim altına alma politikası var. El Kaide, Amerika'ya, 'benim önümü aç, ben bir ulus-devletçik olarak burada yaşayayım' diyor. Amerika da 'buna izin vermem, benim denetimim altında kalmalısın' diyor. Türkiye, buna müdahil olmaya çalışıyor, ama tek başına değil. Bir taraftan Amerika, bir taraftan İsrail var. Saddam'ı çözdüler. Sıra İran'a gelecek. Türkiye'nin kendi başına hareket etmesine izin vermezler. Amerika buna izin vermeyecek. Kırk milyon Kürt'ü İran'dan sonra Türkiye'ye karşı kullanmaya çalışacaklar. İşte ben bu tehlikeyi dile getiriyorum, anlamıyorlar, bu tehlikeyi görmüyorlar ve talimat veriyorsun diye ceza veriyorlar! Bunları daha önce el konulan savunmalarımda daha detaylı bir şekilde açıklamıştım.

Mahir Kaynak, MİT'in kurumsallaşmasını sağlayan kişilerden biridir, yoğun araştırmaları var. Yine Yalçın Küçük, Gizli Tarih kitabında gerçeğe yakın objektif bazı şeyler söylüyor. Gizli Tarih kitabının devamını getireceğini, gizli tarihi açıklayacağını söylüyor. Ne kadarını başarır bilemiyorum, umarım başarır.

Burada Türk solu liderlerine sesleniyorum. Mahvolmuşlar, onlar Bahçeli'den de daha geri durumdalar. Bu oyunları görüp anlatamıyorlar. DTP de bunu yapamıyor. DTP, demokratik siyasetin üstesinden gelemiyor. Doğru çalışırlarsa, halk arasında sağlam iki tur atarlarsa, Türk halkının da Kürt halkının da desteğini alacaklardır. Bu durumda hegomonik iktidarlar kaybedecektir, hatta bu iktidarlar yüzde beş bile destek alamazlar. Demokratik siyaset kazanacaktır. Bu iş böyle çatışmalarla, operasyonlarla çözülmez.

Demokratik çözüm demokratik siyasetin öğrenilmesiyle gerçekleşir

Sorunun siyasal yollarla çözülmesi gerektiğini ifade eden yazarlar, aydınlar var. Türkiye artık hızla buna evirilecektir. Türkiyeli aydınlar bunu ifade etmeye başlayacaktır. Buradan Türkiye aydınlarına da şunu ifade etmeliyim: Bu oyunları iyi görmeliler. Ben bütün bu oyunları görüp ifade ediyorum. Bunlara karşı 'senin çözüm önerin nedir?' diye sorulursa, benim çözüm önerim, anti tekel, anti hegemonik, barışçıl ve demokratik temelde gelişecek, toplumun her kesiminin, küçük ölçekli işyeri temsilcilerinin dahi içinde yer alacağı demokratik siyasettir. Aynı çatı altında barış ve demokrasi temelinde bir araya gelinmesidir. Buna koalisyon mu dersiniz, ittifak mı dersiniz, çok önemli değil. Önemli olan demokratik çözümün gelişmesidir. Demokratik çözüm, demokratik siyasetin

"Avrupa Konseyi'nden biri gelip benimle görüşebilir. Savunmanın bu şartlarda yapılamayacağını kendileri gözlemleyebilir. Burada hukuk çiğneniyor. AİHM, savunma hakkının ihlal edildiğine dair karar vermişti ama bunu Bakanlar Komitesi engelledi. AİHM de bu konuda bir karar vermeli. Çünkü Avrupa hukuku da çiğneniyor. Eğer güçlü olanın hukuku uygulanıyor, güç ilişkileri hukuku belirliyorsa, bunu da dile getirsinler, biz de bilelim"

öğrenilmesiyle gerçekleşir. Bu nedenle Hakkari'den Edirne'ye kadar her yerde demokratik siyaset akademilerinin kurulması gerektiğini düşünüyorum. Demokratik siyaset akademisi beraberinde bireyin demokratikleşmesini, bireyin demokratikleşmesi de toplumun demokratikleşmesini getirecektir.

İslam dini de, ezilenlere yardım eden bir dindir, barış dinidir. Camiler Hz. Muhammed döneminde sorunların tartışılıp çözümlerin üretildiği toplumsal barış merkezleriydi. Günümüzde de camiler demokratik siyasetin ve barışın gelişmesine hizmet etmelidir. Bunun için çalışılmalıdır. Halkımızın da özellikle tarikatlardan uzak durması gerektiğini düşünüyorum. Diyarbakır'da demokratik siyasetin gelişmemesi için hiçbir neden yoktur. Demokratik siyaseti geliştirirseniz üstesinden gelemeyeceğiniz sorun yoktur. Demokratik siyaset gelişmezse kaybederiz.

Yeni bir hegemonya geliştiriliyor

Cuma günü hücre cezası uygulanmaya başladı. Artık kâğıt-kalem bile vermiyorlar. Her konuştuğumuz bizim aleyhimize kullanılıyor. 20 gün daha ceza verdiler. Toplam 50 gün. İlkin yirmi, sonra on, sonra bir yirmi gün daha verdiler. Son verilen 20 günlük cezayı 14 Mayıs konuşmasından dolayı verdiler. Gerekçeleri de "30 milyon Kürdü karşınıza alırsınız" diyerek, 30 milyon Kürdü onlara karşı kışkırttığımı söylüyorlar. Bu son cezanın gerekçesi bu. Neler yapılabilir?

Böyle olmaz, bir kâğıt-kalem bile vermiyorlar. AİHM'in bu konuda bir karar alması gerekiyor.

Avrupa'daki dostlarımız çabalasınlar bu konuda, sorumluluk Avrupa Birliği'ndedir; bu konuda bir şeylerin yapılması lazım, AİHM'in bir karar alması lazım bu konuda. AİHM bu konuda duyarsız; hukukun gereğini yapmıyor. Avukatlarım da bu konuyu sürekli dile getirmelidirler; basın toplantısı üzerine basın toplantısı yapabilmelidirler, bu durumu kamuoyuna açıklarsınız. Çünkü bu şekilde bütün savunma haklarım elimden alınıyor. Ben bir şey yapamıyorum. Avukatlarım da geliyor, ne olacak bilemiyorum. Aslında bu konuda AKBK ikiyüzlü davranarak bir karar almıştı. Bana o zaman bilgi verilmişti; ABD'nin baskısı denilmişti. ABD'nin siyasi baskısı deniliyor. Bunu biliyoruz ama Avrupa da bir karar vermeli, hukuksa hukuku uygulasınlar, değilse hukuk yok desinler. Hukuk yok mu? Hukukçular söylesin! Bana savunma yapmam için sadece bir yaprak kâğıt veriliyor, ben kabul etmiyorum. Üzerimde her taraftan birçok baskı var. Benim bunlara karşı binlerce sayfa savunma yazmam gerek. Görüşmeleri anlamsızlaştırıyorlar. Eğer ben kendimi savunmayacaksam, savunma yapamayacaksam, istediğim savunmayı hazırlayamayacaksam görüşmelerin bir anlamı kalmıyor. Dışarıda bir şeyler yapılıyor mu?

Böyle bir şey olursa bunun altından kimse kalkamaz. Basit bir açlık grevi bile fazla gelir. Böyle bir şeye başvurmadan önce bunu detaylı tartışmam gerekir. İngiliz avukat buraya gelirken görüşmenin dinlenmesine itiraz etmişti. "Sen bu koşullarda savunma yapamazsın" demişti. İngiliz avukat savunmanın yapılamayacağını bilmesine rağmen ısrarla görüşmek istemişti, "ben sadece görüşmek istiyorum" demişti. Görüşmek için de 4 saat uğraştı. Onlar işi biliyor. Boşuna bunları dile getirmedi; çünkü böyle savunmanın yapılamayacağını biliyor, hiçbir yerde bu tarz savunma anlayışı yok. Burada bu şekilde savunmanın ırzına geçildiğini biliyordu. Avukatlarımın da bundan sonra gelip-gelmeyeceğini bilemem.

Burada hukuk çiğneniyor

Avrupa Konseyi'ne ağırlık verilmeli, Avrupa Konseyi'nden biri gelip benimle görüşebilir, daha önce de görüşmüştü. Savunmanın bu şartlarda yapılamayacağını kendileri gözlemleyebilir. Burada hukuk çiğneniyor. AİHM, savunma hakkının ihlal edildiğine dair karar vermişti ama bunu Bakanlar Komitesi engelledi. AİHM de bu konuda bir karar vermeli; ya hukuk uygulanacak ya da uygulanmayacak. Çünkü Avrupa hukuku da çiğneniyor. Eğer güçlü olanın hukuku uygulanıyorsa, güç ilişkileri hukuku belirliyorsa, bunu da dile getirsinler, biz de bilelim. Benim buraya teslim edilmemde Türkiye'nin rolü çok azdır. ABD, Türkiye'nin her türlü desteğini almak, Türkiye'yi teslim almak için siyasi olarak beni teslim etti. AB de buna destek verdi ve bunun hukuki zeminini hazırladı. Hepsinin sorumluluğu var. Bana hem örgütün lideri olduğum için ceza verilmiş, hem de ben örgütün lideriyim dediğim için bana ayrıca hücre cezaları veriliyor. Madem her gün bana, "terörist başısın, sen en büyük teröristsin, en büyük bölücüsün" diyorlar, o halde bıraksınlar da savunmamı yapayım. Nasıl bölücü olunuyormuş, kim bölücü, ifade edeyim. Avukatlarım da Avrupa Konseyi'nde görüşmeler yapabilirler. "Biz de savunma hakkının ihlal edilmesine alet oluyoruz" diye açıklama yapabilirler.

Beni bu şekilde bitirmeye çalışıyorlar. Zaten dışarıda orayı burayı bombalıyorsunuz ABD'nin desteğiyle, burada da benim üstüme geliyorsunuz. Bunu daha önce planlamışlardı; Osman alçağı, onlar gittiklerinde, "Biz Apo'nun babasını tuttuk, annesine koca arıyoruz" demeye getirdiler. İşbirlikçi Kürtler de onlara destek veriyor. Benim teslimimde rol alanlar sadece ABD ve diğer devletler değil, işbirlikçi Kürtler de var. Benim teslim edilmeme en çok bunlar sevindiler. Şimdi Diyarbakır'a yerleştirilenler de bunlar. İşbirlikçi ai-

lelerin sayısı toplasan beş yüz aileyi geçmez. Bunların kim olduklarını biliyorum, herkes de biliyor, isim vermeme gerek yok. Ben bu konuları düşündüğümde hep Kemal Pir'in bir sözünü hatırlıyorum: "Kürtler bu kölelikte kaldığı sürece Türkler de iflah olmaz, ilerlemez. Ben en çok kendi halkıma hizmet etmek istediğim için senin yanındayım" diyordu. Kemal Pir'in düşüncesinin özü buydu. Kemal Pir büyük adamdı, bunları biliyordu. Soylu direnişinin özü de bu büyüklüğüydü.

Ben sadece gerçekleri söylüyorum

On bin yıllık bir halkın tarihini, kültürünü, kendisini inkâr edeceksin, ismini bile ağzına almayacaksın, bu şekilde yürümez. Bu inkârcılığın altında Kürt işbirlikçilerinin de büyük payı var. Onlar da belirli çıkarlar karşılığında bu halkı yok sayabiliyorlar. ABD, AB, diğer siyasi güçler Türkiye'ye "her konuda bize destek ver, Apo da sizindir, ne yapıyorsanız yapın" diyorlar. Yani "Apo'nun babasını belledik, anasını, bacılarını, diğerlerini de siz ne yaparsınız yapın" diyorlar. Osman, Botan alçağı bunları anlayamadılar. Kürt siyasetçileri de, DTP de bunları yeteri kadar ifade edemiyorlar. Bazen Kürdü bile ağızlarına almaya cesaret edemiyorlar. DTP' ye büyük eleştirilerim var, diğerlerine de.

Burada Türkiye'ye biçilen bir rol var. Bu rolü mal bulmuş mağribi misali üstlendiler. Yeni bir hegemonya var; Turkuaz milliyetçiliği diyorlar. Bunlar Türk milliyetçiliği de değil. Ben 40 milyon Kürdü kimseye karşı kışkırtmıyorum. Ama ben gerçek olanı, doğru olanı dile getiriyorum. Savcı da, hâkimler de benim bu söylediklerimi duymuyorlar mı? Aslında onlar da durumu biliyorlar. Yukarıdan onlara talimat geliyor, buradaki yönetime de yukarıdan talimat geliyor. Daha önce savcı benim görüşüme başvurduğunda KCK' ye ilişkin, ben de ona KCK konusundaki düşüncelerimi aktardım. Aynen şunu söyledim: KCK sivil bir örgütlenmedir, 50 tane sivil kurum bir araya gelip bir temsiliyete kavuştuğu zaman, bu benim için KCK'dir; KCK sivil toplum örgütlenmesinin koordinasyonudur. KCK sistemini her yer için önermişim; Irak'ta, Suriye, İran'da önermişim.

30-40 milyon Kürdü burada yaptığım konuşmalarla kışkırttığım söyleniyor. Hayır, ben sadece gerçekleri söylüyorum, tespit yapıyorum. Suriye, Türkiye'ye karşı Kürtleri kullanmaya çalışıyor. Suriye, İsrail ile arasındaki sorunda Türkiye'yi en azından nötr pozisyonda tutmak için Kürtleri kullanıyor. Esad'ın bir Kürt kartı her zaman vardır, bunu görmezden gelemeyiz, bu bir gerçek.

İran'ın, Türkiye ile ABD müttefik olduğu için doğal bir çelişkiden dolayı her zaman Kürtlerle uzlaşma imkânı vardır. PKK konusunda Türkiye ile aynı safta görünmesine rağmen her zaman bir Kürt kartı vardır ve Kürtleri kullanmak ister. İran'ın asıl yapmak istediği, ABD ile Türkiye ittifakını bozmaktır.

Irak'ta; PKK kullanılarak orada bir Kürt devleti kuruldu. Mahir Kaynak da "Bence PKK bahane, asıl meselenin PKK olduğuna inanmıyorum. Asıl olan karanlık derin devleti yaratma ve yaşatma çabasıdır" demişti. Bunu bir MİT Müsteşarı, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın Başkanı ayarında biri söylüyor. Yani burada Mahir Kaynak kendi devletini suçluyor. Bunu bana verilmeyen kitabında söylüyor. Yani kendi kurumlarının bir müsteşarıdır, kitabının bana verilmesinin ne sakıncası olabilir, onu da bilemiyorum. Güney'de Arap emirlikleri gibi bir emirlik kurmak için bizi buraya getirdiler. Bu oyun halen oynanıyor. Bütün bunları görmüyorlar mı? Kendileri bunları dile getirmeye cesaret edemiyorlar, biz dile getirdiğimizde de bizi suçluyorlar.

Demokratik çözüm için elimden geleni yaparım

Beni buraya getirdiklerinde benimle görüşen yetkililere de söyledim. Siz ne düşünüyorsunuz, güvenceniz nedir diye sordum. Onlar da "her şey size kalmış" dediler. Ben de kendilerine "Ben demokratik siyaset, demokratik çözüm için elimden geleni yaparım; tek istediğim demokrasinin uygulanmasıdır ama öyle kandırmaca bir demokrasi değil, gerçek bir demokrasi, evrensel standartlarda uygulanan bir demokrasi. Önemli olan demokratik siyasetin önünün açılmasıdır. Kürt ve Türk halkının sürdürülebilir beraberliklerini sağlayacak hukuki zemin ve demokratik şartlar oluşmalıdır", demiştim.

Benim ikide bir M. Kemal'den bahsetmemin nedeni bundandır. M. Kemal sadece bir cumhuriyet kurmuştur. Cumhuriyeti kurarken de etrafını saran İttihatçı bir kadro, bir grup var, isimlerini vermeyeyim, her zaman bahsediyorum bunlardan. M. Kemal'e devletin ismini Türk Cumhuriyeti koyalım diye elli defa gidiyorlar, söylüyorlar. M. Kemal bu tuzağı biliyor ve her defasında reddediyor. Namık Kemal Zeybek'in Radikal'de bir yazısını okudum. Diyor ki, 1935 yılında bir ekip İtalya'ya gidip Mussolini yasalarını inceliyor, Recep Peker bunların CHP'nin o zamanki programına alınması için M. Kemal'e öneride bulunuyor. M. Kemal'in çok yorgun olduğu

için o gece uyuyacağını, bunları incelemeyeceğini düşünüyor. M. Kemal uyumuyor, sabaha kadar bunları inceliyor. Sabah gittiğinde M. Kemal'in hepsini okumuş olduğunu görüyor. Ve M. Kemal ona diyor ki, "Çocuk, çocuk, bunlar ne yapıyorlar? Biz cumhuriyeti böyle kurmadık". Recep Peker-İnönü ikilisi daha sonra bu programı CHP'nin tüzüğüne aldırıyorlar. M. Kemal sadece cumhuriyeti kurmuştur, hatta başta "Biz bir padişahlık yönetiminin kurulmasına bile razıyız" der.

Yeni bir Türkçülük anlayışı yaratılmaya çalışılıyor

Şimdi yeni bir hegemonya, yeni bir Türkçülük anlayışı yaratılmaya çalışılıyor. Bu, otuz yıldır yerleştirilmeye çalışılıyor. Hürriyet gazetesinin milliyetçiliği, "Türkiye Türklerindir" deyimi Türkler dışındaki bütün halkları, etnik unsurları yok sayan, hiçleştiren bir söylem, bir anlayıştır. Neo-İttihatçı terimini kullanmıştım daha önce. Bu kavramı ilk ben kullanmadım. Nihal Atsız belirtmişti. Nihal Atsız'ın bütün hayatı hapishanelerde geçmiş, Nazım Hikmet gibi. Nazım Hikmet sınıf, proletarya propagandasından, Nihal Atsız ise soyculuktan hapis yattılar. Nihal Atsız Türkçüdür ama Kürtleri inkâr etmiyor. Tamam, kendine göre bir Türkçülük anlayışı var, Kürtleri geri kalmış bir dağ halkı olarak tanımlıyor, kendine göre bir tanımı var. Ama kendisi de bu sonradan yaratılan Türkçülük Orta Asya Türkçülüğü değildir, diyor. Bu Turkuaz milliyetçiliği sahtedir, sonradan yaratılan yapay bir Türkçülük anlayışıdır. Bu anlayış ta 1925-26'dan beri var fakat son dönemlerde daha da geliştirilmeye çalışılıyor. Bir İstanbul Türkçesini öne çıkardılar, "Türklerin ortak dili budur" dediler, "bundan sonra herkes birbiriyle bu şekilde anlaşacak" dediler. Hayır, İstanbul Türkçesinin Anadolu kültürüyle, halkıyla bir alakası yok. Anadolu'nun zengin kültür kaynakları var. Bu Türkçenin Karacaoğlan'la, Yunus Emre'yle, (Mevlana'yla) alakası yok. Bu durum aslında Türkçeyi zayıflatmaktır, onu kendi kökünden kurutmaktır.

Halk yine işsiz ve aç kalacak

Meşrutiyet'ten sonra Hürriyet ve İtilaf Fırkası ve İttihat ve Terakki Fırkası var. 1908-2008, bugün de Hürriyet ve İtilaf'ın varyasyonu bir anlayış var. Bu anlayış sadece AKP ile sınırlı değil, bu anlayışı temsil eden başka gruplar da var. Bu anlayış geniş bir kesimi kapsıyor. Bir de İttihat ve Terakki anlayışı var bugün. Almanlar o zamanlar İttihat ve Terakki'yi destekliyordu, İngilizler ise Hürriyet ve İtilaf'ı destekliyordu. Alman-İttihat ve Terakki ittifakı Osmanlı'yı mahvetti. Almanlar bu geleneksel desteğini sürdürerek bugün hala CHP'yi destekliyor. Bugün de İngilizler Hürriyet ve İtilaf'ın anlayışını destekliyor. Yani bir taraftan İttihat ve Terakki zihniyeti, diğer taraftan Türk-İslam mı İslam-Türk mü bilemiyorum, bu her iki anlayışa da karşıyım. Çünkü her ikisinin de ipi pazarda başkalarının elinde, dışarıdan kontrol ediliyor. Türkiye'yi zaten teslim almışlar. Askeriyenin içinde, tümüyle buna teslim olduklarını düşünmüyorum, buna karşı olanlar var ama güç getiremiyorlar.

Bu yeni hegemonyayı İngilizler geliştiriyor. Bu politikayı Talabani çok iyi biliyor. Erdoğan'ı da Medeniyetler Sekreterliği'ne seçmişler. O, bu işi yapamaz, yapabilecek biri değil, aslında Erdoğan basit bir görevlidir. Şimdi de bir paket açıkladı; "Biz 4 milyon kişiye istihdam sağlayacağız" diyor. GAP projesi eski bir projedir, yeni bir proje değil.

Avni Özgürel'de bu projenin başarılı olamayacağını belirtmiş, düşüncelerini biliyorum. Eski milliyetçidir, Türk yurtseveridir, biliyor. Doğu-Güneydoğu küresel sermayeye peşkeş çekiliyor. Ben daha önce "burayı bana verseler 10 milyon insanı doyurum" demiştim. Başbakan şimdi gidip paket açıklıyor ve 4 milyon insana istihdam sağlayacağım diyor. İşsizlik artmıyor mu? Siz de biliyorsunuz, herkes görüyor, nerede istihdam? GAP projesini ilk yaptıklarında ben bizzat oraları incelemeye gittim. Baraj yaptıkları yerden dümdüz bir kanalla su borularını Harran'a götürmüşlerdi. Neden Hilvan, Siverek, Viranşehir ve diğer yerlere değil de sadece Harran'a götürmüşlerdi? Harran adı biliyorsunuz, İbrahim'in kardeşi Harun'dan geliyor. O zamanlar Harran'da arazi satın alınmıştı. İlk satın alan holdingler Koç-ENKA işbirliğiyle arazi satın alınmıştı. Arazilerin bir kısmını da Demireller almıştı. Bir de Doğuş grubu orada iş yapıyordu, arazi satın almıştı. Suyun diğer yerlere değil de Harran'a gitmesinin sebebi, suyun bunlara gitmesidir. Ben sonra araştırdım, oradaki sermayeyi, hatta bir şirketi takip ettim; bunların Bursa merkezli bir holdingle ilişkileri olduğunu öğrendim. Doğuş holdingi araştırdım; bunların Garanti ve Vestel ile ilişkide olduğunu tespit ettim. Bunların da New York merkezli Citibank ile ilişkileri var. Bunlar direk Yahudi kuruluşları değil ama dolaylı sermayeleri var ve onlar tarafından kontrol ediliyor. Başbakan şimdi de gitmeyen yerlere de su götüreceklerini söylüyor. Aslında suyu halka götürmüyorlar, göreceksiniz orada, suyun gitmediği yerlerde yeni işbirlikçi aileler eliyle holdingler kuracaklar ve suyu bunlara götürecekler. Halk yine işsiz ve aç kalacak. Oradaki holdingler de küresel sermayeyle birlikte hareket edecekler. Zaten bu işi yapmak için ve bu işleri, oradaki sermayeyi, küresel

"GAP projesini ilk yaptıklarında bizzat oraları incelemeye gittim. Baraj yaptıkları yerden dümdüz bir kanalla su borularını Harran'a götürmüşlerdi. Neden Hilvan, Siverek, Viranşehir değil de sadece Harran'a götürmüşlerdi? O zamanlar Harran'da arazi satın alınmıştı. İlk satın alan holdingler Koç-ENKA işbirliğiyle arazi satın alınmıştı. Arazilerin bir kısmını da Demireller almıştı. Bir de Doğuş grubu orada iş yapıyordu, arazi satın almıştı"

sermayeyi kontrol etmek için özel görevli gönderdiler, Mehmet Şimşek. Bir de orada işlenmemiş topraklar var, mayın bölgesi olarak adlandırılan yerlerde. Oraları da satın alacaklar. Böylece oraların hepsi küresel sermayeye, dışarıya peşkeş çekilecek. Oradaki halk da Amerika'daki Gazap Üzümleri gibi açlık ve sefalet içerisinde bırakılacak.

Bizim sınırlarla bir sorunumuz yok

Mahir Kaynak bunlar için "Türkiye'nin boğazından elinizi çekin" diyor. "Bunlar" dediği kim, açıklamıyor. Ben de soruyorum, "Türkiye'nin boğazından elinizi çekin" dediğiniz güçler kim, Mahir? "Açıklayamam" diyor ve sonra da "Size masal anlatacağım" diyor. Bildiğimiz masal yani. Ve başlıyor bir sürü masal anlatmaya. Ben masaldan anlamıyorum. Mahir Kaynak'a benim adıma sorulabilir, "bunlar" dediğiniz kim? Aslında biliyor, açıklayamıyor. Açıklasa kendi devletinin menfaatine ama açıklayamıyor. Kendi kızı da, profesör, bunu biliyor, ona da sorulabilir, o da açıklayabilir bunları. Yalçın Küçük de gerçekleri biliyor ama o da açıklayamam, masal anlatacağım size diyor.

Ben burada devlet yetkililerine sesleniyorum. Kürt sorunu demokrasiyle çözülebilir. Bizim istediğimiz Türklerin ve Kürtlerin sürdürülebilir demokratik birlikteliklerdir. Bizim sınırlarla bir sorunumuz yok. Kürt sorunu demokratik değer ve ilkelerle anayasada yapılacak bir takım değişikliklerle çözülebilir. Hatta kendilerine söylemiştim; Getirsinler anayasayı ben yapayım diye. Bizim istediğimiz, demokratik bir siyasetin önünün açılmasıdır. Bu gerçekleşirse, Türkler ve Kürtler Ortadoğu'nun en gelişkin toplumları olurlar. Türklerin ve Kürtlerin kardeşliğinden bahsediliyor, sadece söylemelerine gerek yok, Kürtler ve Türkler zaten kardeştir ama bu kardeşlik ve birlikteliklerini demokratik stratejik bir noktaya getirebilirlerse, bu önemlidir. Yani ihtiyaç olan, aralarındaki ilişkilerin demokratizasyonu ve koordinasyonudur. İlişkilerin demokratikleşmesidir. Ben daha önce de ifade etmiştim; bana demokratik siyaset yapma fırsatı verilirse, ben bütün Türkiye halkına hitap edersem, halkım % 90'ı beni desteklemezse, o zaman beni asabilirsiniz. Bana demokratik siyaset imkânı verilirse, bir bölücülük görürseniz, o zaman bana bölücü diyebilir, beni asabilirsiniz. Bizim isteğimiz, gerçek demokrasi ilkeleridir, demokratik birlikteliktir. Yine de demokratik bir adım gelişirse, halkların demokratik ilişkileri için önemli olur. Kemal Pir'in de isteği buydu, biliyorum, Türklerin içinde de gerçek demokrasi istemleri olan çok kimse var. Ama bunların hayata geçirilmesi önemlidir.

KDP ve YNK PKK'ye saldırmazlar

Türk devletinin bütün çabalarına karşın KDP ve YNK, PKK' ye saldırmayacaklar, biliyorum saldırmazlar. Bunu daha önce de ifade etmiştim.

Türkiye de artık bunu bilmeli, Talabani-Barzani PKK ile çatışmaz, PKK de onlarla çatışmaz. Hatta halkın eline silah verseler bile, halk, çocuklarının silah alıp PKK ile çatışmasına izin vermez. Bu güçlere imkân sunsalar da, onlar PKK' ye karşı savaşmaz. Bu artık anlaşılıyor. Fransa, Kürtlerle ilişkilerini geliştiriyor. PKK ile de ilişkilerini geliştiriyor.

Gençlik akademisi çok önemlidir. Gençlere selamlarımı iletiyorum. Akademi ciddi ve demokratik olmalı, demokratik ilkeler çerçevesinde çalışmalarını yürütebilirler.

DTP'de ciddi bir ayrışma yok. Delegeler kimi istiyorsa onu seçer, ben karışmıyorum, müdahale etmiyorum, kendileri karar verirler. Önemli olan, anlamlı olanıdır, bulundukları konumda üstlendikleri yükümlülükleri en iyi şekilde yerine getirmeleridir. Aralarındaki sorunu da kesinlikle bitirsinler. Bunları aşmalıdırlar. DTP çalışırsa oylarını üçe katlayabilir. Bu zemin mevcut. Ben umutluyum. DTP diğer konularda da çatı örgütlenmesi çalışmaları yapıyor sanırım. Çalışılırsa iyi şeylerin olacağı kanaatindeyim. Kadınlar da iyi çalışmalı, gençler iyi çalışmalı, çok çalışmalı.

Barış Meclisi tarafından 1 Haziran'da İstanbul Kadıköy'de Kürt sorununa demokratik çözüm adıyla yapılan mitinge katılım iyiydi, içeriği nasıldı, önemli olan içeriktir. Bunlar önemlidir ama sadece bir-iki miting yetmez. Daha geniş şekilde örgütlenmelerini yapmalı, Edirne'den Hakkâri'ye kadar barış çalışmalarını yürütmelidirler. Bu çalışmalarını arabalarla bile gezerek, çalışarak yapabilirler. Geniş bir örgütlenme yapabilirler. İnanıyorum ki çok çalışsalar iyi şeyler olur.

Hücre cezasından önce yanımda her zaman iki sözlük vardı. Bir de bir kitap yanıma alabiliyordum. Yani bir kitap, bir gazete, bir dergi bulundurabiliyorum.

Gönderilen kitapları alıyorum. Daha önce sizden istediğim Dünya Sistemi kitabının arkasındaki üç kitap vardı, onlar gönderilebilir. Başka önemli, ilginç kitaplar da gönderilebilir. Birikim dergisi için de yasaklama kararı çıktı. Artık gönderilmesine gerek yok.

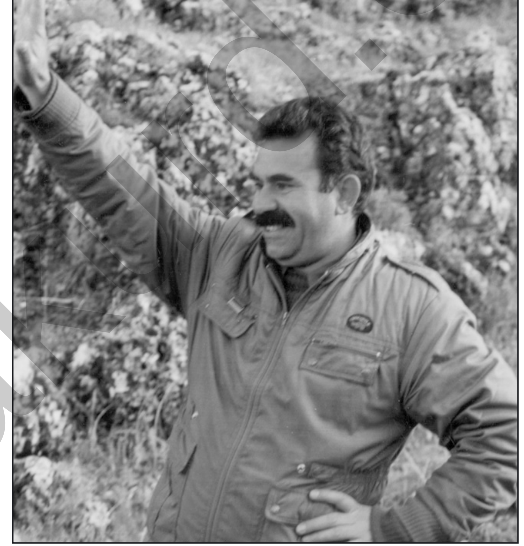
Teslimiyetçi çizgiye karşı özgürlük çizgisini geliştirelim

"Bu kadar değerlendirme yaptığımız ve kararlaşmaya gittiğimiz halde, bu esaslar temelinde intikam almazsak, üstelik bu intikamı büyük gerçekleştirmezsek, o zaman biz de Dr. Ali gibi, Dicle gibi, Munzur gibi oluruz, iki yüzlülük yapmış oluruz, yalancı oluruz. PKK'de bundan daha büyük suç olmaz. PKK bir suçlular topluluğu değildir. PKK insanlığa karşı işlenen suçlarının hesabını sorma yeridir"

Özgürlük Hareketimizin 2007 yılı Ekim ayından itibaren Êdi Bese şiarıyla başlattığı özgürlük ve direniş hamlesi, başta Önderliğimiz olmak üzere, Özgürlük hareketimize ve halkımıza yönelik gelişen her türlü saldırı, inkâr ve imha konsepti karşısında mücadeleyi zirveleştirmeyi ve topyekûn mücadele konumuna geçmeyi ifade etmektedir. Bu hamlesel çıkış, dış saldırılar kadar içte de Önderlik çizgisine, Önderliğin ideolojisi ve felsefesine karşıtlığı ifade eden her türlü çizgi dışılığı mahkûm etme ve bunlar karşısında aynı keskinlikte bir mücadeleyi yükseltme anlamını taşımaktadır.

Êdi Bese hamlesiyle başlattığımız topyekûn mücadele kararlılığı, özünde özgürlük mücadelemizin çıkışından günümüze kadar her dönemde farklı biçimlerde ve farklı yöntemlerle kendini gösteren tüm inkâr ve imha konseptleri ve komplolarına karşı topyekûn mücadeleyi ifade etmekte; özellikle son on yıllık süreç itibariyle uluslararası bir boyut kazanan komplo ve saldırı konseptlerine karşı tüm özgürlük ve mücadele değerlerimizle birlikte 'dur' deme anlamını taşımaktadır. Öncelikle hareketimize karşı geliştirilen tüm hamleler ve saldırıların özünde ideolojik olduğu iyi bilinmek durumundadır. Bu nedenle bunlara karşı öncelikle ideolojik zeminde bir mücadele yürütmek zorunda olduğumuz ve esas mücadele sahasının ideolojik saha olduğu bilinciyle tüm mücadele sahalarına yönelmemiz büyük önem taşımaktadır.

Çok iyi bilinmektedir ki, tüm mücadeleler öncelikle ideolojik alanda kazanılır ya da kaybedilir. Bunun içindir ki, Önderliğimiz bir değerlendirmesinde "*Sevgili gerilla, beynini ve yüreğini sağlam tut!*" demektedir. Bu değerlendirme öncelikle ideolojik anlamda güçlü bir duruşun sahibi olmamız gerektiğini ifade ettiği gibi, aynı zamanda umudun, inancın ve vicdanın da sağlam tutulması zorunluluğunu ortaya koyan bir perspektiftir. Çünkü tüm mücadeleler öncelikle beyinde ve yürekte kazanılır. Beyinde ve yürekte kazanılmış her mücadele öteki alanlarda da aynı başarıya ulaşma gücünü gösterebilecektir. Beyin gücü ideolojik ve felsefi gücü, yürek gücü ise vicdan, cesaret, umut ve inancın gücünü temsil eder. Beyin ve yürek gücünü sağlam tutmak, aynı zamanda dışarıdan ve içerden gelebilecek her türlü saldırıyı püskürtme gücünü gösterme ve başarı kazanmayı da beraberinde getirecektir. Çünkü Önderliğimize, Özgürlük hareketimize ve halkımıza karşı geliştirilen tüm saldırılar öncelikle ideolojik zeminde ifadesini bulmakta, esas mücadele Önderliğimizin özgürlük ideolojisi ile egemen sistem ideolojileri arasında geçmektedir. Êdi Bese Hamlesi de bu anlamıyla öncelikle özgürlük ideolojisi ve felsefesine karşı yürütülen tüm saldırı ve imha konseptlerine karşı bir topyekûn mücadeleyi ifade etmektedir. Bu nedenle komplocu güçlere karşı olduğu kadar, örgüt çizgisi, ideolojisi ve felsefesini çarpıtan ve özünden boşaltmak isteyen her türlü girişime de aynı anlayış birliği ve mücadele bilinciyle karşı durmak önem taşımaktadır.

Bilindiği gibi uluslararası komployla birlikte öncelikle Önderliğimizin imhası hedef alınmış, bunun yanı sıra Özgürlük hareketimiz tasfiye edilmek istenmiş, böylelikle Önderlik ideolojisi ve felsefesiyle yeniden yoğrulan Kürt toplumunun sindirileceği, dolayısıyla inkâr ve imha siyasetini başarıya götürmenin daha kolay olacağı hesaplanmıştır. Fakat daha başından Önderliğimizin bu komployu boşa çıkartıcı yaklaşımları yapılan hesapların boşa çıkmasını beraberinde getirmiş, buna karşılık komplocu güçler de başta Önderliğimiz olmak üzere, tüm özgürlük değerlerimize yönelik yeni ve farklı inkâr ve imha konseptleri belirlemişlerdir. Önderliğimizin uluslararası komplonun daha ilk aşamasından itibaren çözüme yönelik olarak geliştirdiği komployu boşa çıkarıcı hamle, komplo sahiplerinin de karşıt bir hamle olarak İmralı sistemini geliştirmelerine yol açmıştır. Önder Apo İmralı sistemini ve kendisine yönelik tecrit, izolasyon ve im-

ha konseptini değerlendirirken, "*Öcalan yönergeleri, Öcalan yasaları var*" belirlemesinde bulunmaktadır. Bu kadar çok 'yönerge ve yasanın' uygulanmaya konulması ve her dönemde yeni biçimlerinin oluşturulması, öncelikle Önderliğimizin ideolojik ve felsefi çizgisine ve geliştirmiş olduğu demokratik konfederalizm sistemine karşı komplocu güçlerin üstü örtülü ideolojik hamlelerinin yansıması ve uygulama biçimleri olmaktadır.

Önderliğimizin düşüncelerinin halka ulaşması engellenmek istenmiştir

Önderliğimizin uluslararası komplonun amaçlarını boşa çıkarma doğrultusunda harcadığı yoğun çabalara karşılık, inkârcı sistemin zamana yayılmış bir imha planı çerçevesinde geliştirdiği Özgürlük hareketimizi marjinalleştirme, kendi özgürlük değerlerinden uzaklaştırma ve böylelikle içerden çözmeyi gerçekleştirme hamlesi on yıla yakın bir süreden beri devam etmektedir. İmralı sistemiyle birlikte kendi deyişiyle her günü birkaç ölüme bedel koşullarda tutulup görülmemiş bir tecrit uygulamasına çarptırılan Önder Apo, 2007 yılı Mart'ında kamuoyuna açıkladığımız gibi bir zehirleme girişimiyle imha edilmek istenmiştir. Yıllardır uygulanan tecrit ve izolasyon politikalarıyla esas olarak Önderliğimizin düşüncelerinin başta Kürt halkı olmak üzere tüm kesimlere ulaşması engellenmek istenmiş; bunun başarılamayacağı anlaşılınca, bu kez sinsice zamana yayılmış tarzda fiziki imhası gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Önderliğimize yönelik bu vahşi saldırı ve imha konseptlerinin çeşitli biçimlerde yürürlüğe konulması elbette Önderliğimizin ideolojik gücünden, bin yılların tüm kirini içinde barındıran devletçi, iktidarcı ve cinsiyetçi egemen sisteme karşı alternatif bir sistem oluşturma gücünü göstermesinden ileri gelmektedir.

Bu nedenle devletçi egemenlik sistemi bu ideoloji ve felsefenin özüyle doğrultu bulan ve Önderlik çizgisinde yürüyen Özgürlük hareketimize karşı sistematik imha planları geliştirip uygulamakta, bu ideoloji ve felsefeyle kendisini yeniden yaratan halkımıza en harca yöntemlerle saldırmaktadır. Yıllardır Özgürlük hareketimize karşı geliştirdiği inkâr ve imha temelindeki saldırılarını kesintisiz olarak sürdürdüğü halde, sömürgeci TC rejimi özellikle Önderliğimize yönelik zehirlenme olayının açığa çıkarılmasının ardından, sanki kendisi saldırı altındaymış gibi bir tutum sergilemektedir. Bu temelde kamuoyunu yanıltmaya çalışmakta, Kürdistan'daki vahşice uygulamalarına tepki gösteren halkımıza karşı her türlü vahşeti sergilemekten de çekinmemektedir.

ABD, İsrail, İngiltere, Kürt işbirlikçiliği ve diğer birçok emperyalist gücün ortak planı çerçevesinde gerçekleştirilen uluslararası komplo amacına ulaşamayınca, bu kez özellikle örgüt içi tasfiyecilik yoluyla Özgürlük hareketinin tasfiye edilmesi hedeflenmiş, buna bağlı olarak Önderliğimiz üzerindeki tecrit ve izolasyon daha da derinleştirilmiştir. Özellikle 2003-2004 süreçlerinde içerden Ferhat ve Botan tasfiyeciliği örgüte dayatılmış, örgüt kadroları tüm özgürlük ölçü ve değerlerinden uzaklaştırılmaya çalışılmış, böylece hiçbir ahlaki değer tanımayan bir sistem yaratılmak istenmiştir. Bu saldırı da özünde Önderliğimize karşı geliştirilen bir saldırıyı ifade etmektedir. Başta ABD olmak üzere dış güçler Önderliğimizin ideolojisi ve özgürlük sistemini ortadan kaldırarak, bir işbirlikçi örgütsel yapılanma yaratmak ve Özgürlük hareketimizi sisteme entegre etmek için yoğun çaba harcamışlardır. Sistem içileşen bir hareketin sisteme alternatif rol oynamasının mümkün olmaması, sözü edilen güçleri tüm değerlerimiz tasfiye edilmesi doğrultusunda böylesi uğursuz bir çabaya yöneltmiştir.

Değerler ve ölçülerimizin muğlâklaştırıldığı bir ortamda, hareketimiz, '99 sonrasında yaşanan düşman saldırıları karşısında pasif savunma duruşunu aşamayan gerilla gücünü aktif savunma konumuna geçirmek amacıyla 1 Haziran 2004 tarihinde aktif savunma konumuna geçme ve yeniden yapılanma çerçevesinde partileşme ve gerilla hamlesini başlatmıştır. 1 Haziran 2004 Hamlesiyle birlikte alınan aktif savunma kararı, esas olarak ideolojimize ve örgütümüze yönelik olarak geliştirilen tüm saldırılara karşı yeniden yapılanma temelinde meşru savunma hakkını kullanmayı içermektedir. Kürt sorununun demokratik siyasal çözümü doğrultusundaki çabalarına rağmen Önderliğimize, hareketimize ve halkımıza karşı saldırıların tırmandırıldığı bir dönemde, 1 Haziran Hamlesi zorunlu ancak gecikmiş bir hamle olmuştur. Bu hamle aynı zamanda Özgürlük hareketimizin ideolojik ve zihniyet olarak yeniden örgütlenmesini de ifade etmektedir.

Tasfiyeciler Önderlik çizgisi karşısında yenilgiye uğramıştır

Yeniden yapılanma çerçevesinde partileşme konusunu gündeme getiren Önder Apo, ideolojisi ve felsefesi temelinde yaratmış olduğu özgürlük değerlerine ve kendi sistemine yöneltilen saldırılara karşı bir kez daha partileşmenin esas özünü ortaya koymuş ve demokratik sosyalizme gitmenin yol ve yöntemlerini netleştirmiştir. Yeniden yapılanma çerçevesinde partileşmeyi 'ideolojik ve zihniyet örgütlenmesi' olarak tanımlayan Önderliğimiz, partileşmenin esas oluşum gerekçelerinin sosyalizmin gerçek özü olan demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigması ekseninde tüm iktidarcı, devletçi ve cinsiyetçi yapılanmalara karşı mücadele yürütmek ve yeni toplum kuruculuğunun oluşturulmasında esas mücadelenin öncelikli olarak zihniyet devriminin gerçekleştirilmesi mücadelesi olduğunu ortaya koymuştur. Zihniyet, vicdan ve ahlak devrimlerinin gerçekleştirilmesinde ve topluma ön ayak olunmasında da esas rolün yeniden yapılanma çerçevesinde partileşmelerle sağlanabileceğini bir kez daha ortaya koymuştur.

2003-2004 yıllarında Ferhat-Botan öncülüğünde gelişen tasfiyeci-provokasyon eğilimi 1 Haziran Hamlesini engellemeye ve dış güçlerle içine girdiği ihanet ilişkisi temelinde gerillanın aktif savunma konumuna geçmesini önlemeye çalışmıştır. Komplonun içimizdeki uzantısı olan bu tasfiyeci ihanet eğilimi, Önderliğimizin yarattığı tüm değerleri özünden boşaltarak gerilla gücünü sürekli pasif konumda bırakıp giderek marjinalleştir-

"Psikolojik savaş propagandalarıyla örgütün marjinalleştiği ve bitiş sürecine girdiği belirtilse de, 1 Haziran Hamlesiyle Önderlik çizgisinde yürüyen örgütün devamlılığını sağladığı, hareketimizin toparlandığı ve demokratik sosyalizm çizgisinde kendini yeniden yapılandırdığı görülünce, topyekûn savaş konsepti bir kez daha gündeme getirilmiştir"

mek, böylelikle hareketimizi teslimiyete sürüklemek istemiştir. Ancak bu tasfiyeci girişim hamlenin ilanını engelleyememiş, Önderliğin tasfiyeciliğe karşı net bir tavır almasıyla birlikte Önderlik çizgisi karşısında yenilgiye uğramıştır.

1 Haziran Hamlesi esasta partileşme hamlesi olarak anlam bulurken, aynı zamanda tüm sahalarda meşru savunma anlayışının hâkim kılınarak mücadelenin yükseltilmesi ve çözüm arayışının giderek dayatılması anlamını da taşımaktadır. Tasfiyecilerin engelleme girişimleri sonuçsuz kalmış olsa da, ilan edilen hamle istenen düzeyde gerçekleştirilememiş; resmen ilan edilmesine rağmen hamlesel bir çıkışı gerçekleştirmede ciddi gecikmeler yaşanmıştır. Böylesi güçlü bir hamlesel çıkışın sürece yayılarak belirlenen zamanda başlatılamamasını fırsat bilen tasfiyeci-provokatif eğilimin içimizdeki kalıntıları biçiminde ortaya çıkan yaklaşımlar, hamleyi sabote etmek için yoğun çaba harcamışlardır. 1 Haziran Hamlesinin ilanının ardından Türk ordusu Kuzey Kürdistan'daki saldırılarını tırmandırıp süreklileştirmiş, buna karşılık 2005 yılında hamlenin daha güçlü gerçekleştirilmeye başlaması üzerine, Türk devletinin ve komplocu güçlerin karşıt hamleleri de gelişme göstermiştir. Psikolojik savaş propagandalarıyla örgütün marjinalleştiği ve bitiş sürecine girdiği belirtilse de, 1 Haziran Hamlesiyle Önderlik çizgisinde yürüyen örgütün devamlılığını sağladığı, hareketimizin toparlandığı ve demokratik sosyalizm çizgisinde kendini yeniden yapılandırdığı görülünce, topyekûn savaş konsepti bir kez daha gündeme getirilmiştir.

Önderlik çizgisinde kararlı bir yürüyüşün sahibi olmalıyız

AKP'nin iktidara geldiği 2002 sonbaharından itibaren Önderliğimiz üzerinde sistematik olarak geliştirilen tecrit ve izolasyon politikaları daha bir yoğunluk kazanırken, aynı zamanda örgüt üzerindeki baskı ve saldırılar da arttırılmış, özellikle Kuzey sahalarında savaşın şiddeti alabildiğine tırmandırılmış, Güney'de ise daha çok İran Hükümetiyle yapılan anlaşmalar sonucunda yönelimler gerçekleştirilmiş, sivil halka yönelik baskı, işkence ve tehditler daha da yoğunluk kazanmıştır. Şemdinli, Amed ve Qamışlo olayları aynı konsept ekseninde ortaya çıkmış, Şemdinli olaylarının sorumluları deşifre edilmesine rağmen tüm dünyanın gözleri önünde olayların üstü kapatılmış, yine eşzamanlı olarak örgüt içerisine ajan sızdırma girişimleri geliştirilmiş ve örgüt içine yönelik yoğun bir ajan trafiği başlatılmıştır. İçeride zayıflıklar yaratmış olsa bile, komplonun tüm bu girişimleriyle örgütün tasfiye edilemeyeceği anlaşılınca, inkâr ve imha sistemi '99 süreci ve sonrasında açıktan gerçekleştiremediği Önderliğin imhası yeniden gündeme gelmiş, örgüt tasfiyesinin ancak Önderliğin tasfiye edilmesiyle gerçekleştirilebileceği kararına varılmıştır. Zehirleme olayının başlatılması böyle bir sonuca ulaşma sonucunda ortaya çıkmıştır.

Elbette burada Önderliğin 'yetersiz yoldaşlık' olarak tanımladığı Önderliği yalnızlaştırıp hedef konumuna düşüren ve çizgi dışılıklara zemin sunan yönlerimizin etkilerini de iyi görmemiz gerekmektedir. Önderliğe yönelik saldırıların bu kadar yoğunlaşması, imhasının farklı yöntemlerle sürekli olarak gündeme getirilmesi ve üzerindeki tecrit içinde tecrit politikalarının pekiştirilip süreklileştirilmesi, yetersiz yoldaşlığımızın bir yansıması biçiminde kendini göstermektedir. Önderliğin zehirlendiğin açığa çıkmasının ardından 2007 Ekim ayında ilan edilen Êdi Bese Hamlesi, komplonun tüm bu tasfiye girişimlerine dur deme anlamında bir yönüyle yetersiz yoldaşlığımızın özeleştirisi olarak değerlendirilebilir. Özgürlük hareketimizin halkımızla ortak ruh ve birliktelik halinde başlattığı bu büyük hamlesel çıkışın ardından, Türk devletinin ABD ve İsrail destekli topyekûn imha girişimleri yeni boyutlar kazanmış; son olarak Güney'de yoğun hava saldırıları, Zap operasyonu ve Kuzey'de aralıksız olarak sürdürülen saldırılar ve operasyonlar biçiminde kendini göstermiştir.

Biçimleri, yöntemleri ve uygulanış tarzları kimi zaman farklılıklar içerse de, Özgürlük hareketimize yöneltilen tüm saldırıların, yıldırma politikalarının, imha ve inkâr konseptlerinin komplonun halen devam eden değişik uygulanma biçimleri olduğu ortadadır. Buna karşı Önderlik çizgisinde kararlı ve iddialı bir yürüyüşü gerçekleştirmemiz gerektiği çok açıktır. Bu nedenle saldırılar nereden gelirse gelsin, ancak bunlara karşı anında devrimci bir tavır gösterirsek, yanlışı yargılamak ve mahkûm etmek kadar doğruyu sahiplenirsek ve doğruların amansız bir takipçisi olursak Önderliğe yetersiz yoldaşlığımızın güçlü bir özeleştirisini verebiliriz; ancak böyle demokratik konfederalizm sisteminin inşa edilmesinin öncü militanları olabiliriz. Şehitler gerçeğine bağlılığımız da, onların çizgisinde yürümemiz de ancak bu şekilde anlam bulabilir. Mazlum'ların, Kemal'lerin, Hayri'lerin, Agit'lerin, Zilan'ların, Beritan'ların, Viyan'ların, Adıl'ların, Gülbahar'ların, Kurtay'ların ve isimlerini daha sayamadığımız binlerce kahraman şehit yoldaşımızın özgürlük hayallerini ve özlemlerini de ancak bu şekilde gerçekleştirebiliriz.

Bu temelde içimizde son dönemde açığa çıkan tasfiyeci eğilimleri de ele alıp değerlendirmek ve Önderlik çizgisinin militanları olarak çözümleyip mahkûm etmekle de yükümlüyüz. Özellikle son dönemlerde Botan sahasının Besta alanında Dr. Ali ve Dicle Andok şahsında açığa çıkan tasfiyeci eğilimi değerlendirmek ve açığa çıkan sonuçları paylaşmak gerekmektedir.

Botan sahasında Dr. Ali ve Dicle şahsında gelişen tasfiyeci yaklaşıma, partileşme, askerleşme, ilişki, yaşam ve savaş çizgisine yönelik olarak YJA-STAR, HPG Askeri Konseyi ve Botan Eyalet Toplantılarında alınan karar gereğince Ana karargâh bünyesinde bir soruşturma başlatılmış, Konsey Top-

lantısında belirlenen bir komisyonca soruşturmaları yürütülmüş ve platformlarının yapılması kararına varılmıştır. Aynı tasfiyeci eğilim çerçevesinde yine Munzur Dicle'nin de soruşturması gerçekleştirilmiş ve sonuç olarak platformunun yapılması kararına ulaşılmıştır. Platformlar birçok alan, değişik cephe ve çalışma merkezlerinden yaklaşık olarak 200 arkadaşın katılımıyla gerçekleştirilmiştir.

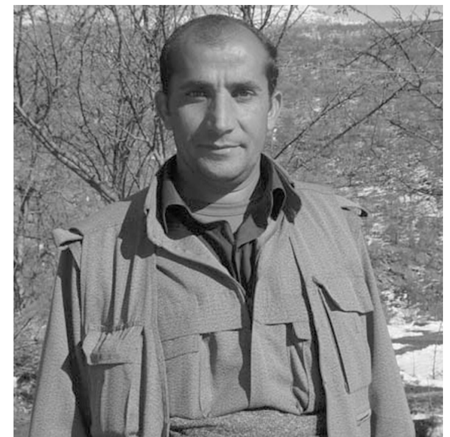
Öncelikle 1 Haziran Hamlesiyle birlikte ulaşılan partileşme kararı sürece müdahale etme ve direnişin yükseltilmesi anlamını taşırken, başından itibaren bu müdahale tasfiyeciler tarafından önlenmek istenmiştir. Tüm bu engelleme girişimlerine rağmen hamlesel bir süreç başlatılmış, fakat tasfiyecilerin tasfiyesinden sonra tasfiyeci eğilimin içimizdeki uzantıları bu hamleyi işlemez kılmak istemişlerdir. Botan sahasının Besta alanında açığa çıkan savaş ve yaşam çizgisindeki sapma da bu anlamda bu tasfiyeciliğin halen içimizde devam eden biçimi olarak kendisini göstermiştir. Özellikle Dr. Ali şahsında açığa çıkan bu eğilim, 1 Haziran Hamlesini boşa çıkartma arayışının destekçisi biçiminde gerçekleşmiştir. Önderliğimizin, Özgürlük hareketimizin ve tüm baskı, sindirme ve işkence politikalarına rağmen direniş çizgisinden geri adım atmayan Kürt halkının sergilediği büyük bir direnişi boşa çıkarmak isteyen bu eğilim, kimi zaman özgürlük değerlerinin anlamsızlığını dile getirmekten çekinmemiştir. Geliştirmek istediği savaş anlayışı, yaşam ve ilişki tarzıyla özgürlük değerlerini hedefleyen ve içini boşaltarak alandaki yapıyı Önderlik ideolojisi, felsefesi ve çizgisinden uzaklaştıran bu tasfiyeci eğilim küçümsenmeyecek tahribatlar yaratmıştır.

Bu tasfiyeci eğilimin özellikle Kürdistan'ın kalbi olan Botan'da geliştirilmek istenmesi bilinçli ve planlı olarak uygulamaya konulan bir amaç taşıdığını ortaya koymaktadır. Kuzey'in tüm öteki alanlara geçiş sahası ve silahlı direniş mücadelesinin merkezi olan Botan'da böylesi çizgi karşıtı bir duruşun ve tasfiyeciliğin geliştirilmesi, yıllardır süren tüm saldırılarına karşılık komplonun istenilen düzeyde sonuç alamadığı Botan'da, onun bu alanı düşürme hedefine hizmet eden bir durumu ortaya çıkarmıştır. Tasfiyecilik tarafından Botan'ın hedef alınması bir yandan Güney'in zayıflatılması, diğer yandan Ana karargâhın işlevsiz kılınması ve Kuzey'in nefesinin kesilmesi amacını taşımaktadır. Savaş taktiğini ve meşru savunma çizgisi konusunda farklı düşünme adı altında dayatılmak istenen şey, özünde mücadelesizliği ve teslimiyeti geliştirmek olmaktadır.

Tasfiyeci eğilim savaşı tıkatmış ve mücadelesizliği meşrulaştırmıştır

Bu tasfiyeci eğilim "*Sabit hedeflere saldırmak devleti yıkmaktır*" diyerek Önderliğin meşru savunma çizgisini saptırmaya çalışmış, farklı eylem taktikleri ve mücadele yöntemlerini de geliştirmeyerek savaşı tıkatmış ve mücadelesizliği meşrulaştırmıştır. Böylece "*Bakın, Botan'da bile bu tarzda savaş ve eylem taktiği geliştirilemiyorsa, hiçbir yerde geliştirilemez ve başarılı olamaz*" biçiminde bir anlayışı gerilla ortamına dayatmak istemiştir. Yine "*orta yoğunluklu savaş tarzını doğru bulduğunu, fakat topyekûn savaşı benimsemediğini, bunu yalnızca ihtimal dahilinde tuttuğunu, bu tür yaklaşımların yeni söylemlerle eski tarzın uygulanması olacağını*" söyleyerek, yürütülen mücadeleyi ve çizgiyi geriye çekip anlamsızlaştıran bir yaklaşım sergilemiştir. Bu çizgi karşıtlığını geliştirmede daha çok Önderliğin yeni paradigmasını ve ideolojik çizgisini benimsediği tasfiyeci çizgi temelinde kendisine göre yorumlayan, bu şekilde Önderliği en iyi anlayıp pratikleştiren, böylelikle dönemin önderliğini yapabileceği imajını yaratmaya çalışan bir yaklaşım, belirgin olarak açığa çıkmıştır. Yine meşru savunma adlandırmasının yanlış olduğunu, böyle bir yaklaşım ve çizginin savaş ve şiddet yöntemlerinin zamanını muğlâklaştırdığını, taktik bir netliğe sahip olmadığını dillendirerek, meşru savunma çizgimizi muğlâklaştırmaya ve bu şekilde özelde Besta yapısını Önderlik çizgisinden uzaklaştırmaya çalışmıştır.

Besta alanının Botan pratiğine olması gereken düzeyde bir katılımı sağlamaması özellikle Gabar alanını yalnızlaştırmış, böylelikle büyük direniş ve kahramanlık örnekleri sergilenen Gabar alanına düşmanın yoğun saldırıları gelişmiş, Gabar düşmanın somut hedefi haline gelmiş ve bu vahşice yönelimler birçok arkadaşımızın şehit düşmesiyle sonuçlanmıştır. Düşman da kime, neye ve niçin saldıracağını bilerek hareket etmiş; Gabar'da Adıl ve Gülbahar yoldaşların, tasfiyecilerin alandan çekilmesinden sonra da Besta'da Kurtay ve yine pek çok yoldaşımızın şahadetiyle sonuçlanan çatışmalar yaşanmıştır. Önderlik çizgisine sarsılmaz bağlılıkla Êdi Bese diyerek tüm güçleriyle mücadeleye yüklenen birçok seçkin yoldaşımız bu savaşta yaşamını yitirmiştir. Elbette düşman da Önderlik ideolojisi ve çizgisinden uzaklaşmış bir yaşam ve savaş alanına yönelme ve orada enerjisini boşa tüketmenin bir anlamı olmadığını iyi bilmektedir. Çünkü böylesi bir yaşam zaten kendi intiharını gerçekleştirmiş, kendi yenilgisini kendisi hazırlamış demektir. Bu nedenle düşman saldırıları elbette Önderlik çizgisinde yürüyen, onun ideolojisi ve felsefesiyle nefes alıp veren, ya-

şadığı her zemini Önderliğin bir yaşam ocağına dönüştüren mekânlar ve yoldaşlara yöneltilecektir. Botan'da yaşanan gerçeklik de bunu çok daha açık bir biçimde ortaya koymuştur.

Yine Dr. Ali kendi tasfiyeci anlayışına göre yorumladığı meşru savunma çizgisini dış saldırılara paralel bir çizgi anlayışıyla geliştirmek istemiş, aynı şekilde partileşme, kadın özgürlüğü ve yaşam ölçüleri ve ilkelerini muğlâklaştıran bir yaklaşım içerisine girmiştir. Yeniden yapılanma çerçevesinde partileşme hamlesini politik-taktik bir yaklaşım olarak ele almış, esasta bu partileşme hamlesinin o dönemde açığa çıkan tasfiyeci-provokatif yaklaşımları geri püskürtmek amacıyla geliştirilmiş bir hamle olarak değerlendirmiştir. Yeniden yapılanma çerçevesinde partileşmenin çok gerekli olmadığını ve bu noktada örgütün abartılı yaklaşımlar içerisine girdiğini belirten bir yaklaşım ortaya koymuştur. Bunlarla birlikte demokratikleşmeyi ve siyasal süreci tartışma konusu yapmış, siyasal sürecin ilerlememesi ve çözümün gelişmemesinin temel nedenlerinin örgütün eylem anlayışından kaynaklandığını iddia etmiştir. 1 Haziran Hamlesinin esasta çözümü tıkatıcı bir rol oynadığını, savaş ve şiddet ortamının yeniden oluşmasında belirleyici olduğunu söyleyerek, Özgürlük mücadelesini boşa çıkartan, yaşanan tüm olumsuz pratiklerin ve çözümsüzlüğün suçlusu olarak örgütü gören bir yaklaşım içerisine girmiştir.

Oysaki Önderliğimizin meşru savunma ve şiddete yönelik perspektifleri çok açıktır. Nereye kadar ve hangi koşullarda meşru savunma hakkının kullanılması gerektiğini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Önderliğimiz, "*Silahlı meşru savunmayla çözüm aracı olarak devlet amaçlı şiddet arasındaki ilkesel farkı çok iyi görmek gerekir... Demokrasiler için diğer önemli bir eylem sorunu da meşru savunma durumunda nasıl davranılacağına ilişkindir. Meşru savunma ancak işgal koşullarında anlam kazanır. Bir halkın üzerinde işgalci, sömürgeci veya daha değişik baskıcı bir sistem kurulduğunda işgal var demektir. İşgali tek başına yabancı bir güç yapabildiği gibi, bazen yarı yarıya yerli işbirlikçilerle birlikte de yapabilir. Bu durumda savunma görevi ortaya çıkar. Hedef işgali kaldırmak, demokrasiyi kurmaktır... Meşru savunmayı daha çok halkın demokratikleşmesini desteklemek, geliştirmek ve korumak amacıyla örgütlemek ve yürütmek esas olmalıdır. Hedef olarak baskıcı, savaşçı klikleri alırken, demokratik çözüm muhataplarının varlığını da unutmamalıdır... Meşru savunma hareketi ve örgütlülüğünün işgal ve çözümsüzlükten sorumlu güçleri yürüttükleri haksız savaşın sürdürülmezliği konusunda ikna edinceye ve demokratik çözüm yoluna çekinceye kadar yoğunlaştırılarak sürdürülmesi mevcut krizden çıkmanın temel aracı olabilir*" belirlemelerinde bulunmaktadır. Bütün bu çok açık ve net olan perspektiflere rağmen, Dr. Ali başta Önderliğimiz olmak üzere tüm özgürlük değerlerimizi imha etmeyi amaçlayan yönelimlere karşı şiddetin gereksizliğini vurgulamakta, esas olarak siyasal reformların esas alınması gerektiğini belirtmekte ve üstelik tüm bu çizgi karşıtı duruşunu da Önderliği doğru anladığına bağlamaktadır.

"Elbette düşman da Önderlik ideolojisi ve çizgisinden uzaklaşmış bir yaşam ve savaş alanına yönelme ve orada enerjisini boşa tüketmenin bir anlamı olmadığını iyi bilmektedir. Çünkü böylesi bir yaşam zaten kendi intiharını gerçekleştirmiş, kendi yenilgisini kendisi hazırlamış demektir. Bu nedenle düşman saldırıları elbette Önderlik çizgisine yöneltilecektir"

Dr. Ali Önderliğe bağlılığın ölçülerini ve ilkelerini muğlâklaştırmıştır

Dr. Ali hem önceki raporlarında hem de platforma sunduğu raporunda herhangi bir özeleştirisel yaklaşım sergilememiş, tersine daha çok örgütü yargılayan, soruşturmanın ve kendisine karşı alınan tutumların haksızlığından dem vuran bir yaklaşım içerisinde olmuştur. Önderliğe bağlı olduğunu söylediği halde tasfiyeci bir çizgi dayatmış, Önderliğe bağlılığın ölçülerini ve ilkelerini muğlâklaştıran ve bu şekilde ortama kabul ettirmeye çalışan bir yaklaşım sergilemiştir. Gerek savaş taktikleri ve eylemselliklerine, gerekse Botan pratiğine yönelik duruşunu hümanizmle dile getirmekte, böylelikle hümanizm konusunda derin bir yanılgıyı yaşamakta, hümanizmi liberalizmin en temel özelliği olarak algılamakta, esasta devrimci özgürlükçü anlayışın kendisinin hümanist olduğunu gerçeğini yadsımaktadır. Bugüne kadar yaşanan pratiklerde ortaya çıkan tasfiyeci kesimler karşısında tavırsız kalmasını, hatta onların bir yedeği konumunu yaşamasını da aynı yanılgılı hümanizm anlayışı ekseninde ele almakta, bu tasfiyeci kişiliklere tavır almamasını onları kazanmayı esas alma tutumuna bağlamaktadır.

Diğer yandan tüm tasfiyeci pratiklerde olduğu gibi gerek örgüt yönetimi gerekse yapı içerisinde bölme, parçalama, karşıtlaştırma ve koparma yaklaşımları sergileyip sonuç almak istemiştir. Hem yönetim hem de yapı içinde bölünmeler yaratarak kendisine yandaş bulmaya çalışmış, bu tutumunu platformda da sergilemiştir. Yine HPG 3. Konferansında da böylesi bir parçalamayı yaratmaya çalışmış, fakat bunun sonuç almadığını görünce bu kez de hareketimiz için hayati önem taşıyan Botan sahasına yönelmiştir. Botan'ı ele geçirmenin tüm gerillayı ele geçirmek olacağını hesap edip tasfiyeci-provokasyon çizgisini bu saha üzerinden örgütleme ve bu çizgiyi genel örgüte dayatma yaklaşımını sergilemiştir. Aynı şekilde Dr. Ali sistemin dilini kullanarak özeleştirinin anlamsız ve gereksiz olduğunu dile getirmekte ve bazı şeyleri pratiğin açığa çıkaracağını savunmaktadır. Bundan dolayı örgüt içi mücadeleye hiçbir zaman sıcak bakmadığını, bunun yanlış bir yöntem olduğuna inandığını söylemekten çekinmemekte ve tasfiyeciler de dahil birçok kişiye karşı tavırsız kalışını da bununla izah et-

mektedir. Raporunda "*Örgüte sesimi duyuramıyorum*" diye yakınan Dr. Ali, kendi görüşlerinin doğruluğunu savunurken, örgütün yanılgılar içerisinde olduğunu ifade eden suçlayıcı yaklaşımlarda bulunmuştur.

Dr. Ali kadın eliyle örgütü ele geçirmeyi amaçlamıştır

Tasfiyeci eğilimlerini özelde Besta alanındaki arkadaş yapısı üzerinden hayata geçirmeye çalışan Dr. Ali kadronun yetersiz ve zayıf yönlerine hitap etmiş, disiplinden ve ideolojik-örgütsel çizgiden uzak bir yapı gerçekliğini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Dicle Dr. Ali'ye yönelik bir belirlemesinde "*Bireysel istemlere cevap olması onu yapı nezdinde de çekici kılıyordu*" diyerek, Dr. Ali'nin esasta hangi sistemin ölçü ve ilkeleriyle örgüt yöneticiliği yaptığını çok net bir şekilde ortaya koymuştur. Bu kişilik yapıyı en iyi anlayan, onları koruyan, yapılan yanlış yaklaşımlara karşı duran, tavır sahibi olan tek kişi biçiminde kendisini yansıtarak, yapının duygularına hitap etmeye ve bu şekilde kendi etrafında toplamaya çalışmış, belli ölçüde bunu gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla Dr. Ali'nin temsil ettiği çizgi kadroyu Önderlik çizgisi, ideolojisi ve felsefesinden, yine tüm tarihsel toplumsal ve kültürel değerlerden koparan bir anlayış ve çizgi dayatması biçiminde gelişmiştir. Bu durumda Önderlik tarzı, duruşu ve yaklaşımından uzaklaşan bir kadro yapısı sistemin geri ölçülerinde bir yaşam anlayışına mahkûm olan, örgütsel mekanizmaları gerçekleştirmektense dedikodu kültüründe boğulup kalan ve bunu yaşam tarzı haline getiren bir duruma düşmektedir. Botan pratiği bunu açıkça ortaya koymuştur. Bu alanda örgütsel mekanizmalar işletilmemiş, Önderlik ideolojisi ve felsefesinden uzaklaşılarak dedikodu kültürüne düşülmüştür.

Tasfiyeci çizgi kendi pratikleşmesini kadın üzerinden gerçekleştirmeye çalışıp kadını bir araç olarak kullanmış, kadın eliyle genelde örgütü ele geçirmeyi amaçlamıştır. Dr. Ali gerek Dicle ile olan ilişkisinde gerekse farklı ilişki tarzlarında bunu gerçekleştirmeye çalışmış, güç ve iktidar ilişkisi ekseninde YJA-STAR ve Özel Kuvvetler aracılığıyla örgütü ele geçirme yaklaşımı içerisine girmiştir. Çünkü bu kişilik örgütün en temel özgürlük ilkelerinin kadın özgürlük ilkelerine dayandığını çok iyi bilmektedir. Kadının bu konuda yaşadığı herhangi bir yanılgı ve erkekle ortak paydada buluşma Önderlik ve özgürlük çizgisinden uzaklaştıracak, böylelikle kime ve neye hizmet ettiği çok net olan sahte bir özgürlük anlayışı ortaya çıkacaktır. Hâlbuki Önderliğimizin kadına ilişkin değerlendirmeleri, kadın özgürlüğüne biçtiği anlam ve rol çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır ki, kadının özgürlük ölçülerinden uzaklaştığı her adım hareketi de özgürlük ölçülerinden uzaklaştıracaktır.

Önderliğimiz "*Kadının özgürlük düzeyi toplumun özgürlük düzeyini belirler*" derken, kadın özgürlüğünün tüm özgürlüklerin temeli olduğunu çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Buna karşılık büyük anlam ve içeriğe sahip olan aşk ve sevgi kavramları içi boşaltılarak, bu kişiliklerin pratiğinde çirkin bir siyasal içeriğe büründürülüp bir iktidar aracı konumuna düşürülmüş, aşka ve sevgiye hakaret edilmiştir. Esasta tüm bu yönelimler kadın özgürlük hareketi üzerinden Önderliğe ve onun özgürlük yürüyüşüne saldırıdır. Önderliğimiz kendi özgürlük paradigmasını ortaya koyarken, tüm çözümleme ve perspektiflerini kadın özgürlük düzeyi üzerinden belirlemektedir. Önderliğin üç destansı çalışmamdan biri dediği kadın özgürlüğü çalışması bu şekilde geriye çekilerek, erkeğin yedeğinde kalan, erkeğe endeksli ve Kadın kurtuluş ideolojisinden uzaklaşan bir kadın gerçekliği açığa çıkarılmaya çalışılmıştır.

Dr. Ali bunların tümünü kadını anlama, tanıma, çözmeye çalışma, kadın karşısında saygılı olma adı altında yapmış ve kendisini kadın dostu olarak göstermiştir. Bir nevi demokrat erkek rolüne bürünmüş ve bir kesim kadın tarafından bu şekilde ele alınmıştır. Hâlbuki Önderliğimiz erkeğin kadınla dostluğunu, "*Kadına en saygılıyım diyen bile, bunu ancak kadın tutkularına alet olduğu oranda geçerli bir hüküm olarak belirler. Kadın, cinselliği dışında bir insan dostu olarak günümüzde bile hiçbir erkek tarafından kabul edilemez. Dostluk erkekler arasında geçerlidir. Kadından dost demek, ikinci gün cinsel skandal demektir*" sözleriyle çok çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır. Tüm tarihsel aşamalarda olduğu gibi kadın bu tasfiyeci pratiklerde de yine iktidarı ele geçirme ve güç elde etmenin bir aracı olarak kullanılmak istenmiştir. Elbette iktidarı ele geçirmek ve Önderlik karşıtı bir çizgiyi yaşamsallaştırmak yine kadının düşürülüşüyle gerçekleşebilecektir.

Yanlışa karşı mücadele etme yerine yanlışa tabi olma yaşanmıştır

Bu sonuç örgüt yapısının ideolojik ve felsefi çizgiye hâkim olamamasından, Önderlik çizgisinden uzaklaşılmasından, bireysel istem ve çıkarların örgütün ve özgürlük değerlerinin üstünde tutulmasından ileri gelmektedir. Yaşanan pratikte yapılan örgüt karşıtlığının yanlışlığını ortaya koymak, çizgi mücadelesinin amansız bir savaşçısı ve fedaisi olmak yerine, "*Yönetim bunu yapıyorsa ben de yaparım, kimsenin bana karışmaya hakkı yok*" şeklindeki bir anlayışla sistemin bile gerisine düşen, tüm ahlaki değerlerden uzak bir yaşam anlayışı geliştirilmeye çalışılmıştır. Yanlışa karşı mücadele etme yerine yanlışa tabi olma ve onun yürütücülüğünün temel araçlarından biri durumuna düşme yaşanmıştır. Tüm bunlar da yine liberalizm anlayışı çerçevesinde geliştirilmiş, ahlaki yozlaşma, değerler ve ilkelerin dejenere edilmesi 'hak arayışı' adıyla maskelenmiştir. Bir kısım kadroda "*Savaşıp şehit düşüyorsak, ilişki yaşamaya da hakkımız vardır*" şeklinde bir yaklaşımla yaşanan tasfiyeci pratiğe ortak olma anlayışı gelişmiştir.

Yine Dr. Ali'nin kadın konusunda ortaya çıkan temel yaklaşımlardan birisi de, birçok kadınla girdiği ilişkilenme düzeyini 'mülkleştirmeme, kadına mülkiyet

anlayışı temelinde yaklaşmama' biçiminde ortaya koyması olmuştur. Bu anlayış çerçevesinde birden fazla kadınla ilişki geliştirme ve onları kendi iktidar arzusunun bir aracı olarak kullanma yaklaşımını 'kadını mülkleştirme anlayışım yok' şeklinde ortaya koymaktadır. Hâlbuki en geri, en köleci sistemlerin dahi belirli bir ahlak ve ilişki anlayışı bulunmaktadır. Liberalizmin dahi kendi içinde bir ahlak anlayışı vardır. 'Kadını mülk olarak görmeme' adı altında birden fazla kadınla ilişki geliştirme ve bunu ilişkide olduğu kadına kabul ettirme en gericisinden bir zihniyeti, yine en gerisinden bir köleliği, gerçek anlamda ahlaki değerlerden kopuşu, en kötüsünden dibe vuruşu ifade etmektedir. Bu hiçbir toplumsal gerçekliğin kabul edemeyeceği bir ilişki ve ahlak anlayışı olmaktadır.

Postmodernizmin içimize sızan anlayışları olarak boy vermekte

Çok açık bir şekilde ortaya çıktığı gibi, tüm bu ahlaki yozluk ve değerden düşme, postmodernizmin günümüz dünyasında bireyler ve toplumlara empoze etmek istediği felsefeden kaynaklanmaktadır. Bağlanacak hiçbir değer tanımama, hiçbir ahlaki anlayışa sahip olmama, her şey anlamsız görme, anlamsızlık kuyusunda debelenen bireyin sistemin basit birer dişlisi olmanın ötesine geçememesi, geleceğe umut ve inancın yitirilmesi, sürekliliğin kaybedilmesi, her şeyin birbirinden kopuk olarak algılanması, özgürlüğün en basit yaşam arayışları düzeyine indirgenmesi postmodern yaşam anlayışını ifade etmektedir. Bu pratikler postmodernizmin içimize sızan anlayışları olarak boy vermekte ve kendini bu tür tasfiyeci pratiklerde yaşatmaktadır. Bunların açığa çıkmasında ve bu denli kendini dayatmasında yetersiz kadro duruşunun da büyük payı bulunmaktadır. Örgütsel refleksin zayıflaması, ideoloji ve örgütsel çizgi karşısında kendini sorgulamama, ideolojiyi ve felsefeyi yeni paradigma ekseninde tam olarak içselleştirmeme ve derinleşmeme, yaşanan pratikleri doğrudan ya da dolaylı biçimde beslemiştir.

Dicle aldığı görevleri hep bir iktidar aracı olarak görmüştür

Yaşanan tasfiyeciliği, Dr. Ali ve Dicle tasfiyeciliği olarak adlandırmak gerekmektedir. Çünkü yaşanan tüm pratiklerde Dr. Ali kadar Dicle de rol oynamış ve aynı tasfiyeci pratiğe ortak olmuştur. Bu ilişkide ortaya çıkan şey, Dicle'nin gücü ve iktidarı ele alış biçimi ve bu anlayışla erkeğe koşmasıdır. Kendi özgürlük değerlerinden ve felsefesinden uzaklaşan bir kadın elbette erkeğin kölesi ve yedeği olmanın ötesine geçemeyecektir. Dicle'de de yaşanan budur. Sevgi ve aşk kavramları adı altında hedeflediği esas olarak yine iktidardır. Dicle Dr. Ali'nin düşüncelerini, pratiklerini ve kadına yaklaşımını bilmesine rağmen, çok hesaplı ve bilinçli bir tarzda kendisiyle ortak paydalarda buluşup birlikte beraber yürümüştür. Bu durum Dicle'nin Dr. Ali yoluyla iktidarı hedeflemesinden ileri gelmektedir. Örgütü ele geçirme anlayışıyla hareket eden Dr. Ali'de gelecek görme ve kendisini bu geleceğin içine yerleştirme yaklaşımı hâkimdir. Dicle soruşturma boyunca ve platform sürecinde belirli bir özeleştirisel yaklaşım içerisine girmiş gibi görünse de, özünde çok sinsice aynı anlayışı temsil etmiş ve ortak olmuş, açık bir şekilde Dr. Ali'de geleceği gördüğünü ve ilişkilerinin siyasal içerikli olup iktidar hedefli olduğunu kabul etmiştir. Bu durum kadının en derinden köleliğin kuyusuna düşüşünü gözler önüne sermekte, iktidara bulaşan kadının ne denli çirkefleşeceğini ve kendi öz değerlerinden uzaklaşacağını ortaya koymaktadır.

Dicle kişiliğinin her zaman için örgütün zayıf dönemlerinde boşluklardan yararlanarak öne çıktığı iyi bilinmektedir. Gulan arkadaşın şahadeti gibi birçok olayda ismi geçmesine rağmen, sonrasında hep olayların içinden sıyrılan, tam olarak netleşmeyen ve hep muğlâk kalan bir duruşa sahip olmuştur. Emeksiz büyüme, en üst düzeyde görev alma, aldığı görevleri hep bir iktidar aracı olarak görme yaklaşımı her zaman için belirgin olan bir duruş biçiminde Dicle'de kendini göstermiş, en son platformunda da bu durum çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Tıpkı Dr. Ali gibi, Ana karargah'ta yer aldığı süreç içerisinde Ana karargâh'ın zayıflıklarından yararlanmış, aynı anlayışla yetki ve göreve yaklaşımı yine iktidara koşma biçiminde kendini göstermiştir. Dicle'nin kişilik olarak yoğun bir politik kurnazlığa sahip olduğu, gerek yaşadığı son tasfiyeci pratikte gerekse daha önceki pratiklerinde örgüt mekanizmalarının zayıflatıldığı veya işlemediği durumlarda bundan yararlanarak kendine yaşam alanları oluşturduğu çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Yapılan tüm değerlendirmelerde de Dicle'nin maneviyatsız ve ruhsuz kişiliğine vurgu yapılmış, bunun bir özgürlük militanıyla özdeşleştirilemeyeceği vurgulanmıştır. Elbette Dicle'nin gerek tasfiyeci pratikte açığa çıkan durumu, gerekse daha önceki süreçlerdeki duruşu kadın özgürlüğüne ve Önderlik ideolojisine olan yaklaşımını çok net bir şekilde ortaya koymuştur. Kadın özgürlük hareketinin bir yöneticisi olarak özgürlük çizgisinin yaşamsallaştırılmasından birinci düzeyden sorumlu birisinin kendi denetimindeki yapıya bu yaşam duruşu ve eğilimleriyle yön vermesi mümkün olmayacaktır. En son yaşanan Besta pratiği de bunu çok açık bir şekilde ortaya koymuştur. Kadına güven duymayan, kendi cinsini sevmeyen, onu güç olarak görmeyen, onunla ortak paydalarda buluşmaktan ziyade erkeğe koşmayı tercih eden bir kadının kadın özünü taşıyamayacağı ve özgürlüğün öncülüğünü yapamayacağı da çok iyi bilinmektedir. Sürekli olarak üstte kalan, kendi cinsini hor gören bir kadının gerçek anlamda kadın özünden de bahsedilemeyeceği bir gerçektir. Bu tür yaklaşımlar iktidarcı, devletçi ve cinsiyetçi sistemin tüm topluma ve kadına aşılamış olduğu zihniyetin bir ürünü olmaktadır. Aynı şekilde erkekle uzlaşma, onun eril iktidar sisteminin bir aracı ve uygulayanı olmak da ulaşılması hedeflenen kadın özüyle ve özgürlük anlayışıyla örtüşemeyecek bir durumdur.

Dicle yazdığı raporlarda da Dr. Ali'ye olan yakınlaşmasını kadına karşı güvensizliğiyle izah etmekte, 7. Kongre ve en son 5. Kadın Kongresinde yaşananlardan sonra bir kırılmayı yaşadığını,

"Kadına güven duymayan, kendi cinsini sevmeyen, onu güç olarak görmeyen, onunla ortak paydalarda buluşmaktan ziyade erkeğe koşmayı tercih eden bir kadının kadın özünü taşıyamayacağı ve özgürlüğün öncülüğünü yapamayacağı da çok iyi bilinmektedir. Sürekli kendi cinsini hor gören kadının gerçek anlamda kadın özünden de bahsedemeyeceği bir gerçektir"

bu durumun kendisinde savrulma ve güçsüzleşmeye yol açtığını dile getirmektedir. Kadın hareketini zayıf gördüğü noktada bunu aşacak bir çizgisel duruş ve pratik çaba göstermek yerine, erkek egemenlikli yaklaşıma yönelmek ve geleneksel sınırlarda bir teslimiyet yaşamak Dicle'nin önceliklerini ortaya koymuştur. Bu da gösteriyor ki, Dicle gerek kadın özgürlüğüne gerekse onun temelini oluşturan Önderlik ideolojisi, çizgisi ve ilkelerine karşı dönemsel bir yaklaşım içerisindedir. İdeolojik ilke ve çizgiyi sürekli ve akışkan bir anlayışla ele almaktan ziyade, tasfiyeci eğilimlerin baş gösterdiği dönemlerde bir inançsızlığı ve umutsuzluğu yaşamakta, böylelikle kendi öz değerlerinden koparak erkeğe koşmayı tercih etmektedir. Erkeğe koşmayı da en düşürücü ve Dr. Ali'nin teorize ettiği 'mülkleştirmeme' anlayışı çerçevesinde kabul ederek, özünde ise iktidarı hedefleyerek, en gerisinden bir toplum ve kadınının bile kabul edemeyeceği bir ilişki ve yaşam anlayışının içine girebilmektedir.

İhanet yalnızca fiziki kopuş değildir

Dicle'nin Ana karargâh sürecinde başladığı ilişkisini Botan alanında devam ettirmesi, onun ilişkisinin siyasal içeriğini de ele vermektedir. Her iki alan da gerilla hareketinin merkezi konumundadır. Biri beyin konumunu, diğeri ise en ileri düzeyde pratik sahasını oluşturmaktadır. Bu iki yerde böylesi bir eğilimin yaşattırılması, doğrudan doğruya bir tasfiye hareketi ve en önemli iki merkezi boşa çıkartma girişimidir. Düşmanın bu iki alan üzerinde gerçekleştiremediği yönelimleri, böylesi bir ilişki ağı ve çizgisi gerçekleştirmiştir. Dicle'nin yaptığı açıktan açığa Önderliğin ve örgütün mücadele ettiği tüm hususları yaşamsallaştırma faaliyetidir. Dicle'nin bu yaşam ve ilişki tarzına yönelmesi, Dr. Ali'nin önceki pratiklerini bilmesine rağmen bunu kabul etmesi, kendi cinsini de kullanıma açık hale getirmesi ve bunu normalleştirmesi özgürlük ölçülerini tersyüz etmesi anlamını taşımaktadır. Bu durum aynı zamanda mülkleşmeyi ve mülkleştirmeyi daha derin yaşamanın da ifadesi olmaktadır.

Besta çevresindeki yapıya bu yaşam anlayışını kabul ettirmeye çalışan Dicle, yaşadıklarını paylaşarak tasfiyeci çizgiyi meşrulaştırma ve bu çizgiyi benimseyip uygulayan kesimlerle kendi çevresini oluşturma pratiğini yürütmüştür. Nuda arkadaş, Dr. Ali ve Dicle'nin duruşları, uyguladıkları pratikler ve tarzlarıyla yaşanan tasfiyeci pratiğe yönelik çok açık bir eleştiri ve görüşlerini örgüte gönderdiği raporunda ortaya koymuştur. Kutsallık Adıl yoldaşlar şahsında Önderlik çizgisi olarak yaşamsallaşırken, lanet Dicle ve Dr. Ali şahsında ortaya çıkan ihanet çizgisinde somutlaşmaktadır. Şunu çok iyi bilince çıkarmamız gerekmektedir: Yaşanan her tür tasfiyeci pratik Önderliğe, şehitlere, halka, örgüte ve bir bütün olarak özgürlük değerlerimize ihaneti ifade etmektedir. İhanet yalnızca fiziki kopuş değildir; öz değerlerden kopma ve Önderlik çizgisine ters düşme, düşmandan daha fazla çizgiye karşı savaşma ve boşa çıkarma yaklaşımı da ihaneti anlatmaktadır. Her ihanet öncelikle kendine ihanettir. Tasfiyeci kişiliklerde açığa çıkan bu düşüş, her zaman için öncelikle kendilerine olan ihanetle kendini göstermektedir.

Dr. Ali'yle birlikte gerillayı üreten değil çürüten bir yaşam ve düşünce sistemi geliştirilmiş, bunun sonucunda birçok kaybın yaşanmasına yol açılmıştır. Besta alanında birçok arkadaşın gönderdiği bilgilendirme raporlarında, birçok arkadaşın yaşanan pratikleri kabul etmeyip intiharvari bir şekilde düşmanla çarpışmaya girdikleri ve bu şekilde şehit düştükleri belirtilmektedir. Yine bu raporlarda kuşkulu şahadetlerin olduğuna yönelik iddialar da bulunmaktadır. Elbette moralsiz ve güvensiz bir yapının eyleme yönelmesi ve yönelse bile çatışmalarda avantajlı bir konuma gelmesi zordur. Besta alanında yaşanan pratikler ve ilişkilerden dolayı tepki duyan birçok arkadaşta kendini bırakma, hareket tarzına dikkat etmeme gibi yaklaşımların geliştiği ve bu şekilde kayıpların verildiği açığa çıkmıştır. Dicle'nin savaş ve eylem taktikleri konusunda Dr. Ali'nin görüşlerini desteklediği, Besta alanında güç azaltması ve alandaki savaşçı yapısını en asgari düzeye indirmeye yönelik çabaları ve uygulamalarında da kendisini göstermiştir. Yine bazı toplantılarda Dicle'nin dolaylı olarak Dr. Ali'nin Önderlik karşıtı çizgisini dillendirdiği ve bunları teorize ettiği açığa çıkmıştır.

Munzur çeteci tarzda bir örgütlenmeyi gerçekleştirmiştir

Diğer yandan tüm bu pratikler içerisinde yer alan, tasfiyeciliğe ortak olan ve zemin sunan bir diğer yaklaşım da Munzur Dicle şahsında açığa çıkmıştır. Munzur tüm çizgi dışı yaklaşım ve uygulamaları destekleyen, ona birebir tabi olan, diğer yandan dedikoduculuğu geliştiren, bu konuda gerek Besta alanında gerekse gittiği tüm alanlarda örgüt ölçü ve ilkelerini muğlâklaştıran bir duruş içerisine girmiştir. Bir örgüt kadrosunun içinde olması gereken en temel özelliklerin dışında bir duruş ve yaklaşımla dedikodu kültürünü yayma, bilinçli bir şekilde kışkırtma ve teşhir politikasını yürütme ve bu tasfiyeci çizginin en önde yürütücülüğüne soyunma durumu yaşanmıştır. Munzur ahlaksız, özgürlük ölçü ve ilkelerinden tamamen kopuk, kadın-erkek ilişkilerinde en düşkün biçimde hareket eden bir duruşu tüm alanda yaygınlaştırmaya çalışmış, Dr. Ali ve Dicle'nin sözcülüğünü ve pratik uygulayıcılığını yapmıştır. Bir yandan yaşanan pratikleri teşhir eden, dedikodusunu yapan, diğer yandan kendisiyle paylaşıldıkça pratiğe ortak olan en kötü konumunu ifade edebilecek biçimde arabuluculuğa soyunan bir duruş sergilemiştir.

Duruşu oldukça muğlâk olan Munzur'un da yürüttüğü tüm pratikleri daha çok bayan arkadaşlar üzerinden geliştirmesi oldukça dikkat çekici bir durum oluşturmaktadır. Munzur örgütü, örgüt değerleri ve ilkelerini tartışmaya sokan, muğlâklaştıran ve geliştirdiği ilişki ağıyla çeteci tarzda bir örgütlenmeyi gerçekleştiren bir pratik sergilemiştir. İdeolojik olarak çizgiyi benimsemeyen bir örgütlenmenin içinde yer almış ve bu anlamda da tasfiyeci eğilimle birleşmiştir. Muğlâklaştırılan özgürlük ilkeleri ekseninde özelde çeşitli bayanlarla tasfiyeci eğilimlerini yaşamsallaştırmıştır. Dr. Ali kişiliğine yönelik gelişen demokrat erkek, kadın dostu tarzındaki yanılgılı yaklaşımlar Munzur'un şahsına yönelik de yaşanmıştır. Munzur'un esas ilişki ağını kadın üzerinden geliştirmesi bu durumu çok net bir şekilde anlaşılır kılmaktadır. Ne kendi cinsine ne de karşı cinse gerçek anlamda yakın olmayan Munzur, esasta tüm özgürlük ölçülerini tersyüz eden, bu şekilde örgüt yaşamını muğlâklaştıran bir pratik sergilemiştir. Oldukça dikkat çekici, ürkütücü ve bir o kadar da kuşkulu olan başka bir durum da çoğunluğu bayan arkadaşlar tarafından yazılmış olan yaklaşık olarak 300 bireysel notu ve yine eline nasıl geçtiği net olmayan örgütsel gizli bilgi ve dokümanları bir arşive dönüştürüp saklamasıdır.

2003-2004 tasfiyeciliğinin yoğun olarak basın alanına saldırdığı iyi bilinmektedir. Munzur'la birlikte açığa çıkan bu tasfiyeci eğilimi taşıyan ilişki ağının da önemli bir kesimi basın çalışmalarında yer alan arkadaşlardan oluşmaktadır. Tabii bu durum basın çalışmalarına yönelik bir güvensizliği geliştirmemeli, yanılgılı bir yaklaşımı açığa çıkarmamalıdır. Bugüne kadar basın alanında çok değerli arkadaşlarımız da yer almış, kimi şehit düşmüş olup, kimisi de halen çok dürüst bir şekilde çalışma yürütmektedirler. Her alanda bu eğilim sahipleri açığa çıkar ve çıkmaktadır. Fakat basının özel olarak hedef alınması elbette ideolojik bir çalışma sahası olmasından kaynaklanmaktadır. Bunun iyi tahlil edilmesi gerekir. İdeolojik alan çalışmalarına yönelim çok bilinçli bir şekilde geliştirilmektedir. Bu alanlarda tasfiyeciliğin kazanacağı hâkimiyet geneli de etkileyeceğinden, örgütsel ve ideolojik mücadeleyi de sakat bırakacaktır. Çünkü günümüz bilim-teknik çağında tüm ideolojik mücadeleler daha çok medya-basın üzerinden yürütülmektedir. İdeolojiler ve ideolojik mücadeleler daha çok medya-basın üzerinden geliştirilmekte, yaygınlaştırılmaktadır. Bu nedenle bu alana bu denli saldırının geliştirilmesi de oldukça anlaşılır olmaktadır. Buna karşı duyarlı olmak, ideolojik çizgi hâkimiyetini geliştirmek ve çizgi karşıtı gelişen yönelimlere karşı mücadele etmek önemlidir. Ayrıca basın çalışmalarına alınacak bireylerin seçimine de daha dikkat edilmesi gerektiği açığa çıkmıştır.

Bu anlamda Munzur şahsında açığa çıkan durum, düşmanın topyekûn saldırılarına ortak olmak ve onun bir uzantısı biçiminde çalışmaktır. Topyekûn imha konseptinin en önemli amaçlarından biri de yönetimi ele geçirmedir. Munzur da esasta bu çizgiyi esas alarak hareket etmiş, bu konseptin bir uzantısı biçiminde örgüt yönetiminde zayıf gördüğü yönler üzerinden bir örgütlenme gerçekleştirmeye çalışmış ve Besta pratiğinde bunu açıkça sergilemiştir. Son olarak bu durumu deşifre edilip başarılı olamayacağını anlayınca platformdan sonra kaçmıştır.

Munzur'un duruşu lümpen bir duruştu

Elbette Munzur'un duruşu, kişiliği, ilişki tarzı ve kadına yaklaşımı tamamıyla tüm değerlerin içini boşaltan ve anlamsızlaştıran lümpen bir duruştu. Esas olarak sorgulanması ve üzerinde durulması gereken husus ise, böyle bir kişiliğin içimizde bu denli geniş bir ilişki ağını oluşturması, özelde de bunu kadın eliyle gerçekleştirmeye çalışmasıdır. Yaşanan tasfiyeci pratikte örgütün ve özgürlüğün teminatı olan kadını örgütün ve özgürlüğün zayıf noktası konumuna getirme girişimi ve yine bunun 'demokrat erkek, kadın dostu' anlayışıyla yürütülmesi bir kez daha 'nasıl yaşamalı' sorusuna yönelmemiz gerektiğini ortaya çıkarmaktadır.

Platformların sonunda adı geçen üç kişiden her biri hakkında belirli kararlara ulaşılıp önemli bir militan duruş ve tavır gelişmiştir. Bu temelde Dr. Ali ve Dicle için iki yıllık bir süre örgüt üyeliğinden ihraç etme ve iki yıl emek süreci kararı alınmış, iki yıl sonra durumlarının yeniden örgüt tarafından değerlendirilmesi kararlaştırılmıştır. Ayrıca Dicle'nin Gulan arkadaşın şahadeti gibi konularda soruşturmasının derinleştirilerek sürdürülmesi kararına varılmıştır. Munzur'un platformunda ise HPG üyeliğinin bir yıl dondurulması, bir yıllık emek süreci, hakkındaki soruşturmanın derinleştirilmesi, bir yıl sonra raporunun HPG'de değerlendirilmesi, suç konumu devam ederse askeri mahkemeye sevk edilmesi, altı ay tecritte kalması ve bir yıl bayan arkadaşlarla konuşmaması, basın çalışmalarında yer almaması ve bir savaşçı olarak savaş sahasına gönderilmesi kararları alınmıştır. Yine Munzur'un soruşturmasıyla bağlantılı olarak, onunla ilişki içinde olan ve Munzur'da ideoloji ve örgüt karşıtı notları bulunan sekiz arkadaş hakkında soruşturma açılması ve bazı arkadaşların da süresiz basından uzaklaştırılması kararına ulaşılmıştır.

PKK gerçekliğinde sorgulama ve yargılama oldukça önemlidir. Burada bir süredir yerine getirdiğimiz şey de bu temelde PKK gerçekliği ve PKK adaletinin yerine getirilmesidir. Dr. Ali'yi, Dicle'yi ve Munzur'u sorguladık ve sonuçta bir karara ulaştık. Bunların anlayışlarını, dayatmalarını, çetecilikleri, ajanlıklarını, lümpenliklerini, işbirlikçiliklerini ve provokasyonlarını çok net bir biçimde ortaya çıkarıp mahkûm ettik. Bu, PKK adaletinin yerine getirilmesidir. PKK hareketinde, Apocu harekette bozgunculuk, yanlışlık ve suç hiçbir zaman hesapsız kalmaz; ne zaman olursa olsun mutlaka hesap sorulur. Çünkü PKK hesap soran bir harekettir. Bunun için PKK hareketi, Apocu hareket adaleti ve insanlığı yerine getiren bir harekettir. Bu platformda arkadaşlar bu harekette adaletsizliğin asla kabul edilmediğini gördüler. Belki sorgulama ve yargılama zamanında yapılmamış olabilir.

Ancak bu durum adaletin yerine gelmeyeceği anlamına gelmez. Onların şahsında bu harekete ait olmayan ne varsa onları ortaya çıkarıp mahkûm ettik. Burada sorgulanan ve yargılanan yalnızca onlar değildi. Onların şahsında bizi geriye çeken, mecalsiz bırakan, ilerlemeden ve başarmadan alıkoyan düşmana hizmet eden ne varsa yargılayıp mahkûm ettik.

Hareketimizde nasıl Haki, Mazlum, Hayri, Kemal, Agit, Zilan, Beritan, Adıl gibi insanlığın en soylu örneklerinin yanı sıra Dr. Ali, Dicle ve Munzur gibi kişilikler de çıkmıştır. Önderliğimiz ve Agit'lerimiz her zaman güç kaynağımız, buna karşılık Dr. Ali ve Dicle gibiler ise her zaman ayıbımız olmuştur. Hareketimiz bu ayıpları her zaman kendimizi onlardan arındırmanın gerekçesi olarak değerlendirmiştir. Bu da bu hareketin bir gerçekliğidir. Eğer bir hareket hem kahramanlığı kendine güç yapar, hem de ayıplarından arınarak kendini güç haline getirirse, o hareket hiçbir zaman yenilmez, kimse o hareketin gelişimi ve başarısının önünü tutamaz. Apocu Hareketin bir gerçekliği ve gücü de buradadır. Böyle bir harekette ortaya çıkan Dr. Ali ve Dicle gibi kişilikler bizim için yüzkarası ve utanç vesilesidir. Bu platformdan ortaya çıkarmamız gereken sonuçlardan bir de bu yüzkaralıklarını ve ayıpları kendi ortamımızda barındırmama ve böyle bir ayıbı bir daha yaşamamak için gerekli bütün tedbirleri almadır. Çıkarmamız gereken büyük derslerden biri de budur.

Yetmezliklerinden ve zayıflıklarından kurtulabilir ve suçlarını affettirebilirler

Bu platformda büyük bir sorgulama yaptık ve sonucunda da bize layık olan bir karara ulaştık. Bundan dolayı bu platform hedefine ulaşmıştır diyebiliriz. Bu platformda kendi kişiliklerimizi kararlaştırdığımız gibi, hem HPG ve YJA-STAR hem de bütün hareket açısından önemli bir kararlaşmaya ulaştık. Bu platform HPG ve YJA-STAR için Êdi Bese hamlesini daha çok geliştirme, derinleştirme ve hedefine ulaştırma açısından önemli bir adım olmuştur. Bu platformla birlikte nelerin bize ait olmadığını, nelerin bizi geriye çekip başarısızlığa uğrattığını, nelerin bu hareketin gerçekliğinden uzak olduğunu kavrayıp bir düzeltme hareketine geçebileceğiz. Bu sonuçla daha iyi bir sorgulama ve yargılamayı gerçekleştirecek bir düzeye ulaştık ve kendimizde bu gücü yakaladık.

Herkesten önce bu platforma katılan arkadaşlar buradan çıkan sonuçları HPG'de ve YJA-STAR'da yerine getirebilmek için onları öncelikle kendilerinde gerçekleştireceklerdir. Buna bağlı olarak HPG ve YJA-STAR da bu sonuçların ışığında gerekli düzeltmeleri zaman geçirmeden yapacaktır. Eğer bu platforma katılan arkadaşlar buradan çıkan sonuçları kendilerine mal eder ve kendilerini burada geliştirilen düzeye ulaştırırlarsa, o zaman hem HPG ve YJA-STAR'da hem de genel harekette rollerini oynayabilirler. Kuşkusuz bu arkadaşlarımızın böyle bir görevleri vardır. Bu platform gereklerini başarıyla yerine getirebilmemiz için hepimize böyle bir görev yüklüyor.

Hem HPG'de, hem YJA-STAR'da, hem de hareketin genelinde bu platforma katılan ve katılmayan tüm arkadaşlar, bilerek ya da bilmeyerek belki bu çeteci anlayışın, bu tasfiyeci-provokasyon eğiliminin etkisi altına girmiş olabilirler. Belki bu anlayışa, bu çizgiye hizmet etmiş olabilirler, belki kendilerinde birçok şey kaybedilmiş olabilir. Kendilerinden kaynaklanan nedenlerle örgüte ve halka birçok şey kaybettirmiş olabilirler. Fakat o arkadaşlar bu platformun kendilerine sunduğu imkânlarla kendilerini ortaya çıkan düzeye ulaştırabilir; yetmezliklerinden ve zayıflıklarından kurtulabilir ve suçlarını affettirebilirler. Bu arkadaşlar bu platformla bu imkânı yakaladılar. Bu büyük bir imkândır. Eğer dürüstlerse, vicdan sahibiyseler, bu platformun geldiği düzeyi ve ortaya çıkardığı sonuçları kendileri için esas alıp kendilerini hareketle bütünleştirerek bir çıkış yapabilirler. Onlar için doğru olan budur. Belki şimdiye kadar kendilerini kandırıyorlardı, belki gerçeği tam bilmiyorlardı, belki bazı şeyler hoşlarına gidiyordu, belki doğru da görüyorlardı; ama bu platformda bunların yanlış olduğu, doğru olmadığı, çarpıtma olduğu, kendilerine ve harekete layık olmadığı görüldü.

Bunun için bu platform bu arkadaşlara hareketle bütünleşme, hareketin yoldaşlığına layık olma ve yanlış anlayışlarını düzeltme imkânını vermiştir. Eğer bunu yaparlarsa yine bizim arkadaşlarımızdır, kendilerine saygı duyarız, kendileriyle yoldaşlığımızı geliştiririz; ancak eğer bu platformdan sonra da hala kendilerinde, kendi zayıflıklarında, kirlerinde, düşkünlüklerinde ve çarpık duruşlarında ısrar ederlerse günah bizden gitmiştir. Kimse bize bu imkân ve fırsat verilmedi diyemez. Bu platformun aldığı kararlar temelinde öyle üzerlerine gideriz ki, dünyayı kendilerine zindan ederiz. Bunu herkesin çok iyi bilmesi gerekiyor. Artık kimse kaderimizle, bu halkın kaderiyle oynamamalıdır. Hiç kimsenin Önderlikle, Kemal Pir'le, Mazlum Doğan'la, Zilan'la, Agit'le, Adıl ile ve yaratılan değerlerle oynama hakkı yoktur. Bu platform bütün bunların tedbirini net bir biçimde almıştır. Çağrımız bu harekette olup da bu hareketi yaşamayanlaradır. Nedeni ne olursa olsun, bunlar kendilerini artık bu gafletten çıkartmalıdır. Eğer kendilerini bu gafletten kurtarabilirlerse, belirttiğimiz gibi bu arkadaşlarla hiçbir sorunumuz olamaz. Kendileri yine yoldaşlarımızdırlar, kendileri için ölüme bile hazırız.

Bu hareket bir fedai hareketidir. Bu harekette fedailiğin dışında hiçbir şey yaşanamaz. Burası alım satım yeri değildir. Biz ne kimseyi satın alıyoruz ne de satıyoruz. Burası tutku düzeyinde özgürlüğü yaşama yeridir; Agit'lerin, kahramanların yeridir, fedailerin yeridir. Harekete katılmak için gelen herkes böyle bir yere geldiğini bilmek zorundadır. Eğer bazıları bu hareketi böyle anlamamış veya yanlış anlamışlarsa başka bir yere gidebilirler. Ama eğer Apocu harekete geldiklerini söylüyorlarsa, fedailiğe geldiklerini ve özgürlüğün militanı olduklarını söylüyorsa, o zaman bu militanlığı her yönüyle yaşamak durumundadırlar. Bu şarttır. Kimse bu harekete geldiği andaki konumuyla duramaz ve yaşayamaz.

Birçok arkadaş gibi belki biz de kendi halimizle PKK'de militanlık yapmak istedik. Ancak Önderlik "*Ya PKK gerçeğinde bir militan olacaksın ya da PKK içinde kalmayacaksın*" dedi. PKK militanlığının gerekliliğini bu kadar net belirtti. Bundan dolayı bütün arkadaşlara şunu söylüyoruz: Ya PKK gerçeğinde militanlık yapacaksınız ya da PKK'de kalmayacaksınız! PKK gerçeğinde ısrar etmeyenleri kesinlikle ajan ilan edeceğiz. Militanlık yapmak dışında kimsenin PKK ortamında bir yeri ve işi yoktur. Mademki PKK gerçeğine katılmışlardır, o zaman PKK gerçeğinde çalışma yürüteceklerdir.

PKK gerçeğinin ne olduğu bu platformla her yönüyle netlik kazanmıştır. PKK gerçeğinin ne olduğu, neyin PKK'ye karşı olduğu, neyin düşmana ve sömürgecilere hizmet ettiği çok net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bundan dolayı bu platformun sonucunda her arkadaşımız partileşmede ve özgürlük yürüyüşünde büyük adımlar atabilmek, bunun da ötesinde yarın bir Dicle ve Dr. Ali gibi olmamak için sorgulamalarını güçlü yapmak durumundadır. Kimse "*Bunlar benden uzaktırlar*" demesin. Belki kişinin niyeti budur, ama bu sadece bir niyettir. Eğer bu hareketin içinde bu hareketin esasları doğrultusunda bu platformdan çıkan sonuçlarla kendimizi güçlü bir sorgulama ve yargılamaya tabi tutmazsak, yarın biz de bir Dr. Ali, bir Dicle olup çıkabiliriz. Hem kendi başımıza, hem arkadaşlarımızın başına, hem de Önderliğin, halkın, hareketin ve insanlığın başına bela oluruz. Çıkartacağımız önemli derslerden biri de budur.

Örgütün zayıf olduğu yerde her türlü olumsuzluk ortaya çıkar

Bu platformun sonuçlarını bütün harekete ulaştıracağız. Burada sorgulayıp yargıladığımız hususlar ve aldığımız kararlar sadece HPG ve YJA-STAR'ı bağlamıyor, tüm hareketimizi bağlıyor. Belirttiğimiz gibi bu çıkış, Êdi Bese hamlesinde yeni bir çıkıştır. Êdi Bese hamlesi bir çıkış yaptı; şimdi bunun üzerinde hem kendi içimize hem de dışa dönük yeni bir hamle başlatıyoruz. Tüm arkadaşların şunu iyi bilmeleri gerekiyor: Bu platformdaki sorgulamalar ve yargılamalar yeni hazırlanan bu hamlenin temelini oluşturacak, onun çıkışını ifade edecektir. Hazırladığımız hamle bu çıkışla gerçekleşecektir. Bunun için oldukça önemlidir. Bu platformda ortaya çıkan sonuçları hem HPG'de, hem YJA-STAR'da, hem de bütün hareketin genelinde yerine getirecek olanlar herkesten önce bu platforma katılan arkadaşlardır. Bundan dolayı bu sonuçlar ışığında kendimizi derinleştirmeliyiz ki, bu görevi yerine getirebilelim.

Tabii bu platforma katılan arkadaşlar HPG'nin üyeleri, komutanları ve savaşçılarıdır. Bu arkadaşlarımız bu platformda ortaya çıkan sonuçları öncelikle HPG ve YJA-STAR'da yerine getirmelidirler ki, tüm harekette de yerine getirilebilmiş olsun. HPG ve YJA-STAR Önderlik çizgisinin en sağlam gücüdür, onlar bu çizginin sigortası ve koruyucu gücüdür. Önderlik çizgisini koruyacak olan HPG'dir, YJA-STAR'dır. Çizgiyi koruma görevi, bütün kurumlarımızdan önce HPG'nin ve YJA-STAR'ın görevidir. HPG ve YJA-STAR çizgiyi korursa, bütün kurumlarımızı ve bütün kadrolarımızı çizgiye çekebilir. Yani HPG'nin ve YJA-STAR'ın görevi, herkesi çizgiye çekmektir, yola getirmektir, imana getirmektir. Çizgiden çıkanlara, imandan çıkanlara, zındıklığı kendisi için esas alanlara adaletin kılıcını göstermektir. Eğer HPG ve YJA-STAR bu rollerini iyi anlar ve yerine getirirlerse, işte o zaman Önderliğin gücü olurlar. O zaman bu çalışma Önderliğin destansı çalışması olur.

Bu platformda hepimiz hareketin ideolojisi, felsefesi, örgüt tarzı, üslubu, temposu, ölçüsü, ahlakı ve kültürü esas alınmadığında bu hareketin başına nelerin gelebileceğini, çetelerin nasıl ortaya çıkabildiğini, ajanların nasıl ortaya çıkıp her şeyle oynayabildiklerini, geleceğimiz ve yaşamımızla nasıl oynandığını gördük. Bunlar da net bir biçimde ortaya çıktı. İdeolojinin ve örgütün olduğu yerde bozguncu tasfiyeciler ortaya çıkmaz ve tasfiyeler yaşanmaz, provokasyonlar ortaya çıkmaz. Örgütün ve ideolojinin olmadığı ya da zayıf olduğu yerde her türlü olumsuzluk ortaya çıkar ve orada her şey yaşanır. Bu platformdan çok net bir biçimde çıkartacağımız sonuçlardan bir tanesi de budur. İşte Dr. Ali, Dicle ve Munzur gibi bozguncular ve yıkıcılar o kadar tahribat yarattılar, o kadar yaşamı bozdular, o kadar şahadetlere neden oldular. Bunlar neden ortaya çıktı? Bunlar ideolojik savaşın ve çizgi mücadelesinin zayıf kalmasından yararlanarak ortaya çıktılar; bunun sonucunda bize bu tahribatları ve bu şahadetleri yaşattılar.

Eğer biz bir daha böyle durumları yaşamak istemiyorsak, ideolojik örgütsel mücadeleyi kendimizde ve yoldaşımızda geliştirip güçlendirmek zorundayız. Bir daha bizimle oynanmasına izin vermemeliyiz. Hareketimizle ve onun değerleriyle oynayanlar ortaya çıkarsa, o zaman onların da her şeyiyle oynanır. Nitekim bazıları her şeyle oynuyorlar. Hâlbuki buna cesaret etmemeleri gerekir. Eğer buna cesaret edebiliyorlarsa, bu cesareti bizim yetersiz devrimciliğimizden alıyorlar.

Bu platform bizim için Apocu militanlığın yolunu sonuna kadar açtı. Bu platformdan sonra artık hiç kimse önünün kapatıldığını söyleyemez. Kimse bilmiyordum, imkân ve ortam yoktu diyemez. Bu platform arkadaşların Apocu militanlık yapabilmeleri için ne gerekiyorsa verdi. Bundan dolayı Apocu militan ayakları üzerinde durmaktadır ve militanlığını yapacaktır. HPG ve YJA-STAR, kendi ortamında militanlık dışındaki hiçbir şeyin yaşamasına izin vermeyecektir. Belki arkadaşlar bugüne kadar bazı şeyleri kendileri için gerekçe yapabiliyorlardı. Ancak bu gerekçelerin hepsi bu platformla ortadan kaldırıldı.

Bu platform herkesi militanlık çizgisine çekecektir. Çünkü bunun imkânlarını yaratmış, büyük bir pratikleşmeyi gerçekleştirebilmek için her yönüyle büyük bir kararlaşma ve netleşmeyi ortaya çıkarmıştır. Militan artık bu esaslar temelinde adım atacak; bununla Önderliğin, halkın ve örgütün istemlerini yerine getirmiş olacak ve beklentilerine karşılık verecektir. Bütün enerjisi-

ni bunun için harcayacaktır. Bu platformla militan taktikte ve tarzda hareketin önüne koyduğu hedeflere ulaşmak için adım atacak imkânlara ulaşmıştır. Militan ulaştığı bu imkânlarla önündeki bütün engelleri ortadan kaldıracak, bunları hedefe yol almanın gerekçesi yapacaktır. Bundan dolayı bu platformla biz büyük bir güç kazandık. Her yönüyle kendimizi donattık, silahlandırdık. Artık kimse bizi silahsızlandıramaz. Bize zavallılığı yaşatamaz, bizi kurban durumuna düşüremez. Bu nedenle bu platforma katılanlar büyük bir netlik ve kararlılık yaşadılar ve bu esaslar temelinde göreve yürüyecekler, hedefe yürüyecekler. Artık kimse bunun önünü alamaz. Eğer biz kendimizle oynamazsak, kendi kendimize gerekçeler yaratmazsak, kimse bizim önümüzü tutamaz. Çünkü gerekçelerin önünü tamamen kapattık. Militanın militanlığı yapabilmesi için ne gerekiyorsa burada o geliştirildi. Bu platforma katılanlar eğer burada gerçekleştirdiğimiz kararlaşma düzeyiyle pratikleşirlerse Önderliğe yakınlaşmış, halka yakınlaşmış, örgüte yakınlaşmış olacaklardır.

Vereceğimiz söz Adıl'lar ve Kurtay'ların intikamı sözü olmalıdır. Vereceğimiz söz çeteciliğe, işbirlikçiliğe ve provokasyona bir daha izin vermemenin sözü olmalıdır. Bu platformla bunların sözünü veriyoruz. Çünkü burada geliştirdiğimiz değerlendirmeler ve aldığımız kararlar bu sözü vermemizi gerektiriyor. Bütün bu değerlendirmeleri ve kararları biz kendimiz geliştirdik. Sözümüz de bu değerlendirmeler ve kararlara göre olmalıdır. Eğer böyle olursa sözümüz yerinde olur. Bu esaslar temelinde adımlar atarsak adımlarımız yerinde olur. Aksi durumda söz pratikleşmez, bu söz verme ayaklar altında kalır.

PKK bir suçlular topluluğu değildir

Bu platformla birlikte bizde gelişen büyük öfkeyi Botan Şehitlerinin intikamlarını almak için en büyük silahlarımızdan biri olarak değerlendirmeliyiz. Bunu yerine getirdiğimiz zaman öfkemizin büyüklüğüne, değerlendirmelerimize ve kararlarımıza sahip çıktığımızı gösterebiliriz. Bu kadar değerlendirme yaptığımız ve kararlaşmaya gittiğimiz halde, bu esaslar temelinde intikam almazsak, üstelik bu intikamı büyük gerçekleştirmezsek, o zaman biz de Dr. Ali gibi, Dicle gibi, Munzur gibi oluruz, iki yüzlülük yapmış oluruz, yalancı oluruz. PKK'de bundan daha büyük suç olmaz. PKK bir suçlular topluluğu değildir. PKK insanlığa karşı işlenen suçlarının hesabını sorma yeridir. PKK sorgulama ve yargılama yapan, bu temelde yanlışlığa ve çirkinliğe karşı öfke ve kin geliştiren, zalimden ve haksızdan hesap soran ve bu biçimiyle sonuca giden bir harekettir. Önderliğin, Haki'ler, Mazlum'lar, Kemal'ler, Zilan'lar, Beritan'lar, Adıl'ların doğru ve sağlam yoldaşları olduğumuzu kanıtlamamız gerekiyor. Bu bizim boynumuzun borcudur. Ne zaman ki borcumuzu yerine getirdik, işte o zaman Önderliğin ve şehitlerimizin doğru yoldaşları olduğumuzu söyleyebiliriz

Doğru yoldaşlar olduğumuza inanıyoruz. Doğru yoldaşlar olabilmek için bizden ne isteniyorsa tereddütsüz onu yerine getireceğiz. Buna inancımız güçlüdür. Arkadaşların burada geliştirdikleri değerlendirmeler ve ulaştığı kararlaşmalar büyük güven veriyor. Yani yoldaşlıkta kusur etmeyeceğiz, yoldaşlığa asla ters düşmeyeceğiz, Önderliğin bize kavrattığı yoldaşlık temelinde yürüyeceğiz. Bu platform bu güveni veriyor. Bu platformda yer alan arkadaşlar pratikte ve yaşamda bütün bu değerlendirmeler ve kararlaşmaları yerine getirecekler, uygulamanın öncülüğünü yapacaklar. Kendilerinden istenen budur.

Bu esaslar temelinde özgürlük yolunda yürüyeceğiz. Şehitlere verdiğimiz sözü esas alacağız, sözü ayaklar altında çiğnetmeyeceğiz, sözümüze layık olacağız. Bir kez daha kanımızın son damlasına kadar Önderliğin yoldaşlığından uzaklaşmayacağımıza ve şehitlerimize karşı yoldaşlık görevlerimize dair söz veriyoruz. Onların bizden yerine getirmemizi istedikleri her şeyi yerine getireceğiz. Yaşamımız bu esas temelindedir, bu yaşamın dışındaki yaşamı kendimize haram görüyoruz. Bu sözü veriyoruz. Eğer sözümüz bu esas temelindeyse bu doğru bir sözdür; yoldaşlığımız doğru bir yoldaşlıktır. Bu sözle birbirimizi tanıyacağız, bunun dışında birbirimizi tanımayacağız. Kim bunun dışında hareket ediyorsa onu düşman göreceğiz.

Bu esaslar temelinde geliştirilen provokasyonculuktan, çetecilikten ve bozgunculuktan hesap soracağız; bu mücadelede eksik kalan yanları tamamlayacağız. Platforma katılan arkadaşların yanı sıra tüm arkadaşlarla birlikte büyük bir kararlılıkla bozgunculuğu geliştirenlerin üzerine gidip onlara dünyayı zindan edeceğiz. Yürüyüşümüz bu temelde olmalıdır. Hem içimizdeki hem de dışarıdaki düşmanlarımız Apoculuğun gücü karşısında titremeliler ki, bir kez daha umutlanmasınlar. Êdi Bese Hamlesiyle bu tür umutları biraz kırdık, bu umutların tamamını kırmak istiyoruz. İradelerini tamamen kırarsak, bunlar ne öyle Önderlikle örgütü ve halkı birbirinden uzaklaştırabilirler, ne de sistemlerini içimizde yaşatabilirler, bizi sistemin hizmetine sokabilirler, bizi ihanete çekebilirler. Biz bütün bu imkânları oluşturduk.

Bundan dolayı bu platform Êdi Bese Hamlesinde daha derin bir adım ve yeni hamlenin hazırlanması bakımından da yeni bir adım olacaktır. HPG'de bu hamleyi başlattık, bu hamleyle HPG cephesinde bunu başlattık. Çünkü hareket Êdi Bese Hamlesi belli bir düzeye ulaştı. Şimdi de bu düzey üzerinde hareketin geneli açısından yeni bir Êdi Bese hamlesinin hazırlığı içerisine girmiştir. Bu adımı HPG ve YJA-STAR'da attık. Bu da HPG ve YJA-STAR'ın bir çizgi gücü olduğunu, Apocu çizgide ısrarlı olduğunu gösteriyor.

Bu esaslar temelinde bütün arkadaşlara başarılar diliyor, Önder APO'nun geliştirdiği fedailiğin dışındaki bir yaşamın bize haram olduğunu bir kez daha belirtiyoruz. Bizim için yaşam fedailiktir, bunun dışında yaşamak haramdır.

Bijî Serok APO!
Bijî HPG, YJA-STAR!
Bi Can, Bi Xwin, Em Bi Te Re Ne Ey Serok!
Bê Serok Jiyan Nabe!
Bê Serok Jiyan Me Re Haram e!

Platform Divanı

ŞEHİTLER GERÇEĞİ ANLAM GÜCÜNE ULAŞMAYI VE CİDDİ OLMAYI ŞART KOŞAR

“Şehitlerimiz bizlere bir yaşam ve mücadele geleneği bırakmışlardır. Bizlerin görevi bunları güncelleştirerek yaşamsal kılmak ve süreklileşmesini sağlayarak tarihe mal etmektir. Bu da demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü paradigmamızın ve ön gördüğü demokratik komünal sistemimizin örgütlenmesini tamamlamak, saldırılar karşısında meşru savunmamızı geliştirmekle mümkündür. Zilan, Sema ve Gulan yoldaşların pratikleşme tarzlarını esas alarak halkımızın örgütlenmesinde öncülük misyonumuzu oynamak temel hedefimizdir”

PKK tarihi bir emek ve direniş tarihi olduğu kadar aynı zamanda bir şehitler tarihidir de. On binlere varan şehitlerin emekleri, açığa çıkardıkları direniş geleneği, özgür yaşam arayışları PKK'nin özünü ifade etmektedir. PKK militan gerçekliğinin somutlaşması ise şehitler karşısındaki duruşta açığa çıkar. Şehitleri anlamak, O'nların kişiliklerini, pratiklerini yaşamsallaştırmak PKK gerçekliğini anlamak ve militanlaşmaktan geçer. Şehitlerin kişilik ve eylemlerindeki anlamın bilincine varmak yolumuzun aydınlanmasını sağlar ve mücadele tarzımızdaki taktiği, araç ve amacı belirler. Apo'cu felsefenin somutlaştığı şehitler gerçeği mücadelemizdeki temel kılavuzumuzdur. Her şehidin ardıllarına bıraktığı militanlık görevleri, sorumlulukları ve mücadele amaçları mutlak anlamayı ve uygulama bilincini öngörür. Duygusal yaklaşımlarla bunların gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Şehitler gerçeği, anlam ve arayış gücüne, bilincine ulaşmayı ve ciddi olmayı şart koşar. Her şahadet kendimizi derinliğine sorgulamayı, anlam gücüne ulaşmayı, bilme ve anlamanın gereklerine göre yaşamayı ve mücadele etmeyi emreder. Beşeri zaaflardan arınmış, amaca kilitlenmiş, keskin ideolojik mücadele tarzını kişilik ve pratiğinde hakim kılmış, emeğe saygılı, emek ile hizmeti temel ilke edinmiş, Apo'cu felsefenin amansız uygulayıcısı ve özgürlük arayışını sürekli kılarak mücadelesini nefessiz sürdüren bir kişiliğe ulaşarak ardıl olmanın gereklerini yerine getiren yoldaşlar olmamızı bizden ister. Önderlik şehitler gerçeğine ilişkin olarak: “*Özellikle PKK şahadet gerçekliği, diğer birçok hususta çalışmalardan geri durmamakla birlikte, anlamından kopmamaya çalıştığım esas gerçekliktir. Anlayış ve uygulama esaslarında ciddi bir yetersizliği yaşamamak için diyebilirim ki, en büyük özeni gösterdim ve istenildiği kadar olmasa da, bağlı kalmayı ucuz bir söz olmaktan çıkardım. Savaşsallaştırmada da bir iki adım attım. Daha fazla güç olsaydı kişilikte, şüphesiz daha fazla bir gerçekleştirmeyi de sağlamaktan çekinmezdim. Ama bizde böyleyken, sizde nasıl oldu?*

Çeyrek asrı geçen süredir kendimi tanıdım tanıyalı, kendi canlarını halklar uğruna gözünü kırpmadan feda eden insanlar gibi olmayı belki başaramadım, ama onların anısının sağlam bir takipçisi olmada da nefes nefese bir yürüyüşü gerçekleştirmekten kendimi geri tutmadım. Darağaçlarında, ölüm kusan mermilerin delik deşik ettiği vücutlara saygılı olmak için gücümü çok iyi kullanmaya çalıştım ve gelinen noktada sözümde, eylemimde ciddiye alınan bir konuma geldim. Herhalde bunda en belirleyici etki bu şehitler gerçeğinin ta kendisidir” biçiminde ortaya koymakta ve bizlerin de bu gerçeklik karşısında kendimizi derinliğine sorgulamamız gerektiğini ifade etmektedir.

Şehit gerçeği kadar kesin yalansız dolansız başka bir gerçek yoktur

Şehitler gerçekliği; bireyciliği, kendine göreliği, cüce kişilikleri, anlama, bilme ve arayışı süreklileştirme gücü

ve becerisine ulaşamamış kişilikleri kabul etmez, yoldaşlar olarak benimsemez. Yine Önderlik şehitler karşısında nasıl bir duruş ve iç sorgulama içersinde olmamız gerektiğini şöyle belirlemektedir; "*İç sorgulama şehitlik gerçeğinde çok önemlidir. İç sorgulamayı tek kaldığında da geliştirmek ve bunu başarı düzeyine taşırmak en zor olanıdır. Ve bunun gücünü gösterenler değerlidir. Arsız insanlar üzerinde şehidin dili yoktur ve fazla etkili olamaz. Çünkü şehit gerçeği kadar kesin, yalansız-dolansız olan bir başka gerçek yoktur. Israrla bu gerçeğe göre kendinizi gerçekleştiremezseniz, gerçekten kabulünüz mümkün değildir. Onlar ki, yaşamın yeniliğini, kendi bedenlerindeki ateşi, küllerinden yaratmayı söz olarak veriyorlar. O zaman acaba sizin için bu ne anlama geliyor? Çünkü bu, katı bir gerçek. Onun için şu bireysel hevesler, keyfi duruşlar bu gerçekle tezat, terslik teşkil ediyor diyorum. Birileri bu kadar büyük fedakarlık eylemi koyacak; sen bunun tersiyle onun mirası üzerinde yaşayacağını iddia edeceksin.*"

Şehitler yaşam sevgisini büyütmeyi ve insanlığa taşımayı ister

Önderliğimizin belirlediği bu temel esaslar üzerinden kendimizi tekrardan sorgulamamız ve nasıl bir duruş içerisinde olmamız gerektiğini yeniden belirlememiz bu süreçte çok daha önem taşımaktadır. Şehitler, yoldaşlığın katıksızlığında sevgiyi, arkadaşlığı, mücadele ortaklığını, yaşam sevgisini büyütmeyi ve insanlığa taşımayı ister, bekler. Önderliğe bağlılığı da: Önderliği anlamak ve uygulamakla yoldaşlığın anlam kazanacağını, kazandığını kendi gerçekliklerinde bizlere gösterirler. Bize özgürlük, yaşam sevgisi, mücadele azmi, halkçı olmayı, Önderliğe tutkuyla bağlanmayı ve umudu yitirmemeyi aşıladılar, aşılıyorlar. Salt duyguyla, sözlerle değil, yaşamla, mücadeleyle, duruşla onları temsil etmeyi, ardılları olmayı, O'nları her an yaşayarak, yaşatarak ve yarınlara taşıyarak cevap olmamızı, layık olmamızı emrediyorlar. Bunu yaptıkça PKK'lileşebileceğimizi anlatıyorlar, her gün yaşanan her şahadetle birlikte tekrar tekrar bunları bizlere hatırlatıyorlar.

Mücadele tarihimizde Haziran ayı; şahadet gerçeğinin yakıcılığının ve direniş geleneğinin en çok somutluk kazandığı aylardan biridir. Bu aya damgasına vuran Zilan ve Sema yoldaşların eylemleri olmuştur. Zilan ve Sema yoldaşların gerçekleştirdikleri eylemlerin amacı, anlamı, biçimi ve bizlere yükledikleri sorumluluklar, kadın özgürlük mücadelemiz açısından olduğu kadar Önderliğe yönelik saldırılara verilen cevap, demokratik ulusal mücadelemiz açısından da büyük çıkışlar yaratmıştır. Zilan ve Sema yoldaşların eylemleri her şeyden önce anlam arayışının büyüklüğünü ve anlama gücüne ulaşmayı içermektedir. Yaşam ve özgürlük aşkını aramanın ve ona ulaşmanın da ifadesidir.

Zilan ve Sema arkadaşlar insan sevgisini geliştirmişlerdir

Çağımızdaki teknik gelişim ve kapitalist sistem toplumsal yaşam ve ilişkilerde ideolojik, ruhsal boşluk, bununla bağlantılı olarak toplumda ve bireyde yozlaşma, komünal demokratik değerlerden kopuşu ve maneviyattan uzaklaşmayı geliştirmek istiyor. Bireyciliği, maddiyatçılığı geliştirerek toplumsallığı baltalamak, tarihsel köklerinden kopararak belleksizliği yaratmak için bilinç çarpıtmasını sistematik olarak toplumlara, halklara dayatmaktadır. Bunlar karşısında Zilan ve Sema arkadaşlar, eylemleri ve arayışlarıyla komünal demokratik değerlere ulaşma, bunları yeniden canlandırma, maneviyatı yükselterek yaşam ve insan sevgisini ve paylaşımını geliştirmeyi amaçlamışlardır. Bireye, yaşama, ilişkilere ve eyleme ruh kazandırmak istemişlerdir. Ruhsuzlaştırılan insan ve toplum gerçekliğine karşı bir intikam eylemini gerçekleştirmişlerdir. Sistemin sunduğu göreceli tüm maddi imkanları ellerinin tersiyle iterek, kadının kimliksizleştirilmesine, bir halkın yok sayılmasına karşı özgür kadın kimliğinin nasıl ve hangi temellerde gerçekleştiğini ve Kürt halkının tarihsel kökenlerini pratiklerinde ve eylem biçimlerinde ortaya koydukları iradeli, özgür Kürt kimliğinde ısrar ederek göstermişlerdir.

Önderlik, Zilan ve Sema arkadaşın eylemini değerlendirirken şöyle bir tanımlama yapıyor; *"Zilan'da daha teorik, daha ilkeli iken, Sema'da daha sorunlarla boğuşma ve pratikleşmeye doğru bir tamamlama olayı var."* Zilan arkadaş, Özgürlük mücadelemizin karakterini, Önderlik gerçeğini anlama ve uygulamada eylemiyle ne kadar derin ve pratikleştirmede ne kadar kararlı olduğunu ortaya koymuştur. Sema arka-

daşta ise yaşam ve kişilik sorgulaması, Önderliğe bağlılık, özgür kadın kimliğine ulaşmanın öngördüğü keskin mücadelecilik öne çıkmıştır.

Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum

Zilan arkadaş militan duruş ve düşmana nasıl bir cevap verilmesi gerektiğinin somutluğu kadar taktik çıkışın tarzı ve pratiğini de çok iyi belirlemiş ve uygulamıştır. Eyleminin nedenlerini ve amacını mektubunda şöyle ifade ediyor; "*Zaferin öngünlerini yaşadığımız yeni süreçte halkın kurtuluş umutları olan bizlerin, Parti Önderliğimizin yaşamı, düşünceleri ve mücadelesine yakışır bir biçimde dönemsel bütün görevlerimizi en iyi bir şekilde yerine getirmemiz gerekiyor. Sıkça tekrarlanan küçük burjuva, köylülük, feodal anlayışların kişiliklerimizdeki yer etmişliği, düşmanın şekillendirmesi, özel savaşın etkileri ve buna benzer gerekçelere sığınarak çeşitli özeleştirilerin bizleri ilerletmediği açıklık kazanmıştır. Verilecek en iyi bir özeleştirinin doğru bir pratikten geçtiğine inanıyorum. Düşman topyekün üzerimize geliyor. Bizim de olanca gücümüzle düşmana yüklenmemiz, özgürlüğün bedelini en kararlıca ödeyeceğimizi düşmana hissettirmemiz gerekiyor. Mücadele tarihine baktığımızda PKK, akıl sınırlarının anlamakta zorlandığı büyük kahramanlık, direniş, emek, kararlılık ve inançla yaratılmıştır. Direniş, PKK'nin temel karakteri olmuştur. Bizlerin bu tarihi mirasa sahip çıkmamız ve sürecin gereklerini yerine getirmemiz gerekiyor.*"

Anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum

Zilan yoldaş, mektubunda Önderliğe bağlılığını, Önderliğin yoldaşlığa ve şehide sahiplenme düzeyine olan inancını ve bunun karşısında eylemini gerçekleştirirken Önderliğin eylemini ve kişiliğini tarihe mal edeceğine olan inancını ve Kürt kadını için nasıl bir sembol olmak istediğini şu sözlerle ifade ediyor; '*Bizler, sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Keşke canımızdan başka verecek şeylerimiz olsaydı. Siz yaşamınızla bir halkı yeniden yarattınız. Bizler sizin eseriniziz. Tüm Kürdistan halkının ve dünya insanlığının geleceğinin teminatısınız. Yaşamınız bize onur veriyor, sevgi, cesaret, inanç veriyor. Tüm Kürdistan halkı ve milyonlarca insan size ölümüne bağlıdır. Sizin bu çekiciliğiniz bizi de oldukça etkilemektedir. En zorlandığımız anlarda sizin bizlere olan sevginizi düşünüyor ve manevi güç alıyoruz. Şehide en çok bağlı olan sizsiniz. Bu temelde gözümüz kesinlikle arkada kalmayacaktır. Bu eylemi, gerçekleştirmem gereken bir görev olarak görüyor ve kendimi sorumlu hissediyorum. Mevcut geriliklerimi aşmanın, özgürleşmenin ve kendini gerçekleştirmenin savaştan geçtiğini ve bu savaşın da gereğinin yerine getirilmesinin gereğine inanıyorum. Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat, Bese, Beritan, Berivan ve Ronahi yoldaşların direnişlerine sahip çıkmak ve onların takipçisi olmak istiyorum. Halkımın özgürlük isteminin ifadesi olmak istiyorum. Emperyalizmin kadını köleleştiren politikalarına karşı, bombayı kendimde patlatarak hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek ve Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum.*"

Zilan yoldaş, düşmanın halkımıza özelde Kürt kadınına yaşamı zehir etmeye çalıştığı, bunun için en acımasız saldırılar gerçekleştirdiği bir süreçte özgür ve güzel bir yaşam için ve yaşamı çok sevdiği için eylemini gerçekleştirdiğini belirttiği mektubunda *"Bu temelde Başkan Apo'ya, tüm Kürdistan şehitlerine, tüm savaş ve cephe güçlerimize, zindandaki yoldaşlarımıza, Kürdistan halkına ve insanlığa bağlılığımızı bir kez daha ifade ediyor ve onlara layık olmaya çalışacağıma dair söz veriyorum. Yaşam iddiam çok büyük. Anlamlı bir yaşamın ve büyük bir eylemin sahibi olmak istiyorum. Yaşamı ve insanları çok sevdiğim için bu eylemi gerçekleştirmek istiyorum"* sözleriyle anlamlı bir yaşama olan bağlılığını dile getirmektedir.

Mektubunda ortaya koyduğu gibi, fedai ruh, yaşam ve eylem tarzının nasıl olması gerektiğini, Önderliği anlama ve uygulamanın militan duruştaki ifade biçimini, özgür kadın kimliğinin ve yaşam ilkelerinin nasıl olduğunu bizlere yerine getirilmesi gereken bir eylem ve yaşam biçimi olarak emretmektedir. Yaşamın her anında düşmanı yenilgiye uğratmak, özgür yaşamda ısrar etmek ve yaşam sevgimizi, iddiamızı yükseltmek Zilan arkadaşın emrini uygulamaktır. Zilanca duruş, Önderliği anlamak ve uygulamaktan geçer. Zilan arkadaştaki özgürlük duruşunda somutlaşan anlama arayışı özgür kadın gerçeğinin kendi kişiliğimizde hakim kılınmasını gerektirir.

İki kurtuluş çizgisi iki ideolojik merkez iki politik güç olmaz

Sema arkadaşta ise Önderliğin de belirttiği gibi, iç sorgulama ve karşılaşılan sorunlarla mücadele yoğundur. Ancak sorunlar karşısında ve geriliklerle uzlaşma yoktur! Çözümsüzlük, zayıflık, geri adım atma değil, sorunları bilimsel tahlil, engelleri aşma ve çözüm gücünü açığa çıkarma temel karakter olarak öne çıkmaktadır. Bir kadın olarak özgürlük mücadelesinde karşılaşılan sorunlar, zorluklar Sema

"Mazlum, Hayri, Kemal, Ferhat, Bese, Beritan, Berivan ve Ronahi yoldaşların direnişlerine sahip çıkmak ve onların takipçisi olmak istiyorum. Halkımın özgürlük isteminin ifadesi olmak istiyorum. Emperyalizmin kadını köleleştiren politikalarına karşı, bombayı kendimde patlatarak hıncımın ve öfkemin büyüklüğünü göstermek ve Kürt kadınının dirilişinin sembolü olmak istiyorum"

arkadaşın pratiğinde oldukça yakıcı yaşanmıştır. Ancak Sema yoldaş, Kürt kadını olarak nasıl bir çözüm ve çıkış yolu bulması gerektiğini bilmiş ve kendini özgür kadın gerçeğine kavuşturmuştur. O süreçte alternatif önderlik yaklaşımları karşısında tek merkezin Önderlik olması ve 'Güneş' etrafında buluşmamız gerektiğini mektuplarında dile getirmiş ve bizlere de Önderlik etrafında bütünleşme çağrısı yapmıştır; "*Nasıl ki, gökyüzünde iki güneş olmayacaksa, bizler için de iki kurtuluş çizgisi, iki ideolojik merkez, iki politik güç olamaz. Kendimizde her türden gelenekselliği aşarak tek merkeze bağlanmak zorundayız. Ufkumuzda tek güneş Parti Önderliği olmalıdır.*"

Sema yoldaş, kadın özgürlük mücadelesinin militanları olan bizlere de önemli sorumluluklar yüklemekte, Önderliğimizin kadın kurtuluş ideolojisiyle Kadın Hareketine nasıl bir çıkış yaptırmak istediğini, bunun karşısında bizlerin nasıl yaklaşacağını mektubunda ortaya koymaktadır. Kadın Hareketine ve özgürlük çizgisine olan inancını mektubunda net dile getirmekte ve bundan aldığı gücü, sahiplenme düzeyini de yansıtmaktadır. Bu konularda dile getirdikleri bizler açısından oldukça çarpıcıdır ve güncelliğini hala korumaktadır. Bir emir olan vasiyetini şu satırlarla ifade etmektedir; "*Kürt kadını Başkan Apo'nun emrini almıştır. Kendini düşmana, onun kirli emellerine alet etmeyeceğini göstermiştir. Başkan Apo'nun 8 Mart'ta tüm kadınlara seslendiği konuşmasında ifade ettiği kadın eksenli bir kurtuluş ideolojisinin geliştirilmesi gerektiği böylesi bir öğretinin savaş sorunlarında kalıcı bir barışa, özgür insana kadar birçok soruna çözüm olacağı temelindeki açıklamalarını Kürt kadını kavramıştır. 8 Mart'tan başlayıp 21 Mart'ta doruğa çıkan eylem yürüyüşünde bunu ispatlamıştır.*

Zekiye gibi yanmak Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum

Başkanım,

Bu temelde beynimi, yüreğimi ve bedenimi 8 Mart'tan 21 Mart'a ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet, Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğuna, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak istediğimin nedeni soyluluğun bilinen tüm tanımlarından arındırarak kendisini basit düşleri, büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteğimdir. Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üzerinde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki, bu kendini aşan insanın eylemidir. Bu kararı verdikten sonra, tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafların ayartıcı gücünü son bir kez daha gördüm ve yendim. Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan Apo'ya bağlılık andımın bu tutkumun ateşinde kül olmak ve küllerden kendimi yeniden yaratmak olduğunu, şimdi daha iyi anlıyorum. Kendimde yaşamı yaratma kararında en önemli güç kaynaklarından biri de kadının Partileşme silahı olan YAJK'tır. YAJK hem Başkan Apo'nun kadının yoldaş olabileceğine inancının eseridir, hem de inanıyorum ki, Başkan Apo'nun öğretisinin kurumlaşmasının yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütmek, her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Kadınlar küllenen Kürt ateşinin kıvılcımlarıdırlar. Küllerinden yeniden doğmayı başaran, bunun kıvılcımı olabilen her kadın, özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak bu bile Başkan Apo'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ancak kendimi, kendi yüreğimi verebilecek güçteyim. Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücresini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyorum. Bağlılık andımı yineliyorum. Başkan Apo'nun öğretisi ve Zilan yoldaşın vasiyeti bizlere yürümemiz gereken yolu göstermiştir. Bize düşen görev anlamak, kavramak ve uygulamaktır. Bunun yolu günlük Parti içi sınıf mücadelesini yürütmek, kadın savaşçılar olarak bu mücadelenin öznesi haline gelmektir. Bu savaşta temel silahımız YAJK'tır. YAJK'ı büyütmek, kurumlaştırmak için her kadın savaşçı bugüne kadar gelişen deneyimleri iyi özümse-

meli, şehitlerin öğrencisi olmalı, günlük yaşam içinde kendini her an yaratmanın savaşımını vermelidir. Kadının öncüleşmesi cins kurtuluşunun basit bir gerçekleşmesi değildir. Sistem bunun binlerce düşkünleştirici seçeneğini sunmaktadır. Başkan Apo her şeyden önce kadının ve erkeğin hareket ettiği zemini değiştirmek iddiasındadır. Bunun pratik öncülüğünü her an Parti Önderliği'nin şahsında görmek mümkündür. Bu anlamda her YAJK üyesi, Parti zeminini farklı yaşam anlayışlarını ideolojik politik örgütlenmenin fırsatı olarak gören ve değerlendiren tüm anlayışlar karşısında mücadele etmelidir. Yoğunca bir kesimlerin yaşadığı çok sahte, keyfi yaşam zeminleri olmaktan çıkarmalı diyorum. Kadın şehit yoldaşlarımız bunun mümkün olduğunu soylu eylemleriyle ispatlamışlardır. Onlardan öğrenmeyi bilelim. Büyük tutkuların savaşçısı olalım."

Gulan arkadaş çevresine güven cesaret ve moral aşılıyordu

Kadın özgürlük mücadelemizde öncülükte kendini kişiliği, pratiği ve öncülüğüyle ortaya koyan bir arkadaş da Gulan arkadaştır. Gulan arkadaş, fedailiğin yaşamdaki sembolleşen ve komutanlaşan kişiliğidir. 7 Haziran'da komployla şehit edilinceye kadar hesapsızca militanlık görevlerini yerine getirmiş, en zorlu koşullarda bile sorumluluklardan kendini geri çekmemiş, kadın ordulaşması ve komutanlaşmasında örnek bir kişilik ve pratik içerisinde olmuştur. Sade, ilkeli, özgüveniyle yürüyen, etrafına güç, cesaret, moral saçan, mütevazi kişiliğiyle herkese örnek bir kişilik olmuştur. Fedailiğin sadece eylemle değil, öncelikle yaşamdaki duruşta ve Önderlik çizgisinin korunması ve bunun için gerekli olan ideolojik mücadelenin amansız yürütülmesinde sergilenmesi gerektiğini pratiğinde ortaya koymuştur. Zilan, Sema başta olmak üzere şehit yoldaşların izinde yürümede her zaman iddia sahibi olmasını bilmiş, Önderliği anlamada sürekli arayışını ve çabasını sürdürmüştür. Kadın kurtuluş çizgisinde militanlaşmayı kendi pratik duruşunda somutlaştırmıştır.

Haziran ayının yakıcılığında mücadelemizde bir dönüm noktası yaratan ve ardıllarına görkemli bir miras bırakan Zilan, Sema ve Gulan arkadaşta ortaklaşan temel nokta Önderliği anlama, uygulama çabası, kadın özgürlük çizgisinde derinleşerek özgür kadın kimliğine ulaşma, anlamlı yaşamı tutku derecesinde sevme ve militanlaşmadaki ısrarlarıdır. Mücadeleci, sorunlar ve zorluklar karşısında çözüm gücü olmaları ve halka layık olmayı kendi kişiliklerinde yaratma gücüne ulaşmaları bu arkadaşların ortak yöndür. Tüm şehitlerimizin son sözü olan Başkan Apo'ya olan bağlılık ve özlemi kendi yaşam çizgilerine hakim kılmışlardır. Bir kadın olarak köle kadın ve egemen erkekle nasıl mücadele edileceğini ve özgür kişiliğe ulaşılabileceğini somutlaştırmışlardır. Eşit, özgür, anlamlı bir yaşam için mücadelenin ne kadar anlamlı olduğunu, Kürt kadınının özgürlük mücadelesinde öncülük düzeyinde ve örgütlenmede geldiği aşamayı ortaya koymuşlardır. Zilan, Sema, Gulan yoldaşlar başta olmak üzere tüm şehitlerimizin kişilikleri ve eylemleri bizlere özgürlük umudumuzu büyütmeyi, Önderlik etrafında kenetlenerek Apo'cu yaşam ve mücadele çizgisini yaşamın her anında hakim kılmamızı emretmektedir.

Zilan Sema ve Gulan yoldaşların tarzlarını esas almalıyız

Şehitlerimiz bizlere bir yaşam ve mücadele geleneği bırakmışlardır. Bizlerin görevi bunları güncelleştirerek yaşamsal kılmak ve süreklileşmesini sağlayarak tarihe mal etmektir. Bu da demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü paradigmamızın ve ön gördüğü demokratik komünal sistemimizin örgütlenmesini tamamlamak, özgür yaşamdaki iddiamızı büyütmek, saldırılar karşısında meşru savunmamızı geliştirerek başarıdan başka alternatif tanımamakla mümkündür. Zilan, Sema ve Gulan yoldaşların pratikleşme tarzlarını esas alarak halkımızın örgütlenmesinde öncülük misyonumuzu oynamak, bürokratik, merkeziyetçi tarzlardan arınarak taban örgütlenmesine dayalı sistemimizin her alanda oturmasını sağlayarak devletçi anlayışlara karşı alternatif demokratik örgütlenmemizi geliştirmek temel hedefimizdir.

Bunun gerçekleşmesinde kadın ve gençlik toplumun inşasındaki öncü rollerinin bilincinde örgütlenme ve eylem perspektiflerini daha da radikalleştirerek sistemin inşasına dayalı meşru mücadelelerini başarıyla yürütmek durumundadırlar. Sistemin genelde topluma dayattığı umutsuzluk, bireycilik, maddiyatçılık, maneviyatsızlık, komünal demokratik değerlerden kopuş, kültürel yozlaşma, toplumsallıktan uzaklaşma karşısında başta gençlik ve kadın olmak üzere halkımızın her kesiminin duyarlı olması ve tarihsel, kültürel değerlerine

sahip çıkması, özgürlük, demokrasi, barış istemlerini yükseltmeleri ve toplumsallığı demokratik değerler etrafında daha da derinleştirmeleri gerekmektedir. Özellikle gençlerimizin tarihsel miraslarına sahip çıkarak özgürlük mücadelesi etrafında şehitlere layık bir duruş sergilemeleri ve onların ardılları olmanın sorumluluklarına sahip çıkarak özgürlük saflarına katılmaları şehitlere bağlılığın bir gereği olduğu kadar, düşmanın Önderliğimiz, halkımız ve mücadelemize yönelik saldırılarına karşı verilecek en büyük cevap olacaktır.

Önderliğimize ve hareketimize yönelik saldırıların yoğunlaştırıldığı bir süreçte şehitlerimizin kişilik ve mücadele tarzlarını kendimize örnek alarak mücadelemizi kararlıca sürdürmek, özgür geleceğe olan umudumuzu bileyerek militan duruşumuzu derinleştirmek önem taşımaktadır. Adil, Gülbahar, Ekin, Ararat, Zağros, Şiyar, Halil başta olmak üzere bu baharda şehit düşen tüm yoldaşlar bizlere görevlerimizi tekrardan hatırlatmaktadırlar. Bunları karşılamak her şeyden önce özgür yaşam iddiamızı yükseltmek, şehitlerin mirası olan özgürlük mücadelemizin açığa çıkardığı değerlere sahip çıkmak, şehitlere, Önderliğe, özgür yaşama idealistçe sahiplenmek, korumak, geliştirmekle mümkündür. Önderliğimiz ve şehitlerimiz bir anlam yaratma, anlamlı yaşama ulaşma savaşımını yürüttüler. Önderlik aynı zamanda özgür yaşamın bir savaşçısı, işçisi olduğunu belirtiyor. Düşmanın Önderliğe yönelimi aynı zamanda Önderliğin yaratmak istediği bu anlam gücü ve özgür yaşam arayışını bitirmek içindir. Bunun karşısında bizlerin yapması gereken özgür yaşam iddiamızı ve anlam arayışımızı, yaşam aşkımızı büyütmek ve mutlaka gerçekleştirmektir.

Şehitlere layık bir pratiğin sahibi olmalıyız

Zilan, Sema, Gulan yoldaşların gerçekleştirdikleri özgür kadın kişiliğinde ısrarı ve somutlaşmayı kendimizde yaratmak, özgürlüğü sadece bir kadın sorunu ve mücadele konusu olmaktan çıkararak kadın ve erkeğin ortak sorunu ve mücadele amacı olarak ele almak temel görevlerimizdendir. Toplumumuzda her gün yaşanan kadın katliamlarına ve kadına karşı her türlü şiddete karşı kadın ve erkeğin ortak mücadele etmesi özgürlük mücadelesinde temel bir ilke olmalıdır. Toplumsal geriliklere, feodal değer yargılarına, dini istismara, gençlik üzerindeki tahakkûme karşı mücadele, yine kapitalist sistemin ve egemen devletlerin halkımız üzerindeki kimliksileştirme, toplumsallaşmadan koparma politikaları karşısında demokratik komünal değerleri, Kürt dili, kültürü ve geleneklerini yaşamsallaştırarak korumak özellikle bu süreçte daha bir önem taşımaktadır. Şehitlerimizin eylemlerinin aynı zamanda bir kimlik, tarihsel belleğin korunarak canlı kılınması, demokratik toplumsal değerlerin yükseltilmesi eylemleri olduğunu bilerek özgürlük mücadelemizi yükseltmek durumundayız. Bunun için öncelikle tüm saldırılara karşı dur demek olan Êdî Bese hamlemizi her açıdan daha yükseltmeli, Önderliğimize, hareketimize ve halkımıza dayatılan imha saldırılarına ve teslimiyet politikalarına karşı mücadelemizi büyütmeliyiz. Önderliğimiz şehitler karşısında nasıl cevap olacağımızı şu sözlerle bizler için belirliyor; "*O halde aşkı da, onun savaşımını da bu kadar müthiş olan asıl doğru olmak kadar, olağanüstü irade keskinliği, tarz ustalığı örgütlülük, güzellikle yürütülen bu savaşıma yüce şehitlerimizin huzurunda hiç olmazsa bundan sonra onların madem emriyse, bu önderlik tarzıyla benim de biraz kendimi zorlayarak biraz daha layık olmaya çalışmak, sizlerin de buna layık çalışmanız için mutlaka gücünüzü kusursuz, giderek gücünüzü de iyi ölçe-biçe ve şimdiye kadar verdiğiniz zararları telafi etmek kadar biraz daha borçlarınızı ödemeyi bilerek yüklenmenizi dileyeceğim bu şehitlerimizin huzurunda. Bundan sonra sizlere şüphesiz güç vermeye çalışacağım gibi, sizin de yaklaşımlarınızın güce güç katma temelinde olmasına da özen göstermeniz gerektiğini vurgulayacağım. Ve eminim ki, bu yoldaşlarımızın şahsında aldığımız güçle her tür zorluğu aşacağız, özgür yaşamın savaşımını başarıyla vereceğiz ve mutlaka kazanacağız. Bu şehitlerimiz güzel yaşamın gerçek sahipleridir ve ölümsüzleridir.*"

Bizlerin de Önderliğin belirlediği bu doğrultuda şehitlere layık bir pratiğin sahibi olmamız ve Önderliğe cevap olmamız gerekmektedir. Özgür yaşam ve özgür demokratik Kürdistan iddiamızı yükselterek, şehitlerimizin izinde kararlı ve iradeli duruşumuzu daha da geliştirerek bu saldırıları boşa çıkarabilir, özgürlük mücadelemizi başarıya ulaştırarak şehitlerimizin vasi-

BİR AKDENİZ GECESİ

"Önde bir tedirginlik başlamıştı. Yolun ilerisinde kırmızı-yeşil ışıklar yanıp sönmekteydi. Bedrettin arkadaş şoföre; 'Sakın durma, ateş ederlerse vururuz, ileride bizi indirirsin. Oradan dağa çekiliriz, ikiniz de bizimle gelirsiniz' dedi ve silahını ateşlemeye hazır tuttu. Xebat arkadaş da camı sonuna kadar açtı. O da herhangi bir olumsuzlukta silahını camdan doğrultup polisleri tarayacaktı. Diğer arkadaşlar da hazırdı. Yol kontrolü yapan polisler sola, Xebat ve Bager'in tarafına düşüyordu"

O zaman dağların bizim için ne denli önemli olduğunu anladım

Antalya-Serik'te 18 Mart 1998 tarihinde 8 gerillanın şehit düştüğü olaydan üç ay sonraydı. Bizim ilişki diye tanımladığımız ama asıl görevi kuryelik olan bir yurtseveri getirmekle görevlendirilmiştim. Polis tarafından aranıyor olmam kuryeyi bulmakta zorlanmama neden olmuştu. Dağda kalan arkadaşlarım dönmem için bana üç günlük süre vermişlerdi. Üçüncü günün sonunda randevumuz vardı. Saat dokuz buçukta buluşacaktık. İkide bir şoför bana dönüp gideceğimiz yerin neresi olduğunu soruyordu. Olası bir tutuklanma vb terslik olursa arkadaşlar tehlikeye girer diye söylememeyi uygun buldum. Bindiğimiz araba son model, beyaz bir Isuzuydu. Arabada ben ve şoförden başka Mardinli bir yurtsever vardı. Kuryelik görevini o yapacaktı. Adam korkuyor olmasına karşın gelmeyi kabul etmişti. En fazla korktuğum şey buydu. Benim yakalanmam bir şeyi değiştirmeyecekti. Ama onun yakalanması; onun yolunu gözleyen sekiz küçük çocukla karısının, kimsesiz ve aç kalmaları anlamına geliyordu. Yoksul olan bu insanın bütün bunları göze alarak yola çıkması ona karşı bende derin bir saygı uyanmasına neden olmuştu. Pazarlıksız ve içtendi. Onun için yolun ilerisinde gördüğüm her mavi ışığı, "polis" diye bekliyor, o ışığı geçtiğimizde kabaran yüreğim rahatlıyordu.

Gördüğüm ışıklar çoğu kez yolun üzerine kurulmuş marketler oluyordu. her hangi bir aramada üzerimiz değil de sadece araba bagajı aransa bir gerilla grubunun ihtiyaçları olduğu hemen anlaşılırdı. Çünkü aldığımız şalvar ve yelekler, silah yağları, büyük piller, Mekap ayakkabılar şehirde kalan insanların kullanacağı türden şeyler değildi. Hele bir turizm bölgesi içinse hiç uymayan şeylerdi. Akdeniz'e, özelikle Antalya bölgesine gerillanın girmesi düşmanı çıldırtmış, yol aramalarına daha bir ağırlık vermesine neden olmuştu. Nisan ayında yakalanan milislerimizden sonra Partiyle tümden ilişkimiz kesilmişti. Şu an yolumu gözleyen yoldaşlarımın üzerinde elbise namına bir şey kalmamıştı. Her yürüyüşten sonra yırtılan ayakkabılarımızı dikip akşam yolumuza öyle devam ediyorduk. Bazı arkadaşlar buldukları naylon çizmeleri giydikleri için ayaklarında mantar çıkmıştı. Ve bu yürüyüşü engelliyordu. Onun için ne yapıp edip malzemeleri ve kuryeyi arkadaşlarımıza ulaştırmam gerekiyordu.

Şoför, tekrar ısrarla gideceğimiz yeri sormasına karşın gideceğimiz yeri söylemedim. "Daha çok var" dedim, "devam et!"

Araba virajları döndükçe keskin farları uçsuz bucaksız suya düşüyor, soluk bir aydınlanmadan sonra denizi eski haline bırakıyordu. Deniz karanlıkta daha çok geniş bir ovayı andırıyordu. Göz alabildiğince uzanan ve tek bir ağacı olmayan kurak bir ova...

Uzakta utangaç ışıyan gemi lambaları birkaç hanelik bir mezrayı andırıyordu. Denizin sakinliği arabaya dolmuşçasına az konuşuyorduk. Ya da bu yolculuğumuzun sonunu beklercesine...

Ya arkadaşlarım randevuya gelmezlerse

Kız kalesine varmıştık. Dikdörtgen kenarlarına ışık vurunca,fosfor çerçevesi parlayan tabelasından öğrendim. Biraz sonra beldeye girdiğimizde yol boyunca turistlerin gezindiklerini gördük. Kız kalesi denizin göbeğinde sarı, farklı açılardan ışıklarla aydınlatılmıştı. Deniz kıyısında balıkçı tekneleri dizilmişti. İnsanlar kalabalıklar halinde renkli ışıklarla süslenmiş eğlence yerlerine, restaurantlara, ve bakkallara girip çıkmaktaydı. Karşıda bir polis arabasının yola dikçe park ettiğini gördük. Şoförün gözleri heyecandan polis arabasına takılıp kalmıştı. Bizim kurye arka koltukta midesi bulandığından uzanmıştı. Eğer yakalanırsak neler olabileceği gözlerimin önüne geldi; beni bu akşam bekleyen arkadaşlarım daha da zor durumda kalacaklardı. Belki de benim onlara ihanet ettiğimi ve kaçtığımı bile düşüneceklerdi. Belki de değil. Çünkü daha önce de sivil elbiseler giyip Alanya şehir merkezine inmiş, erzak almıştım. Güven verdiğime inanıyordum. Yine de bu iki düşünce arasında kaldım. Şoföre pek güvenemiyordum. Ya bu akşam arkadaşlarla görüşeceğimizi itiraf ederse? Ne olacağını beklemeye başladım. Yapacak hiç bir şey yoktu. Elinde el feneri tutan polis arabayı bir süre süzdü. Zayıf biriydi. Rüzgar vurunca elbiseleri askıdaymış gibi çırpınıyordu. Bu elbiselerin içinde bir adamın olduğunu söylemek zordu. Bizi iyice inceledikten sonra elindeki fenerle "Geç" işareti

verdi. Çok sevinmiştik. Kamburlaşan şoför bu işaretten sonra doğrulmuştu. Bundan başka aramanın olabileceğini sanmıyordum. Polisin arabayı aramaması İstanbul plakalı olmasındandı. 21 yada 56 olsaydı herhalde daha farklı olurdu.

Kız kalesini geçtikten sonra şoföre yukarıya uzanan toprak yola sapmasını söyledim. Şoför, komik bir şey söylemişim gibi kurnazca güldü. Bense hala tedirgindim. Ya arkadaşlarım randevuya gelmezlerse?

Bu kez bu düşünce kafamı kurcalamaya başladı. Daha önceleri olduğu gibi bir köylü onları görmüş olabilir ve onlar da güvenlikleri için bulundukları yeri değiştirmiş olabilirlerdi.

Buluşacağımız yer sık bodur ağaçlarla örtülüydü. Zayıf bir insan bile bu ağaçların arasından zorlukla geçebilirdi. Bu arazi gerilla için çok uygundu. Tek eksiği suyunun olmamasıydı. Bu bizi daha önce zorlamıştı. Üç gün susuz kalmıştık. Dördüncü günün sonunda gece saat on ikiden sabaha kadar su aramıştık. Ama yine de bulamamıştık. En son yerimize döndüğümüzde bir ağaç gövdesinde çürümüş ve kurt tutmuş yarım bidon kadar su bulmuş, daha sonrada köyün kuyusundan su almak zorunda kalmıştık.

Ağaçlık yere vardığımızda arabanın lambalarını söndürmesini istedim. Şoför bu alışılmadık durma şaşsa da lambaları söndürdü. Farları sönük arabamızla ağır ağır ilerliyorduk. İlkin yol görünmüyordu. Bir zaman sonra gözlerimiz karanlığa alışınca, yolu seçebildik. Arka koltukta oturan kuryemiz de heyecandan doğrulmuştu. Fakat benim kadar heyecanlandığını söyleyemem. Sanki gerillayı ilk defa görecekmişim gibi heyecandan nefesimi zor tutuyordum. Ya arkadaşların yerinde bizi pusuda bekleyen düşman olursa? Bu silahsız halimizle ne yapabilirdik? İçimi dolduran bu merakla gözlerimi yoldan alamıyordum. Her an bir karaltıyı,bir gölgeyi görecek gibi oluyordum. Ya da yolu çevreleyen bazı ağaçları insan sanıyordum. Keskin bir virajdan sonra şoföre durmasını söyledim. Bir taraftan da ortalıkta bir değişiklik var mı diye inceliyordum. Buranın ovaya göre insanı ferahlatan serin bir havası vardı. Her taraf çam ağaçlarının kokusuyla dolmuştu. Bu dağın kendine has kokusuydu aslında. Hiçbir kir taşımayan, arı ve insanın yüreğini dolduran hafif bir atmosfer… Adana'da kaldığım üç gün boyunca bunları özlemiştim. Şehir bana yığınla insanın doldurulup, kimin, kim için ve neden yaşadığı belli olmayan ya da yoksulların daha da yoksullaştığı bir yer olarak gelmişti. Şehir insanının bu yaşama nasıl tahammül ettiğine şaşıyordum artık. Yoldaşlarımın birbirine karşı eşit ilişkilerini görünce, sivil yaşamın bir bataklıktan ibaret olduğunu anlamıştım. Onun için şu anda arkadaşları görmek için sabırsızlanıyordum. Daha önce tanıdığım insanlara duyamadığım bir yakınlıkla onlara yakınlık duyuyordum. Kuryeye arabada beklemesini söyledim. Şoföre de arabanın ön kapağını açarak tamir ediyormuş gibi yapmasını söyledim. Arabadan inerek, yoldan ayrılan ince patikadan yukarıya çıktım. Kurt ulumasını taklit ettim. Ama nefesim yetmediğinden yarıda kesmek zorunda kaldım. Heyecanla karşılığını bekledim. Biraz sonra az ötede aynı ulumayı duydum. Duyar duymaz aynı sesi sevincimden birkaç kez tekrarladım. Az sonra ilerde altı gölgenin bana doğru geldiğini gördüm. Serinliğe rağmen vücudumu ter bastığını duyumsadım.

Önderlik bizim grubun sağlam olduğunu duyunca çok sevinmişti

Yoldaşlar geldiğinde hepsiyle kucaklaştım. Onlar da beni aynı sevinçle kucaklayıp, öptüler. Sanki çok uzaktan, belki de Kürdistan'dan Akdeniz sahasına gelen eski bir silah arkadaşlarını görür gibiydiler. "*Demek geldin*" diyordu Bedrettin arkadaş. Karanlıkta sarı saçları ve mavi gözleri görünüyordu. Tanımasam esmer bir arkadaş sanacaktım. Karamanlıydı. Beraber geçirdiğimiz o zorlu aylar içinde Kürtçe bilmemesine rağmen onu artık bir Kürt gibi görüyordum. Bir Türk'ün gerillada böyle uyum sağlayıp komutanlaşacağını ummuyordum. Bedrettin arkadaşa kısaca başımdan geçenleri anlattım. Dinledikten sonra onunla Xebat arkadaş benimle aşağıya geldiler. Diğer dört arkadaş yukarıda bekledi.

Arabanın yanına vardığımızda, şoför ön kaporta kapağını açmış, motoru tamir ediyormuş gibi görünüyordu. Kurye bizi görünce arabadan indi. Hal hatırdan sonra kuryeyle konuşmak için yukarıya götürdük. Şoför yaptığı işe devam edecekti. Ben diğer arkadaşların yanına gittim. Konuşacak çok şey vardı. olabildiğince kısık sesle konuşuyorduk. Bir ara kuryenin şoförün yanına gidip cep telefonunu aldığını gördük. Bedrettin arkadaş, telefonda Önderlikle konuşuyordu. Önderlik Serik'teki çatışmada bizim grubun da vurulduğunu sanıyordu. Ama biz telefon açınca çok sevinmişti. Kısaca kendimizi iyi korumamızı, güvenliğimize dikkat etmemizi, Antalya bölgesinde kalan tek grup olduğumuzu bunun parti ve oradaki halkalar açısından çok önemli olduğunu söylemişti. Birde; *"Eğer zorlanırsanız, toparlanıp tekrar Antalya'ya dönmek üzere Amanoslara dönebilirsiniz"* demişti. En sonunda da grupta kimlerin olduğunu sormuştu. Bedrettin arkadaş eski arkadaşları saydıktan sonra benle Pir Kemal arkadaşın da yeni katıldığını bildirmişti. Oda bizimle konuşmak istediğini söyleyince, Bedrettin arkadaş da durumun uygun olmadığını, ileride uygun olursa tekrar açmayı önermiş, Önderlik "başarılar" diledikten sonra konuşma sona ermişti. Bedrettin arkadaş bunları anlattığında Pir Kemal'le ben kızmıştık ama haklıydı.

Arkadaşlardan silah ve raxtımı aldım. Bedrettin arkadaş kurye ile yarım saat tartıştıktan sonra bize, "*Arabaya binin gidiyoruz*" dedi. Adana kırsalına gidecektik. Eğer yollar uygunsa Amanoslara geçecektik. Ama bu gidişin arabayla olması tek kelimeyle çılgınlıktı. Her hangi bir aramada kontrol ekibini vurup geçecek, uzaklaşınca tekrar dağa çıkacaktık. Olumsuzluk çıkmazsa hedefimiz Adana kırsalıydı.

Arabaya biner binmez hepimiz heyecanlanmaya başlamıştık. Ben araba yolculuğunun bittiğini düşünüyorken, yeni bir yolculuğa başlamıştık. Önümüzde bizi bekleyen uzun bir yol

vardı. karşımıza polis ya da askerin çıkmaması bir tesadüf olabilirdi. Bir gerilla grubunun arabaya binip yolculuğa çıkabileceğini hiç tahmin etmemiştim. Beni Adana'ya gönderirken en azından bir bomba istememe rağmen vermeyen arkadaşlarımla şimdi silahlarımız ve raxtlarımızla arabaya binmiş, kim bilir kaç şehrin arasından geçecektik. Nedense gerilla ve arabayı bir türlü bağdaştıramıyordum. Yalnız gerilla ve deniz üstüne saatlerce düşünüyordum. Bana öyle geliyordu ki teknelere binip eylem bile yapabilirdik. Kimsenin aklının ucundan bile geçmezdi. Kocaman denizde geri çekilme sorunu olmazdı herhalde. Yeni olduğum için, "arkadaşlar bu fikrime güler" diye eylem planımı kendime saklıyordum. Bir tek arabayla bunları hiç düşünmemiştim. Motorlu kutunun içinde kötü bir yerde yakalanıp vurulabilirdik. Bedrettin arkadaşın bu tehlikeye meydan okuyuşu beni korkutmakla beraber, gizli bir hayranlığın da içimde uyanmasına neden olmuştu.

Deniz eskisi kadar sakindi. Derin bir uykudaydı sanki. Arabamızın farları vurduğunda uyanıyormuş gibi parıldıyor, ışık yola kayınca tekrar dingin uykusuna dalıyordu. Biz ise bütün dikkatimizi öne vermiş, hayra mı, yoksa şerre mi uzanan yola bakıyorduk. Bu metal arabada altımızdan kayıp giden toprağı daha bir özlüyorduk. Arabaya yeni bindiğimiz halde, bir an önce ayaklarımızda toprağın yumuşak kadifeliğini hissetmeyi istiyorduk. Yedimiz de dışarıdakilere görünmemek için eğilmiştik. Eğilmeyen şoför ve kurye idi. Başımızı eğmekten boynumuz ağrımaya başlamıştı. En çok bizi kaygılandıran yerleşim yerlerinin girişinde belirli aralıklarla dizilmiş sarı lambalardı. Birden bire araba camından içeri dolunca başımızı daha da eğmeye zorluyordu. Olur ya dışarıda biri görüp şüphelenebilirdi. Bedrettin arkadaş biraz önde oturduğundan ara sıra şoförle konuşuyordu. Daha çok gideceğimiz yere ilişkindi konuştukları. Bazen kurye de katılıyordu bu konuşmalara. Nedense Önderliğin, "*Antalya'daki tek mangamız sizlersiniz, kendinizi koruyun*" sözleri kulağımda çınlıyordu. Kendi kendime soruyordum, Sağ salim yerimize ulaşabilecek miyiz acaba? bu düşünceyle arabadaki arkadaşlarıma baktım. Hemen karşımda Xebat arkadaş oturuyordu. Öğrendiğim kadarıyla saflara katılmadan önce evliymiş. İki de kız çocuğu varmış. Pos bıyıkları aylardır kesilmeyen sakallarına karışmıştı. Gözlerinde parlayıp sönen ışıklar ardından dışarıya kaygıyla bakıyor, buruşmuş, kirden rengi değişmiş şalvarının üzerindeki silahını hazır tutuyordu. Bager ona yaslanmış, her an Yörük Türkçe'siyle bir şeyler söylemeye hazır kalın dudaklarını aralamıştı. Genç Pir Kemal başını öne eğmiş öğürüyordu. Araba kötü etkilemişti anlaşılan.

Bir sırat köprüsünü daha geçtik

Önde bir tedirginlik başlamıştı. Yolun ilerisinde kırmızı-yeşil ışıklar yanıp sönmekteydi. Bedrettin arkadaş şoföre; *"Sakın durma, ateş ederlerse vururuz, ileride bizi indirirsin. Oradan dağa çekiliriz, ikiniz de bizimle gelirsiniz"* dedi ve silahını ateşlemeye hazır tuttu. Xebat arkadaş da ardındaki camı sonuna kadar açtı. Oda her hangi bir olumsuzlukta silahını camdan doğrultup polisleri tarayacaktı. Diğer arkadaşlar da hazırdı. Çantalarımız sırtımızda olduğundan tam oturamıyorduk. Yol kontrolü yapan polisler sola, Xebat ve Bager'in tarafına düşüyordu, etkili vuracak olan onlardı. Bedrettin arkadaş eğilerek arkamızdaki camı da açtı. Açar açmaz soğuk bir rüzgar terlemiş yüzümüzü yalayıp geçti. Araba hafif duraksayıp sonra hızlanmaya başladı. Xebat arkadaşın silahının emniyetini açtığını gördüm, ben de açınca, Bedrettin arkadaş görmüş olmalı ki, "*Sen emniyetini kapat, bir şey olursa o zaman açarsın*" dedi. Ama alınmıştım, Neden eski arkadaşlar silahlarını hazırlarken ben ve Pir Kemal hazırlamıyoruz diye. İkimiz de yeni olduğumuzdan silah hakimiyetimiz yoktu. Kaza olabilirdi. Tabi bu o zaman ki düşüncem değildi. Yine de inatla baş parmağımı silahın emniyetinden almadım. On-on beş metrelik bir mesafe kalmıştı ki şoför; "Heval sol şeritte kontrol yapılıyor, bizim şeritte bir şey yok" dedi rahatlayarak. Biz de rahatlamıştık. Bir süre polislere baktık. "*Bir Sırat köprüsünü daha geçtik*" dedi, Bedrettin arkadaş. Neşelenmişti.

Kontrol sırasına bekleyen arabalar sağa çekilmişti. Bazıları aranıyordu. Acaba diye düşündüm, Şimdi hızla yanlarından geçen arabanın içinde bir gerilla grubunun olduğunu tahmin edebiliyorlar mıydı Çünkü bizi sürekli dağda düşünüyorlardı. Oysa burunlarının dibindeydik. Bizim için operasyona çıkan birlikleri dağdaydı. Biz ise şehirde arabayla yolculuğa çıkmıştık. Aynı zamanda bir keşif ve tecrübe oluyordu. Bir yerleşim yerine girmiştik. Neresi olduğunu tam bilemedim, Erdemli yada Mersin olabilir diye düşündüm. Çünkü gelirken şimdi olduğu gibi yolun iki tarafında portakal ağaçlarını görmüştüm. Aynı zamanda yavaşlayan arabanın içine keskin, limonsu kokular dolmuştu. Denizin nemli kokusuna karışıyordu. Biraz ötede, denizin kenarında yükselen bir gökdelen vardı. bir karınca yuvasıymış gibi sağına soluna parkeden ve karıncaları andıran onlarca araba vardı. Biraz sonra onu da diğer görüntüler gibi geride bırakmıştık. Yolun kenarındaki bir apartmanın balkonunda insanlar oturmuş, sıcak çaylarını içiyorlardı. Aynı balkonda saçları tuhaf kesilmiş genç bir adam arabamıza bakmaktaydı. Yeşil ışığın yanında araba yürüdü, onu da geride bıraktık.

Saat iki-iki buçuğa doğru Tekir yaylasına varabilmiştik. Kuryenin söylediğine bakılırsa yarı çıplak bir ormanı varmış. Yamaçlarında tek tük ağaçlar, yürüdükçe ağaçların bittiği tepeler... Bütün ağaçlar da çam. Gece karanlığında heybetli uzanan dağlara baktık. O zaman dağların bizim için ne denli önemli olduğunu anladım. Bizi saklayan bağrına basan ve koruyan oydu. Gerilla koynunda ısıttığı çocuklarıydı.

Arabadan iner inmez, kurye ve şoförle vedalaştık. Ertesi güne görüşmek üzere ve bizi bütün heybetiyle bekleyen dağın eteklerinde hızlı adımlarla yürümeye koyulduk. Sanki birkaç saat önce o beton yığınlarının arasından geçen biz değilmişiz gibi...

Üç kardeş üç yeni insan üç yoldaş olarak buluşacağız

"Ve o an... Sözleşme anı. Tesadüfen gerçekleşiyor. Aynı konuşmalarımızdaki gibi. Özgürlük diyarının herhangi bir noktasında karşılaşıyoruz. Serdar ile büyükçe bir ateş yaktık, gecenin karanlığını aydınlatan. Bir yandan çayımızı yudumlarken, bir yandan da gecenin karanlığını aydınlatan, dans eden alevlerin içinde sohbete dalıyoruz. Belli ki Serdar bir şeyler söylemek istiyor, söyleyemiyordu. Boğazı düğümlenmişti adeta. 'Orhan'dan hiç haber alabildin mi?' diye soruyorum. Cevap vermiyor. Buğulu gözlerle bakıyor sadece"

Adı, soyadı: **Nizamettin Orhan Gazi KARTAL**
Kod adı: **Mahir**
Doğum yeri ve tarihi: **27 Mayıs 1980, Ankara**
Mücadeleye katılım tarihi: **Ekim 1997**
Şehadet tarihi ve yeri: **Şubat-Mart 1998, Dorşin**

Bugün 21. doğum günün!

Dünyaya geldiğin gün, şehadetine ilişkin yazmak...

Hiç aklımda yok iken, az önce şimşek kıvılcımları içinde hatırladığım doğum günün 27 Mayıs 1980. Ailede doğum günü belli olan yalnız sensin.

Kalem avucumun içinde dönüp duruyor. Korkunç bir ağırlık var, adeta nefessiz bırakıyor, göz kapaklarıma kadar yansıyor. Diyorum kendime....

İçimdeki bir şeyler konuşan, yazdıran, "Yazmam gerekli" diyor. Yazmalıyım. Sorumluluk duygusu belki böylece biraz hafifleyecek.

Sen benim kardeşim, kanımın bir parçası, yoldaşımdın. Şimdi Kandil dağlarındayım Orhan! Sözleşmemizdeki yerin bir parçası...

Bugün dünyaya geldin! Ben beş yaşındaydım o zamanlar. Hayal meyal hatırımda. Ankara'daki kayısı bahçeli, mor üzüm ağaçlarının, sarmaşık dallı evinde dünyaya geldin. Sen dünyaya gelene kadar evin en küçüğü bendim. Şimdi ise sen.

Adın gündeme gelmişti. "Ne olsun?" Dünyaya geldiğin yıl, devrimci hareketlerin çalkantılı günleriydi. En büyük abimiz Aziz, sen dünyaya gelmeden kısa bir süre önce, o hareketli günlerde Ankara'da polislerle çatışmaya girmiş, vurulmuş, omzundan yaralanmıştı. Ardından yıllarca sürecek olan Mamak Cezaevi yaşamı başlamıştı. Senin adını Mamak Cezaevi'nde ziyaret görüşünde o veriyor; çok heybetli bir ad: Nizamettin Orhan Gazi Kartal!

Biz sana kısaca Orhan diyorduk. Okul arkadaşların ise Nizam. Neden bu isim? Devrimciliğin o çalkantılı günlerinde yaşamını yitiren, çarpışarak şehit düşen biriydi Nizamettin Orhan Gazi, Senin gibi. Yeni bir insan, yeni bir toplum, dürüstçe, eşit bir yaşam için çıkmıştı yola senin gibi, hesapsızca her şeyiyle...

Hatırlıyorum da, henüz çok küçükken ne kadar da tombuldun, yanakların kiraz renginde, gözlerin zeytin, tenin buğday... Her gören seni öpücüklere boğuyordu. Tombul olman şirinliğine daha bir tatlılık katıyordu; şipşirin oluyordun. Tıpkı en son '97 yılında, cezaevinde demir parmaklıkların arasında vedalaştığımız gün özgürlük diyarında bakışma sözleşmemizdeki gibi. Büyümüştün belki, 17'sindeydin artık, eskisi gibi tombulluğun da yoktu. Aksine "çıta gibi delikanlı" olmuştun. Ama zeytin gözlerindeki bakışlar yine aynıydı. Tombul bebek saflığındaydı. Yani yine şipşirindin. Boy da atmıştın; 1.80'i geçmiştin. Yoldaş gülüşü ile kahkaha atarak "Seni geçeceğim yakında" diyordun. Zeytin gözlerindeki ışıltı, gerillaya katılımının heyecanını ve kararlılığını gösteriyordu.

Bu görüntülerle ayrılmıştık; sen özgürlük dağlarının yokuşuna, ben de özgürlük dağlarına hasret tutsak...

Veda ederken "Üç kardeş; üç yoldaş, üç yeni insan olacağız" diyordun, dağlarda buluşma sözleşmemizi kast ederek. Bunlar hatırımdaki son sözlerin.

Yıl '92 idi. Özgürlük arayışına önce Serdar başlamıştı. Büyük kardeşimiz, abimizdi o. Onun katılışı ikimizi de çok etkilemişti. Yaşamımız Ankara'da geçmişti. Birçokları gibi ailemiz Kürdistan'dan (Elbistan) göç etmiş, Ankara'ya yerleşmişti. Serdar da, sen de, ben de ülkemizden uzak Ankara'da doğup büyümüştük. O yüzden ta ki, Serdar'ın gerillaya katıldığı sürece kadar ülke gerçekliğinden, ulusal kimliğimizden uzak, habersizdik. '92 yılıyla birlikte Kürdistan'da gelişen ulusal diriliş, Kürdistan'dan çok uzaklarda Ankara'da etkisini göstermişti. Serdar çok geçmeden "Özgürlük diyarına gidiyorum" diyerek vedalaşmıştı bizimle. Sen o zamanlar daha çok küçüktün, 12 yaşındaydın. Ortaokula yeni başlamıştın. Ben' de lise öğrencisiydim. Bir tanıma süreci başlamıştı böylece. Partiyi, Önderliği, halk gerçekliğini tanımaya başlamıştık. Elimize geçen gizli yayınlarla aileden habersiz yapmaya çalışıyorduk bunu. Senin en fazla ilgini çeken Serxwebun gazetesindeki gerilla fotoğrafları oluyordu. O doğallığınla, "*abi biz de dağlara gidersek, bize de bu büyük silahlardan verirler mi?*" diyordun. Bunları söylerken zeytin gözlerin büyük bir merakla parlıyor, bebek saflığında gülümsüyordun. Gerilla resimlerini yanında saklıyor, babamdan gizli fırsatını bulduğunda bakıyordun. "*Bir gün benim de böyle silahlarım olacak, halkım için savaşacağım*" diyordun.

Zeytin gözlerindeki gülümseme geliyor aklıma seni her düşündüğümde. Zaten gülümsemek için her zaman bir neden bulurdun.

Bizim yaşamımız sevgi okyanusu gibidir

Bir süre sonra Serdar'dan haber gelmişti. Dersim dağlarındaydı. Dersim dağlarına Serdar'ı görmeye gitmiştik, Sen de bizimle gelmiştin. Hepimiz çok heyecanlıydık. Adeta yerinde duramıyordun Sen. Dersim'deydik. Yıl 1993. Köy evinde oturmuş, Serdar'ı ve onunla birlikte gelecek arkadaşları bekliyorduk. "*Ne zaman gelecekler?*" diye habire sorup duruyordun sabırsızlıkla. Sabırsızlık birkaç saati birkaç yıl yapmıştı sanki. Hava kararır kararmaz köpek havlamalarıyla yaklaştıklarını anlamıştık. Gözlerimiz kapıda, nefesimizi tutmuş, bekliyorduk. Az sonra Serdar gülerek iki arkadaşıyla içeri girmişti. Özgürlük arayışı insanı ne de çok değiştiriyor; davranışları, hitabı, bilgi düzeyi gelişmiş, gözlerindeki bakışlar biçim kazanmıştı. Serdar'ın gerillaya katılmasının ardından tam bir yıl geçmişti. Kucaklaşmıştık, doyasıya hasret gidermiştik. Senin ilgin bir süre sonra Serdar'ın yanında gelen genç bir gerillaya kaymıştı. Belli ki yaş itibariyle yakın olmanız seni ona daha da yakınlaştırmıştı. Bir köşeye çekilip, genç gerillanın silahını da eline alarak, sohbete dalmıştınız. Yıllarca birbirini görmeyen iki eski dost gibi. Sen 13 yaşında, genç gerilla da 15'indeydi. En büyük etkilenmeyi o zaman yaşamıştın. Kararını da o zaman vermiştin. O duygu ve ruh haliyle, "*Ben de gerilla olacağım*" diyordun. Zaman ne de çabuk ilerliyordu. Serdar ve arkadaşlarının yuvalarına, dağlara; bizim de Ankara'ya dönmemiz gerekiyordu. Oysa ne sen, ne de ben hiç ayrılmak istemiyorduk. Ayrılırken Serdar, "Bizim yaşamımız sevgi okyanusu gibidir, şimdi ayrılsak da hiçbir zaman ayrı değiliz" diyordu. Bu sözlerden sonra onlar Dersim'in heybetli dağlarına, biz de Ankara'ya dönmüştük. Genç gerilla sana bir fotoğraf vermişti, gerilla fotoğrafı... Onu hiç yanından ayırmıyor, fırsatını bulduğunda bakıyor, gerillaya olan özlemini böyle gidermeye çalışıyordun. Her fırsatını yakaladığında, "*Ben ne zaman gerilla olacağım?*" diyordun. "*Biraz büyü, bilinçlen, partiyi tanı, ondan sonra*" diyordum Sana. Bu süreçte okuluna devam ediyor, sürekli sorular soruyor, okumaya anlamaya çalışıyordun. Anladıkça zeytin gözlerindeki ışıltı büyüyor, isteğin daha çok artıyordu. Büyümüştün artık, lise öğrencisiydin.

Artık sıra bendeydi. Özgürlük arayışı Serdar'dan sonra şimdi beni çağırıyordu. Yıl 1996 idi ve Balkanlara eğitime gidiyordum. Ayrılırken, "*Ne olur beni de götür*" diye ısrar ediyordun. Kızmıştın bana, biraz da küskündün. Yaklaşık bir yıl sonra metropollere çalışmalara gönderilmiştim. Aradan bir yıl geçmişti. Belli ki bu bir yılı iyi değerlendirmiştin. Partiyi, Önderliği tanıma düzeyin artmış, Cephe çalışmalarına başlamıştın. Lisede kurduğunuz komitede arkadaşlarını örgütlüyordun. Bu seni gerillaya daha da yakınlaştırıyordu.

Artık yeter ailenin okulun daha fazla vereceği bir şey yok

Bir süre sonra yakalanmış, cezaevine girmiştim. Cezaevine girmeme belki de benden daha fazla öfkelenmiş, üzülmüştün. Kesinlikle her hafta ziyaretime geliyor, arkadaşlarla tartışıyordun. "*Artık yeter! Ailenin, okulun daha fazla vereceği bir şey yok, daha fazla kalamam buralarda; özgürlük diyarına, gerillaya ulaşmalıyım*!" diyordun. Arkadaşların metropol çalışmalarında kalmanda ne kadar ısrar etiyseler de, sonunda senin gerilladaki ısrarın galip gelmişti.

Yıl '97'nin Ekim ayıydı. Olağan ziyaretimize gelmiştin. Ayağında bir dağ ayakkabısı, sırtında su geçirmeyen hafif bir dağ parkesi, zeytin gözlerin her zamanki gibi çocuk saflığında ışıl ışıl.

"*Gidiyorum özgürlük diyarına, cezaevinden çıkar çıkmaz Seni de bekliyoruz. Sen, Ben, Serdar; üç kardeş, üç yeni insan, üç yoldaş olarak buluşacağız. Büyükçe bir gerilla ateşi yakarak, derin sohbetlere dalacağız*" diyordun. Demir parmaklıkların arasından sana ulaşabilsem, sarılıp doyasıya kucaklayabilseydim. Gözlerimiz buluşuyordu ancak, onlar kucaklaşıyordu. Zeytin gözlerinde ayrılığın hüznü, katılımın coşkusu yan yana duruyordu. Duygular iki renge bürünmüştü. Bu son görüşmemiz, son sözler, son bakışmalardı. Ardından çıkıp gitmiştin, bulma umuduyla, özgürlük arayışına...

Orhan '97'nin Ekim ayında Batman'dan gerillaya katılmıştı. Ondan birkaç ay sonra ben de tahliye olmuştum. Sözleşmemizdeki o anı yaşamak için umut ediyor, o anı her düşündüğümde çocuk gibi heyecanlanıyordum. Üç kardeş, üç yoldaş, üç yeni insan olacaktık. Özgürlük diyarının herhangi bir noktasında buluşacak, o duyguyu beraberce yaşayacaktık.

Alevlerin dansı içinde sen de dansa tutuşmuşsun bizimlesin

Serdar ve Orhan'dan sonra ben de ülkedeydim artık. Yıllarca seni sordum Amed'den gelen arkadaşlara. Haber alamıyordum senden. Kod adını bilmiyordum, ancak tarif edebiliyordum. Bu da senden haber almayı daha da zorlaştırıyordu. Serdar'dan haber alıyor, notlaşıyordum. Serdar'a yazdığım her notta sözleşmemizi hatırlatıyor, kendisini hazırlamasını söylüyordum. "*Üç kardeş, üç yoldaş, üç yeni insan olacağız*" diyordum. Senden hala haber alamamıştım ama umudumu koruyordum, sözleşmemizdeki o anı bir an önce yaşamak istiyordum.

Yıl 2001'in ortalarıydı artık. Serdar ile görüşmeyeli yedi, seninle ise dört yıl olmuştu. Yılların özlemi ve konuşacak çok şey vardı. Serdar ile her geçen gün yakınlaşıyor, haberini alıyordum.

Ve o an... Sözleşme anı. Tesadüfen gerçekleşiyor. Aynı konuşmalarımızdaki gibi. Özgürlük diyarının herhangi bir noktasında karşılaşıyoruz. Serdar ile büyükçe bir ateş yaktık, gecenin karanlığını aydınlatan. Bir yandan çayımızı yudumlarken, bir yandan da gecenin karanlığını aydınlatan, dans eden alevlerin içinde sohbete dalıyoruz. Belli ki Serdar bir şeyler söylemek istiyor, söyleyemiyordu. Boğazı düğümlenmişti adeta. "*Orhan'dan hiç haber alabildin mi?*" diye soruyorum. Cevap vermiyor. Buğulu gözlerle bakıyor sadece. Anlıyorum bir şeyler olduğunu. Israr ediyorum ve konuşmaya başlıyor: "*Orhan Amed'de askeri eğitim gördükten sonra '98 Şubat-Mart ayında Dorşin'e geçiyor.*" Kod adını öğreniyorum: "Mahir" Serdar'ın kimlikteki adı. Bunu söylerken çok zorlanıyor; "*Benim adımı takmış*" diyor. Serdar konuşurken adeta beynimde şimşekler çakıyor. Serdar konuşmasına kesik kesik devam ediyor: "*Dorşin'de Şubat-Mart ayında yolların açılmasını beklerken, 6 arkadaşı ile beraber şehitler kervanına katılıyor...*"

Arkadaşları Orhan'dan delidolu, sürekli anlamaya çalışan, anladığını yapan biri olarak; ayrıca moralinden, zeytin gözlerinin yoldaş gülüşünden, gözlerindeki ışıltının saflığından bahsetmişler.

Hayalindeki gerillayı doyasıya yaşayamadan, henüz yeni başlamışken, çok erkenden... Ağır gelen işte bu...

Aradan üç yıl geçmişti ve biz yeni öğrenmiştik. Sözler kesiliyor. Serdar ile birlikte gecenin karanlığını yırtan, dans eden alevlerin içinde kayboluyoruz. Alevlerin dansı içinde sen de dansa tutuşmuşsun, bizimlesin. Ateş dansının her noktasında sen beliriyorsun. Sen şimdi her yerdesin; kanımda, yüreğimde...

Sen yoksun diyemiyorum. Artık sözleşmemizdeki o anı, her gün her an yaşıyorum. Bıraktığın kutsal anıya sahiplenmek ve sonuna kadar bağlı kalmak bilinciyle...

Mücadele arkadaşları adına
Tayhan

Özgürlük mavisinde
Gökyüzünün sonsuz mavisinde
Dağların en zirve noktasında
Yeşilin her tonunda
Doğan güneşin
sıcaklığında,
kızıllığında...

Adı, soyadı:**Reyhan Çupan**
Kod adı:**Nalin Karker**
Doğum yeri-tarihi:**Şırnak 1976**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Tilgever/Kelareş

Adı, soyadı:**Gülistan Feqe**
Kod adı:**Gülistan Koçer**
Doğum yeri-tarihi:**Derika 1982**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Tilgever/Kelareş

Adı, soyadı:**Edibe Çetinkaya**
Kod adı:**Gülizar Goran**
Doğum yeri-tarihi:**Mardin 1978**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Tilgever/Kelareş

Adı, soyadı:**Esmer Demir**
Kod adı:**Xane**
Doğum yeri-tarihi:**Batman 1971**
Şehadet tarihi:**23 Mayıs 2008**
Tilgever/Kelareş

Adı, soyadı:**Salime Argun**
Kod adı:**Jiyan Suruç**
Doğum yeri-tarihi:**Suruç 1974**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Tilgever/Kelareş

Adı, soyadı:**Sertip Oruç**
Kod adı:**Bawer Xelat**
Doğum yeri-tarihi:**Ahlat 1973**
Şehadet tarihi:**22 Mayıs 2008**
Tilgeever/Kelareş

Adı, soyadı:**Bayram Güneş**
Kod adı:**Tirej Bawer**
Doğum yeri-tarihi:**Aydın 1980**
Şehadet tarihi:**24 Mayıs 2008**
Gabar/Botan

Adı, soyadı:**M. Ozan Gökkan**
Kod adı: **Hakkı Losano**
Doğum yeri-tarihi:**Suruç 1959**
Şehadet tarihi:**13 Haziran 2008**
Xinere

Adı, soyadı:**Sedat Kaya**
Kod adı:**Cemal Fis**
Doğum yeri-tarihi:**Amed 1978**
Şehadet tarihi:**8 Haziran 2008**
Balveren köyü/Dersim

Adı, soyadı:**Vahit Abdo**
Kod adı:**Şero Afrin**
Doğum yeri-tarihi:**Afrin 1980**
Şehadet tarihi:**8 Haziran 2008**
Balveren köyü/Dersim

Adı, soyadı:**Faruk Kadiri**
Kod adı:**Diler Hiva**
Doğum yeri-tarihi:**Sine 1984**
Şehadet tarihi:**18 Haziran 2008**
Pülümür/Dersim

Adı, soyadı:**Bülent Turan**
Kod adı:**Agit Andok**
Doğum yeri-tarihi:**Amed 1976**
Şehadet tarihi:**18 Haziran 2008**
Pülümür Dersim

Adı, soyadı:**Rahman Hüseyin**
Kod adı:**Kandil Faraşin**
Doğum yeri-tarihi:**Xoy 1981**
Şehadet tarihi:**18 Haziran 2008**
Pülümür/Dersim

Adı, soyadı:**Yaser Oso**
Kod adı:**Sadık**
Doğum yeri-tarihi:**Rakka 1982**
Şehadet tarihi:**12 Mayıs 2008**
Hozat/Dersim

Adı, soyadı:**Zeynep Katar**
Kod adı:**Arjin Çem**
Doğum yeri-tarihi:**Bitlis 1984**
Şehadet tarihi:**28 Mayıs 2008**
Gülizerk köyü/Tendürek

Adı, soyadı:**Hüsnü Kıpçak**
Kod adı:**Zagros Van**
Doğum yeri-tarihi:**Van 1977**
Şehadet tarihi:**28 Mayıs 2008**
Gülizerk köyü/Tendürek

